

I	EES-STOFNANIR	
1.	EES-ráðið	
2.	Sameiginlega EES-nefndin	
2008/EES/44/01	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2005/30/EB frá 22. apríl 2005 um breytingu á tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 97/24/EB og 2002/24/EB um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum á tveimur eða þremur hjólum í því skyni að laga þær að tækniframförum.	1
2008/EES/44/02	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/108/EB frá 15. desember 2004 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi rafsegulsviðssamhæfi og um niðurfellingu tilskipunar 89/336/EBE.	16
2008/EES/44/03	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1646/2004 frá 20. september 2004 um breytingu á I. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu	30
2008/EES/44/04	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 22. mars 2005 þar sem mælt er fyrir um eyðublöð fyrir gagnagrunnskerfi samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/62/EB um umbúðir og umbúðaúrgang (2005/270/EB).	35
2008/EES/44/05	Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar frá 12. janúar 2005 um hvað teljist, að því er varðar tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/70/EB um gæði bensins og díseildsneytis, hæfilega jafnt aðgengi, í landfræðilegu tilliti, að blýlausu bensíni og dísilolíu með brennisteinsinnihald að tilteknu hámarki (2005/27/EB).	42
2008/EES/44/06	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 21. apríl 2005 um öryggiskröfur sem Evrópustaðlar um fljótandi hluti til notkunar í tómsundum á eða í vatni þurfa að uppfylla samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/95/EB (2005/323/EB). . .	46
2008/EES/44/07	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/54/EB frá 29. apríl 2004 um lágmarks-öryggiskröfur fyrir jarðgöng í samevrópska vegakerfinu.	49
2008/EES/44/08	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 27. desember 2004 um breytingu á ákvörðun 2001/497/EB að því er varðar innleiðingu annarra fastra samningsákvæða vegna flutnings persónuupplýsinga til þriðju landa (2004/915/EB).	70
2008/EES/44/9	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 15. apríl 2004 varðandi skjal um flutning á sprengiefnum innan Bandalagsins (2004/388/EB).	81
2008/EES/44/10	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2004/57/EB frá 23. apríl 2004 um auðkenningu flugeldavöru og tiltekinna skotfæra að því er varðar tilskipun ráðsins 93/15/EBE um samhæfingu ákvæða um markaðssetningu og eftirlit með sprengiefnum til almennra nota	86

2008/EES/44/11	Tilskipun evrópuþingsins og ráðsins 2005/44/EB frá 7. september 2005 um samræmda upplýsingaþjónustu um ár (RIS) á skipgengum vatnaleiðum í Bandalaginu	94
2008/EES/44/12	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 14. apríl 2005 um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki Bandalagsins fyrir tjaldstæði (2005/338/EB)	102
2008/EES/44/13	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 11. apríl 2005 um vistfræðilegar viðmiðanir og tilheyrandi kröfur um mat og sannprófun er veita á umhverfismerki Bandalagsins fyrir einkatölvur (2005/341/EB)	122
2008/EES/44/14	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 23. mars 2005 um endurskoðaðar, vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki Bandalagsins fyrir handþvottaefni (2005/342/EB)	130
2008/EES/44/15	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 11. apríl 2005 um vistfræðilegar viðmiðanir og tilheyrandi kröfur um mat og sannprófun er veita á umhverfismerki Bandalagsins fyrir fartölvur (2005/343/EB)	156
2008/EES/44/16	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 23. mars 2005 um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki Bandalagsins fyrir alhliða hreinsiefni og hreinsiefni fyrir hreinlætisaðstöðu (2005/344/EB)	163
2008/EES/44/17	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 12. maí 2005 um breytingu á ákvörðunum 2000/45/EB, 2001/405/EB, 2001/688/EB, 2002/255/EB og 2002/747/EB í því skyni að lengja gildistíma vistfræðilegu viðmiðananna við veitingu umhverfismerkis Bandalagsins fyrir tiltekna vörur (2005/384/EB)	190
2008/EES/44/18	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 26. apríl 2005 um vistfræðilegar viðmiðanir og tilheyrandi kröfur um mat og sannprófun er veita á umhverfismerki Bandalagsins fyrir smurefni (2005/360/EB)	192
2008/EES/44/19	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 9. september 2002 um endurskoðaðar, vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki Bandalagsins fyrir ljósaperur og breytingu á ákvörðun 1999/568/EB (2002/747/EB)	201
2008/EES/44/20	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 28. febrúar 2005 um leiðbeinandi athugasemdir sem bætast við B-hluta í II. viðauka við tilskipun ráðsins 90/219/EB um afmarkaða notkun erfðabreyttra örvera (2005/174/EB)	207
2008/EES/44/21	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 1. apríl 2005 um nákvæmar reglur um eftirlit með markmiðum um endurnotkun/endurnýtingu og endurnotkun/endurvinnslu sem eru sett fram í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/53/EB um úr sér gengin ökutæki (2005/293/EB)	214
2008/EES/44/22	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 3. maí 2005 um reglur um eftirlit með því að aðildarríki fari að ákvæðum og um gagnasnið að því er varðar tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/96/EB um raf- og rafeindabúnaðarúrgang (2005/369/EB)	218
2008/EES/44/23	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1099/2005 frá 13. júlí 2005 um framkvæmd reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 808/2004 um hagskýrslur Bandalagsins um upplýsingasamfélagið	222
2008/EES/44/24	Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 854/2005/EB frá 11. maí 2005 um að koma á fót áætlun Bandalagsins til margra ára um að stuðla að öruggari notkun Netsins og nýrrar nettækni	238

3. Sameiginlega EES-þingmannanefndin

4. Ráðgjafarnefnd EES

II EFTA-STOFNANIR

- 1. Fastanefnd EFTA-rikkanna**
- 2. Eftirlitsstofnun EFTA**
- 3. EFTA-dómstóllinn**

III EF-ORGANER

- 1. Ráðet**
- 2. Kommisjónen**
- 3. Domstolen**

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/44/01

frá 22. apríl 2005

um breytingu á tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 97/24/EB og 2002/24/EB um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum á tveimur eða þremur hjólum í því skyni að laga þær að tækniframförum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

1. gr.

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/24/EB frá 17. júní 1997 um tiltekna íhluti í vélknúnum ökutækjum sem eru á tveimur eða þremur hjólum og sérkenni slíkra ökutækja ⁽¹⁾, einkum 7. gr.,

Textanum í viðaukanum við tilskipun 97/24/EB er hér með breytt í samræmi við I. viðauka við þessa tilskipun.

2. gr.

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/24/EB frá 18. mars 2002 um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum á tveimur eða þremur hjólum og um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 92/61/EBE ⁽²⁾, einkum 17. gr.,

Texta II. og V. viðauka við tilskipun 2002/24/EB er breytt til samræmis við viðaukann við þessa tilskipun.

3. gr.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun 97/24/EB er ein sértilskipananna innan ramma EB-gerðarviðurkenningaraðferðarinnar sem mælt er fyrir um í tilskipun 2002/24/EB.
- 2) Gera skal tæknilegar ráðstafanir þegar endurnýjunarhvarfakútar eru gerðarviðurkenndir sem aðskildar tæknieiningar til að tryggja viðeigandi mengunarvarnir. Gera skal ráðstafanir til að auðvelda framfylgd í aðildarríkjunum með merkingu bæði á endurnýjunarhvarfakútum og umbúðum þeirra.
- 3) Uppfæra skal gerðarviðurkenningartákn aðildarríkjanna fyrir Möltu og Kýpur, í V. viðauka við tilskipun 2002/24/EB.
- 4) Breyta ber tilskipunum 97/24/EB og 2002/24/EB til samræmis við það.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun að tækniframförum.

1. Með tilliti til nýrra endurnýjunarhvarfakúta, sem ætlaðir eru til ísetningar í ökutæki sem hafa verið gerðarviðurkennd í samræmi við tilskipun 97/24/EB, er aðildarríkjunum, frá og með 18. maí 2006, óheimilt:

- a) að synja um EB-gerðarviðurkenningu á grundvelli 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2002/24/EB,
- b) að banna sölu eða ísetningu í ökutæki.

2. Frá og með 18. maí 2006 skulu aðildarríkin, af ástæðum er varða ráðstafanir gegn loftmengun, leyfilegt hljóðstig eða ráðstafanir gegn óheimilum breytingum, ekki lengur gefa út EB-gerðarviðurkenningu skv. 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2002/24/EB fyrir nýjan endurnýjunarhvarfakút, fullnægi hann ekki tilskipun 97/24/EB, eins og henni er breytt með þessari tilskipun.

4. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 17. maí 2006. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 18. maí 2006.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjóð. ESB L 106, 27.4.2005, bls. 17. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 2/2006 frá 27. janúar 2006 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 17, 30.3.2006, bls. 3.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 226, 18.8.1997, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2003/77/EB (Stjóð. ESB L 211, 21.8.2003, bls. 24).

⁽²⁾ Stjóð. EB L 124, 9.5.2002, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 2003.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

5. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi frá því að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 22. apríl 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Günter VERHEUGEN

varaforseti.

I. VIÐAUKI

Breytingar á Tilskipun 97/24/EB

1. Ákvæðum 5. kafla viðauka við tilskipun 97/24/EB er breytt sem hér segir:

a) eftirfarandi nýjar tilvísanir bætist við „SKRÁ YFIR VIÐAUKA“:

„VII. VIÐAUKI	gerðarviðurkenning á endurnýjunarhvarfakútum sem eru aðskildar tæknieiningar fyrir vélknúin ökutæki á tveimur eða þremur hjólum
1. viðbætur	Upplýsingaskjal er varðar endurnýjunarhvarfakút sem aðskilda tæknieiningu fyrir gerð vélknúinna ökutækja sem er á tveimur eða þremur hjólum
2. viðbætur	Gerðarviðurkenningarvottorð er varðar endurnýjunarhvarfakút sem aðskilda tæknieiningu fyrir gerð vélknúinna ökutækja sem er á tveimur eða þremur hjólum
3. viðbætur	Sýnishorn af gerðarviðurkenningarkerfi

b) Ákvæðum I. viðauka er breytt sem hér segir:

i) eftirfarandi liðir 1.4., 1.5 og 1.6 bætist við:

- „1.4. „upprunalegur hvarfakútur“: hvarfakútur eða samstæða hvarfakúta sem gerðarviðurkenning ökutækisins tekur til,
- 1.5. „hvarfakútur til endurnýjunar“: hvarfakútur eða samstæða hvarfakúta sem á að koma í stað upprunalegs hvarfakúts í ökutæki, sem er gerðarviðurkennt samkvæmt þessum kafla, og sem hægt er að gerðarviðurkenna sem aðskilda tæknieiningu eins og skilgreint er í 5. mgr. 2. gr. tilskipunar 2002/24/EB,
- 1.6. „upprunalegur endurnýjunarhvarfakútur“: hvarfakútur eða samstæða hvarfakúta af gerð sem er tilgreind í 5-lið í VI. viðauka og handhafi gerðarviðurkenningar ökutækisins setur á markað sem aðskilda tæknieiningu.“

ii) Eftirfarandi liður 2.3 bætist við:

- „2.3. **Skýringarmynd og merkingar**
- 2.3.1. Skýringarmynd og þversniðsteikning, þar sem tilgreind eru mál upprunalegs hvarfakúts (ef hann var fyrir hendi), verða að fylgja skjalinu sem um getur í V. viðauka.
- 2.3.2. Allir upprunalegir hvarfakútar skulu bera „e-merkið“ ásamt auðkenni landsins sem veitti gerðarviðurkenninguna. Þessi tilvísun verður að vera auðlæsileg og óafmáanleg og einnig sjáanleg (ef kostur er) á þeim stað þar sem henni er ætlað að vera.“

iii) Eftirfarandi 5. liður bætist við:

- „5. ENDURNÝJUNARHVARFAKÚTAR OG UPPRUNALEGIR ENDURNÝJUNARHVARFAKÚTAR
- 5.1. Endurnýjunarhvarfakútar, sem setja á í gerðarviðurkennd ökutæki samkvæmt þessum kafla, skulu prófaðir í samræmi við VII. viðauka.
- 5.2. Upprunalegir endurnýjunarhvarfakútar af gerð, sem fellur undir 5. lið í VI. viðauka og sem ætlaðir eru til ísetningar í ökutæki sem viðkomandi gerðarviðurkenningarskjal á við um, þurfa ekki að vera í samræmi við VII. viðauka, að því tilskildu að þeir uppfylli kröfur sem koma fram í liðum 5.2.1 og 5.2.2. í þessum viðauka.
- 5.2.1. *Merking*
- Á upprunalegum endurnýjunarhvarfakútum skulu a.m.k. vera upplýsingar um eftirfarandi:
- 5.2.1.1. nafn eða vörumerki framleiðanda ökutækisins,
- 5.2.1.2. tegund og einkennandi hlutarnúmer.

5.2.2. *Upplýsingar*

Upprunalegum endurnýjunarhvarfakútum skulu fylgja upplýsingar um eftirfarandi:

- 5.2.2.1. nafn eða vörumerki framleiðanda ökutækisins,
- 5.2.2.2. tegund og einkennandi hlutarnúmer,
- 5.2.2.3. ökutæki, sem upprunalegur endurnýjunarhvarfakútur er viðurkenndur fyrir skv. 5. lið í VI. viðauka,
- 5.2.2.4. leiðbeiningar um ísetningu ef þörf krefur,
- 5.2.2.5. þessar upplýsingar skulu annaðhvort veittar í bæklingi sem fylgir upprunalega endurnýjunarhvarfakútnum eða á umbúðunum sem upprunalegi endurhvarfakúturinn er seldur í, eða með öðru móti sem við á.“

c) Ákvæðum II. viðauka er breytt sem hér segir:

i) eftirfarandi liðir 1.7., 1.8. og 1.9. bætist við:

- „1.7. „upprunalegur hvarfakútur“: hvarfakútur eða samstæða hvarfakúta sem gerðarviðurkenning ökutækisins tekur til,
- 1.8. „hvarfakútur til endurnýjunar“: hvarfakútur eða samstæða hvarfakúta sem eiga að koma í stað upprunalegs hvarfakúts í ökutæki, sem er gerðarviðurkennt samkvæmt þessum kafla, og sem hægt er að gerðarviðurkenna sem aðskilda tæknieiningu eins og skilgreint er í 5. mgr. 2. gr. tilskipunar 2002/24/EB,
- 1.9. „upprunalegur endurnýjunarhvarfakútur“: hvarfakútur eða samstæða hvarfakúta af gerð sem er tilgreind í 5. lið í VI. viðauka og handhafi gerðarviðurkenningar ökutækisins setur á markað sem aðskilda tæknieiningu.“

ii) Eftirfarandi liður 2.4 bætist við:

„2.4. **Skýringarmynd og merkingar**

- 2.4.1. Skýringarmynd og þversniðsteikning, þar sem tilgreind eru mál upprunalegs hvarfakúts (ef hann var fyrir hendi), verða að fylgja skjalinu sem um getur í V. viðauka.
- 2.4.2. Allir upprunalegir hvarfakútar skulu bera „e-merkið“ ásamt auðkenni landsins sem veitti gerðarviðurkenninguna. Þessi tilvisun verður að vera auðlæsileg og óafmáanleg og einnig sjáanleg (ef kostur er) á þeim stað sem henni er ætlað að vera“.

iii) Eftirfarandi 5. liður bætist við:

„5. ENDURNÝJUNARHVARFAKÚTAR OG UPPRUNALEGIR ENDURNÝJUNARHVARFAKÚTAR

- 5.1. Endurnýjunarhvarfakútar, sem setja á í gerðarviðurkennd ökutæki samkvæmt þessum kafla, skulu prófaðir í samræmi við VII. viðauka.
- 5.2. Upprunalegir endurnýjunarhvarfakútar af gerð, sem fellur undir 5. lið í VI. viðauka, og sem ætlaðir eru til ísetningar í ökutæki sem viðkomandi gerðarviðurkenningarskjal á við um, þurfa ekki að vera í samræmi við VII. viðauka, að því tilskildu að þeir uppfylli kröfurnar sem koma fram í liðum 5.2.1 og 5.2.2. í þessum viðauka.

5.2.1. *Merking*

Á upprunalegum endurnýjunarhvarfakútum skulu a.m.k. vera upplýsingar um eftirfarandi:

- 5.2.1.1. nafn eða vörumerki framleiðanda ökutækisins.
- 5.2.1.2. tegund og einkennandi hlutarnúmer.

5.2.2. *Upplýsingar*

Upprunalegum endurnýjunarhvarfakútum skulu fylgja upplýsingar um eftirfarandi:

- 5.2.2.1. nafn eða vörumerki framleiðanda ökutækisins.
- 5.2.2.2. tegund og einkennandi hlutarnúmer.
- 5.2.2.3. ökutæki, sem upprunalegur endurnýjunarhvarfakútur er viðurkenndur fyrir skv. 5. lið í VI. viðauka.
- 5.2.2.4. leiðbeiningar um ísetningu ef þörf krefur.
- 5.2.2.5. þessar upplýsingar skulu annaðhvort veittar í bæklingi sem fylgir upprunalega endurnýjunarhvarfakútnum eða á umbúðunum sem upprunalegi endurhvarfakúturinn er seldur í, eða með öðru móti sem við á.“

d) Í VI. viðauka er eftirfarandi lið 4a skotið inn:

- „4a. Hvarfakútar.
- 4a.1. Tegund og gerð upprunalegs hvarfakúts eins og tilgreint er í lið 3.2.12.1 í V. viðauka (upplýsingaskjalið).
- 4a.2. Tegund og gerð upprunalegs endurnýjunarhvarfakúts eins og tilgreint er í lið 3.2.12.1 í V. viðauka (upplýsingaskjalið).

e) Eftirfarandi bætist við sem VII. viðauki:

„VII. VIÐAUKI

**GERÐARVIÐURKENNING Á ENDURNÝJUNARHVARFAKÚTUM SEM ERU AÐSKILDAR TÆKNIEININGAR
FYRIR VÉLKNÚIN ÖKUTÆKI Á TVEIMUR EÐA ÞREMUR HJÓLUM**

Þessi viðauki gildir um gerðarviðurkenningu hvarfakúta sem aðskildar tæknieiningar, í skilningi 5. mgr. 2. gr. tilskipunar 2002/24/EB, sem á að setja í eina eða fleiri gerðir vélknúinna ökutækja á tveimur eða þremur hjólum sem varahluti.

1. SKILGREININGAR

Í þessum viðauka er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1.1. „upprunalegur hvarfakútur“: hvarfakútur eða samstæða hvarfakúta sem gerðarviðurkenning ökutækisins tekur til
- 1.2. „hvarfakútur til endurnýjunar“: hvarfakútur eða samstæða hvarfakúta sem eiga að koma í stað upprunalegs hvarfakúts í ökutæki, sem er gerðarviðurkennt samkvæmt þessum kafla, og sem hægt er að gerðarviðurkenna sem aðskilda tæknieiningu eins og skilgreint er í 5. mgr. 2. gr. tilskipunar 2002/24/EB,
- 1.3. „upprunalegur endurnýjunarhvarfakútur“: hvarfakútur eða samstæða hvarfakúta af gerð sem er tilgreind í 5-lið í VI. viðauka og handhafi gerðarviðurkenningar ökutækisins setur á markað sem aðskilda tæknieiningu,
- 1.4. „gerð hvarfakúts“: hvarfakútar sem eru eins að því er eftirtalin meginatriði varðar:
 - 1.4.1. fjölda hjúpaðra undirstöðuefna, byggingu og efni,
 - 1.4.2. tegund hvörfunar (oxun, þrívirk o.s.frv.),
 - 1.4.3. rúmmál, hlutfall framhliðar og lengdar undirstöðuefnis,
 - 1.4.4. innihald hvataefnis,
 - 1.4.5. hlutfall hvataefnis,

- 1.4.6. þéttleika hólfa,
- 1.4.7. *mál og lögun*,
- 1.4.8. hitavörn,
- 1.5. „gerð ökutækis með tilliti til útblásturs mengandi lofttegunda frá hreyfli“: flokkur vélknúinna ökutækja á tveimur eða þremur hjólum sem eru öll eins að því er eftirtalin meginatriði varðar:
- 1.5.1. tregðujafngildi sem ákvarðað er með tilvísun til viðmiðunarmassa eins og mælt er fyrir um í lið 5.2. í 1. viðbæti I. eða II. viðauka (ræðst af gerð ökutækis),
- 1.5.2. eiginleika hreyfils og vélknúns ökutækis á tveimur eða þremur hjólum eins og þau eru skilgreind í V. viðauka,
- 1.6. „mengandi lofttegundir“: kolsýringur, vetniskolefni og köfnunarefnisoxíð gefið upp sem ígildi köfnunarefnisdíoxíðs (NO²).
2. UMSÓKN UM GERÐARVIÐURKENNINGU
- 2.1. Framleiðandi kerfisins eða viðurkenndur fulltrúi hans skal leggja fram umsókn um gerðarviðurkenningu fyrir gerð endurnýjunarhvarfakúts sem telst aðskilin tæknieining.
- 2.2. Fyrirmynd að upplýsingaskjalinu er að finna í 1. viðbæti.
- 2.3. Umsókn um gerðarviðurkenningu fyrir hverja gerð af hvarfakútum, sem sótt er um viðurkenningu fyrir, skulu fylgja neðangreind skjöl í þríriti og eftirfarandi upplýsingar:
- 2.3.1. lýsing á gerð(um) ökutækis sem búnaðurinn er ætlaður með tilliti til eiginleika sem um getur í lið 1.1. í I. og II. viðauka (ræðst af gerð ökutækis),
- 2.3.2. tölur og/eða tákn sem auðkenna gerð hreyfils og ökutækis,
- 2.3.3. lýsing á endurnýjunarhvarfakútum þar sem tilgreind er afstaða og staðsetning hvers íhlutar ásamt leiðbeiningum um ísetningu,
- 2.3.4. teikningar af hverjum íhlut þannig að auðvelt sé að finna og þekkja hann og upplýsingar um efni sem notuð eru í þessum teikningum skal einnig sýna hvar hið lögboðna gerðarviðurkenningarnúmer skal sett.
- 2.4. Láta ber tæknipjónustunni, sem annast prófanir vegna gerðarviðurkenningar, eftirfarandi í té:
- 2.4.1. Ökutæki sem eru viðurkennd í samræmi við þennan kafla og búin nýjum, upprunalegum hvarfakútum. Umsækjandi velur ökutækin að fengnu samþykki tæknipjónustunnar. Þau skulu vera í samræmi við kröfur 3. liðar í I., II. og III. viðauka (ræðst af gerð ökutækis). Mengunarvarnarkerfi prófunarökutækisins skal vera gallalaust; gera skal við eða skipta um alla upprunalega hluti sem tengjast losun og eru mikið slitnir eða bilaðir. Prófunarökutækin skulu vera rétt stillt og í stöðu sem sagt er fyrir um í forskrift framleiðanda áður en losunarprófun er gerð.
- 2.4.2. Eitt eintak af gerð hvarfakúts til endurnýjunar. Eintakið skal greinilega og óafmáanlega merkt með viðskiptaheiti eða vörumerki umsækjanda.
3. VEITING GERÐARVIÐURKENNINGAR
- 3.1. Þegar prófunum sem mælt er fyrir um í þessum viðauka er lokið skal lögbært yfirvald gefa út vottorð í samræmi við fyrirmyndina sem sett er fram í 2. viðauka.
- 3.2. Allar viðurkenndar gerðir endurnýjunarhvarfakúta skulu fá viðurkenningarnúmer í samræmi við ákvæði V. viðauka við tilskipun 2002/24/EB. Sama aðildarríki skal ekki úthluta annarri gerð hvarfakúts til endurnýjunar sama númeri. Sama gerðarviðurkenningarnúmer getur náð yfir notkun þessarar gerðar hvarfakúta til endurnýjunar á mismunandi gerðum ökutækja.

4. KRÖFUR UM MERKINGAR

- 4.1. Gerðarviðurkenningarmerki, sem er í samræmi við kröfur 8. gr. tilskipunar 2002/24/EB, skal vera á öllum endurnýjunarhvarfakútum sem samrýmast gerð sem er viðurkennd samkvæmt þessari tilskipun sem aðskilin tæknieining, að undanskildum tengibúnaði og rörum, auk frekari upplýsinga sem um getur í lið 4.2 í þessum viðauka. Gerðarviðurkenningarmerkið verður að vera auðlæsilegt og óafmáanlegt og einnig sjáanlegt (ef kostur er) á þeim stað sem því er ætlað að vera.

Stærð „a“ skal vera ≥ 3 mm.

4.2. Frekari upplýsingar sem fram koma í gerðarviðurkenningarmerkinu

- 4.2.1. Á gerðarviðurkenningarmerkinu skulu allir endurnýjunarhvarfakútar, að undanskildum tengibúnaði og rörum, bera númer kafla sem gerðarviðurkenningin hefur verið veitt.

- 4.2.1.1. Endurnýjunarhvarfakútur sem er ein eining þar sem hvarfakúturinn og útblásturskerfið (hljóðdeyfirinn) eru sambyggð

Á eftir gerðarviðurkenningarmerkinu, sem um getur í lið 4.1, skulu koma tveir hringir utan um tölur 5 og 9.

- 4.2.1.2. Endurnýjunarhvarfakútur aðskilinn frá útblásturskerfinu (hljóðdeyfir)

Á eftir gerðarviðurkenningarmerkinu sem um getur í lið 4.1 sem sett er á endurnýjunarhvarfakútinn skal koma hringur utan um tölustafinn 5.

Sýnishorn af gerðarviðurkenningarmerkjum er að finna í 3. viðbæti.

5. KRÖFUR**5.1. Almennar kröfur**

Hönnun, smíði og ísetning endurnýjunarhvarfakútsins verður að vera þannig:

- 5.1.1. að ökutækið uppfylli kröfur viðaukans við eðlilega notkun, þrátt fyrir titring sem það kann að verða fyrir,
- 5.1.2. að endurnýjunarhvarfakúturinn hafi hæfilegt viðnám gegn tæringu miðað við eðlilega notkun ökutækisins,
- 5.1.3. að hæð hvarfakútsins yfir jörðu, jafnvel þegar ökutæki hallast, sé ekki minni en ráð var gert fyrir þegar upprunalegi hvarfakúturinn var settur í,
- 5.1.4. ytri fletir verði ekki óeðlilega heitir,
- 5.1.5. brúnir hans séu hvorki ójafnar né beittar,
- 5.1.6. höggdeyfar og fjöðrun hafi nægilegt hreyfirými,
- 5.1.7. gert sé ráð fyrir nægilegt hreyfirými um rör,
- 5.1.8. hann standist högg að því marki sem skýrt skilgreindar reglur um viðhald og ísetningu krefjast,
- 5.1.9. að endurnýjunarhvarfakútur skal vera búinn jafngildri vörn ef upprunalegi hvarfakúturinn er búinn hitavörn,
- 5.1.10. að setja hann á sama stað og upprunalegi hvarfakúturinn var, ef súrefnisskynjari og aðrir skynjarar eru upphaflega settir í útblásturskerfið, og staða súrefnisskynjara í útblásturskerfinu og annarra skynjara, ef við á, skal vera óbreytt.

5.2. Kröfur varðandi losun

5.2.1. Ökutækið sem um getur í lið 2.4.1 og búið er endurnýjunarhvarfakút af þeirri gerð sem óskað er gerðarviðurkenningu fyrir skal prófað í samræmi við I. og 2. viðbæti við I., II. eða III. viðauka (í samræmi við gerðarviðurkenningu ökutækis) (*).

5.2.1.1. Mat á losun mengunarefna frá ökutækjum sem búið eru endurnýjunarhvarfakúti

Kröfur varðandi losun teljast uppfylltar ef prófunarökutækið, sem búið er endurnýjunarhvarfakútnum, er í samræmi við viðmiðunarmörk skv. I., II. eða III. viðauka (í samræmi við gerðarviðurkenningu ökutækis) (**).

Ef sótt er um gerðarviðurkenningu fyrir mismunandi gerðir ökutækja frá sama framleiðanda og ef þær ólíku gerðir ökutækja eru búnar upprunalegum hvarfakútum sömu gerðar er heimilt að takmarka prófun I við a.m.k. tvö ökutæki sem skulu valin með samþykki tæknipjónustunnar sem ber ábyrgð á viðurkenningunni.

5.2.2. Kröfur varðandi leyfilegt hljóðstig

Ökutækið sem um getur í lið 2.4.1 og búið er endurnýjunarhvarfakút af þeirri gerð sem óskað er gerðarviðurkenningu fyrir skal uppfylla kröfur 3. liðar í II., III. eða IV. viðauka við 9. kafla (ræðst af gerðarviðurkenningu ökutækis). Niðurstöður prófana á ökutæki á ferð og í kyrrstöðu skulu koma fram í prófunarskýrslu.

5.3. Prófun á vinnslu ökutækis

5.3.1. Endurnýjunarhvarfakúturinn skal vera þannig gerður að tryggt sé að vinnsla ökutækis sé sambærileg og þegar upprunalegi hvarfakúturinn var notaður.

5.3.2. Endurnýjunarhvarfakútin skal bera saman við upprunalegan hvarfakút, sem einnig er nýr, sem var komið fyrir í ökutækinu sem um getur í lið 2.4.1.

5.3.3. Prófað er á mismunandi snúningshraða hreyfilsins. Þegar mælingar eru gerðar með endurnýjunarhvarfakút skal hámarksafl og hámarkshraði ekki víkja meira en $\pm 5\%$ frá samsvarandi hraða sem mældur er við sömu skilyrði með upprunalega hvarfakútnum.

6. SAMRÆMI FRAMLEIÐSLU

Ákvæði VI. viðauka við tilskipun 2002/24/EB gilda um prófun á samræmi framleiðslu.

Við prófun á samræmi, eins og kveðið er á um hér að framan, skal taka sýnishorn af gerðarviðurkenndum endurnýjunarhvarfakút samkvæmt þessum viðauka.

Framleiðslan telst samrýmast ákvæðum þessa viðauka ef kröfur í lið 5.2 (kröfur varðandi losun) og lið 5.3 (prófun á vinnslu ökutækis) eru uppfylltar.

7. UPPLÝSINGAR

7.1. Öllum nýjum endurnýjunarhvarfakútum skulu fylgja upplýsingar um eftirfarandi:

7.1.1. nafn eða vörumerki framleiðanda hvarfakútsins,

7.1.2. ökutækin (þ.m.t. framleiðsluár) sem endurnýjunarhvarfakúturinn er samþykktur fyrir.

7.1.3. leiðbeiningar um ísetningu ef þörf krefur.

7.2. Þessar upplýsingar skulu veittar annaðhvort í bæklingi sem fylgir með endurnýjunarhvarfakútnum, eða á umbúðunum sem endurhvarfakúturinn er seldur í, eða með öðru móti sem við á.

(*) Eins og kveðið er á um í þessari tilskipun í þeirri útgáfu sem gildir um gerðarviðurkenningu þessa ökutækis.

(**) Eins og kveðið er á um í þessari tilskipun í þeirri útgáfu sem gildir um gerðarviðurkenningu þessa ökutækis.

1. viðbætur

Upplýsingaskjal er varðar endurnýjunarhvarfakút sem aðskilda tæknieiningu fyrir gerð ökutækja sem eru á tveimur eða þremur hjólum

Raðnúmer (sem umsækjandi tilgreinir)

Eftirfarandi upplýsingar skulu fylgja umsókn um gerðarviðurkenningu fyrir endurnýjunarhvarfakút fyrir gerð ökutækja sem eru á tveimur eða þremur hjólum:

1. Tegund búnaðar:
2. Gerð búnaðar:
3. Nafn og heimilisfang framleiðanda búnaðar:
.....
4. Nafn og heimilisfang viðurkennds fulltrúa framleiðanda búnaðarins, ef við á:
.....
5. Tegund og gerð ökutækis sem búnaðurinn er hannaður fyrir (***):
6. Teikningar af endurnýjunarhvarfakút þar sem fram koma allir þeir eiginleikar sem um getur í lið 1.4 í VII. viðauka við 5. kafla sem fylgir tilskipun 97/24/EB:
.....
7. Lýsing og teikningar sem sýna stöðu endurnýjunarhvarfakúts miðað við útblástursgrein(ar) hreyfilsins og súrefnisskynjara (ef hann er fyrir hendi):
.....
8. Takmarkanir á notkun og leiðbeiningar um ísetningu:
9. Upplýsingar sem skráðar eru í a-lið 1. hluta II. viðauka við tilskipun 2002/24/EB:
 - 0.1,
 - 0.2,
 - 0.5,
 - 0.6,
 - 2.1,
 - 3, 3
 - 0, 3.
 - 1, 3.
 - 1.1,
 - 3.2.
 - 1.7,
 - 3.2.
 - 12, 4 til 4.4.2,
 - 4.5,
 - 4.6,
 - 5.2.

(***) Stríkið yfir það sem á ekki við.

2. viðbætur

Gerðarviðurkenningarvottorð er varðar endurnýjunarhvarfakút fyrir gerð ökutækis sem er á tveimur eða þremur hjólum

Heiti yfirvalds

Skýrsla nr.: gefin út af tækniþjónustunni: Dags.:

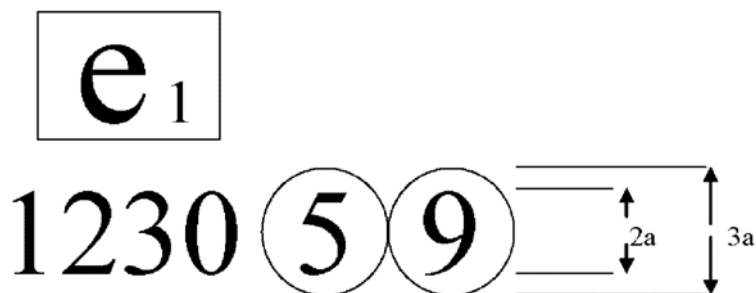
Gerðarviðurkenningarnúmer: Nr. framlengingar:

1. Tegund búnaðar:
2. Gerð búnaðar:
3. Nafn og heimilisfang framleiðanda búnaðar:
.....
4. Nafn og heimilisfang viðurkennds fulltrúa framleiðanda búnaðarins, ef við á:
.....
5. Tegund og gerð og öll afbrigði og útfærslur ökutækis sem búnaðurinn er hannaður fyrir:
.....
6. Dags. er búnaður er afhentur til prófunar:
7. Gerðarviðurkenning veitt/synjað (****):
8. Staður:
9. Dags.:
10. Undirskrift:

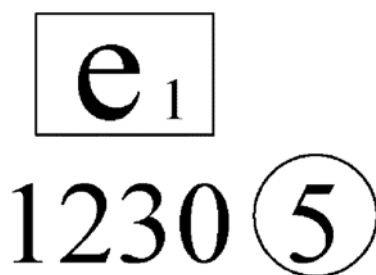
(****) Strikið yfir það sem á ekki við.

3. viðbætur

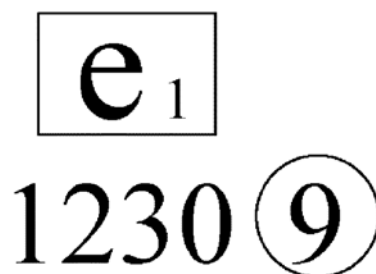
Sýnishorn af gerðarviðurkenningarmerki

Gerðarviðurkenningarmerkið sem sýnt er hér að ofan var veitt af Þýskalandi [e₁] með númerinu 1230 fyrir endurnýjunarhvarfakút sem er ein eining þar sem hvarfakúturinn og útblásturskerfið (hljóðdeyfirinn) eru sambyggð.

Gerðarviðurkenningarmerkið sem sýnt er hér að ofan var veitt af Þýskalandi [e₁] með númerinu 1230 fyrir endurnýjunarhvarfakút sem er aðskilinn frá útblásturskerfinu (hvarfakútur og hljóðdeyfir eru ekki ein eining).

Gerðarviðurkenningarmerkið sem sýnt er hér að ofan var veitt af Þýskalandi [e₁] með númerinu 1230 fyrir hljóðdeyfi sem ekki er upprunalegur og ekki sambyggður hvarfakútnum (hvarfakútur og hljóðdeyfir ekki ein eining eða ökutæki ekki búið hvarfakúti) (sjá 9. kafla).“

2. 7. kafla viðauka við tilskipun 97/24/EB er breytt sem hér segir:

a) Í stað liðar 1.10. komi eftirfarandi:

„1.10. „útblásturskerfi“: samsetning útblástursrörs, þenslukúts, útblásturshljóðdeyfis og hvarfakúts (ef hann er fyrir hendi).“

b) Eftirfarandi lið 3.10.1.3.7a er skotið inn:

„3.10.1.3.7a. hvarfakútur (aðeins ef hann er aðskilinn frá hljóðdeyfinum)“

3. Ákvæðum 9. kafla viðauka við tilskipun 97/24/EB er breytt sem hér segir:

a) Í „SKRÁ YFIR VIÐAUKA“ er eftirfarandi tilvísun í viðauka skotið inn milli „VI. viðauki“ og „VII. viðauki“:

„Viðbætur Sýnishorn af gerðarviðurkenningarkerfi ”

b) Eftirfarandi liður 3.5.5 bætist við II. viðauka:

„3.5.5. Mat á losun mengunarefna frá ökutækjum sem búin eru hljóðdeyfikerfi til endurnýjunar

Ökutækið sem um getur í lið 3.2.3.3, sem búið er hljóðdeyfi af þeirri gerð sem sótt er um viðurkenningu fyrir, skal gangast undir prófun I og II, við þær aðstæður sem lýst er í samsvarandi viðauka við 5. kafla sem fylgir þessari tilskipun, í samræmi við gerðarviðurkenningu ökutækisins.

Kröfur varðandi losun skulu teljast uppfylltar ef niðurstöðurnar standast viðmiðunarmörk í samræmi við gerðarviðurkenningu ökutækisins.“

c) Eftirfarandi liður 3.5.5. bætist við III. viðauka:

„3.5.5. Mat á losun mengunarefna frá ökutækjum sem búin eru hljóðdeyfikerfi til endurnýjunar

Ökutækið sem um getur í lið 3.2.3.3, sem búið er hljóðdeyfi af þeirri gerð sem sótt er um viðurkenningu fyrir, skal gangast undir prófun I og II, við þær aðstæður sem lýst er í samsvarandi viðauka við 5. kafla sem fylgir þessari tilskipun, í samræmi við gerðarviðurkenningu ökutækisins.

Kröfur varðandi losun skulu teljast uppfylltar ef niðurstöðurnar standast viðmiðunarmörk í samræmi við gerðarviðurkenningu ökutækisins.“

d) Eftirfarandi liður 3.5.5 bætist við IV. viðauka:

„3.5.5. Mat á losun mengunarefna frá ökutækjum sem búin eru hljóðdeyfikerfi til endurnýjunar

Ökutækið sem um getur í lið 3.2.3.3, sem búið er hljóðdeyfi af þeirri gerð sem sótt er um viðurkenningu fyrir, skal gangast undir prófun I og II, við þær aðstæður sem lýst er í samsvarandi viðauka við 5. kafla sem fylgir þessari tilskipun, í samræmi við gerðarviðurkenningu ökutækisins.

Kröfur varðandi losun skulu teljast uppfylltar ef niðurstöðurnar standast viðmiðunarmörk í samræmi við gerðarviðurkenningu ökutækisins.“

e) Ákvæðum VI. viðauka er breytt sem hér segir:

i) Í stað liðar 1.3 komi eftirfarandi:

„1.3. gerðarviðurkenningarkerfið búið til og komið fyrir í samræmi við kröfur 8. gr. tilskipunar 2002/24/EB auk frekari upplýsinga sem um getur í lið 6 í þessum viðauka. Stærð „a“ skal vera ≥ 3 mm.“

ii) Eftirfarandi 6. liður bætist við:

„6. FREKARI UPPLÝSINGAR SEM FRAM KOMA Í GERÐARVIÐURKENNINGARMERKINU

6.1. Á gerðarviðurkenningarmerkinu skal útblásturskerfið eða íhlutar þess sem ekki eru upprunalegir, að undanskildum tengibúnaði og rörum, bera númer kaflans eða kaflanna sem gerðarviðurkenningin hefur verið veitt, nema eins og getið er um í lið 6.1.3.

6.1.1. *Útblásturskerfi sem ekki er upprunalegt og er ein eingangur þar sem hljóðdeyfirinn og hvarfakúturinn eru sambyggðir*

Á eftir gerðarviðurkenningarmerkinu sem um getur í lið 1.3 skulu koma tveir hringir utan um tölurnar 5 og 9.

6.1.2. *Útblásturskerfi sem ekki er upprunalegt og er aðskilið frá hvarfakútnum*

Á eftir gerðarviðurkenningarmerkinu, sem um getur í lið 1.3, sem sett er á hljóðdeyfinn, skal koma hringur utan um töluna 9.

6.1.3. *Útblásturskerfi sem ekki er upprunalegt og er ein eingangur (hljóðdeyfir) fyrir ökutæki sem eru ekki gerðarviðurkennd skv. 5. kafla*

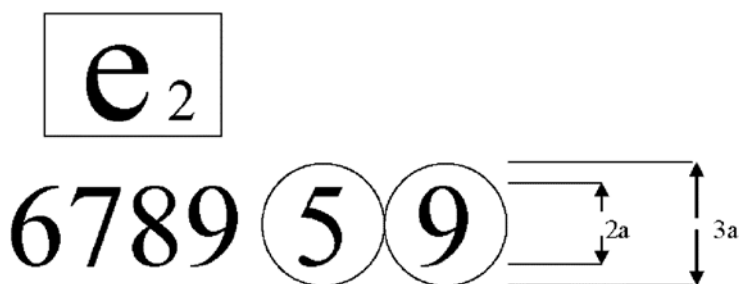
Á eftir gerðarviðurkenningarmerkinu, sem um getur í 1.3 og sett er á hljóðdeyfinn, skulu ekki koma neinar frekari upplýsingar.

Sýnishorn af gerðarviðurkenningarmerkjum er að finna í viðaukanum.“

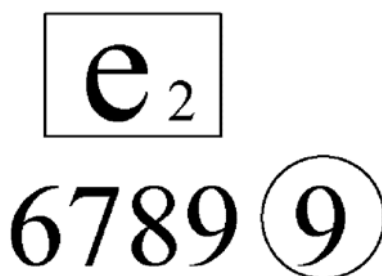
iii) Eftirfarandi viðauki bætist við:

„Viðbætur

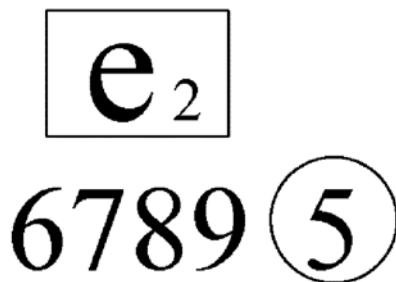
Sýnishorn af gerðarviðurkenningarmerki

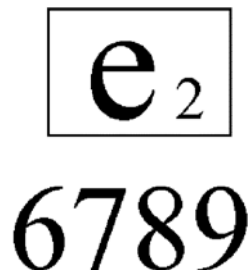
Gerðarviðurkenningarmerkið sem sýnt er hér að ofan var veitt af Frakklandi [e₂] með númerinu 6789 fyrir útblásturskerfi, sem ekki er upprunalegt, sem er ein eingangur þar sem hljóðdeyfirinn og hvarfakúturinn eru sambyggðir.

Gerðarviðurkenningarmerkið sem sýnt er hér að ofan var veitt af Frakklandi [e₂] með númerinu 6789 fyrir hljóðdeyfi sem ekki er upprunalegur og ekki sambyggður hvarfakútnum (hvarfakútur og hljóðdeyfir ekki ein eingangur eða ökutæki ekki búið hvarfakúti) (sjá 9. kafla).

Gerðarviðurkenningarmerkið sem sýnt er hér að ofan var veitt af Frakklandi [e₂] með númerinu 6789 fyrir endurnýjunarhvarfakút sem er aðskilinn frá útblásturskerfinu (hvarfakútur og hljóðdeyfir eru ekki ein eining) (sjá 5. kafla).

Gerðarviðurkenningarmerkið sem sýnt er hér að ofan var veitt af Frakklandi [e₂] með númerinu 6789 fyrir útblásturskerfi, sem ekki er upprunalegt, og sem eru ætlaðir til að setja í ökutæki sem ekki eru gerðarviðurkennd skv. 5. kafla“

—

II. VIÐAUKI

BREYTINGAR Á TILSKIPUN 2002/24/EB

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á tilskipun 2002/24/EB:

a) Í stað liðar 3.2.12 í II. viðauka komi eftirfarandi:

- „3.2.12. Ráðstöfun til mengunarvarna
- 3.2.12.1. Búnaður til að endurvinna loft í sveifarhúsi, einungis ef um er að ræða fjörgengishreyfla (lýsing og teikningar):
- 3.2.12.2. Aðrar mengunarvarnir (ef einhverjar eru og falla ekki undir aðra liði):
- 3.2.12.2.1. Hvarfakútur: já/nei (*)
- 3.2.12.2.1.1. Fjöldi hvarfakúta og eininga:
- 3.2.12.2.1.2. Stærð, löggun og rúmtak hvarfakúts eða -kúta:
- 3.2.12.2.1.3. Gerð hvörfunar:
- 3.2.12.2.1.4. Heildarmagn góðmálma:
- 3.2.12.2.1.5. Hlutfallslegur styrkleiki:
- 3.2.12.2.1.6. Undirstöðuefni (bygging og efni):
- 3.2.12.2.1.7. Þéttleiki hólfa:
- 3.2.12.2.1.8. Gerð húss utan um hvarfakút eða -kúta:
- 3.2.12.2.1.9. Staðsetning hvarfakúts eða -kúta (staður og viðmiðunarfjarlægð í útblásturskerfinu):
- 3.2.12.2.2. Súrefnisskynjari: já/nei (*)
- 3.2.12.2.2.1. Gerð:
- 3.2.12.2.2.2. Staðsetning:
- 3.2.12.2.2.3. Stjórnsvið:
- 3.2.12.2.3. Loftinndæling: já/nei (*)
- 3.2.12.2.3.1. Gerð (streymandi loft, loftdæla o.s.frv.):
- 3.2.12.2.4. Útblásturshringrás: já/nei (*)
- 3.2.12.2.4.1. Eiginleikar (loftstreymi o.s.frv.):
- 3.2.12.2.5. Önnur kerfi (lýsing og vinnsluháttur):

(*) Stríkið yfir það sem á ekki við.“

b) Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á V. viðauka:

- i) á listanum í 1. tölu-lið í 1. lið undir A-lið kemur textinn „49 fyrir Kýpur“ og „50 fyrir Möltu“ í stað: „CY fyrir Kýpur“ og „MT fyrir Möltu“.
- ii) á listanum í tölu-lið 1.1 undir B-lið, kemur textinn „49 fyrir Kýpur“ og „50 fyrir Möltu“ í stað „CY fyrir Kýpur“ og „MT fyrir Möltu“.

**TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2004/108/EB
frá 15. desember 2004****2008/EES/44/02****um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi rafsegulsviðssamhæfi og um niðurfellingu
tilskipunar 89/336/EBE (*)**

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HABA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun ráðsins 89/336/EBE frá 3. maí 1989 um samræmingu laga aðildarríkjanna um rafsegulsviðssamhæfi ⁽³⁾ hefur verið tekin til endurskoðunar samkvæmt því framtaksverkefni sem þekkt er undir heitinu einfaldari löggjöf fyrir innri markaðinn (SLIM). Bæði SLIM-ferlið og ítarlegri rannsókn, í framhaldi af því, hefur leitt í ljós þörfina fyrir að fullgera, efla og skýra rammann sem mælt er fyrir um í tilskipun 89/336/EBE.
- 2) Aðildarríkin bera ábyrgð á að tryggja að þráðlaus fjarskipti, þ.m.t. útvarpsútsendingar og þjónusta radió-áhugamanna sem starfa í samræmi við fjarskiptareglur Alþjóðafjarskiptasambandsins, rafkerfi og fjarskiptanet og einnig tengdur búnaður séu vernduð gagnvart rafsegultruflunum.
- 3) Samræma ber ákvæði í landslögum sem tryggja verndun gagnvart rafsegultruflunum til að tryggja frjálsan flutning raf- og rafeindartækja án þess að draga úr réttlætánlegum verndarákvæðum í aðildarríkjunum.
- 4) Vörn gagnvart rafsegultruflunum krefst þess að hinum ýmsu rekstraraðilum sé gert að skuldbinda sig. Beita ber þessum skuldbindingum á sanngjarnan hátt til að koma á slíkri vörn.

5) Setja skal reglur um rafsegulsviðssamhæfi búnaðar í þeim tilgangi að tryggja starfsemi innri markaðarins, þ.e.a.s., svæðis án innri landamæra þar sem frjálsir vöru-flutningar, frjálsir fólksflutningar, frjáls þjónustustarfsemi og frjálsir fjármagnsflutningar eru tryggðir.

6) Búnaðurinn sem þessi tilskipun gildir um skal ná til bæði tækja og fasts búnaðar. Þó skulu sett sérstök ákvæði fyrir hvort um sig. Ástæðan er sú að þótt flutningur tækja innan Bandalagsins verði greiður, er fastur búnaður hinsvegar settur upp til viðvarandi notkunar á fyrirfram ákveðnum stöðum sem samsetning mismunandi tegunda tækja og eftir atvikum, annars búnaðar. Samsetning og hlutverk slíkra uppsetninga samsvarar í flestum tilvikum sérstökum þörfum rekstraraðila þeirra.

7) Þessi tilskipun gildir ekki um þráðlausan búnað og endabúnað til fjarskipta þar sem hann fellur þegar undir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/5/EB frá 9. mars 1999 um fjarskiptabúnað og endabúnað til fjarskipta og gagnkvæma viðurkenningu á samræmi þeirra ⁽⁴⁾. Í báðum tilskipunum eru samskonar verndarákvæði hvað varðar rafsegulsviðssamhæfi.

8) Þessi tilskipun skal ekki taka til loftfara eða búnaðar sem festa á í loftför, þar sem þegar er fjallað um þá í sérstökum reglum Bandalagsins og alþjóðareglum um rafsegulsviðssamhæfi.

9) Ekki er nauðsynlegt að með þessari tilskipun séu settar reglur um búnað sem í eðli sínu er skaðlaus með tilliti til rafsegulsviðssamhæfi.

10) Í þessari tilskipun er ekki fjallað um öryggi búnaðar þar sem um það er fjallað í sérstökum lögum Bandalagsins eða landslögum.

11) Þar sem þessi tilskipun setur reglur um tæki, skal hún vísa til fullunninna tækja sem eru í boði í fyrsta skipti á Bandalagsmarkaðnum. Tilteknar aðskildar tæknieiningar eða ihluti skal við tilteknar kringumstæður líta á sem tæki ef þær eru á boðstólum fyrir neytendur.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 390, 31.12.2004, bls. 24. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 3/2006 frá 27. janúar 2006 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 17, 30.3.2006, bls. 4.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 220, 16.9.2003, bls. 13.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 9. mars 2004 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB) og ákvörðun ráðsins frá 29. nóvember 2004.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 139, 23.5.1989, bls. 19. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 93/68/EBE (Stjtið. EB L 220, 30.8.1993, bls. 1).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 91, 7.4.1999, bls. 10. Tilskipunin eins og henni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003 (Stjtið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

- 12) Tilskipun þessi er byggð á þeim meginreglum sem settar eru fram í ályktun ráðsins frá 7. maí 1985 um nýja aðferð við tæknilega samhæfingu og staðla⁽¹⁾. Í samræmi við þá nálgun, fellur hönnun og framleiðsla búnaðarins undir grunnkröfur að því er varðar rafsegulsviðssamhæfi. Þessar kröfur fá tæknilega framsetningu með samhæfðum evrópskum stöðlum sem samþykkja skal af evrópskum staðlastofnunum, Staðlasamtökum Evrópu (European Committee for Standardisation, CEN), Rafstaðlasamtökum Evrópu (European Committee for Electro-technical Standardisation, CENELEC) og Fjar-skiptastaðlastofnun Evrópu (European Telecommunications Standards Institute, ETSI). CEN, CENELEC og ETSI eru viðurkenndar sem þar til bærar stofnanir á sviði þessarar tilskipunar til að samþykkja samhæfða staðla, sem þær semja í samræmi við almennar viðmiðunarreglur fyrir samvinnu milli þeirra og Bandalagsins, og með málsmæðferð sem mælt er fyrir um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/34/EB frá 22 júní 1998 þar sem mælt er fyrir um málsmæðferð fyrir ákvæðið um upplýsingar á sviði tæknistaðla og reglugerða sem og reglna um þjónustu í upplýsinga-samfélaginu⁽²⁾.
- 13) Samhæfðir staðlar endurspegla almennt viðurkennda stöðu mála að því er varðar rafsegulsviðssamhæfi í Evrópusambandinu. Því er það í þágu eðlilegrar starfsemi innri markaðarins að hafa staðla fyrir rafsegulsviðssamhæfi búnaðar sem hafa verið samræmdir á vettvangi Bandalagsins. Þegar slík tilvísun í staðla hefur verið birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*, gefur það til kynna samræmi við viðeigandi grunnkröfur, þó nota megi aðrar aðferðir til að sýna fram á að samræmis við grunnkröfurnar sé gætt. Samræmi við samhæfðan staðal þýðir að samræmis sé gætt við ákvæði hans og það staðfest með aðferðum sem samhæfði staðallinn lýsir eða vísar til.
- 14) Framleiðendur búnaðar sem ætlaður er til að tengja við net skulu smíða búnaðinn á þann hátt að það kemur í veg fyrir að net verði fyrir óviðunandi skerðingu á þjónustu þegar búnaðurinn er notaður við venjuleg rekstrarskilyrði. Rekstraraðilar netkerfis skulu byggja netin á þann hátt að framleiðendur búnaðar sem líklegt er að tengdur verði við net verði ekki fyrir óeðlilegu álagi svo að koma megi í veg fyrir óviðunandi skerðingu á þjónustu. Evrópskum staðlastofnunum ber að taka fyllsta tillit til fyrrgreinds markmiðs (þ.m.t. uppsafnaðra áhrifa vegna viðkomandi tegunda rafsegulfyrirbæra) þegar samhæfðir staðlar eru þróaðir.
- 15) Einungis skal unnt að markaðssetja tæki eða taka til notkunar ef viðkomandi framleiðendur hafa fastsett að slíkur búnaður hafi verið hannaður og framleiddur í samræmi við kröfurnar sem gerða eru í þessari tilskipun. Markaðssett tæki skulu bera „CE“-merkið sem staðfestingu þess að farið sé að þessari tilskipun. Þótt samræmistat sé á ábyrgð framleiðandans og ekki gerist þörf á að leitað sé til óháðs samræmistatsaðila, skal framleiðendum vera frjálst að nýta sér þjónustu slíkra aðila.
- 16) Með skyldubundnu samræmistati skal gerð krafa til framleiðanda um að gert sé rafsegulsviðssamhæfismat á tækjum, sem byggist á viðeigandi fyrirbærum, til að ákvarða hvort það standist verndarkröfur samkvæmt tilskipun þessari.
- 17) Ef samskipan tækja getur verið mismunandi skal mat á rafsegulssamhæfi staðfesta hvort tækin uppfylla verndarkröfur með þeirri samskipan sem framleiðandi álitur dæmigerða fyrir eðlilega notkun á fyrirhuguðum búnaði. Í slíkum tilvikum skal nægja að framkvæma mat á grundvelli þeirrar samskipunar sem líklegust er til að orsaka hámarkstruflanir og þeirrar samskipunar sem viðkvæmust er fyrir truflunum.
- 18) Fastur búnaður, þ.m.t. stórar vélar og netkerfi, getur valdið rafsegultruflunum eða orðið fyrir áhrifum af þeim. Hugsanlega er snertiflötur milli fasts búnaðar og tækja, og rafsegulstruflanir af völdum fasts búnaðar sem geta haft áhrif á tæki og öfugt. Með tilliti til rafsegulsviðssamhæfis, skiptir ekki máli hvort það er tæki eða fastur búnaður sem veldur rafsegultrufluninni. Þess vegna skal fastur búnaður og tæki falla undir samfellt heildarfyrirkomulag varðandi grunnkröfur. Það skal vera mögulegt að nota samhæfða staðla fyrir fastan búnað í því skyni að sýna fram á samræmi við grunnkröfur sem slíkir staðlar uppfylla.
- 19) Vegna hinna sértæku eiginleika sinna þarf fastur búnaður ekki að vera háður „CE“-merki eða yfirlýsingu um samræmi.
- 20) Það er ekki mikilvægt að gera samræmistat á markaðssettum tækjum sem fella á inn í tiltekinn fastan búnað, og sem ekki er hægt að kaupa aðskilinn frá fasta búnaðinum sem á að fella þau inn í. Slík tæki skulu því njóta undanþágu frá samræmistatsferlinu sem að öllu jöfnu gildir fyrir tæki. Þó skulu slík tæki ekki draga úr samræmi á föstum búnaði sem þau er hluti af. Ef tæki er fellt inn í fleiri en eitt eintak af sams konar föstum búnaði er nóg að bera kennsl á einkenni rafsegulsviðssamhæfis þessa búnaðar til að tryggja undanþágu frá samræmistatsaðferðinni.

⁽¹⁾ Stjóð.EB C 136, 4.6.1985, bls. 1.

⁽²⁾ Stjóð. EB L 204, 21.7.1998, bls. 37. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögum frá 2003.

21) Aðlögunartímabil er nauðsynlegt til að tryggja að framleiðendum og öðrum hlutaðeigandi sé kleift að laga sig að nýja reglurammanum.

22) Þar eð aðildarríkin geta ekki náð markmiði þessarar tilskipunar nægilega vel, þ.e. að tryggja starfsemi innri markaðarins með því að kveða á um fullnægjandi rafsegulsviðssamhæfi og þar eð þessum markmiðum verður betur náð á vettvangi Bandalagsins vegna umfangs þeirra er Bandalaginu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við dreifðisregluna eins og fram kemur í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhöfsregluna, sem sett er fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná megi því markmiði.

23) Tilskipun 89/336/EBE ber því að fella úr gildi.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Efni og gildissvið

1. Í þessari tilskipun eru settar reglur um rafsegulsviðssamhæfi búnaðar. Tilgangurinn með henni er að tryggja starfsemi innri markaðarins með því að kveða á um fullnægjandi rafsegulsviðssamhæfi. Þessi tilskipun gildir um búnað eins og hann er skilgreindur í 2. gr.

2. Tilskipun þessi gildir ekki um:

- a) búnað sem fellur undir tilskipun 1999/5/EB,
- b) flugtæknilegar framleiðsluvörur, íhluti og búnað sem vísað er til í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1592/2002 frá 15. júlí 2002 um sameiginlegar reglur um almenningflug og um stofnun Flugöryggisstofnunar Evrópu⁽¹⁾,

- c) þráðlausan búnað sem radióáhugamenn nota og fellur undir alþjóðafjarskiptareglur samþykktar innan ramma stofnskrár og samnings Alþjóðafjarskiptasambandsins⁽²⁾, nema verslað sé með búnaðinn á frjálsum markaði. Ekki er litið svo á að íhlutasamstæður, sem radióáhugamenn setja saman, og búnaður sem er verslunarvara en er breytt af radióáhugamönnum eða fyrir þá, sé búnaður sem verslað er með á frjálsum markaði.

3. Þessi tilskipun gildir ekki um búnað sem hefur þá eðlisfræðilegu eiginleika að:

- a) hann veldur ekki eða stuðlar að rafsegulgeislun sem fer yfir mörk sem kemur í veg fyrir að þráðlaus fjarskiptabúnaður og annar búnaður virki eins og til var ætlast og
- b) hann mun virka án óviðunandi skerðingar þegar rafsegulstruflun sem að öllu jöfnu hefur áhrif á fyrirhugaða notkun hans er til staðar.

4. Þegar mælt hefur verið nánar fyrir um, að hluta til eða að öllu leyti, grunnkröfur sem vísað er til í 1. viðauka í öðrum tilskipunum Bandalagsins fyrir búnað sem vísað er til í 1. mgr., skal þessi tilskipun ekki gilda, eða falla úr gildi, fyrir þann búnað að því er varðar slíkar kröfur frá og með degi framkvæmdar tilskipananna.

5. Þessi tilskipun skal ekki hafa áhrif á beitingu löggjafar Bandalagsins eða innlendrair löggjafar sem varðar öryggi búnaðar.

2. gr.

Skilgreiningar

1. Í þessari tilskipun gilda eftirfarandi hugtök:

- a) „búnaður“: öll tæki eða fastur búnaður,
- b) „tæki“: öll frágengin tæki eða samsetningar þeirra sem fást á almennum markaði sem ein búnaðareining ætluð fyrir neytendur og geta valdið rafsegultruflunum eða geta orðið fyrir áhrifum af slíkum truflunum,
- c) „fastur búnaður“: tiltekin samsetning á mörgum gerðum tækja og, ef við á, öðrum búnaði sem er settur saman, komið fyrir og ætlaður til varanlegrar notkunar á fyrirfram ákveðnum stað,
- d) „rafsegulsviðssamhæfi“: geta búnaðar til að starfa eðlilega í rafsegulumhverfi sínu að án þess að valda óviðunandi rafsegultruflunum á öðrum búnaði í því umhverfi,
- e) „rafsegultruflun“: öll rafsegulfyrirbæri sem kunna að draga úr nothæfi búnaðar. Rafsegultruflun getur verið rafsegulsuð, óæskilegt merki eða breyting í sjálfum útbreiðslumiðlinum.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 240, 7.9.2002, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1701/2003 (Stjótið. ESB L 243, 27.9.2003, bls. 5).

⁽²⁾ Stofnskrá og samningur Alþjóðafjarskiptasambandsins sem samþykkt var af sérstakri ráðstefnu sem til þess hafði fullt umboð (Genf, 1992), eins og þeim var breytt með ráðstefnu sem til þess hafði fullt umboð (Kyoto, 1994).

- f) „ónæmi“: geta búnaðar til að starfa eðlilega án þess að skemmast þegar rafsegultruflun á sér stað,
- g) „öryggissjónarmið“: varðar verndun mannlífa eða eigna,
- h) „rafsegulumhverfi“: öll merkjanleg rafsegulfyrirbæri á tilteknum stað.

2. Í þessari tilskipun skal eftirfarandi álitid vera tæki í skilningi b-liðar 1 mgr.:

- a) „íhlutir“ eða „aðskildar tækieiningar“ sem ætlast er til að notandi bæti í tæki og geta valdið rafsegultruflun, eða geta orðið fyrir áhrifum frá slíkum truflunum,
- b) „færanlegur búnaður“ skilgreindur sem samsetning á tækjum og, eftir atvikum, öðrum búnaði, sem flytja má til og starfrækja á fleiri en einum stað.

3. gr.

Að setja á markað og/eða taka í notkun

Aðildarríkin skulu gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að búnaður sé því aðeins settur á markað eða tekinn í notkun, að hann uppfylli kröfur þessarar tilskipunar þegar hann er rétt settur upp og við haldið og notaður í fyrirhuguðum tilgangi.

4. gr.

Frjáls flutningur búnaðar

- 1. Aðildarríkjunum er óheimilt að hindra að búnaður sem fullnægir ákvæðum þessarar tilskipunar verði settur á markað eða tekinn í notkun á yfirráðasvæði þeirra af ástæðum sem varða rafsegulsamhæfi.
- 2. Með kröfum þessarar tilskipunar skal ekki hindra eftirfarandi sérráðstafanir um að taka búnað í þjónustu eða notkun í einhverju aðildarríkjanna,
 - a) ráðstafanir til að yfirstiga fyrirliggjandi eða fyrirsjáanleg vandamál um rafsegulsviðssamhæfi á tilteknum stað,
 - b) ráðstafanir sem gripið er til af öryggisástæðum til að vernda almenn fjarskiptanet eða móttöku- og sendistöðvar þegar þeim er beitt í öryggisskyni við vel skilgreindar aðstæður með tilliti til tíðnirófs.

Með fyrirvara um tilskipun 98/34/EB skulu aðildarríkin tilkynna þessar sérráðstafanir til framkvæmdastjórnarinnar og til hinna aðildarríkjanna. Sérráðstafanirnar skulu birtar af framkvæmdastjórninni í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

3. Aðildarríkin skulu ekki hindra að búnaður sem ekki er í samræmi við þessa tilskipun sé til sýnis á kaupstefnum, sýningum, kynningum eða við svipaða viðburði, að því tilskildu að vel sýnilegt merki gefi greinilega til kynna að slíkan búnað megi ekki setja á markað eða taka í notkun fyrr en hann hefur verið færður til samræmis við þessa tilskipun. Sýning má aðeins fara fram að því tilskildu að fullnægjandi ráðstafanir séu gerðar til að komast hjá rafsegultruflunum.

5. gr.

Grunnkröfur

Búnaður sem vísað er til í 1. gr. skal mæta grunnkröfum sem tilgreindar eru í I. viðauka.

6. gr.

Samhæfdir staðlar

1. „samhæfdir staðlar“: tækniforskriftir sem viðurkenndar staðlastofnanir hafa samþykkt í umboði framkvæmdastjórnarinnar, í samræmi við málsmæðferð sem mælt er fyrir um í tilskipun 98/34/EB, í þeim tilgangi að ákveða evrópskar kröfur. Ekki er skyldubundið að uppfylla „samhæfða staðla“.

2. Samræming búnaðar við viðkomandi samhæfða staðla sem tilvísun hefur verið birt fyrir í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*, gerir ráð fyrir að aðildarríkin gæti samræmingar við grunnkröfur sem vísað er til í I viðauka sem þessir staðlar tengjast. Þetta samræmi við grunnkröfur takmarkast við gildissvið samhæfðra staðla í gildi og viðeigandi grunnkröfur sem slíkir staðlar uppfylla.

3. Ef aðildarríki eða framkvæmdastjórnin telur að samhæfðu staðlarnir uppfylli ekki algerlega grunnkröfurnar, sem um getur í I. viðauka, skulu þau leggja málið fyrir fastanefndina sem komið var á fót með tilskipun 98/34/EB (hér á eftir kölluð „nefndin“) og greina frá ástæðunum fyrir því. Nefndin skal skila álitu án tafar.

4. Að fengnu álitu nefndarinnar skal framkvæmdastjórnin taka eina af eftirfarandi ákvörðunum með tilliti til vísana í viðkomandi samræmda staðla,

- a) ekki skal birta,
- b) birting háð takmörkunum,
- c) viðhalda tilvísuninni í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*;
- d) taka burt tilvísunina úr *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Framkvæmdastjórnin skal tilkynna aðildarríkjunum ákvörðun sína án tafar.

II. KAFLI

TÆKI

7. gr.

Aðferðir við samræmismat tækja

Sýnt skal fram á að tæki uppfylli grunnkröfur sem vísað er í I. viðauka með aðferðum sem lýst er í II. viðauka (innri framleiðslustýring). Samkvæmt mati framleiðanda eða viðurkennds fulltrúa hans í Bandalaginu, má einnig fylgja aðferðinni sem lýst er í III. viðauka.

8. gr.

„CE“-merki

1. Tæki sem eru í samræmi við þessa tilskipun með tilliti til ákvörðunar sem mælt er fyrir um í 7. gr. skulu bera „CE“-merki sem staðfesta það. Framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans í Bandalaginu skal bera ábyrgð á áfestingu „CE“-merkisins. Áfesting „CE“-merkis skal vera í samræmi við V. viðauka.

2. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að banna að merkingar, sem geta valdið því að þriðju aðilar fái villandi upplýsingar varðandi þýðingu og/eða útfærslu „CE“-merkisins, séu settar á tæki eða umbúðir eða á notkunarleiðbeiningar.

3. Festa má hvers konar önnur merki á tækin, umbúðir eða notkunarleiðbeiningar, að því tilskildu að það geri „CE“-merkið ekki ógreinilegra eða ólæsilegra.

4. Komist lögbært yfirvald að því að „CE“-merkið hafi verið ranglega sett á vöru, með fyrirvara um 10. gr., ber framleiðandanum eða viðurkenndum fulltrúa hans í Bandalaginu að koma á samræmi þessara tækja við ákvæði er varða „CE“-merkið og þau skilyrði sem viðkomandi aðildarríki setur.

9. gr.

Aðrar merkingar og upplýsingar

1. Öll tæki skal auðkenna með gerð, framleiðslu- og raðnúmeri eða hvers kyns öðrum upplýsingum sem gera kleift að bera kennsl á tækið.

2. Hverju tæki skulu fylgja upplýsingar með nafni og heimilisfangi framleiðanda og, ef hann er ekki með staðfestu í Bandalaginu, nafni og heimilisfangi viðurkennds fulltrúa hans eða þess einstaklings í Bandalaginu sem sér um að markaðssetja tækin.

3. Framleiðandinn skal veita upplýsingar um allar sérstakar varúðarráðstafanir sem gera þarf þegar tækið er sett saman, uppsett, haldið við eða notað, til að tryggja að tækið sé í samræmi við verndarkröfurnar sem um getur í 1. lið I. viðauka, þegar það er tekið í notkun.

4. Tækjum, sem ekki er tryggt að séu í samræmi við kröfur um vernd í íbúðabyggð, skulu fylgja ótvíræðar upplýsingar um þessa takmörkun notkunar, einnig á umbúðunum, eftir atvikum.

5. Leiðbeiningar sem fylgja tækjunum skulu innihalda þær upplýsingar sem krafist er til að tryggja að hægt sé að nota tæki eins og til er ætlast.

10. gr.

Verndarráðstafanir

1. Þegar aðildarríki hefur fullvissað sig um að tæki, sem ber „CE“-merkið uppfylli ekki kröfur þessarar tilskipunar skal það gera allar viðeigandi ráðstafanir á yfirlýðingum sínu til að taka tækið af markaðnum, banna að það sé sett á markað eða tekið í notkun eða takmarka frjálsan flutning á því.

2. Aðildarríkið sem í hlut á skal þegar í stað upplýsa framkvæmdastjórnina og hin aðildarríkin um allar slíkar ráðstafanir, og láta uppi ástæðurnar fyrir ákvörðun sinni og einkum tilgreina hvort ekki sé farið að ákvæðum vegna:

a) þess að grunnkröfurnar sem um getur í I. viðauka hafa ekki verið uppfylltar þegar tækin samræmast ekki samhæfðu stöðlunum sem um getur í 6. gr.,

b) rangrar beitingar samhæfðu staðlanna sem um getur í 6. gr.,

c) galla á samhæfðu stöðlunum sem um getur í 6. gr.

3. Framkvæmdastjórnin skal hafa samráð við málsaðila eins fljótt og auðið er og að því loknu tilkynna aðildarríkjunum hvort henni finnst ráðstöfunin réttmæt eða ekki.

4. Ef ráðstafanirnar, sem um getur í 1. mgr., eru gerðar vegna annmarka á samhæfðu stöðlunum, skal framkvæmdastjórnin að höfðu samráði við hlutaðeigandi aðila, ef hlutaðeigandi aðildarríki hefur í hyggju að staðfesta ráðstöfunina, leggja málið fyrir nefndina og hefja málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 3. og 4. mgr. 6 gr.

5. Þegar tæki sem uppfylla ekki staðla hafa farið í gegnum samræmismatsaðferðina, sem um getur í III. viðauka, skulu hlutaðeigandi aðildarríki gera viðeigandi ráðstafanir að því er varðar höfund yfirlýsingarinnar, sem getið er um í 3. lið III. viðauka, og skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um það.

11. gr.

III. KAFLI

Ákvarðanir um að taka af markaðnum, banna eða takmarka frjálsan flutning tækja

FASTUR BÚNAÐUR

1. Í öllum ákvörðunum, sem teknar eru samkvæmt þessari tilskipun um að taka tæki af markaðnum, banna eða takmarka markaðssetningu og notkun þess eða takmarka frjálsan flutning þess, skal greina nákvæmlega frá ástæðunum sem liggja að baki þeim. Slíkar ákvarðanir skal án tafar tilkynna hlutaðeigandi aðila og honum um leið kynnt þau lagaúrræði sem hann getur nýtt sér samkvæmt gildandi landslögum í viðkomandi aðildarríki og fresturinn sem hann hefur til þess.

13. gr.

Fastur búnaður

2. Ef til ákvörðunar kemur, eins og um getur í 1. mgr, skal framleiðandanum, viðurkenndum fulltrúa hans, eða öðrum hagsmunaaðilum gefast tækifæri til að koma sínu sjónarmiði á framfæri fyrirfram, nema að slíkt samráð sé ekki mögulegt vegna þess hversu brýnar ráðstafanirnar eru sem taka þarf, og færa megi rök fyrir því sérstaklega út frá kröfum um almannatheill.

1. Tæki sem hafa verið markaðsett og sem setja má í fastan búnað falla undir viðeigandi ákvæði fyrir tæki sem um getur í þessari tilskipun. Þó eru ákvæði 5., 7., 8. og 9. gr. ekki lögbodin ef um er að ræða tæki sem ætluð eru til að fella inn í tiltekinn fastan búnað og eru ekki sett á markað með öðrum hætti. Í slíkum tilvikum skulu auðkenni fasta búnaðarins og eiginleikar rafsegulsviðssamhæfis hans koma fram í fylgiskjöllum og þar skal nefna helstu varúðarráðstafanir sem gera þarf vegna ísetningar tækisins í fastan búnað til að raska ekki samræmi við ísetninguna. Í þeim skulu jafnframt vera þær upplýsingar sem um getur í 1. og 2. mgr. 9. gr.

12. gr.

Tilkynntir aðilar

1. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um aðila sem þau hafa tilnefnt til að annast þau verkefni sem um getur í III. viðauka. Aðildarríkin skulu nota þær viðmiðanir sem mælt er fyrir um í VI. viðauka er þau ákvarða hvaða aðilar verða tilnefndir.

2. Þegar fram koma vísbendingar um að ekki sé farið að ákvæðum um fastan búnað, einkum ef fram koma kvartanir um truflanir frá slíkum búnaði, geta lögbær yfirvöld í hlutaðeigandi aðildarríki farið fram á sönnun fyrir því að fastur búnaður uppfylli kröfur og, þar sem það á við, látið fara fram mat á honum. Ef staðfest er að ákvæði eru ekki uppfyllt, geta lögbær yfirvöld gripið til viðeigandi ráðstafana til að fastur búnaður uppfylli verndarkröfurnar sem um getur í 1. lið I. viðauka.

Í slíkum tilkynningum skal tilgreina hvort þeir aðilar sem hafa verið tilnefndir skuli framkvæma þau verkefni, sem um getur í III. viðauka, fyrir öll tæki sem falla undir þessa tilskipun, og/eða grunnkröfurnar, sem um getur í I. viðauka, eða hvort gildissvið tilnefningarinnar takmarkist við sérstaka tiltekna þætti og/eða flokka tækja.

3. Aðildarríkin skulu mæla fyrir um ákvæði til að bera kennsl á einstaklinginn eða einstaklingana sem bera ábyrgð á að fastur búnaður uppfylli viðkomandi grunnkröfur.

2. Ganga skal út frá því að aðilar, sem uppfylla matsviðmiðanir sem viðeigandi samhæfðir staðlar segja til um, uppfylli viðmiðanir, sem settar eru fram í VI. viðauka og slíkir samhæfðir staðlar taka til. Framkvæmdastjórnin skal birta tilvísun í þessa staðla í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

IV. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

14. gr.

3. Framkvæmdastjórnin skal birta skrá yfir tilkynnta aðila í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*. Framkvæmdastjórnin skal sjá til þess að skráin sé uppfærð reglulega.

Niðurfelling

4. Komist aðildarríki að raun um að tilkynntur aðili uppfylli ekki lengur viðmiðanirnar, sem taldar eru upp í VI. viðauka, skal það tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um það. Framkvæmdastjórnin skal afturkalla vísanirnar til þess aðila af skránni sem um getur í 3. mgr.

Tilskipun 89/336/EEB er hér með felld úr gildi frá 20. júlí 2007. Líta ber á tilvísanir í tilskipun 89/336/EEB sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartölunni í VII. viðauka.

15. gr.

Bráðabirgðaaákvæði

Aðildarríki skulu ekki hindra að búnaður sé settur á markað og/eða að búnaður, sem er í samræmi við ákvæði tilskipunar 89/336/EBE, sé tekinn í notkun ef hann er settur á markað fyrir 20. júlí 2009.

16. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 20. janúar 2007. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað. Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 20. júlí 2007. Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

17. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi frá birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

18. gr.

Viðtakendur

Þessari tilskipun er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 15. desember 2004.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. BORRELL FONTELLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

A. NICOLAI

forseti.

I. VIÐAUKI

GRUNNKRÖFUR SEM UM GETUR Í 5. GR.

1. Verndarkröfur

Búnaður skal vera þannig hannaður og framleiddur, að teknu tilliti til tæknistigs, að tryggt sé að:

- a) rafsegultruflun sem myndast fari ekki yfir mörk sem koma í veg fyrir að þráðlaus búnaður og fjarskiptabúnaður eða annar búnaður virki eins og til var ætlast,
- b) hann hafi ónæmismörk fyrir rafsegultruflunum sem búast má við í fyrirhugaðri notkun hans sem geri honum kleift að starfa án óásættanlegrar skerðingar á fyrirhugaðri notkun hans.

2. Sérstækar kröfur fyrir fastan búnað

Búnaður og fyrirhuguð notkun á íhlutum

Fastan búnað skal setja upp samkvæmt góðum starfsvenjum í verkfræði og virða upplýsingar um fyrirhugaða notkun íhluta hans, með tilliti til þess að mæta verndarkröfum sem um getur í 1. lið. Þessar góðu verkfræðilegu starfsvenjur skal skjalfesta og skjölin skal ábyrgðaraðili eða –aðilar hafa tiltæk fyrir viðkomandi innlend yfirvöld í eftirlitsskyni svo lengi sem fasti búnaðurinn er í notkun.

II. VIÐAUKI

ADFERÐ VIÐ SAMRÆMISMAT SEM UM GETUR Í 7. GR.

(innri framleiðslustýring)

1. Framleiðandinn skal gera rafsegulsviðssamhæfismat á tækjum, á grundvelli viðeigandi fyrirbæra, með tilliti til að mæta varnarkröfum sem um getur í 1. lið I. viðauka. Rétt beiting viðeigandi samhæfðra staðla, sem tilvisun hefur verið birt fyrir í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*, skal álitin samsvara því að rafsegulsviðssamhæfismat hafi farið fram.
2. Mat á rafsegulsviðssamhæfi skal taka mið af eðlilegum fyrirhuguðum notkunarskilyrðum. Ef samskipan tækja getur verið mismunandi skal mat á rafsegulsviðssamhæfi staðfesta hvort búnaður uppfyllir vermdarákvæðin í samræmi við 1. lið I. viðauka, með allri hugsanlegri samskipan sem framleiðandinn telur að henti vel fyrir fyrirhugaða notkun.
3. Í samræmi við ákvæðin í IV. viðauka skal framleiðandinn útbúa tæknigögn til að sýna fram á samræmi tækis við grunnkröfur þessarar tilskipunar.
4. Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans innan Bandalagsins skal hafa tæknigögn tiltæk fyrir lögbær yfirvöld í minnst tíu ár frá síðasta framleiðsludegi slíks búnaðar.
5. Samræmi tækis við allar viðkomandi grunnkröfur skal staðfest með EB-samræmisýfirlýsingu sem gefin er út af framleiðandanum eða viðurkenndum fulltrúa hans í Bandalaginu.
6. Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans innan Bandalagsins skal hafa tæknigögn tiltæk fyrir lögbær yfirvöld í minnst tíu ár frá síðasta framleiðsludegi slíks tækis.
7. Hafi hvorki framleiðandi né viðurkenndur fulltrúi hans staðfestu í Bandalaginu skal sá aðili sem setur tækið á markað í Bandalaginu bera ábyrgð á því að EB-samræmisýfirlýsing og tæknigögn séu tiltæk fyrir lögbær yfirvöld.
8. Framleiðandinn skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að vörurnar séu framleiddar í samræmi við tæknigögnin sem um getur í 3. lið og við þau ákvæði þessarar tilskipunar sem gilda um þær.
9. Tæknigögnin og EB-samræmisýfirlýsingin skulu gerð í samræmi við ákvæðin í IV. viðauka.

*III. VIÐAUKI***ADFERÐ VIÐ SAMRÆMISMAT SEM UM GETUR Í 7. GR.**

1. Þessi aðferð felur í sér að beita II. viðauka, sem eftirfarandi bætist við:
 2. Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans í Bandalaginu skal afhenda tilkynnta aðilanum, sem um getur í 12. grein, tæknigögnin og fara fram á að tilkynnti aðilinn meti þau. Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans í Bandalaginu skal tilgreina tilkynntum aðila hvaða þætti grunnkrafna tilkynntur aðili skuli meta.
 3. Tilkynntur aðili skal endurskoða tæknigögn og meta hvort tæknigögnin sýni til hlítar að kröfum tilskipunarinnar sem þeim er ætlað að meta hafi verið mætt. Ef samræmi búnaðarins er staðfest, skal tilkynntur aðili gefa út yfirlýsingu til framleiðandans eða viðurkennds fulltrúa hans í Bandalaginu til að staðfesta samræmi búnaðarins. Sú yfirlýsing skal takmarkast við þá þætti grunnkrafna sem metnir hafa verið af tilkynntum aðila.
 4. Framleiðandinn skal láta yfirlýsingu tilkynnts aðila fylgja tæknigögnum.
-

IV. VIDAUKI

TÆKNIGÖGN OG EB-SAMRÆMISYFIRLÝSING

1. Tæknigögn

Tæknigögnin skulu gera það kleift að meta samræmi tækis við grunnkröfur tilskipunarinnar sem meta skal. Í þeim skal koma fram hönnun, framleiðsluaðferð og virkni tækisins, einkum:

- almenn lýsing á tækinu,
- staðfesting á samræmi við samhæfða staðla, ef einhverjir eru, sem beitt er að fullu eða að hluta til,
- þegar framleiðandinn hefur ekki beitt samhæfðum stöðlum, eða hefur aðeins beitt þeim að hluta til, lýsing og útskýring á þeim skrefum, sem tekin voru til að mæta grunnkröfum tilskipunarinnar, þ.m.t. lýsing á rafsegulsviðssamhæfismati, sem sett er fram í 1. lið í II. viðauka, niðurstöður hönnunarútreikninga, athuganir sem hafa verið gerðar, prófunarskýrslur, o.s.frv.,
- yfirlýsing frá tilkynntum aðila, þegar farið hefur verið eftir aðferðum sem um getur í III. viðauka.

2. EB-samræmisyfirlýsing

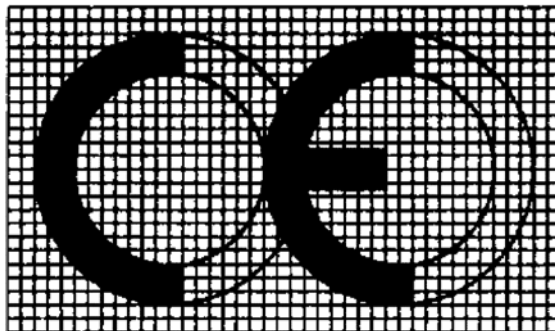
Í EB-samræmisyfirlýsingu skal a.m.k. eftirfarandi koma fram:

- tilvísun í þessa tilskipun,
- auðkenning á tækinu sem hún vísar til, í samræmi við 1. mgr. 9. gr.,
- nafn og heimilisfang framleiðandans og, ef við á, nafn og heimilisfang viðurkennds fulltrúa hans í Bandalaginu,
- dagsett tilvísun til forskriftarinnar sem samræmisyfirlýsing miðast við til að tryggja að tækið sé í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar,
- dagsetning yfirlýsingarinnar,
- deili á þeim sem undirritar og hefur umboð til að skuldbinda framleiðandann eða viðurkenndan fulltrúa hans.

V. VIDAUKI

„CE“-MERKIÐ SEM UM GETUR Í 8. GR.

„CE“-merkið skal samanstanda af hástöfunum „CE“ með eftirfarandi útliti:

„CE“-merkið skal vera að minnsta kosti 5 mm á hæð. Ef „CE“-merkið er minnkað eða stækkað skulu hlutföllin í teikningunni hér að framan haldast óbreytt.

Festa skal „CE“-merkið á tækið eða merkiplötu þess. Ef ekki reynist unnt að framkvæma þetta eða ef það er ástæðulaust vegna eðlis tækisins skal festa merkið á umbúðir eða fylgiskjöl.

Ef tækið fellur undir gildissvið annarra tilskipana, sem fjalla um aðra þætti og þeir kveða einnig á um „CE“-merkið, skal fyrrgreint merki tákna að tækið uppfylli einnig ákvæði þeirra tilskipana.

Heimili ein eða fleiri þessara tilskipana framleiðanda að velja hvaða fyrirkomulag hann notar á aðlögunartíma skal „CE“-merkið gefa til kynna að samræmi sé þó aðeins við þær tilskipanir sem framleiðandinn beitir. Í því tilviki skulu tilvísanir til þeirra tilskipana sem framleiðandinn beitir, eins og þær eru birtar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*, koma fram í þeim skjölum, auglýsingum eða notkunarleiðbeiningum sem krafist er í tilskipunum og fylgja slíkum tækjum.

VI. VIÐAUKI

VIÐMIÐANIR FYRIR MAT Á AÐILUM SEM TILKYNNTIR ERU

1. Aðilar þeir sem aðildarríkin tilnefna verða að uppfylla eftirfarandi lágmarksskilyrði:
 - a) að fyrir hendi sé starfslið og nauðsynleg úrræði og búnaður,
 - b) að sýna fram á tæknilega færni og faglega ráðvendni starfsfólks,
 - c) að sjálfstæði sé tryggt við samningu skýrslna og framkvæmd eftirlitshlutverksins sem kveðið er á um í þessari tilskipun,
 - d) að starfsfólk og tæknimenn séu óháðir í samskiptum við hagsmunaaðila, hópa eða einstaklinga sem eiga beint eða óbeint hlut að búnaðinum sem um ræðir,
 - e) að starfsfólk sé bundið þagnarskyldu,
 - f) að ábyrgðartrygging sé fyrir hendi nema ef aðildarríkin taka á sig slíka ábyrgð skv. landslögum.
2. Lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum hafi reglulegt eftirlit með því að skilyrðum tilgreindum í 1. lið sé fullnægt.

VII. VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA

Tilskipun 89/336/EEB	Þessi tilskipun
1. liður 1. gr.	a-, b- og c-liður 1. mgr. 2. gr.
2. liður 1. gr.	e-liður 1. mgr. 2. gr.
3. liður 1. gr.	f-liður 1. mgr. 2. gr.
4. liður 1. gr.	d-liður 1. mgr. 2. gr.
5. og 6. liður 1. gr.	-
1. mgr. 2. gr.	1. mgr. 1. gr.
2. mgr. 2. gr.	4. mgr. 1. gr.
3. mgr. 2. gr.	2. mgr. 1. gr.
3. gr.	3. gr.
4. gr.	5 gr. og I. viðauki
5. gr.	1. mgr. 4. gr.
6. gr.	2. mgr. 4. gr.
a-liður 1. mgr. 7. gr.	1. og 2. mgr. 6. gr.
b-liður 1. mgr. 7. gr.	-
2. mgr. 7. gr.	-
3. mgr. 7. gr.	-
1. mgr. 8. gr.	3. og 4. mgr. 6. gr.
2. mgr. 8. gr.	-
1. mgr. 9. gr.	1. og 2. mgr. 10. gr.
2. mgr. 9. gr.	3. og 4. mgr. 10. gr.
3. mgr. 9. gr.	5. mgr. 10. gr.
4. mgr. 9. gr.	3. mgr. 10. gr.
1. undirliður 1. mgr. 10 gr.	7. gr., II. og III. viðauki
2. undirliður 1. mgr. 10 gr.	8. gr.
2. mgr. 10. gr.	7. gr., II. og III. viðauki
3. mgr. 10. gr.	-
4. mgr. 10. gr.	-
5. mgr. 10. gr.	7. gr. II. og III. viðauki
6. mgr. 10. gr.	12. gr.
11. gr.	14. gr.
12. gr.	16. gr.
13. gr.	18. gr.
1. liður I. viðauka	2. liður IV. viðauka
2. liður I. viðauka	V. viðauki
II. viðauki	VI. viðauki
Síðasta málsgrein III viðauka	5. mgr. 9. gr.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1646/2004

2008/EES/44/03

frá 20. september 2004

um breytingu á I. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýralfjfa í matvælum úr dýraríkinu (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýralfjfa í matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, einkum 6., 7. og 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 verður smám saman að ákvarða hámarksgildi leifa allra lyfjafræðilega virkra efna sem eru notuð í Bandalaginu í lyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis.

2) Ekki skal ákvarða hámarksgildi leifa fyrr en nefndin um dýralfjfa hefur kannað allar viðeigandi upplýsingar varðandi skaðleysi leifa viðkomandi efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu og áhrif þessara leifa á iðnaðarvinnslu matvæla.

3) Við ákvörðun á hámarksgildi dýralfjfa í matvælum úr dýraríkinu er nauðsynlegt að tilgreina dýrategundirnar sem leifarnar kunna að finnast í, magnið sem má vera í hverjum viðkomandi vef (markvef) úr dýri sem hefur fengið lyfjameðferð og hvaða eiginleikar leifarinnar skipta máli við eftirlit með leifum (leifamerki).

4) Í ljósi þess að dregið hefur úr framboði á dýralfjfum fyrir tiltekna dýrategundir, sem gefa af sér afurðir til manneldis ⁽²⁾, er heimilt að ákvarða hámarksgildi dýralfjfa með framreikningi út frá hámarksgildi leifa sem ákvarðað hefur verið fyrir aðrar tegundir á ströngum, vísindalegum forsendum.

5) Til að auðvelda eftirlit með leifum, sem kveðið er á um í viðeigandi löggjöf Bandalagsins, skal að jafnaði ákvarða hámarksgildi leifa í markvefjum lifrar eða nýrna. Hins vegar eru lifur og nýru oft fjarlægð úr skrokkum í alþjóðavískaðum og því ætti einnig ávallt að ákvarða hámarksgildi leifa í vöðva- eða fituvef.

6) Þegar um er að ræða dýralfjfa fyrir varpfugla, mjólkandi dýr eða býflugur skal einnig ákvarða hámarksgildi leifa í eggjum, mjólk eða hunangi.

7) Skrá skal albendasól, febantel, fenbendasól, oxfendasól, þiabendasól, oxýklósaníð, amítras, sýpermetrín, deltametetrín og dexametasón í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

8) Veita skal nægilegan frest áður en þessi reglugerð öðlast gildi svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar, sem kunna að vera nauðsynlegar með tilliti til ákvæða þessarar reglugerðar, á markaðsleyfum sem hafa verið veitt fyrir viðkomandi dýralfjfum í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/82/EB ⁽³⁾.

9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýralfjfa.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er hér með breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 296, 21.9.2004, bls. 5. Hinnar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 4/2006 frá 27. janúar 2006 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 17, 30.3.2006, bls. 5.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1101/2004 (Stjtið. ESB L 211, 12.6.2004, bls. 3).

⁽²⁾ Orðsending framkvæmdastjórnarinnar til ráðsins og Evrópuþingsins um framboð á dýralfjfum, COM(2000) 806 lokaútgáfa.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 311, 28.11.2001, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2004/28/EB (Stjtið. ESB L 136, 30.4.2004, bls. 58).

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 20. september 2004.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

OLÍ REHN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Eftirfarandi efnum er bætt við í I. viðauka:

2. Sníklalyf

2.1. Innsníklalyf

2.1.3. Bensímíðasól og pró-bensímíðasól

Lyfjafræðilega virk(t) efni	Leifamerki	Dýrategund	Hámarksgildi leifa	Markvefir
Albendasól	Samtala af albendasól súlfoxíði, albendasúlfóni og albendasól 2-aminósúlfóni, gefið upp sem albendasól	Öll jörturdýr	100 µg/kg 100 µg/kg 1000 µg/kg 500 µg/kg 100 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk
Febantel	Samtala aðgreinanlegra efnaleifa sem geta oxast í oxfendasólsúlfóni	Öll jörturdýr	50 µg/kg 50 µg/kg 500 µg/kg 50 µg/kg 10 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk
Fenbendasól	Samtala aðgreinanlegra efnaleifa sem geta oxast í oxfendasólsúlfóni	Öll jörturdýr	50 µg/kg 50 µg/kg 500 µg/kg 50 µg/kg 10 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk
Oxfendasól	Samtala aðgreinanlegra efnaleifa sem geta oxast í oxfendasólsúlfóni	Öll jörturdýr	50 µg/kg 50 µg/kg 500 µg/kg 50 µg/kg 10 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk
Þíabendasól	Samtala þíabendasóls og 5-hýdroxýþíabendasóls	Geitur	100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk

2.1.1. Salisýlanið

Lyfjafræðilega virk(t) efni	Leifamerki	Dýrategund	Hámarksgildi leifa	Markvefir
Oxýklósanið	Oxýklósanið	Öll jörturdýr	20 µg/kg	Vöðvi
			20 µg/kg	Fita
			500 µg/kg	Lifur
			100 µg/kg	Nýra
			10 µg/kg	Mjólk

2.2. Útsníklalyf

2.2.2. Formamidín

Lyfjafræðilega virk(t) efni	Leifamerki	Dýrategund	Hámarksgildi leifa	Markvefir
Amítras	Samtala amítras og allra umbrotsefna sem innihalda 2,4-dímetylánílinhlutann, gefið upp sem amítras	Geitur	200 µg/kg	Fita
			100 µg/kg	Lifur
			200 µg/kg	Nýra
			10 µg/kg	Mjólk

2.2.3. Pýretróíð

Lyfjafræðilega virk(t) efni	Leifamerki	Dýrategund	Hámarksgildi leifa	Markvefir
Sýpermetrín	Sýpermetrín (summa myndbrigða)	Öll jörturdýr	20 µg/kg	Vöðvi
			200 µg/kg	Fita
			20 µg/kg	Lifur
			20 µg/kg	Nýra
			20 µg/kg	Mjólk (*)“
Deltametrín	Deltametrín	Öll jörturdýr	10 µg/kg	Vöðvi
			50 µg/kg	Fita
			10 µg/kg	Lifur
			10 µg/kg	Nýra
			20 µg/kg	Mjólk

(*) Fara ber að öðrum ákvæðum tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 98/82/EB (Stjtið. EB L 290, 29.10.1998, bls. 25).

5. Barksterar

5.1. Sykursterar

Lyfjafræðilega virk(t) efni	Leifamerki	Dýrategund	Hámarksgildi leifa	Markvefir
Dexametasón	Dexametasón	Geitur	0,75 µg/kg	Vöðvi
			2 µg/kg	Lifur
			0,75 µg/kg	Nýra
			0,3 µg/kg	Mjólk

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/44/04

frá 22. mars 2005

þar sem mælt er fyrir um eyðublöð fyrir gagnagrunnskerfi samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/62/EB um umbúðir og umbúðaúrgang (*)

(tilkynnt með númeri C(2005) 854)

(2005/270/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

- 5) Ráðstafanimar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 21. gr. tilskipunar 94/62/EB.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/62/EB frá 20. desember 1994 um umbúðir og umbúðaúrgang⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 12. gr.,

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Eyðublöðin, sem mælt er fyrir um í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/138/EB⁽²⁾, fyrir framlagningu samhæfðra gagna innan ramma tilskipunar 94/62/EB skulu endurskoðuð og einfölduð í ljósi reynslunnar af notkun þeirra.
- 2) Þessi eyðublöð skulu endurspegla markmiðin sem mælt er fyrir um í tilskipun 94/62/EB, eins og henni var breytt með tilskipun 2004/12/EB.
- 3) Til að tryggja að gögn aðildarríkjanna séu samanburðarhæf skal setja nákvæmar reglur um þau gögn sem eiga að vera á eyðublöðunum og heimila aðildarríkjunum að leggja fram frekari gögn að eigin frumkvæði.
- 4) Í ljósi þess mikla fjölda breytinga, sem verður því að gera á ákvörðun 97/138/EB, skal önnur koma í hennar stað til glöggvunar.

Í þessari ákvörðun eru sett fram eyðublöð fyrir gagnagrunnskerfið um umbúðir og umbúðaúrgang sem kveðið er á um í 12. gr. tilskipunar 94/62/EB.

2. gr.

1. Auk viðeigandi skilgreininga, sem settar eru fram í 3. gr. tilskipunar 94/62/EB, er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „samsettar umbúðir“: umbúðir sem gerðar eru úr ólíkum efnum og ekki er hægt að skilja sundur í höndum; þýngd hvers einstaks efnis fer ekki yfir ákveðinn hundradshluta,
- b) „umbúðaúrgangur sem fellur til“: það magn umbúða sem verður að úrgangi í skilningi 1. gr. tilskipunar ráðsins 75/442/EBE⁽³⁾ innan yfirráðasvæðis tiltekins aðildarríkis eftir að þær hafa verið notaðar utan um vörur, til þess að verja vörur og við meðhöndlun, afgreiðslu og kynningu vara,

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 86, 5.4.2005, bls. 6. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 5/2006 frá 27. janúar 2006 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 17, 30.3.2006, bls. 6.

(¹) Stjtið. EB L 365, 31.12.1994, bls. 10. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2004/12/EB (Stjtið. ESB L 47, 18.2.2004, bls. 26).

(²) Stjtið. EB L 52, 22.2.1997, bls. 22.

(³) Stjtið. EB L 194, 25.7.1975, bls. 39.

c) „endurnýttur umbúðaúrgangur“: það magn umbúðaúrgangs sem fellur til í aðildarríki og er endurnýtt, án tillits til þess hvort umbúðaúrgangurinn er endurnýttur innan aðildarríkisins, í öðru aðildarríki eða utan Bandalagsins,

Beita má mati, einkum fyrir efni sem koma fyrir í litlu magni og þau sem ekki eru nefnd í þessari ákvörðun. Mat þetta skal byggjast á bestu, fyrirliggjandi upplýsingum og því skal lýst í samræmi við 7. gr.

d) „umbúðaúrgangur sem er endurnýttur eða brenndur í sorpbrennslustöðvum sem vinna orku“: það magn umbúðaúrgangs sem fellur til í aðildarríki og er endurnýtt eða brennt í sorpbrennslustöðvum sem vinna orku, án tillits til þess hvort umbúðaúrgangurinn er endurnýttur eða brenndur í sorpbrennslustöðvum sem vinna orku innan aðildarríkisins, í öðru aðildarríki eða utan Bandalagsins,

2. Líta skal svo á að endurnotanlegar umbúðir séu settar á markað þegar þær verða tiltækar í fyrsta sinn með vörum sem þær eru ætlaðar fyrir og þeim er ætlað að verja og gera kleift að meðhöndla, afgreiða eða kynna.

Endurnotanlegar umbúðir teljast ekki til umbúðaúrgangs þegar þær eru endursendar til endurnotkunar.

e) „endurunnninn umbúðaúrgangur“: það magn umbúðaúrgangs sem fellur til í aðildarríki og er endurunnið, án tillits til þess hvort umbúðaúrgangurinn er endurunnninn innan aðildarríkisins, í öðru aðildarríki eða utan Bandalagsins,

Endurnotanlegar umbúðir teljast ekki hafa verið settar á markað sem umbúðir þegar þær hafa verið endurnotaðar með vöru og verða tiltækar á ný. Endurnotanlegar umbúðir teljast vera umbúðaúrgangur þegar þeim er fleygt við lok endingartíma síns.

f) „hlutfall endurnýtingar eða brennslu í sorpbrennslustöðvum sem vinna orku“: það heildarmagn umbúðaúrgangs sem, í skilningi 1. mgr. 6. gr tilskipunar 94/62/EB, er endurnýtt eða brennt í sorpbrennslustöðvum sem vinna orku, deilt með heildarmagni umbúðaúrgangs sem fellur til,

Í þessari ákvörðun má líta svo á að umbúðaúrgangur, sem fellur til í tilteknu aðildarríki, úr endurnotanlegum umbúðum sé jafn því magni endurnotanlegra umbúða sem sett er á markað á sama ári innan þess aðildarríkis.

3. Samsettar umbúðir eru skráðar undir því efni sem vegur þyngst.

g) „endurvinnsluhlutfall“: heildarmagn endurunns umbúðaúrgangs, í skilningi 1. mgr. 6. gr. tilskipunar 94/62/EB, deilt með heildarmagni umbúðaúrgangs sem fellur til.

Að auki má leggja sérstaklega fram gögn um endurnýtingu og endurvinnslu samsettra efna að eigin frumkvæði.

2. Umbúðaúrgangur, sem fellur til og um getur í b-lið 1. mgr., tekur ekki til neins konar leifa frá framleiðslu umbúða eða umbúðaefnis eða frá neinu öðru framleiðsluferli.

4. Þyngd endurnýttts eða endurunns umbúðaúrgangs telst vera hin sama og sá umbúðaúrgangur sem fer í skilvirka endurnýtingu og endurvinnslu. Ef sú framleiðsla sem fer út frá flokkunarstöð er send í skilvirka endurvinnslu og endurnýtingu án umtalsverðs taps má líta á þessa framleiðslu sem þyngd endurnýttts eða endurunns umbúðaúrgangs.

4. gr.

Í þessari ákvörðun telst umbúðaúrgangur, sem fellur til í aðildarríki, vera jafn því magni umbúða sem sett var á markað á sama ári innan þess aðildarríkis.

1. Umbúðaúrgangur, sem fluttur er út frá Bandalaginu, telst því aðeins vera endurnýttur eða endurunnninn að áreiðanlegar sannanir séu fyrir því að endurnýtingin og/eða endurvinnslan hafi farið fram við skilyrði sem í meginatriðum jafngilda þeim sem mælt er fyrir um í löggjöf Bandalagsins á þessu sviði.

3. gr.

1. Gögn fyrir heildarumbúðir ná til allra umbúða eins og þær eru skilgreindar í 1. mgr. 2. gr. og 1. mgr. 3. gr. tilskipunar 94/62/EB.

2. Flutningar umbúðaúrgangs milli landa skulu vera í samræmi við reglugerð ráðsins (EB) nr. 259/93 ⁽¹⁾, reglugerð ráðsins (EB) nr. 1420/1999 ⁽²⁾ og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1547/1999 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 30, 6.2.1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 166, 1.7.1999, bls. 6.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 185, 17.7.1999, bls. 1.

3. Umbúðaugangur, sem fellur til í öðru aðildarríki eða utan Bandalagsins og er sendur til aðildarríkis til endurnýtingar eða endurvinnslu, telst ekki vera endurnýttur eða endurunninn í aðildarríkinu þangað sem þessi umbúðaugangur var sendur.

5. gr.

1. Þyngd endurnýtts eða endurunnins umbúðaugangs er fundin út frá náttúrulegu rakainnihaldi umbúðaugangsins sem svarar til rakans í samsvarandi umbúðum sem settar eru á markað.

Leiðréttingar eru gerðar á mældum gögnum, er varða þyngd endurnýtts eða endurunnins umbúðaugangs, ef rakainnihald þess umbúðaugangs er alla jafna umtalsvert frábrugðið rakainnihaldi umbúða sem settar eru á markað og ef hætta er á að þessi þáttur leiði til verulegs of- eða vanmats á hlutfalli endurnýtingar eða endurvinnslu umbúða.

Leiðréttingar þessar takmarkast við undantekningartilvik vegna sérstakra, veðurfræðilegra skilyrða eða annarra skilyrða. Greina skal frá umtalsverðum leiðréttingum í lýsingunum sem tengjast samantekt gagnanna sem kveðið er á um í fjórðu málsgrein 7. gr.

2. Annað efni en umbúðafni, sem safnað er saman með umbúðaugangi, telst, eftir því sem við verður komið, ekki með í þyngd endurnýtts eða endurunnins umbúðaugangs.

Gögnin um þyngd endurnýtts eða endurunnins umbúðaugangs skulu leiðrétt ef hætta er á að efni, sem ekki er notað í umbúðir og er í úrganginum sem sendur er í skilvirka endurnýtingu og endurvinnslu, leiði til verulegs of- eða vanmats á hlutfalli endurnýtingar eða endurvinnslu umbúða.

Engar leiðréttingar skulu gerðar ef um er að ræða lítið magn efnis, sem ekki er notað í umbúðir, eða óhreinindi sem alla jafna er að finna í umbúðaugangi.

Greina skal frá umtalsverðum leiðréttingum í lýsingunum sem tengjast samantekt gagnanna sem kveðið er á um í fjórðu málsgrein 7. gr.

6. gr.

Í 3., 4., og 5. gr. gilda ákvæðin um endurnýtingu, að breyttu breytanda, um umbúðaugang sem brenndur er í sorpbrennslustöðvum sem vinna orku.

7. gr.

Aðildarríkin skulu árlega fylla út töflurnar í viðaukanum og senda þær rafrænt til framkvæmdastjórnarinnar.

Töflurnar skulu ná yfir allt almanaksárið og þær skulu sendar framkvæmdastjórninni eigi síðar en 18 mánuðum eftir lok viðkomandi árs, með fyrirvara um reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2150/2002 ⁽¹⁾.

Framkvæmdastjórnin skal veita aðgang að þessum gögnum á vefsetri sem er aðgengilegt almenningi.

Með útfylltu töflunum skulu aðildarríkin senda viðeigandi lýsingu á því hvernig gögnin voru tekin saman. Í þeirri lýsingu skal einnig vera útskýring á mati sem stuðst er við.

8. gr.

Aðildarríkin mega leggja fram, að eigin frumkvæði, frekari gögn um umbúðir og umbúðaugang, liggi þau fyrir. Slík gögn geta m.a. verið eftirfarandi:

- a) gögn um framleiðslu, útflutning og innflutning á tónum umbúðum,
- b) gögn um endurnotanlegar umbúðir,
- c) sérstakir undirþættir umbúða, s.s. samsettar umbúðir,
- d) styrkleiki þungmálma í umbúðum í skilningi 11. gr. tilskipunar 94/62/EB og tilvist skaðlegra og annarra hættulegra efna í skilningi þriðja undirliðar í 1. lið II. viðauka við þá tilskipun,
- e) umbúðaugangur sem talinn er vera hættulegur vegna mengunar frá vörunni í umbúðunum, í skilningi tilskipunar ráðsins 91/689/EEB ⁽²⁾ og ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2000/532/EB ⁽³⁾.

9. gr.

Aðildarríkin skulu nota eyðublöðin í viðaukanum til að leggja fram gögnin og skal byrjað á gögnunum fyrir árið 2003.

10. gr.

Ákvörðun 97/138/EB er felld úr gildi.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 332, 9.12.2002, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 377, 31.12.1991, bls. 20.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 226, 6.9.2000, bls. 3.

11. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 22. mars 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Stavros DIMAS

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

TAFLA 1

Magn umbúðaúrgangs sem fellur til í aðildarríkjunum og er endurnýtt eða brennt í sorpbrennslustöðvum, sem vinna orku, innan eða utan aðildarríkisins

(tonn)

Efni	Umbúðaúrgangur sem fellur til	Endurnýtt eða brennt í sorpbrennslustöðvum, sem vinna orku, með						
		Endurvinnsla efnis	Annars konar endurvinnsla	Heildar endurvinnsla	Orkuvinnsla	Annars konar endurnýtingu	Brennsla í sorpbrennslustöðvum sem vinna orkuorkuvinnslu	Heildar endurnýtingu og brennsla í sorpbrennslustöðvum sem vinna orku
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	(g)	(h)
Gler								
Plast								
Pappír og pappi								
Málmar	Ál							
	Stál							
	Samtals							
Timbur								
Annað								
Samtals								

Athugasemdir:

1. Hvítir reitir: Framlagning gagna er lögboðin. Heimilt er að styðjast við mat þótt það verði að grundvallast á gögnum sem byggð eru á athugunum og eru útskýrð í lýsingunni á aðferðinni.
2. Ljósskyggðir reitir: Framlagning gagna er lögboðin en gróft mat er viðunandi. Mat þetta ber að útskýra í lýsingunni á aðferðinni.
3. Dökkskyggðir reitir: Framlagning gagna er að eigin frumkvæði.
4. Að því er varðar þessa ákvörðun skulu gögn um endurvinnslu plastefnis ná til alls efnis sem er endurunnið aftur í plast.
5. Í dálki c eru allar gerðir endurvinnslu, þ.m.t. lífræn endurvinnsla en að frátalinni endurvinnslu efnis.
6. Í dálki d verður að vera summa dálka b og c.
7. Í dálki f eru allar tegundir endurnýtingar, að frátalinni endurvinnslu og vinnslu orku.
8. Í dálki h verður að vera summa dálka d, e, f og g.
9. Hlutfall endurnýtingar eða brennslu í sorpbrennslustöðvum sem vinna orku í skilningi 1. mgr. 6. gr. tilskipunar 94/62/EB: Dálkur h/dálkur a.
10. Endurvinnsluhlutfall í skilningi 1. mgr. 6. gr. tilskipunar 94/62/EB: Dálkur d/dálkur a.
11. Gögnin fyrir timbur skulu ekki notuð til að leggja mat á það hvort markmiðinu um að hvert umbúðaefni sé að lágmarki 15% af þyngd umbúðanna, eins og kveðið er á um í c-lið 1. mgr. 6. gr. tilskipunar 94/62/EB, eins og henni var breytt með tilskipun 2004/12/EB, hafi verið náð.

TAFLA 2

Magn umbúðaúrgangs sem sent er til annarra aðildarríkja eða flutt út frá Bandalaginu til endurnýtingar eða brennslu í sorpbrennslustöðvum sem vinna orku

(tonn)

Efni		Umbúðaúrgangur sem sendur er til annarra aðildarríkja eða fluttur út frá Bandalaginu til				
		Endurvinnslu efnis	Annars konar endurvinnslu	Orkuvinnslu	Annars konar endurnýtingar	Brennslu í sorpbrennslustöðvum sem vinna orku
Gler						
Plast						
Pappír og pappi						
Málmar	Ál					
	Stál					
	Samtals					
Timbur						
Annað						
Samtals						

Athugasemdir

- Gögnin í þessari töflu eiga aðeins við um það magn sem á að telja með samkvæmt skuldbindingum tilskipunar 94/62/EB. Þau eru hlutmengi gagnanna sem þegar hafa komið fram í töflu 1. Þessi tafla er aðeins til upplýsingar.
- Ljósskyggðir reitir: Framlagning gagna er lögboðin en gróft mat er viðunandi. Mat þetta ber að útskýra í lýsingunni á aðferðinni.
- Dökkskyggðir reitir: Framlagning gagna er að eigin frumkvæði.
- Að því er varðar þessa ákvörðun skulu gögn um endurvinnslu plastefnis ná til alls efnis sem er endurunnið í plast.

TAFLA 3

Magn umbúðaúrgangs sem fellur til í öðrum aðildarríkjum eða er flutt inn frá löndum utan Bandalagsins og sent til aðildarríkisins til endurnýtingar eða brennslu í sorpbrennslustöðvum sem vinna orku

(tonn)

Efni		Umbúðaúrgangur sem fellur til í öðrum aðildarríkjum eða er fluttur inn frá löndum utan Bandalagsins og sendur til aðildarríkisins til:			
		Endurvinnslu efnis	Annars konar endurvinnslu	Orkuvinnslu	Annars konar endurnýtingar
Gler					
Plast					
Pappír og pappi					
Málmar	Ál				
	Stál				
	Samtals				
Timbur					
Annað					
Samtals					

Athugasemdir:

- Gögnin í þessari töflu eru aðeins til upplýsingar. Þau er hvorki að finna í töflu 1 né á að taka þau með þegar metið er hvort viðkomandi aðildarríki nái að uppfylla markmið sín.
- Dökkskyggðir reitir: Framlagning gagna er að eigin frumkvæði.
- Að því er varðar þessa ákvörðun skulu gögn um endurvinnslu plastefnis ná til alls efnis sem er endurunnið í plast.

TILMÆLI FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/44/05

frá 12. janúar 2005

um hvað teljist, að því er varðar tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/70/EB um gæði bensíns og díseldsneytis, hæfilega jafnt aðgengi, í landfræðilegu tilliti, að blýlausu bensíni og dísilolíu með brennisteinsinnihaldi að tilteknu hámarki (*)

(2005/27/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 211. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt d-lið 2. mgr. 3. gr. og d-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/70/EB frá 13. október 1998 um gæði bensíns og díseldsneytis og breytingu á tilskipun ráðsins 93/12/EBE⁽¹⁾ ber aðildarríkjunum að tryggja að blýlaust bensín og díseldsneyti með brennisteinsinnihaldi að tilteknu hámarki fái á yfirráðasvæðum þeirra á stöðum sem hafa hæfilega jafna, landfræðilega dreifingu.
- 2) Í tilskipun 98/70/EB er einnig kveðið á um að framkvæmdastjórnin skuli semja leiðbeiningar um hvernig beri að skilja í þessu samhengi hæfilega jafnt aðgengi í landfræðilegu tilliti að blýlausu bensíni með brennisteinsinnihaldi að hámarki 10 mg/kg.
- 3) Rétt virðist því að semja þess konar leiðbeiningar einnig fyrir díseldsneyti með brennisteinsinnihaldi að hámarki 10 mg/kg.

- 4) Framkvæmdastjórnin hefur metið nokkra kosti. Framkvæmdastjórnin hefur, á grundvelli þeirrar vinnu og að höfðu samráði við aðildarríkin, sérfræðinga frá hlutaðeigandi atvinnugreinum og önnur frjáls félagasamtök, samið slíkar leiðbeiningar.

LAGT TIL EFTIRFARANDI:

Að því er varðar d-lið 2. mgr. 3. gr. og d-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 98/70/EB og einkum að því er varðar hæfilega jafnt aðgengi í landfræðilegu tilliti að brennisteinslausu eldsneyti skulu aðildarríkin beita meginreglunum sem settar eru fram í viðaukanum.

Gjört í Brussel 12. janúar 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Stavros DIMAS

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 15, 19.1.2005, bls. 26. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 6/2006 frá 27. janúar 2006 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 17, 30.3.2006, bls. 7.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 350, 28.12.1998, bls. 58. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003 (Stjtið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

VIDAUKI

Leiðbeiningar um hvað teljist hæfilega jafnt aðgengi í landfræðilegu tilliti að því er varðar d-lið 2. mgr. 3. gr og d-lið 1. mgr. 4 gr. tilskipunar 98/70/EB**1. SKÝRING Á HUGTÖKUM SEM NOTUÐ ERU Í ÞESSUM LEIÐBEININGUM**

Brennisteinslaust eldsneyti: blýlaust bensín og díseldsneyti sem inniheldur 10 mg/kg (milljónarluta) af brennisteini eða minna.

Eldsneytisstöðvar eða eldsneytisafgreiðslustaðir: stöðvar, sem stunda smásölu eða eigin stöðvar atvinnufyrirtækja, þar sem eldsneyti er afgreitt á ökutæki (eins og skilgreint er í EN 14274:2003).

2. ÁHRIFABÆTTIR

Aðildarríkin þurfa tiltekinn sveigjanleika til að tryggja aðgengi að brennisteinslausu eldsneyti þar eð markaðsaðstæður og grunnvirki aðfanga eru mismunandi eftir ríkjum. Hafa skal eftirfarandi þætti í huga:

1. Strjálbýli

Á stórum, strjálbýlum svæðum er líklegt að eldsneytisstöðvarnar séu fáar og smáar (með tilliti til afgreidds magns eða dælfjölda) og að stórar stöðvar sé helst á finna á þéttbýlli stöðum. Taka ber tillit til þess að lengra er milli eldsneytisstöðva og til þess að núverandi grunnvirki leyfi hugsanlega ekki að boðið sé upp á eldsneyti með mismunandi brennisteinsinnihaldi.

2. Þéttbýli

Á þéttbýlum svæðum er líklegt að eldsneytisstöðvar séu almennt stærri (með tilliti til afgreidds magns og dælfjölda) og að þær séu fleiri og því nær hver annarri. Í því tilviki er líklegra að grunnvirkið leyfi að boðið sé upp á eldsneyti sem er mismunandi að gæðum og einnig er hugsanlegt að fjölga megi eldsneytisstöðvunum í áföngum.

3. Markaðir á litlum eyjum

Líklegt má telja að markaðir á litlum eyjum eigi við sama vanda að etja og strjálbýl svæði, auk þess sem hugsanlegt er að markaðurinn byggist á færri birgjum (kannski aðeins einum) eða að fjöldi stórra birgðastöðva sé takmarkaður (eða stöðin sé aðeins ein).

3. ALMENNAR LEIÐBEININGAR

Samkvæmt 8. gr. tilskipunar 98/70/EB ber aðildarríkjunum skylda til að veita grunnupplýsingar um hve mikið selst í hverju aðildarríki af brennisteinslausu, blýlausu bensíni og dísilolíu.

Í leiðbeiningunum eru settar fram fjórar matsviðmiðanir sem framkvæmdastjórnin hefur bent á að séu sérlega gagnlegar við að skilgreina hæfilega jafnt aðgengi í landfræðilegu tilliti að brennisteinslausu eldsneyti, að því er varðar d-lið 2. mgr. 3. gr. og d-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunarinnar. Í tveimur ítarlegum aðalvalkostum, A og B, eru skýrari og nákvæmari upplýsingar um aðgengi að brennisteinslausu eldsneyti í landfræðilegu tilliti. Almennt má gera ráð fyrir að aðildarríkin velji annaðhvort valkost A eða B en ekki báða samtímis.

Ög í valkostum C og D, sem eru ekki jafnitarlegir enda aukavalkostir, eru upplýsingar um aðgengi á tilteknum svæðum.

Þess ber að geta að valkostirnir, sem hafa verið lagðir fram, kunna að skipta minna máli ef miklu aðgengi er náð, t.d. hjá 60–80% allra stöðva. Í slíkum tilvikum er hugsanlega ekki þörf á að meta árangur landsstefnunnar mjög nákvæmlega á hverju svæði fyrir sig. Prósentutalan fyrir valkost D kann að vera lítið eitt hærri, allt eftir því hvernig aðstæður eru.

Hvað sem öðru líður bendir munurinn á aðstæðunum við innleiðingu brennisteinslauss, blýlauss bensíns og brennisteinslausrar dísilolíu til þess að greiningin þurfi að fara fram í tvennu lagi.

Aðildarríkin geta valið þær aðferðir sem þau telja henta best til að gera brennisteinslaust eldsneyti aðgengilegt á landsvísi. Þó er mælt með því að aðildarríkin vegi og meti valkostina, sem hér eru lagðir fram, áður en þau taka ákvarðanir um ráðstafanir sem henta best til að stuðla að framkvæmdinni í þeirra eigin landi. Fjallað er um sérstök tilvik í 4. lið.

3.1. *Valkostur A: Hlutfall eldsneytisstöðva, þar sem brennisteinslaust eldsneyti er fánlegt, reiknað eftir svæðum*

3.1.1. Viðmiðun

Fjöldi og hundraðshluti eldsneytisstöðva fyrir blýlaust bensín og dísilolíu á landsvísu þar sem brennisteinslaust eldsneyti er fánlegt (við lok hvers skýrslugjafarárs), samkvæmt sundurliðun eftir svæðum á þriðja stigi í flokkun hagskýrslusvæða (NUTS) Hagstofu Evrópubandalaganna.

Eftirfarandi einingar eru notaðar í þessari viðmiðun:

- a) fjöldi eldsneytisstöðva,
- b) hundraðshluti eldsneytisstöðva þar sem brennisteinslaust eldsneyti er fánlegt.

3.1.2. Gagnsemi

Kosturinn við þessa viðmiðun er sá að hún gefur skýra vísbendingu um hvort aðgengi að brennisteinslausu eldsneyti eftir landsvæðum sé nægilegt til að tryggja nokkuð jafna dreifingu um landsvæðið. Enn fremur hafa NUTS-svæðin þegar verið skilgreind og þau eru notuð í öðrum hagskýrslum Bandalagsins og önnur gögn um NUTS-svæðin (s.s. um íbúafjölda, flatarmál lands o.s.frv.) gera frekari, gagnlega greiningu mögulega.

3.2. *Valkostur B: Meðalfjarlægð milli eldsneytisstöðva þar sem brennisteinslaust eldsneyti er fánlegt*

3.2.1. Viðmiðun

Meðalfjarlægð milli eldsneytisstöðva með annaðhvort blýlaust bensín eða dísilolíu þar sem brennisteinslaust eldsneyti er fánlegt. Í því felst að reikna skal út meðalfjarlægð á landsvísu, ásamt hámarks- og lágmarksfjarlægð, milli eldsneytisstöðva þar sem brennisteinslaust eldsneyti er afgreitt (fyrir blýlaust bensín og dísilolíu hvort í sínu lagi). Einnig kann að reynast gagnlegt að bera þá fjarlægð saman við meðalfjarlægð á landsvísu fyrir allar eldsneytisstöðvar.

3.2.2. Gagnsemi

Kosturinn við þessa viðmiðun er sá að hún gefur hugmynd um það hversu mislangt eigendur ökutækja, sem þurfa á brennisteinslausu eldsneyti að halda, verða að aka innanlands til að fylla á bíla sína. Samanburður við meðalfjarlægðina á landsvísu fyrir allar eldsneytisstöðvar setur viðmiðunina í betra samhengi við sérstakar aðstæður í hverju landi.

3.3. *Valkostur C: Aðgengi að brennisteinslausu eldsneyti á stórum eldsneytisstöðvum*

3.3.1. Viðmiðun

Fjöldi og heildarhundraðshluti stórra eldsneytisstöðva í landinu þar sem brennisteinslaust, blýlaust bensín eða dísilolía eru fánleg. Aðildarríkin skulu skilgreina stórar eldsneytisstöðvar á grundvelli lágmarksmagns eldsneytis í milljónum lítra sem þær afgreiða á ári, eftir því sem við á um aðstæður í hverju landi (t.d. kunna u.þ.b. 5% allra eldsneytisstöðva að falla þar undir).

3.3.2. Gagnsemi

Stórar eldsneytisstöðvar eru á svæðum þar sem eftirspurnin er mikil og þessi viðmiðun er því gagnlegur mælikvarði á aðgengi að brennisteinslausu eldsneyti á slíkum svæðum. Líklegt er að þessar stöðvar séu nokkuð jafndreifðar um landið og einnig ætti að vera tiltölulega auðvelt að nota viðmiðunina.

3.4. *Valkostur D: Aðgengi að brennisteinslausu eldsneyti á eldsneytisstöðvum við þjóðvegi/hraðbrautir*

3.4.1. Viðmiðun

Fjöldi og heildarhlutfall eldsneytisstöðva við aðalvegi og þjóðvegi/hraðbrautir í landinu þar sem brennisteinslaust blýlaust bensín eða dísilolía eru fánleg. Aðildarríkin skulu skilgreina aðalvegi eða þjóðvegi/hraðbrautir, eftir því sem við á.

3.4.2. Gagnsemi

Viðmiðunin er sérstaklega gagnleg með tilliti til gegnumferðar og ferðapjónustu þar sem hún er mælikvarði á aðgengi við helstu umferðaræðar. Einnig er líklegt að þessar stöðvar séu nokkuð jafndreifðar um stóran hluta landsins, þótt þær tengist einkum stórum þéttbýlisstöðum.

4. SÉRSTÖK TILVIK

Í sumum tilvikum getur verið að aðildarríkin þurfi hvorki að nota að fullu aðalvalkostina né aukavalkostina til að sýna á fullnægjandi hátt hvert aðgengið að brennisteinslausu eldsneyti er með tilliti til landfræðilegrar dreifingar vegna þess að þau hafa gripið til tiltekinna ráðstafana eða vegna sérstakra aðstæðna í þeim. Tvö slík tilvik má sjá fyrir sér þar sem takmarkaðra mat á árangrinum af landsbundinni stefnu kann að vera við hæfi:

1. brennisteinslaust, blýlaust bensín eða dísilolía fæst mjög víða eða markaðurinn í landinu hefur skipt alveg yfir í brennisteinslaust, blýlaust bensín eða dísilolíu,
2. aðeins ein birgðastöð/birgir er fyrir aðildarríkið eða takmarkaðan eyjarmarkað. Í þessum tilvikum er eftirfarandi, takmarkaðri greining við hæfi.

4.1. *Mjög gott aðgengi eða umbreyting á markaði*

Í tilvikum þar sem ráðstafanir, sem aðildarríkin hafa gert, tryggja mjög gott aðgengi eða umbreytingu á markaði á landsvisu (t.d. 60–80% eldsneytisstöðvanna eða sölunnar) nægir hugsanlega að nota aðeins grunnupplýsingamar um hlutfall (magn) brennisteinslauss eldsneytis af heildarsölu og gögn um blýlaust bensín eða dísilolíu á landsvisu, eftir því sem við á.

Þetta góða aðgengi eða umbreyting á markaði kann að hafa náðst á margvislegan hátt. Þetta gæti hugsanlega verið fólgið í:

- a) samkomulagi innan atvinnugreinarinnar þar sem framboð á brennisteinslausu eldsneyti er tryggt á meginþorra eldsneytisstöðva,
- b) beitingu efnahagshvata til að auðvelda markaðnum að skipta að mestu leyti yfir í brennisteinslaust eldsneyti,
- c) að gert verði skylt að skipta yfir í eða tryggja aðgengi að brennisteinslausu eldsneyti á eldsneytisstöðvum.

4.2. *Markaðir með einni birgðastöð/eyjarmarkaðir*

Í aðildarríkjum, þar sem aðeins er ein birgðastöð eða þar sem skilyrði eyjarmarkaðar ríkja, gæti aðgengi að brennisteinslausu eldsneyti aukist hratt og orðið mjög gott eða jafnvel orðið 100%. Þetta gæti því valdið því að það yrði síður fýsilegt að beita valkostum A til D á þessum tilteknu svæðum, allt eftir aðstæðum á hverjum stað.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/44/06

frá 21. apríl 2005

um öryggiskröfur sem Evrópustaðlar um fljótandi hluti til notkunar í tómstundum á eða í vatni þurfa að uppfylla samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/95/EB (*)

(tilkynnt með númeri C(2005) 1209)

(2005/323/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/95/EB frá 3. desember 2001 um öryggi vöru ⁽¹⁾, einkum a-lið 1. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun 2001/95/EB er mælt fyrir um skyldu framleiðenda til að setja einungis öruggar vörur á markað.
- 2) Samkvæmt tilskipuninni skal gengið út frá að vara sé örugg, að því er varðar þá áhættu og áhættuflokka sem falla undir viðeigandi landsstaðla, ef hún er í samræmi við valfrjálsa landsstaðla sem settir hafa verið til lögleiðingar Evrópustöðlum.
- 3) Samkvæmt tilskipun 2001/95/EB skulu evrópskar staðlastofnanir koma á Evrópustöðlum. Staðlarnir skulu tryggja að vörur uppfylli almennar öryggiskröfur tilskipunarinnar.
- 4) Í nánú samstarfi við evrópskar staðlastofnanir og að höfðu samráði við hagsmunaaðila hafa aðildarríkin og framkvæmdastjórnin tilgreint fljótandi hluti til notkunar í tómstundum á eða í vatni sem vöruflokk sem setja skal Evrópustaðla um á grundvelli umboðs sem framkvæmdastjórnin veitir samkvæmt tilskipun 2001/95/EB. Undir þá fljótandi hluti til notkunar í tómstundum, sem tilgreindir eru, falla ekki fljótandi hlutir sem falla undir tilskipun ráðsins 88/378/EBE ⁽²⁾ um öryggi leikfanga, tilskipun ráðsins 89/686/EBE ⁽³⁾ um persónuhlífar og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/25/EB ⁽⁴⁾ um skemmtibáta.

- 5) Setja skal öryggiskröfur um þessar vörur á grundvelli samráðs og viðræðna við yfirvöld í aðildarríkjunum.

- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með tilskipun 2001/95/EB.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Vörur og skilgreining á þeim

Þessi ákvörðun gildir um fljótandi hluti, til notkunar í tómstundum á eða í vatni, sem lýst er í I. hluta viðaukans og falla ekki undir neina löggjöf ESB um vörur. Einkum eru undanskildar ákvörðun þessari fljótandi hlutir, til notkunar í tómstundum, sem falla undir tilskipun 88/378/EBE, tilskipun 89/686/EBE og tilskipun 94/25/EB.

2. gr.

Öryggiskröfur

Öryggiskröfurnar varðandi vörurnar, sem um getur í 1. gr., eru settar fram í II. hluta viðaukans.

3. gr.

Viðtakendur

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 21. apríl 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 104, 23.4.2005, bls. 39. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 7/2006 frá 27. janúar 2006 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 17, 30.3.2006, bls. 8.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 11, 15.1.2002, bls. 4.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 187, 16.7.1988, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 93/68/EBE (Stjtið. EB L 220, 30.8.1993, bls. 1).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 399, 30.12.1989, bls. 18. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1882/2003 (Stjtið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 164, 30.6.1994, bls. 15. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003.

VIÐAUKI

Öryggiskröfur varðandi fljótandi hluti til notkunar í tómstundum á eða í vatni

I. HLUTI

Skilgreining á vöru

Þeir fljótandi hlutir, sem falla undir þessa ákvörðun, eru hlutir til notkunar í tómstundum á eða í vatni og er flot þeirra tryggt með uppdrift sem fæst með uppblæstri eða innbyggðum flötefnum. Þessir hlutir, sem eru notaðir á eða í vatni til tómstundaiðkana, s.s. leikja í vatni, vatnaíþrótta, siglinga á bátum, köfunar og sundnáms, teljast ekki til dæmigerðra og hefðbundinna framleiðsluvara á því sviði og falla ekki undir neina aðra löggjöf ESB um vörur. Sumar þessara vara hafa verið á markaði í Evrópu árum saman en aðrar eru nýjar, auk þess sem nýjar vörur eru stöðugt að koma á markaðinn.

Flestar þessara vara eru að hluta til breyttar, hefðbundnar grunnvörur eða upprunnar úr þeim og hafa verið þróaðar frekar. Æ oftast er um að ræða leiktæki til notkunar á landi sem er breytt þannig að þau megi nota á vatni.

Markmiðið með þessum nýju vörum er að veita meiri ánægju og skemmtun en einnig að auka hraða, fjör og spennu með nýjum, ævintýrlegum íþróttum og leikjum á borð við slöngu- og flúðasiglingar.

Undanskildir ákvörðun þessari eru fljótandi hlutir, til notkunar í tómstundum, sem falla undir tilskipun 88/378/EBE um öryggi leikfanga, tilskipun 89/686/EBE um persónuhlífar og tilskipun 94/25/EB um skemmtibáta.

Fljótandi hlutir, sem falla undir þessa ákvörðun, skulu flokkaðir með eftirfarandi hætti eftir fyrirhugaðri notkun, tegund knúningsbúnaðar og hönnun:

A flokkur: Fljótandi hlutir ætlaðir til kyrrstöðunotkunar á eða í vatni. Notandi er á flotvirkinu. Ætlaðir jafnt til einkanota sem sameiginlegra nota, einkum óvirkra nota. Að öllu jöfnu ekki vélknúnir. Tækin geta verið hönnuð á þann veg að þau haldist stöðug á floti eða þannig að notandinn sjái um að þau haldi jafnvægi.

Hlutir sem eru ætlaðir til hlífðar og falla undir tilskipun 89/686/EBE eru undanskildir. Á sama hátt eru þeir hlutir undanskildir sem eru hannaðir eða greinilega ætlaðir til einstaklingsbundinna nota barna að leik í grunnu vatni og falla undir tilskipun 88/378/EBE.

B flokkur: Fljótandi hlutir sem ætlaðir eru til kyrrstöðunotkunar. Notandinn er inni í flotvirki sem umlykur líkama hans (fremur þröngt). Á tækjunum getur verið festibúnaður fyrir líkamann en einnig kann að vera gert ráð fyrir að notandinn haldi sér með örmum og höndum. Festibúnaður fyrir líkamann getur verið innfellt sæti, belti eða annar festibúnaður þar sem líkamsstaða skiptir ekki máli (sitjandi, standandi, liggjandi, krjúpandi o.s.frv.). Líkami notandans er að meira eða minna leyti í vatni. Að öllu jöfnu stendur efri hlutinn (ofan kviðar) upp úr vatninu. Ætlaðir jafnt til einkanota sem sameiginlegra nota. Að öllu jöfnu ekki vélknúnir.

Hlutir, sem eru ætlaðir til hlífðar og falla undir tilskipun 89/686/EBE, eru undanskildir. Á sama hátt eru þeir hlutir undanskildir sem eru hannaðir eða greinilega ætlaðir til einstaklingsnota barna að leik í grunnu vatni og falla undir tilskipun 88/378/EBE.

C flokkur: Fljótandi hlutir ætlaðir til hreyfinotkunar, þ.e. notkunar á miklum hraða. Notandi er á flotvirkinu eða inni í því. Stjórnklefi, sæti eða annar búnaður kann að vera fyrir hendi sem veitir notandanum festu. Tækið er dregið af utanaðkomandi knúningsbúnaði. Notandinn þarf að sjá um að tækið haldist stöðugt meðan það flýtur og fylgi dráttartækinu með öruggum hætti.

D flokkur: Fljótandi hlutir til virkrar notkunar, þ.e. klífurs, stökks og hvers kyns tengdra íþrótta og leikja. Engin sérstök staðsetning notanda. Ætlaðir jafnt til einkanota sem sameiginlegra nota. Að öllu jöfnu ekki vélknúnir. Hlutir sem eru ætlaðir til hlífðar og falla undir tilskipun 89/686/EBE eru undanskildir. Á sama hátt eru þeir hlutir undanskildir sem eru hannaðir eða greinilega ætlaðir til einstaklingsnota barna að leik í grunnu vatni og falla undir tilskipun 88/378/EBE.

E flokkur: Uppblásanlegir bátar með minni uppdrift en 1800 N og skrokk sem er lengri en 1,2 m og styttri en 2,5 m, mældir samkvæmt viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir íþrótta- og tómstundaiðkun eins og þeir eru skilgreindir í tilskipun 94/25/EB. Einkanot og sameiginleg not. Notandi er inni í flotvirkinu (breiður stjórnklefi).

II. HLUTI

A. Hættur

Helsta hættan í sambandi við þessar vörur er sú að slys eigi sér stað þar sem fólk drukknar eða er næstum drukknað.

Aðrar hættur, sem tengjast þessum vörum og geta einnig valdið áverkum, misjafnlega alvarlegum, eru m.a. þær sem tengjast hönnun varanna, s.s. hættan á að reka, missa tak, falla á mikilli hæð, lenda í sjálfheldu eða flækju á eða undir yfirborði vatns, missa skyndilega uppdrift, hvolfu og verða fyrir áfalli vegna kulda, en einnig þær sem tengjast notkun þeirra, s.s. hættan á árekstrum og höggum, og hætta í tengslum við vinda, strauma og sjávarföll.

B. Almenn öryggiskrafa

Vörurnar skulu uppfylla almenna öryggiskröfu sem um getur í tilskipun 2001/95/EB og vera „öruggar“ í skilningi b-liðar 2. gr. tilskipunarinnar.

C. Sértekar öryggiskröfur

Til framkvæmdar almennu öryggiskröfunni, sem um getur í tilskipun 2001/95/EB, skal eftirfarandi a.m.k. vera meðal þess sem tekið er tillit til:

C.1. Kröfur um hönnun vörunnar

Meiri áherslu skal leggja á að ná fram öryggi með hönnun en með leiðbeiningum. Efni og handbragð skal vera samkvæmt nýjustu tækni og taka tillit til væntanlegrar notkunar hlutanna og hugsanlegra afleiðinga fyrir heilsu notenda og umhverfið.

Tekið skal a.m.k. tillit til eftirfarandi:

- flotstöðugleika í samræmi við fyrirhugaða og fyrirsjáanlega notkun,
- lágmarksuppdriftar og, þegar um er að ræða uppblásanlega hluti, afgangsuppdriftar ef eitt lofthólf bílar. Auk þess haldist áframhaldandi virkni þar sem hún á við og einkum þar sem sameiginleg not eru fyrirhuguð eða líkleg,
- möguleika á að halda sér meðan á notkun stendur, auðveldrar handfestu,
- að undankoma sé auðveld ef tækinu hvolfir og að líkamshlutar festist ekki eða flækist í einhverju,
- að auðvelt sé að komast aftur um borð, einkum ef tækið er ætlað til sameiginlegra nota, og að hægt sé að ná handfestu í vatni í neyðartilfellum,
- að traustur, fljótvirkur sleppibúnaður sé til staðar fyrir tæki sem fara (eru dregin) á miklum hraða.

C.2. Viðvaranir og upplýsingar er varða aðgætni við notkun vörunnar

Framsetning vörunnar og mynd af henni, áberandi og skýrar merkingar og allar viðvaranir og notkunarleiðbeiningar skulu vera fullkomlega samfelldar, skýrar og auðskiljanlegar fyrir neytandann og ekki gera lítið úr áhættu fyrir hugsanlega notendur, einkum börn.

Merkingar (þ.m.t. skýringarmyndir), sem tengjast viðvörnum eða viðeigandi stærðarviðmiðunum, skulu vera sjáanlegar meðan á notkun stendur. Skýringarmyndum, sem tengjast beint mjög alvarlegum hættum, skal fylgja tilheyrandi texti. Nauðsynlegar upplýsingar um eiginleika og takmarkanir vörunnar skulu vera settar þannig fram að hugsanlegur notandi sé upplýstur um hvort tveggja áður varan er keypt. Gæta skal sérstaklega að upplýsingum um hættur fyrir börn. A.m.k. skal tekið tillit til eftirfarandi:

- Allra nauðsynlegra takmarkana á notkun, t.d. varðandi: fjölda notenda, heildarþyngd, hættur í tengslum við vinda, strauma og sjávarföll, nákvæmar forskriftir um fjarlægð frá landi, hæð, hraða og samspil við aðrar vörur eða hluti ef nokkuð fyrirsjáanlegt er að varan verði notuð með öðrum vörum eða í grennd við hættulega hluti (öryggisfjarlægð), auk þess sem hafa skal í huga fyrirsjáanlega misnotkun á vörunni.
- Á öllum vörum skal standa viðvörnin „ATHUGIÐ: Veitir enga vörn gegn drukknun. Einungis fyrir synda!“
- Mælt sé með notkun viðeigandi persónuhlífa, þar sem það á við, til að koma í veg fyrir drukknun og verjast höggum.
- Leiðbeininga um uppblásturs- og lofþrýstingsskilyrði, viðhald, viðgerðir, geymslu og förgun með tilliti til sérstakra eiginleika varanna og notkunar þeirra, aðstæðna við endurtekna notkun á löngum tíma og eðlilegs slits með árunum.
- Á vörum, sem ætlaðar eru hópum neytenda sem eru í hættu þegar þeir nota þær, einkum börnum, ósyndu fólki og í sumum tilvikum eldra fólki, verður að vera sérstök viðvörnin.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2004/54/EB

2008/EES/44/07

frá 29. apríl 2004

um lágmarksöryggiskröfur fyrir jarðgöng í samevrópska vegakerfinu (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum l. mgr. 71. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽²⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í hvítbók sinni frá 12. september 2001, „Stefna Evrópu í flutningamálum fram til 2010: tími ákvörðanatöku“, tilkynnti framkvæmdastjórnin að hún myndi leggja til lágmarksöryggiskröfur fyrir jarðgöng í samevrópska vegakerfinu.
- 2) Flutningakerfið, einkum samevrópska vegakerfið eins og það er skilgreint í ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1692/96/EB frá 23. júlí 1996 um viðmiðunarreglur Bandalagsins við uppbyggingu samevrópska flutningakerfisins ⁽⁴⁾, hefur mikla þýðingu fyrir samrunann í Evrópu og velliðan evrópskra borgara. Það er á ábyrgð Evrópubandalagsins að tryggja að öryggi, þjónusta og þægindi samevrópska vegakerfisins séu á háu stigi, samræmd og stöðug.
- 3) Löng jarðgöng sem eru yfir 500 m að lengd eru mikilvæg mannvirki sem auðvelda samskipti milli stórra svæða í Evrópu og gegna lykilhlutverki í starfsemi og framþróun svæðisbundinna hagkerfa.

4) Evrópuráðið hefur, einkum á fundi sínum 14. og 15. desember 2001 í Laeken, ítrekað lagt áherslu á mikilvægi þess að gerðar verði ráðstafanir til að auka öryggi í jarðgöngum.

5) Samgönguráðherrar Austurríkis, Frakklands, Þýskalands, Ítalíu og Sviss hittust 30. nóvember 2001 í Zürich og samþykktu sameiginlega yfirlýsingu þar sem mælt var með að innlend löggjöf yrði löguð að nýjustu samræmdu kröfum sem ætlað er að auka öryggi í löngum jarðgöngum.

6) Þar sem aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði fyrirhugaðra aðgerða, þ.e. að tryggja að vernd evrópskra borgara í veggöngum sé samræmd, stöðug og á háu stigi, og því verður betur náð á vettvangi Bandalagsins vegna þess hve mikillar samræmingar er krafist, er Bandalaginu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna eins og fram kemur í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna, sem sett er fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná megi því markmiði.

7) Nýleg slys í jarðgöngum hafa beint athygli manna að mikilvægi þeirra í mannlegu, efnahagslegu og menningarlegu tilliti.

8) Sum jarðgöng í Evrópu, sem tekin voru í notkun fyrir löngu síðan, voru hönnuð þegar tæknilegir möguleikar og samgönguskilyrði voru afar ólík því sem þau eru í dag. Því er öryggisstig misjafnt og úr því skal bætt.

9) Öryggi í jarðgöngum veltur á allmörgum ráðstöfunum sem tengjast m.a. lögun jarðganganna og hönnun, öryggisbúnaði, þ.m.t. umferðarskilti, umferðarstjórnun, þjálfun neyðarþjónustu, atvikastjórnun, upplýsingamiðlun til vegfarenda um hvernig best sé að haga sér í jarðgöngum, og bættum samskiptum milli yfirvalda og neyðarþjónustuaðila eins og lögreglu, slökkviliðs og björgunarsveita.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 201, 7.6.2004, bls. 56. Hinnar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 8/2006 frá 27. janúar 2006 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 17, 30.3.2006, bls. 9.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 220, 16.9.2003, bls. 26.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 256, 24.10.2003, bls. 64.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 9. október 2003 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB), sameiginleg afstaða ráðsins frá 26. febrúar 2004 (Stjtið. ESB C 95 E, 20.4.2004, bls. 31) og afstaða Evrópuþingsins frá 20. apríl 2004 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 228, 9.9.1996, bls. 1. Ákvörðuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 2003.

- 10) Eins og þegar hefur verið sýnt fram á í starfi efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu (UNECE) er hegðun vegfarenda afgerandi þáttur að því er varðar öryggi í jarðgöngum.
- 11) Öryggisráðstafanir ættu að gera fólki sem lendir í slysum kleift að bjarga sjálfu sér, gera vegfarendum kleift að bregðast strax við til að koma í veg fyrir alvarlegri afleiðingar, tryggja að neyðarþjónusta geti brugðist við með skilvirkum hætti og vernda umhverfið auk þess að takmarka eignatjón.
- 12) Umbæturnar sem af þessari tilskipun leiða munu bæta öryggi allra vegfarenda, þ.m.t. fatlaðra. Þó skal taka sérstakt tillit til öryggis fatlaðra þar sem þeir eiga erfiðara með undankomu á neyðarstundum.
- 13) Til að koma á yfirveguðum úrræðum og vegna hins mikla kostnaðar við ráðstafanirnar skal skilgreina lágmarksöryggisbúnað með tilliti til gerðar jarðganga og áætlaðs umferðarþunga um þau.
- 14) Alþjóðastofnanir eins og Alþjóðlega vegasambandið (World Road Association) og efnahagsnefnd Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu hafa um langt skeið sett fram ómetanleg tilmæli um hvernig megi bæta og samræma öryggisbúnað og umferðarreglur í veggöngum. En þar sem þessi tilmæli eru ekki bindandi verða möguleikarnir sem þau bjóða upp á ekki nýttir til fulls nema til komi lagasetning sem lögbjóði kröfurnar sem þau tilgreina.
- 15) Öryggisaðstöðu í jarðgöngum verður að viðhalda vel til að tryggja að háu öryggisstigi sé viðhaldið. Skipti á upplýsingum um nútímaöryggisaðferðir og gögnum um slys/atvik milli aðildarríkjanna skulu skipulögð með kerfisbundnum hætti.
- 16) Svo tryggja megi að stjórnendur jarðganga beiti kröfum þessarar tilskipunar rétt skulu aðildarríkin tilnefna eitt eða fleiri yfirvöld á lands-, svæðis- eða staðarvisu sem bera ábyrgð á því að sjá um að farið sé að öllum öryggisþáttum í jarðgöngum.
- 17) Þörf er á sveigjanlegri tímaáætlun til að koma þessari tilskipun í framkvæmd smám saman. Þannig verður hægt að ljúka brýnustu verkefnum án þess að valda stórvægilegum truflunum í flutningakerfinu eða skapa flöskuhálsa í opinberum framkvæmdum í aðildarríkjunum.
- 18) Mikill munur er á kostnaði frá einu aðildarríki til annars við að endurnýja jarðgöng sem fyrir eru, einkum af landfræðilegum ástæðum, og skal aðildarríkjunum vera heimilt að dreifa endurnýjunarverkefnum, sem nauðsynleg eru til að uppfylla kröfur þessarar tilskipunar, á lengri tíma ef fjöldi jarðganga á yfirráðasvæði þeirra er töluvert umfram evrópskt meðaltal.
- 19) Aðildarríkjunum skal heimilt að gera ráðstafanir til að draga úr áhættu í stað þess að beita kröfum þessarar tilskipunar að því er varðar jarðgöng sem þegar eru í rekstri eða jarðgöng sem hafa verið hönnuð og samþykkt en hafa ekki verið opnuð almenningi innan 24 mánaða frá gildistöku þessarar tilskipunar ef kostnaður við að beita lausnum sem fela í sér byggingarstarfsemi í jarðgöngunum er óhóflegur.
- 20) Enn er þörf á frekari tækniframförum til að auka öryggi í jarðgöngum. Mæla skal fyrir um aðferð til að aðstoða framkvæmdastjórnina við að laga kröfur þessarar tilskipunar að tækniframförum. Aðferðina skal líka nota til að koma á samræmdri áhættugreiningaraðferð.
- 21) Nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.
- 22) Aðildarríkin skulu leggja skýrslu fyrir framkvæmdastjórnina um ráðstafanirnar sem þau hyggjast gera til að uppfylla kröfur þessarar tilskipunar með það fyrir augum að samstillta vinnu á vettvangi Bandalagsins til að draga úr umferðartruflunum.
- 23) Ef nauðsynlegt er samkvæmt kröfum þessarar tilskipunar að leggja annað gangarör í jarðgöng á hönnunar- eða byggingarstigi skal líta á þetta gangarör sem ný jarðgöng. Hið sama gildir ef kröfur þessarar tilskipunar gera það nauðsynlegt að koma á nýrri lagalega bindandi málsmeðferð við skipulagningu, þ.m.t. skýrslutaka vegna leyfisveitinga fyrir allar tengdar ráðstafanir.
- 24) Starfi skal haldið áfram á viðeigandi vettvangi til að koma á mikilli samræmingu hvað varðar skilti og skýringarmyndir sem notaðar eru á breytilegum merkjaskiltum í jarðgöngum. Hvetja skal aðildarríkin til að samræma skilfleti allra jarðganga á yfirráðasvæðum þeirra.

(¹) Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

25) Hvetja skal aðildarríkin til að koma á sambærilegu öryggisstigi í veggöngum sem staðsett eru á yfirráðasvæðum þeirra en eru ekki hluti af samevrópska vegakerfinu og falla því ekki undir gildissvið þessarar tilskipunar.

26) Hvetja skal aðildarríkin til að þróa innlend ákvæði sem miða að því að koma á hærra öryggisstigi í jarðgöngum,

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Efni og gildissvið

1. Markmið þessarar tilskipunar er að tryggja lágmarksöryggi vegfarenda í jarðgöngum í samevrópska vegakerfinu með því að koma í veg fyrir hættuleg atvik sem kunna að stefna mannlífum, umhverfinu og gangamannvirkjum í hættu og með því að kveða á um vernd ef slys eiga sér stað.

2. Tilskipunin skal gilda um öll jarðgöng í samevrópska vegakerfinu sem eru lengri en 500 metrar hvort sem þau eru í notkun, verið er að grafa þau eða þau eru á hönnunarsligi.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun gilda eftirfarandi hugtök:

1. „samevrópska vegakerfið“: vegakerfið sem skilgreint er í 2. þætti I. viðauka við ákvörðun nr. 1692/96/EB og skýrt með kortum og/eða lýst í II. viðauka við þá ákvörðun,
2. „neyðarþjónusta“: öll staðbundin þjónusta, hvort sem hún tengist opinberum aðilum, einkaaðilum eða starfsfólki jarðganga sem er kölluð út ef slys ber að höndum, þ.m.t. lögregla, slökkvilið og björgunarsveitir,
3. „lengd jarðganga“: lengd lengstu akreinar mæld í þeim hluta jarðganganna sem er að fullu lokaður.

3. gr.

Öryggisráðstafanir

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að jarðgöng á yfirráðasvæði þeirra sem falla undir gildissvið þessarar tilskipunar samræmist þeim lágmarksöryggiskröfum sem kveðið er á um í I. viðauka.
2. Ef ekki er hægt að fullnægja tilteknum byggingarkröfum sem mælt er fyrir um í I. viðauka með tæknilausnum, eða ef kostnaður við þær er óhóflegur, er stjórnvaldinu sem um getur í 4. gr. heimilt að samþykkja framkvæmd ráðstafana til að draga úr áhættu í stað þess að beita þeim kröfum, að því tilskildu að þær ráðstafanir leiði til sambærilegrar eða aukinnar verndar.

Sýna skal fram á skilvirkni þessara ráðstafana með áhættugreiningu sem samræmist ákvæðum 13. greinar. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um ráðstafanir til að draga úr áhættu sem samþykktar hafa verið í staðinn og rökstyðja valið. Þessi málsgrein skal ekki gilda um jarðgöng á hönnunarsligi eins og getið er um í 9. grein.

3. Aðildarríkjunum er heimilt að tilgreina strangari kröfur að því tilskildu að þær brjóti ekki í bága við kröfur þessarar tilskipunar.

4. gr.

Stjórnvald

1. Aðildarríkin skulu tilnefna stjórnvald eða stjórnvöld, hér á eftir nefnt stjórnvald, sem skal bera ábyrgð á því að allir öryggisþættir jarðganga séu tryggðir og sem skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að farið sé að ákvæðum þessarar tilskipunar.

2. Stjórnvaldinu má koma á fót á lands-, svæðis- eða staðarvisu.

3. Sérhver jarðgöng í samevrópska vegakerfinu sem staðsett eru á yfirráðasvæði eins aðildarríkis skulu vera á ábyrgð eins stjórnvalds. Þegar jarðgöng eru staðsett á yfirráðasvæðum tveggja aðildarríkja skal hvort aðildarríki tilnefna stjórnvald eða aðildarríkin tvö tilnefna sameiginlegt stjórnvald. Ef um er að ræða tvenn stjórnvöld skulu ákvarðanir sem annað tekur innan valdsviðs síns eða í krafti ábyrgðar sinnar með tilliti til öryggis í jarðgöngum aðeins samþykktar að fengnu samþykki hins stjórnvaldsins.

4. Stjórnvaldið skal sjá til þess að jarðgöng séu tekin í notkun í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í II. viðauka.

5. Með fyrirvara um frekari ráðstafanir varðandi þetta efni á innlendum vettvangi skal stjórnvaldið hafa heimild til að stöðva tímabundið eða takmarka starfsemi jarðganga ef öryggiskröfum er ekki fullnægt. Stjórnvaldið skal tilgreina skilyrði fyrir því að eðlileg umferð geti hafist aftur.

6. Stjórnvaldið skal tryggja að eftirfarandi verkefnum verði sinnt:

- a) reglulegum prófunum og skoðunum á jarðgöngum og samningu öryggiskrafna þar að lútandi,
- b) að komið verði á skipulags- og rekstraráætlunum (þ.m.t. neyðaráætlanir) um að þjálfa og sjá neyðarþjónustu fyrir búnaði,

c) að skilgreind verði verklagsregla um tafarlausa lokun jarðganga á neyðarstundum,

d) framkvæmd ráðstafana til að draga úr áhættu.

7. Ef aðilar, sem tilnefndir eru sem stjórnvöld, voru til staðar fyrir tilnefninguna sem um getur í þessari grein er þeim stjórnvöldum heimilt að halda áfram fyrri starfsemi sinni að því tilskildu að þau uppfylli ákvæði þessarar tilskipunar.

5. gr.

Stjórnandi jarðganga

1. Stjórnvaldið skal tilnefna, fyrir sérhver jarðgöng sem staðsett eru á yfirráðasvæði eins aðildarríkis, sem stjórnanda jarðganga þann opinbera aðila eða einkaaðila sem ber ábyrgð á stjórn jarðganganna á því stigi sem um ræðir, hvort sem þau eru á hönnunarstigi, verið er að grafa þau eða þau eru í rekstri. Stjórnvaldið má sjálf sinna þessu hlutverki.

2. Þegar jarðgöng eru staðsett á yfirráðasvæðum tveggja aðildarríkja skulu stjórnvöldin eða sameiginlega stjórnvaldið aðeins viðurkenna einn aðila til að stjórna rekstri jarðganganna.

3. Stjórnandi jarðganga skal semja skýrslu um öll umtalsverð atvik eða slys sem eiga sér stað í jarðgöngunum. Skýrsluna skal senda öryggisfulltrúanum sem um getur í 6. grein, stjórnvaldinu og neyðarþjónustu innan mánaðar.

4. Ef rannsóknarskýrsla er samin til að greina kringumstæður atviksins eða slyssins sem um getur í 3. málsgrein eða þær niðurstöður sem af því má draga skal stjórnandi jarðganganna senda þá skýrslu til öryggisfulltrúans, stjórnvaldsins og neyðarþjónustunnar eigi síðar en mánuði eftir að hann eða hún fær hana í hendur.

6. gr.

Öryggisfulltrúi

1. Stjórnandi jarðganga skal, að fengu samþykki stjórnvalds, tilnefna einn öryggisfulltrúa fyrir sérhver jarðgöng sem skal samræma allar forvarnar- og öryggisráðstafanir til að tryggja öryggi vegfarenda og starfsfólks. Öryggisfulltrúinn má vera starfsmaður í jarðgöngunum eða starfsmaður neyðarþjónustu, honum ber að vera óháður aðili að því er varðar öryggismál í veggöngum og hann skal ekki taka við fyrirætlum frá atvinnuveitanda varðandi þessi mál. Öryggisfulltrúa er heimilt að sinna störfum sínum og verkefnum í nokkrum jarðgöngum á tilteknu svæði.

2. Öryggisfulltrúinn skal sinna eftirfarandi störfum og verkefnum:

a) tryggja samstarf við neyðarþjónustu og taka þátt í undirbúningi rekstraráætlana,

b) taka þátt í skipulagningu, framkvæmd og mati á neyðaradgerðum,

c) taka þátt í skilgreiningu öryggisáætlana og gerð forskrifa fyrir byggingu, búnað og rekstur, bæði hvað varðar ný jarðgöng og breytingar á jarðgöngum sem fyrir eru,

d) ganga úr skugga um að starfsfólk og neyðarþjónusta hljóti þjálfun og hann eða hún skal taka þátt í skipulagningu æfinga sem halda skal með reglulegu millibili,

e) veita ráðgjöf varðandi það að taka mannvirkið í notkun, búnað og rekstur jarðganga,

f) ganga úr skugga um að mannvirkjum og búnaði í jarðgöngum sé viðhaldið og við þau gert.

g) taka þátt í mati á öllum umtalsverðum atvikum eða slysum eins og um getur í 3. og 4. mgr. 5. gr.

7. gr.

Eftirlitsaðilar

Aðildarríki skulu tryggja að skoðunaraðilar láti fara fram eftirlit, mat og prófanir. Stjórnvaldinu er heimilt að sinna þessu hlutverki. Aðili sem sinnir eftirliti, mati og prófunum verður að vera afar hæfur, viðhafa verklagsreglur sem tryggja mikil gæði og starfa óháð stjórnanda jarðganganna.

8. gr.

Tilkynning um stjórnvald

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um nafn og heimilisfang stjórnvaldsins fyrir 1. maí 2006. Breytist þessar upplýsingar skal tilkynna framkvæmdastjórninni um það innan þriggja mánaða.

9. gr.

Jarðgöng sem hönnun hefur ekki verið samþykkt fyrir

1. Ákvæði þessarar tilskipunar skulu gilda fyrir öll jarðgöng sem yfirvaldið, sem ber ábyrgð, hefur ekki samþykkt hönnun fyrir þann 1. maí 2006.

2. Jarðgöngin skulu tekin í notkun í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í II. viðauka.

10. gr.

Jarðgöng sem hönnun hefur verið samþykkt fyrir en hafa ekki verið opnuð

1. Þegar um er að ræða jarðgöng sem hönnun hefur verið samþykkt fyrir en sem hafa ekki verið opnuð almenningi fyrir 1. maí 2006 skal stjórnvaldið meta samræmi þeirra við kröfur þessarar tilskipunar með sérstöku tilliti til gagnanna um öryggi sem kveðið er á um í II. viðauka.

2. Ef stjórnvald kemst að því að jarðgöng samræmast ekki ákvæðum þessarar tilskipunar skal það tilkynna stjórnanda jarðganganna að gera verði viðeigandi ráðstafanir til að auka öryggi og tilkynna öryggisfulltrúanum það.

3. Síðan skal taka jarðgöngin í notkun í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í II. viðauka.

11. gr.

Jarðgöng sem þegar eru í rekstri

1. Þegar um er að ræða jarðgöng sem hafa verið opnuð almenningi fyrir 30. apríl 2006 skal stjórnvaldið hafa frest til 30. október 2006 til að meta samræmi þeirra við kröfur þessarar tilskipunar með sérstöku tilliti til gagnanna um öryggi sem kveðið er á um í II. viðauka og á grundvelli skoðunar.

2. Stjórnandi jarðganganna skal, ef nauðsyn krefur, leggja til við stjórnvaldið áætlun um hvernig aðlaga megja jarðgöngin að ákvæðum þessarar tilskipunar og þær ráðstafanir til úrbóta sem hann hyggst gera.

3. Stjórnvaldið skal samþykkja ráðstafanir til úrbóta eða óska eftir að þeim verði breytt.

4. Ef ráðstafanir til úrbóta fela í sér verulegar breytingar á byggingu eða rekstri skal beita málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í II. viðauka þegar þessar ráðstafanir hafa verið gerðar.

5. Aðildarríkin skulu leggja skýrslu fyrir framkvæmdastjórnina fyrir 30. apríl 2007 um það hvernig þau hyggjast uppfylla kröfur þessarar tilskipunar, skipulagðar ráðstafanir, og þar sem við á, um afleiðingar þess að opna eða loka aðkomuleiðum að jarðgöngunum. Til að truflanir á umferð verði sem minnstar á Evrópuvettvangi getur framkvæmdastjórnin gert athugasemdir við tímaáætlun þeirra verka sem ætlað er að tryggja að jarðgöng uppfylli kröfur þessarar tilskipunar.

6. Endurnýjun jarðganga skal fara fram samkvæmt áætlun og skal lokið fyrir 30. apríl 2014.

7. Aðildarríkjun er heimilt að framlengja tímabilið, sem um getur í 6. mgr., um fimm ár ef heildarlengd jarðganga sem þar eru fyrir, deilt með heildarlengd þess hluta samevrópska vegakerfisins sem liggur á yfirráðasvæði þeirra er yfir evrópsku meðaltali.

12. gr.

Reglubundin skoðun

1. Stjórnvaldið skal ganga úr skugga um að skoðunaraðili láti fara fram reglubundnar skoðanir til að tryggja að öll jarðgöng sem falla undir gildissvið þessarar tilskipunar uppfylli ákvæði hennar.

2. Aldrei skulu líða meira en sex ár milli skoðana í hverjum jarðgöngum.

3. Ef stjórnvald kemst að því á grundvelli skýrslu skoðunar- aðila að jarðgöng samræmist ekki ákvæðum þessarar tilskipunar skal það tilkynna stjórnanda jarðganganna og öryggisfulltrúanum að gera verði viðeigandi ráðstafanir til að auka öryggi í jarðgöngunum. Stjórnvaldið skal setja skilyrði fyrir áframhaldandi rekstri jarðganganna eða fyrir því að þau verði opnuð á ný sem skulu gilda þangað til ráðstöfunum til úrbóta eða öðrum viðeigandi takmörkunum eða skilyrðum hefur verið beitt.

4. Ef ráðstafanir til úrbóta fela í sér verulegar breytingar á byggingu eða rekstri jarðganga skal afla nýs starfsleyfis fyrir jarðgöngin í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í II. viðauka þegar þessar ráðstafanir hafa verið gerðar.

13. gr.

Áhættugreining

1. Áhættugreiningar skulu, ef nauðsyn krefur, framkvæmdar af aðila sem starfar óháð stjórnanda jarðganga. Innihald og niðurstöður áhættugreiningar skulu vera hluti af gögnunum um öryggi sem lögð eru fyrir stjórnvaldið. Áhættugreining er greining áhættu í tilteknum jarðgöngum þar sem tekið er tillit til allra hönnunarpáttar og umferðaraðstæðna sem hafa áhrif á öryggi, einkum einkenna og gerðar umferðar, lengdar og lögunar jarðganga auk þess fjölda þungaflutningabifreiða sem spáð er að fari um þau á dag.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að á innlendum vettvangi sé beitt ítarlegri og vel skilgreindri aðferðafræði í samræmi við bestu mögulegu starfshætti og skulu tilkynna framkvæmdastjórninni hvaða aðferðafræði beitt er. Framkvæmdastjórnin skal veita hinum aðildarríkjunum aðgang að þessum upplýsingum á rafrænu formi.

3. Framkvæmdastjórnin skal birta skýrslu um þá starfshætti sem fylgt er í aðildarríkjunum eigi síðar en 30. apríl 2009. Framkvæmdastjórninni skal vera heimilt að leggja fram tillögur um að tekin verði upp sameiginleg, samræmd aðferðafræði við áhættugreiningu í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 17. gr., ef nauðsyn krefur.

14. gr.

Undanþágur fyrir aðferðir sem byggja á nýsköpun

1. Til að gera kleift að setja upp eða nota öryggisbúnað sem byggir á nýsköpun eða beita öryggisreglum sem byggja á nýsköpun og veita sambærilega eða betri vernd en fyrirbyggjandi tækni, eins og mælt er fyrir um í þessari tilskipun, er stjórnvaldi heimilt að veita undanþágu frá kröfum þessarar tilskipunar á grundvelli tilhlýðilega skjalfestrar beiðni frá stjórnanda jarðganganna.

2. Ef stjórnvaldið hyggst veita slíka undanþágu skal aðildarríkið fyrst leggja fram umsókn um undanþágu til framkvæmdastjórnarinnar sem inniheldur upphaflegu beiðnina og álit skoðunaraðilans.

3. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna aðildarríkjunum um umsóknina innan mánaðar frá því að hún berst.

4. Ef hvorki framkvæmdastjórnin né aðildarríki mótmæla innan þriggja mánaða skal líta svo á að undanþágan hafi verið veitt og framkvæmdastjórnin tilkynna öllum aðildarríkjunum um það.

5. Ef mótmæli berast skal framkvæmdastjórnin leggja fram tillögu í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 17. gr. Ef ákvörðunin er neikvæð skal stjórnvaldið ekki veita undanþáguna.

6. Eftir að skoðun hefur farið fram í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 17. gr. og undanþága veitt er heimilt að beita þeirri undanþágu á önnur jarðgöng.

7. Framkvæmdastjórnin skal birta skýrslu um starfshættina sem fylgt er í aðildarríkjunum ef talið er að beiðnir um undanþágur sem lagðar eru fyrir hana réttlæti það og leggja fram tillögu að breytingum á þessari tilskipun ef nauðsyn krefur.

15. gr.

Skýrslugjöf

1. Á tveggja ára fresti skulu aðildarríkin taka saman skýrslur um eldsvoða í jarðgöngum og um slys sem hafa greinileg áhrif á öryggi vegfarenda í jarðgöngum og um orsakir og tíðni slíkra atvika, meta þau og veita upplýsingar um raunverulegt hlutverk og skilvirkni öryggisaðstöðu og -ráðstafana. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni skýrslurnar fyrir lok september næsta árs á eftir tímabilinu sem skýrslurnar taka til. Framkvæmdastjórnin skal veita aðildarríkjunum aðgang að þessum skýrslum.

2. Aðildarríkin skulu gera áætlun sem inniheldur tímaáætlun um hvernig skuli beita ákvæðum þessarar tilskipunar smám saman að því er varðar jarðgöng sem þegar eru í rekstri eins og lýst er í 11. gr. og tilkynna það framkvæmdastjórninni eigi síðar en 30. október 2006. Eftir það skulu aðildarríkin tilkynna framkvæmdastjórninni á tveggja ára fresti um stöðuna á framkvæmd áætlunarinnar og um breytingar sem hafa verið gerðar á henni til loka tímabilsins sem um getur í 6. og 7. mgr. 11. gr.

16. gr.

Aðlögun að tækniframförum

Framkvæmdastjórnin skal aðlaga viðaukana við þessa tilskipun að tækniframförum í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 17. gr.

17. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. tilskipunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

18. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. apríl 2006. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar.

2. Í ákvæðunum sem samþykkt eru af aðildarríkjunum skal vera tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

19. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

20. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 29. apríl 2004.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

M. McDOWELL

forseti.

I. VIÐAUKI

Öryggisráðstafanir sem um getur í 3. gr.

1. Grundvöllur til ákvörðunar öryggisráðstafana
- 1.1. Öryggisfæríbreytur
 - 1.1.1. Öryggisráðstafanir sem gera skal í jarðgöngum skulu byggðar á kerfisbundnum athugunum á öllum þáttum kerfisins sem samanstendur af grunnvirki, rekstri, vegfarendum og ökutækjum.
 - 1.1.2. Taka skal tillit til eftirfarandi færíbreyta:
 - lengdar jarðganga,
 - fjölda gangaröra,
 - fjölda akreina,
 - þversniðslögunar,
 - lárétrar og lóðrétrar legu;
 - byggingargerðar,
 - hvort umferð liggur í aðra áttina eða í báðar áttir,
 - umferðarþunga í hverju gangaröri (þ.m.t. tímadreifing),
 - hættu á umferðarþröng (dagleg eða árstíðabundin),
 - tímans sem það tekur neyðarþjónustu að komast á staðinn,
 - hvort þungaflutningabíreiðar keyri um jarðgöngin og hvert hlutfall þeirra er af umferð,
 - hvort farið sé með hættulegan farm um jarðgöngin, hvert hlutfall hans er af umferð og hvers eðlis hann er,
 - einkenna aðkomuleiða,
 - breiddar akreina,
 - atriða er varða hraða,
 - landfræðilegs og veðurfræðilegs umhverfis.
 - 1.1.3. Ef jarðgöng hafa sérstök einkenni hvað varðar aðurnefndar færíbreytur skal áhættugreining fara fram í samræmi við 13. gr. til að ákvarða hvort þörf er á viðbótaröryggisráðstöfunum og/eða viðbótarbúnaði til að fyllsta öryggis sé gætt. Þessi áhættugreining skal taka tillit til hugsanlegra slysa, sem hafa greinileg áhrif á öryggi vegfarenda í jarðgöngum og kynnu að eiga sér stað þegar jarðgöngin hafa verið tekin í notkun, og eðlis og umfangs hugsanlegra afleiðinga þeirra.
- 1.2. Lágmarkskröfur
 - 1.2.1. Gera skal a.m.k. öryggisráðstafanirnar sem krafist er í eftirfarandi málsgreinum til að tryggja lágmarksöryggi í öllum jarðgöngum sem falla undir tilskipunina. Veita má takmarkaðar undanþágur frá þessum kröfum að því tilskildu að eftirfarandi málsmæðferð sé lokið. Aðildarríkin eða stjórnvald skulu senda til framkvæmdastjórnarinnar upplýsingar um eftirfarandi:
 - takmarkaða undanþágu eða undanþágur sem fyrirhugaðar eru,
 - brýnar ástæður sem liggja að baki takmörkuðu undanþágunum sem fyrirhugaðar eru,
 - hvaða aðrar ráðstafanir á að nota eða efla til að tryggja a.m.k. sambærilegt öryggi, þ.m.t. sönnun í formi viðeigandi áhættugreiningar.

Framkvæmdastjórnin skal senda beiðni um takmarkaða undanþágu til aðildarríkjanna eins fljótt og unnt er og í öllum tilvikum innan mánaðar frá því að hún berst.

Ef hvorki framkvæmdastjórnin né aðildarríki mótmæla innan þriggja mánaða frá því að beiðni berst skal líta svo á að takmarkaða undanþágan hafi verið veitt og framkvæmdastjórnin tilkynna öllum aðildarríkjunum um það. Ef mótmæli berast skal framkvæmdastjórnin leggja fram tillögu í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 17. gr. Ef ákvörðunin er neikvæð skal stjórnvaldið ekki veita takmörkuðu undanþáguna.

- 1.2.2. Til að tryggja samræmt viðmót í öllum jarðgöngum sem falla undir þessa tilskipun má ekki veita undanþágu frá kröfum eftirfarandi málsgreina varðandi hönnun þeirrar öryggisaðstöðu sem tiltæk er vegfarendum um jarðgöngin (neyðarstöðva, skilta, útskota, neyðarútganga, endurvarps útvarpssendinga þar sem þess er krafist).
- 1.3. Umferðarþungi
- 1.3.1. Þegar minnst er á „umferðarþunga“ í þessum viðauka er átt við ársdagsumferð á hverri akrein í jarðgöngum. Til að ákvarða umferðarþunga skal hvert vélknúið ökutæki talið sem ein eining.
- 1.3.2. Þar sem fjöldi þungaflutningabíla sem vega meira en 3,5 tonn er meiri en 15% af ársdagsumferð eða árstíðabundin dagleg umferð er umtalsvert meiri en ársdagsumferð skal meta viðbótaráhættuna og taka tillit til hennar með því að reikna með meiri umferðarþunga í jarðgöngunum við beitingu eftirfarandi málsgreina.
2. Ráðstafanir varðandi grunnvirki
- 2.1. Fjöldi gangaröra og akreina
- 2.1.1. Helstu viðmið þess hvort leggja eigi jarðgöng með einu eða tveimur gangarörum skulu vera áætlaður umferðarþungi og öryggi þar sem tekið skal tillit til þátta eins og hlutfalls þungaflutningabífreidda, halla og lengdar.
- 2.1.2. Þar sem spá til 15 ára fyrir jarðgöng á hönnunarstigi sýnir að umferðarþungi muni verða meiri en 10 000 ökutæki á dag á akrein skulu í öllum tilvikum vera til staðar jarðgöng með tveimur gangarörum og umferð í aðra áttina þegar umferðin verður meiri en það.
- 2.1.3. Að undanskilinni neyðarakrein skal vera sami fjöldi akreina í jarðgöngunum og er utan þeirra. Breytingar á akreinafjölda skulu eiga sér stað í nægilegri fjarlægð frá opi jarðganganna. Þessi vegalengd skal a.m.k. vera sú vegalengd sem ökutækið ekur á 10 sekúndum á leyfðum hámarkshraða. Þegar landfræðilegar aðstæður hindra þetta skulu gerðar viðbótarráðstafanir eða ráðstafanir styrktar til að auka öryggi.
- 2.2. Þversniðslögun jarðganga
- 2.2.1. Sérstakt tillit skal tekið til öryggis þegar þversniðslögun og lárétt og lóðrétt lega jarðganga og aðkomuleiða að þeim er hönnuð þar sem þessar færðabreytur hafa töluverð áhrif á líkur á slysum og það hversu alvarleg þau eru.
- 2.2.2. Lengdarhalli í nýjum jarðgöngum skal ekki vera meiri en 5% nema landfræðilegir þættir útiloki aðrar lausnir.
- 2.2.3. Í jarðgöngum þar sem halli er meiri en 3% skulu gerðar viðbótarráðstafanir eða ráðstafanir efldar til að auka öryggi á grundvelli áhættugreiningar.
- 2.2.4. Þar sem breidd akreinar sem ætluð er til hægari aksturs er minni en 3,5 metrar skulu gerðar viðbótarráðstafanir eða ráðstafanir efldar til að auka öryggi á grundvelli áhættugreiningar.
- 2.3. Undankomuleiðir og neyðarútgangar
- 2.3.1. Í nýjum jarðgöngum þar sem ekki er neyðarakrein skulu vera neyðargangvegir, ýmist upphækkaðir eða ekki, sem vegfarendur í jarðgöngunum geta notað ef bilun eða slys verður. Þetta ákvæði gildir ekki ef byggingareiginleikar jarðganganna leyfa það ekki eða kostnaður er óhóflegur og umferð um jarðgöngin liggur aðeins í eina átt og þau eru búin sívirkri eftirlitskerfi og kerfi til að loka akreinum.
- 2.3.2. Í jarðgöngum, sem fyrir eru, þar sem hvorki er neyðarakrein né neyðargangvegur skulu gerðar viðbótarráðstafanir eða ráðstafanir efldar til að tryggja öryggi.
- 2.3.3. Neyðarútgangar gera vegfarendum í jarðgöngum kleift að yfirgefa jarðgöngin án ökutækja sinna og komast á öruggan stað ef slys eða eldsvoði verður og gera einnig starfsfólki neyðarþjónustu kleift að komast fótgangandi í þau. Dæmi um slíka neyðarútganga eru:
- útgangar sem liggja beint út úr jarðgöngum,
 - tengirör milli gangaröra í jarðgöngum,
 - útgangar sem liggja að neyðarrými
 - skýli þar sem eru undankomuleiðir sem eru aðskildar frá gangarörum í jarðgöngunum.

- 2.3.4. Ekki skal byggja skýli sem ekki hafa útgang sem liggur að undankomuleiðum sem liggja út.
- 2.3.5. Neyðarútgangar skulu útbúnir ef greining á viðeigandi áhættu, þ.m.t. hversu langt og hratt reykur berst við staðarskilyrði, sýnir fram á að loftæsting og önnur öryggisúrræði séu ófullnægjandi til að tryggja öryggi vegfarenda.
- 2.3.6. Í nýjum jarðgöngum þar sem umferðarþungi er meiri en 2 000 ökutæki á akrein skulu vera neyðarútgangar.
- 2.3.7. Í jarðgöngum sem fyrir eru og eru lengri en 1 000 metrar og þar sem umferðarþungi er meiri en 2 000 ökutæki á akrein skal meta hagkvæmni og skilvirkni þess að koma fyrir nýjum neyðarútgöngum.
- 2.3.8. Þar sem neyðarútgangar eru til staðar skal fjarlægðin milli tveggja neyðarútganga ekki vera meiri en 500 metrar.
- 2.3.9. Viðeigandi úrræðum, eins og t.d. dyrum, skal beitt til að koma í veg fyrir að reykur og hiti komist í undankomuleiðir bak við neyðarútganga svo að vegfarendur í jarðgöngum geti komist örugglega út og neyðarþjónusta hafi aðgang að jarðgöngunum.
- 2.4. Aðgangur neyðarþjónustu
- 2.4.1. Í jarðgöngum með tveimur gangarörum þar sem gangarörin eru í sömu hæð eða því sem næst skal koma fyrir tengirörum ætluðum neyðarþjónustu og má ekki vera lengra á milli þeirra en 1 500 metrar.
- 2.4.2. Þar sem það er landfræðilega mögulegt skal vera hægt að fara yfir miðdeilinn (umferðareyjuna) fyrir utan opin á jarðgöngum með tveimur eða fleiri gangarörum. Þessi ráðstöfun mun gera neyðarþjónustu kleift að komast að öllum gangarörum strax.
- 2.5. Útskot
- 2.5.1. Í nýjum jarðgöngum með umferð í báðar áttir sem eru lengri en 1 500 metrar og umferðarþungi er meiri en 2 000 ökutæki á akrein skulu vera útskot sem ekki er lengra á milli en 1 000 metrar ef neyðarakreinar eru ekki til staðar.
- 2.5.2. Í jarðgöngum, sem fyrir eru, sem hafa umferð í báðar áttir og eru lengri en 1 500 metrar og þar sem umferðarþungi er meiri en 2 000 ökutæki á akrein en hafa ekki neyðarakrein skal meta hagkvæmni og skilvirkni þess að koma fyrir útskotum.
- 2.5.3. Ef byggingareiginleikar jarðganga leyfa það ekki eða kostnaður er óhóflegur þarf ekki að koma fyrir útskotum ef heildarbreidd jarðganganna sem ökutæki hafa aðgang að, að undanskildum upphækkuðum hlutum og akreinum fyrir venjulega umferð, jafngildir a.m.k. breidd einnar akreinar fyrir venjulega umferð.
- 2.5.4. Í útskotum skal vera neyðarstöð.
- 2.6. Framræsla
- 2.6.1. Þar sem heimilað er að flytja hættulegan farm skal vera hægt að ræsa fram eldfima og eitraða vökva eftir vel hönnuðum niðurfallsrennum með raufum eða með öðrum ráðstöfunum í þversniðseiningum jarðganganna. Að auki skal framræslukerfið vera þannig hannað og viðhaldið að eldur og eldfimir og eitraðir vökvar breiðist ekki út í gangarörum og milli gangaröra.
- 2.6.2. Ef ekki er hægt að uppfylla þessa kröfu í jarðgöngum sem fyrir eru, eða kostnaður við það er óhóflegur, skal taka tillit til þessa þegar ákveðið er hvort leyfa skuli flutning hættulegs farms á grundvelli greiningar á viðeigandi áhættu.
- 2.7. Brunapól burðarvirkja
- Tryggja skal nægilegt brunapól aðalburðarvirkis allra jarðganga þar sem staðbundið hrun burðarvirkisins gæti haft hörmulegar afleiðingar, t.d. jarðganga sem liggja undir vatn eða jarðganga sem geta valdið hruni nærliggjandi mannvirkja.
- 2.8. Lýsing
- 2.8.1. Hefðbundin lýsing skal vera til staðar til að tryggja nægilegt skyggni að degi og nóttu fyrir ökumenn við opið að jarðgöngunum og inni í þeim.
- 2.8.2. Öryggislýsing skal vera til staðar til að tryggja lágmarksskyggni fyrir vegfarendur í jarðgöngum svo þeir komist út úr jarðgöngunum í ökutækjum sínum ef bilun verður í aflgjafa.
- 2.8.3. Neyðarlýsing, eins og t.d. ljós sem marka leið að neyðarútgöngum, skal vera til staðar og ekki vera í meira en 1,5 metra hæð til að leiðbeina fótgangandi vegfarendum út úr jarðgöngunum í neyðartilvikum.

2.9. Loftræsting

2.9.1. Hönnun, smíði og starfræksla loftræstikerfisins skal taka tillit til:

- þess að halda þarf útblæstri mengunarefna frá ökutækjum í skefjum, bæði við venjulegt umferðarflæði og hámarksuferðarflæði,
- þess að halda þarf útblæstri mengunarefna frá ökutækjum í skefjum þegar umferð stöðvast vegna atviks eða slyss,
- þess að halda þarf útbreiðslu hita og reyks í skefjum í eldsvoða.

2.9.2. Vélrænu loftræstikerfi skal komið fyrir í öllum jarðgöngum sem eru lengri en 1 000 metrar og þar sem umferðarþungi er meiri en 2 000 ökutæki á akrein.

2.9.3. Í jarðgöngum þar sem umferð er í báðar áttir og/eða þung umferð í aðra áttina skal aðeins heimila loftræstingu sem liggur langsum ef áhættugreining skv. 13. gr. sýnir að hún er ásættanleg og/eða sérstakar ráðstafanir eru gerðar eins og t.d. viðeigandi umferðarstjórnun, fjarlægð að neyðarútgöngum stýtt, útblástursrörum fyrir reyk komið fyrir með reglulegu millibili.

2.9.4. Þverstað eða hálfþverstað loftræstikerfi skulu notuð í jarðgöngum þar sem þörf er á vélrænu loftræstikerfi og loftræsting sem liggur langsum er ekki heimil skv. lið 2.9.3. Þessi kerfi verða að geta losað reyk í eldsvoða.

2.9.5. Í jarðgöngum þar sem umferð liggur í báðar áttir, umferðarþungi er meiri en 2 000 ökutæki á akrein, jarðgöngin eru lengri en 3 000 metrar og eru með stjórnstöð og þverstaðu og/eða hálfþverstaðu loftræstikerfi, skulu eftirfarandi lágmarksráðstafanir gerðar varðandi loftræstingu:

- koma skal fyrir útdráttarlokum fyrir loft og reyk sem hægt er að stýra hverri fyrir sig eða mörgum saman,
- stöðugt eftirlit skal haft með lofthraða langsum og stýrikerfi loftræstikerfisins (lokar, víftur, o.s.frv.) stillt í samræmi við það.

2.10. Neyðarstöðvar

2.10.1. Neyðarstöðvum er ætlað að geyma ýmsan öryggisbúnað, einkum neyðarsíma og slökkvitæki, en er ekki ætlað að vernda vegfarendur gegn eldi.

2.10.2. Neyðarstöðvar mega vera í kassa á vegg en ákjósanlegra er að þær séu í útskoti í vegg. Í þeim skal a.m.k. vera neyðarsími og tvö slökkvitæki.

2.10.3. Neyðarstöðvar skulu vera nálægt opum og inni í nýjum jarðgöngum með ekki meira en 150 metra millibili en í jarðgöngum sem fyrir eru með ekki meira en 250 metra millibili.

2.11. Vatnsveita

Vatnsveita skal vera í öllum jarðgöngum. Brunahanar skulu vera nálægt opum og inni í jarðgöngum með ekki meira en 250 metra millibili. Ef vatnsveita er ekki tiltæk er skylt að tryggja að nægilegt vatn fáið eftir öðrum leiðum.

2.12. Umferðarskilti

Sérstök skilti skulu notuð fyrir alla öryggisaðstöðu sem vegfarendur í jarðgöngum geta notað. Skiltum og plötum sem nota skal í jarðgöngum er lýst í III. viðauka.

2.13. Stjórnstöð

2.13.1. Stjórnstöð skal komið fyrir í öllum jarðgöngum sem eru lengri en 3 000 metrar og þar sem umferðarþungi er meiri en 2 000 ökutæki á akrein.

2.13.2. Eftirlit í nokkrum jarðgöngum má samræma í einni stjórnstöð.

2.14. Vöktunarkerfi

2.14.1. Eftirlitsmyndavélakerfi og kerfi, sem geta sjálfkrafa greint umferðaratvik (eins og t.d. stöðvun ökutækja) og/eða eld, skal setja upp í öllum jarðgöngum með stjórnstöð.

2.14.2. Sjálfvirkum eldskynjunarkerfum skal komið fyrir í öllum jarðgöngum sem ekki hafa stjórnstöð þar sem starfræksla vélræns loftræstikerfis til að halda reyk í skefjum er ólík sjálfvirkri starfrækslu loftræstingar til að halda mengunarefnum í skefjum.

- 2.15. Búnaður til lokunar jarðganga
- 2.15.1. Í öllum jarðgöngum sem eru lengri en 1 000 metrar skal koma fyrir umferðarljósum fyrir framan opin svo hægt sé að loka jarðgöngunum í neyðartilvikum. Heimilt er að beita viðbótarúrræðum eins og t.d. breytilegum merkjaskiltum og hindrunum til að tryggja að fyrirmælum sé fylgt.
- 2.15.2. Í öllum jarðgöngum sem eru lengri en 3 000 metrar, hafa stjórnstöð og þar sem umferðarþungi er meiri en 2 000 ökutæki á akrein er æskilegt að búnaður sé til staðar til að stöðva ökutæki í neyðartilvikum með ekki meira en 1 000 metra millibili. Þessi búnaður skal samanstanda af umferðarljósum og hugsanlega viðbótarúrræðum eins og t.d. hátölurum, breytilegum merkjaskiltum og hindrunum.
- 2.16. Fjarskiptakerfi
- 2.16.1. Búnaði til endurvarps útvarpssendinga neyðarþjónustu skal komið fyrir í öllum jarðgöngum sem eru lengri en 1 000 metrar og þar sem umferðarþungi er meiri en 2 000 ökutæki á akrein.
- 2.16.2. Þar sem stjórnstöðvar eru verður að vera mögulegt að rjúfa endurvarp útvarpssendinga á rásum sem ætlaðar eru vegfarendum, ef þær eru til staðar, til að útvarpa neyðartilkynningum.
- 2.16.3. Skýli og önnur aðstaða þar sem vegfarendur, sem eru að yfirgefa jarðgöng, verða að bíða áður en þeir komast út skal útbúin með hátölurum til að miðla upplýsingum til vegfarenda.
- 2.17. Aflgjafi og rafrásir
- 2.17.1. Í öllum jarðgöngum skal vera neyðaraflgjafi sem tryggir starfrækslu öryggisbúnaðar sem nauðsynlegur er til rýmingar þangað til allir vegfarendur hafa yfirgefið jarðgöngin.
- 2.17.2. Raf-, mæli- og stjórnrásir skulu hannaðar þannig að staðbundin bilun, eins og t.d. vegna elds, hafi ekki áhrif á rásir sem ekki verða beint fyrir skemmdum.
- 2.18. Brunafól búnaðar
- Brunafól alls búnaðar í jarðgöngum skal taka mið af tæknilegum möguleikum og miða að því að viðhalda nauðsynlegri öryggisvirkni í eldsvoða.
- 2.19. Tafla sem sýnir samantekt upplýsinga um lágmarkskröfur
- Í töflunni hér á eftir eru teknar saman þær lágmarkskröfur sem mælt er fyrir um í málsgreinunum hér að framan. Lágmarkskröfurnar sem er að finna í texta þessa viðauka gilda.

SAMANTEKT LÁGMARKSKRAFA

			Umferð ≤ 2 000 ökutæki á akrein		Umferð ≥ 2 000 ökutæki á akrein			Viðbótarskilyrði, sem gera beitingu lögboðna, eða athugasemdir
			500 – 1 000 m	> 1 000 m	500 – 1 000 m	1 000 – 3 000 m	> 3 000 m	
Byggingar- ráðstafanir	Tvö gangarör eða fleiri	Liður 2.1						Skylda þar sem spá til 15 ára sýnir að umferð verður > 10 000 ökutæki/akrein.
	Halli ≤ 5%	Liður 2.2	*	*	*	*	*	Skylda nema að landfræðilegir þættir útiloki það.
	Neyðargangvegir	Liður 2.3.1 Liður 2.3.2	*	*	*	*	*	Skylda þar sem ekki er neyðarakrein nema að skilyrðið í lið 2.3.1 sé virt. Í jarðgöngum sem fyrir eru þar sem hvorki er neyðarakrein né neyðargangvegur skulu gerðar viðbótarráðstafanir eða ráðstafanir styrktar.
	Neyðarútgangar með a.m.k. 500 m millibili	Liður 2.3.3 – liður 2.3.9	○	○	*	*	*	Meta skal í hverju tilfelli fyrir sig hvort koma skuli fyrir neyðarútgöngum í jarðgöngum sem fyrir eru.
	Tengigöng ætluð neyðarþjónustu með a.m.k. 1 500 m millibili	Liður 2.4.1	○	○ / ●	○	○ / ●	●	Skylda í jarðgöngum með tveimur gangarörum sem eru lengri en 1 500 m.
	Mögulegt að fara yfir miðdeilinn fyrir utan hvert op	Liður 2.4.2.	●	●	●	●	●	Skylda fyrir utan jarðgöng með tveimur eða fleiri gangarörum þar sem það er landfræðilega mögulegt.
	Útskot með a.m.k. 1 000 m millibili	Liður 2.5	○	○	○	○ / ●	○ / ●	Skylda í nýjum jarðgöngum með umferð í báðar áttir og sem eru > 1 500 m án neyðarakreina. Í jarðgöngum, sem fyrir eru, með umferð í báðar áttir og sem eru > 1 500 m: veltur á greiningu. Í bæði nýjum jarðgöngum og jarðgöngum sem fyrir eru veltur það á nothæfri viðbótarbreidd ganganna.
	Framræsla fyrir eldfima og eitraða vökva	Liður 2.6	*	*	*	*	*	Skylda þar sem flutningur hættulegs farms er leyfður.
	Brunaþol burðarvirkja	Liður 2.7	●	●	●	●	●	Skylda þar sem staðbundið hrun gæti haft hörmulegar afleiðingar.

- Skylda í öllum jarðgöngum
- * Skyld með undantekningum

- Ekki skylda
- ☒ Mælt til þess

SAMANTEKT LÁGMARKSKRAFNA

			Umferð ≤ 2 000 ökutæki á akrein		Umferð ≥ 2 000 ökutæki á akrein			Viðbótarskilyrði, sem gera beitingu lögboðna, eða athugasemdir
			500 – 1 000 m	> 1 000 m	500 – 1 000 m	1 000 – 3 000 m	> 3 000 m	
Lýsing	Venjuleg lýsing	Liður 2.8.1	●	●	●	●	●	
	Öryggislýsing	Liður 2.8.2	●	●	●	●	●	
	Rýmingarlýsing	Liður 2.8.3	●	●	●	●	●	
Loftræsting	Vélræn loftræsting	Liður 2.9	○	○	○	●	●	
	Sérákvæði um (hálf)þverstæða loftræstingu	Liður 2.9.5	○	○	○	○	●	Skylda í jarðgöngum þar sem umferð er í báðar áttir og þar sem er stjórnstöð.
Neyðarstöðvar	Með a.m.k. 150 m millibili	Liður 2.10	*	*	*	*	*	Í þeim skal vera sími og 2 slökkvitæki. Hámarksmillibil skal vera 250 m í jarðgöngum sem fyrir eru.
Vatnsveita	Með a.m.k. 250 m millibili	Liður 2.11	●	●	●	●	●	Ef vatnsveita er ekki til staðar er skylda að útvega vatn eftir öðrum leiðum.
Umferðarskilti		Liður 2.12	●	●	●	●	●	Fyrir alla öryggisaðstöðu sem vegfarendur í jarðgöngum geta notað (sjá III. viðauka).
Stjórnstöð		Liður 2.13	○	○	○	○	●	Eftirlit í nokkrum jarðgöngum má samræma í einni stjórnstöð.
Vöktunarkerfi	Eftirlitsmyndavél	Liður 2.14	○	○	○	○	●	Skylda þar sem er stjórnstöð.
	Sjálfvirk atvika- og/eða eldskynjun	Liður 2.14	●	●	●	●	●	Skylda er að hafa a.m.k. annað kerfið í jarðgöngum þar sem er stjórnstöð.
Búnaður til að loka jarðgöngum	Umferðarljós fyrir framan op	Liður 2.15.1	○	●	○	●	●	
	Umferðarljós inni í jarðgöngum með a.m.k. 1 000 m millibili	liður 2.15.2	○	○	○	○	☒	Mælt er með því ef stjórnstöð er til staðar og lengdin er meiri en 3 000 m.

SAMANTEKT LÁGMARKSKRAFNA			Umferð ≤ 2 000 ökutæki á akrein		Umferð ≥ 2 000 ökutæki á akrein			Viðbótarskilyrði sem gera beitingu lögboðna eða athugasemdir
			500 – 1 000 m	> 1 000 m	500 – 1 000 m	1 000 – 3 000 m	> 3 000 m	
Fjarskiptakerfi	Endurvarp útvarpssendinga neyðarþjónustu	Liður 2.16.1	○	○	○	●	●	
	Neyðarútvarpstilkynningar til vegfarenda í jarðgöngum	liður 2.16.2	●	●	●	●	●	Skylda þar sem útvarpssendingum er endurvarpað fyrir vegfarendur í jarðgöngum og þar sem er stjórnstöð
	Hátalarar í skýlum og neyðarútgöngum	Liður 2.16.3	●	●	●	●	●	Skylda þar sem vegfarendur, sem eru að yfirgefa jarðgöng, verða að bíða áður en þeir komast út.
Neyðaraflgjafi		Liður 2.17	●	●	●	●	●	Til að tryggja virkni nauðsynlegs öryggisbúnaðar a.m.k. meðan á rýmingu vegfarenda í jarðgöngum stendur.
Brunaþol búnaðar		Liður 2.18	●	●	●	●	●	Skal miða að því að viðhalda nauðsynlegri öryggisvirkni.

3. Ákvæði varðandi rekstur

3.1. Rekstrarþættir

Rekstur jarðganga skal skipulagður þannig og slík úrræði vera til staðar að tryggt sé að umferð í gegnum jarðgöngin sé samfelld og örugg. Starfsfólk sem tekur þátt í rekstrinum og neyðarþjónusta skal hljóta viðeigandi grunnþjálfun og símenntun..

3.2. Neyðaráætlun

Áætlanir um viðbúnað í neyðartilvikum skulu vera til fyrir öll jarðgöng. Í jarðgöngum sem byrja í einu aðildarríki og enda í öðru skal vera ein áætlun um viðbúnað í neyðartilvikum sem tekur til beggja landanna.

3.3. Vinna í jarðgöngum

Lokun akreina að hluta eða í heild vegna byggingar- eða viðhaldsvinnu sem skipulögð er fyrir fram skal alltaf byrja fyrir utan jarðgöngin. Í þeim tilgangi má nota breytileg merkjaskilti, umferðarskilti og vélrænar hindranir.

3.4. Atvika- og slysastjórnun

Ef alvarlegt slys eða atvik á sér stað skal strax loka öllum viðeigandi gangarörum fyrir umferð.

Þetta skal gert með því að kveikja samtímis bæði á framangreindum búnaði fyrir utan gangaop og á breytilegum merkjaskiltum, umferðarskiltum og vélrænum hindrunum inni í jarðgöngunum ef slíkt er til staðar svo stöðva megi alla umferð eins fljótt og mögulegt er fyrir utan og í jarðgöngunum. Jarðgöngum sem eru styttri en 1 000 metrar má loka með öðrum aðferðum. Umferð skal stjórnað þannig að ökutæki sem ekki hafa orðið fyrir áhrifum geti yfirgefið jarðgöngin skjótt.

Ef atvik á sér stað í jarðgöngum skal sá tími sem það tekur neyðarþjónustu að komast á staðinn vera eins og stuttur og mögulegt er og skal mældur meðan á reglubundnum æfingum stendur. Að auki má mæla tímann meðan atvik standa yfir. Í löngum jarðgöngum með umferð í báðar áttir þar sem umferðarþungi er mikill skal ákvarðað með áhættugreiningu, í samræmi við 13. gr., hvort neyðarþjónusta skuli hafa aðstöðu við báða enda jarðganganna.

3.5. Starfsemi stjórnstöðvar

Í öllum jarðgöngum þar sem krafist er að stjórnstöð sé til staðar, þ.m.t. þau sem byrja í einu aðildarríki og enda í öðru, skal ein stjórnstöð fara með alla stjórn á hverjum tíma.

3.6. Lokun jarðganga

Ef kemur til lokunar jarðganga (til lengri eða skemmri tíma) skal vegfarendum tilkynnt um hjáleiðir um upplýsingakerfi sem greiður aðgangur er að.

Slíkar hjáleiðir skulu vera hluti af kerfisbundnum viðbragðsáætlunum. Þær skulu miða að því að viðhalda umferðarflæði eins og kostur er og halda afleiðingum á öryggi á aðliggjandi svæðum í lágmarki.

Aðildarríki skulu kosta kapps um að koma í veg fyrir að þær aðstæður myndist að ekki sé hægt að nota jarðgöng sem staðsett eru á yfirráðasvæði tveggja aðildarríkja vegna slæmra veðurskilyrða.

3.7. Flutningur hættulegs farms

Eftirfarandi ráðstöfunum skal beitt varðandi aðgang ökutækja, sem flytja hættulegan farm, að jarðgöngum eins og hann er skilgreindur í viðeigandi löggjöf Bandalagsins varðandi flutning hættulegs farms á vegum:

— áhættugreining skal framkvæmd í samræmi við 13. gr. áður en reglur og kröfur varðandi flutning hættulegs farms í gegnum jarðgöng eru skilgreindar eða þeim breytt,

— komið skal fyrir viðeigandi skiltum til að framfylgja reglugerðinni á undan síðustu frárein áður en að jarðgöngunum kemur og við op jarðganganna og einnig með nægum fyrirvara til að ökumenn geti valið aðra leið,

— skoða skal nánar sérstaka rekstrarþætti sem miða að því að draga úr áhættu sem fylgir sumum eða öllum ökutækjum sem flytja hættulegan farm í jarðgöngum í hverju tilfelli fyrir sig til viðbótar við áður nefnda áhættugreiningu, eins og t.d. hvort tilkynningar eru nauðsynlegar áður en farið er inn í jarðgöng, eða að farið sé um jarðgöng í bílalestum í fylgd annarra ökutækja.

3.8. Framúrakstur í jarðgöngum

Áhættugreining skal fara fram til að ákveða hvort þungaflutningabílar megi aka fram úr í jarðgöngum sem eru með fleiri en eina akrein í hvora átt.

3.9. Fjarlægð milli ökutækja og hraði

Miklu skiptir að hraði ökutækja og fjarlægð milli þeirra sé viðeigandi í jarðgöngum og skal veita hvoru tveggja sérstaka athygli. Í þessu skal felast að tilkynna vegfarendum í jarðgöngum um viðeigandi hraða og fjarlægðir. Fullnusturáðstafanir skulu gerðar eftir því sem við á.

Vegfarendur sem aka fólksbifreiðum skulu við venjulega aðstæður að lágmarki halda þeirri fjarlægð frá ökutækinu fyrir framan sem jafngildir þeirri vegalengd sem ökutæki ferðast á tveimur sekúndum. Þegar um er að ræða þungaflutningabíla skal þessi fjarlægð tvöfölduð.

Þegar umferð stöðvast í jarðgöngum skulu vegfarendur a.m.k. halda fimm metra fjarlægð frá ökutækinu fyrir framan nema það sé ekki mögulegt vegna neyðarstöðvunar.

4. Upplýsingaherferðir

Upplýsingaherferðir varðandi öryggi í jarðgöngum skulu skipulagðar og framkvæmdar reglulega í samráði við hagsmunaaðila á grundvelli samhæfðs starfs alþjóðasamtaka. Þessar upplýsingaherferðir skulu fjalla um rétta hegðun vegfarenda þegar ekið er að jarðgöngum eða í gegnum þau, einkum að því er varðar bilanir ökutækja, umferðarþröng, slys og eldsvoða.

Upplýsingum um öryggisbúnað sem er til staðar og rétta hegðun vegfarenda í jarðgöngum skal komið fyrir á hentugum stöðum fyrir vegfarendur um jarðgöng (t.d. á hvíldarsvæðum áður en að jarðgöngum kemur, við op að jarðgöngum þar sem umferð stöðvast eða á Netinu).

II. VIDAUKI

Samþykki fyrir hönnun, gögn um öryggi, að taka jarðgöng í notkun, breytingar og reglubundnar æfingar

1. Samþykki fyrir hönnun
 - 1.1. Ákvæðum þessarar tilskipunar skal beita frá frumhönnunarstigi og áfram.
 - 1.2. Stjórnandi jarðganga skal, áður en byggingarframkvæmdir hefjast, safna saman gögnunum um öryggi sem lýst er í liðum 2.2 og 2.3 og varða jarðgöng á hönnunarstigi og ráðfæra sig við öryggisfulltrúann. Stjórnandi jarðganganna skal leggja gögnin um öryggi fyrir stjórnvaldið og láta álit öryggisfulltrúans og/eða skoðunaraðilans fylgja þegar það liggur fyrir.
 - 1.3. Hönnunin skal samþykkt, eftir því sem við á, af yfirvaldinu sem ber ábyrgð og skal það tilkynna stjórnanda jarðganganna og stjórnvaldinu um ákvörðun sína.
2. Gögn um öryggi
 - 2.1. Stjórnandi jarðganga skal taka saman gögn um öryggi sem varða sérhver jarðgöng og sjá til þess að þau séu uppfærð reglulega. Hann/hún skal leggja fram afrit af gögnunum um öryggi til öryggisfulltrúans.
 - 2.2. Í gögnunum um öryggi skal lýst fyrirbyggjandi ráðstöfunum og öryggisráðstöfunum sem nauðsynlegar eru til að tryggja öryggi vegfarenda og taka tillit til hreyfihamlaðs fólks og fatlaðra, eðlis leiðarinnar, útfærslu mannvirkisins, umhverfis, eðlis umferðarinnar og því svigrúmi til aðgerða sem neyðarþjónustan, sem skilgreind er í 2. gr. tilskipunarinnar, hefur.
 - 2.3. Í gögnum um öryggi sem varða jarðgöng á hönnunarstigi skal einkum koma fram:
 - lýsing á fyrirhugaða mannvirkinu og aðgangi að því, ásamt skipulagsáætlunum sem nauðsynlegar eru til að skilja hönnunina og áætlað rekstrarfyrirkomulag,
 - umferðarspá þar sem tilgreind eru og rökstudd þau skilyrði sem gert er ráð fyrir við flutning hættulegra efna ásamt áhættugreiningunni sem gerð er krafa um í lið 3.7 í I. viðauka,
 - sérstök hætturannsókn þar sem lýst er hugsanlegum slysum sem hafa greinileg áhrif á öryggi vegfarenda í jarðgöngum og kynnu að eiga sér stað á rekstrarstigi og eðli og umfangi hugsanlegra afleiðinga þeirra. Þessi rannsókn verður að tilgreina og rökstyðja ráðstafanir til að draga úr líkum á slysum og afleiðingum þeirra,
 - álit um öryggi frá sérfræðingi eða stofnun sem sérhæfir sig á því sviði og má vera skoðunaraðilinn.
 - 2.4. Í gögnum um öryggi sem varða jarðgöng sem komin eru á það stig að taka eigi þau í notkun skal, auk gagnanna sem krafist er á hönnunarstiginu, koma fram:
 - lýsing á skipulagi, mannafla, aðbúnaði og leiðbeiningar sem stjórnandi jarðganganna tilgreinir til að tryggja rekstur og viðhald jarðganganna,
 - áætlun um viðbúnað í neyðartilvikum sem gerð er í samráði við neyðarþjónustu og tekur einnig tillit til hreyfihamlaðs fólks og fatlaðra,
 - lýsing á kerfinu sem stöðugt nýtir upplýsingar og hægt er að nota til að skrá og greina umtalsverð atvik og slys.
 - 2.5. Í gögnum um öryggi sem varða jarðgöng í rekstri skal, auk gagnanna sem krafist er á því stigi að taka eigi þau í notkun, koma fram:
 - skýrsla og greining á umtalsverðum atvikum og slysum sem hafa átt sér stað síðan þessi tilskipun tók gildi.
 - skrá yfir öryggisæfingar sem farið hafa fram og greining á því sem af þeim má læra.
3. Jarðgöng tekin í notkun
 - 3.1. Opnun jarðganga fyrir almenningi skal háð leyfi stjórnvalds (fyrir því að taka þau í notkun) í samræmi við eftirfarandi málsmeðferð.
 - 3.2. Þessi málsmeðferð gildir líka um opnun jarðganga fyrir almenningi eftir verulegar breytingar á byggingu eða rekstri eða breytingar á jarðgöngunum sem gætu breytt umtalsvert þáttum í gögnunum um öryggi.

- 3.3. Stjórnandi jarðganganna skal senda gögnin um öryggi sem um getur í lið 2.4 til öryggisfulltrúans sem skal veita álit sitt á opnun jarðganganna fyrir almenningi.
 - 3.4. Stjórnandi jarðganganna skal leggja gögnin um öryggi fyrir stjórnvaldið og láta álit öryggisfulltrúans fylgja. Stjórnvaldið skal ákveða hvort veita skuli leyfi fyrir opnun jarðganganna fyrir almenningi eða hvort það skuli gert með takmarkandi skilyrðum og tilkynna stjórnanda jarðganganna um það. Afrit af þessari ákvörðun skal sent neyðarþjónustu.
 4. Breytingar
 - 4.1. Stjórnandi jarðganganna skal sækja um nýtt rekstrarleyfi í samræmi við málsmeðferðina sem lýst er í 3. lið eftir allar verulegar breytingar á byggingu, búnaði eða rekstri sem gætu breytt umtalsvert þáttum í gögnunum um öryggi.
 - 4.2. Stjórnandi jarðganga skal tilkynna öryggisfulltrúanum um allar aðrar breytingar á byggingu og rekstri. Að auki skal stjórnandi jarðganga afhenda öryggisfulltrúanum gögn sem gera grein fyrir tillögnum áður en breytingar eru gerðar á jarðgöngunum.
 - 4.3. Öryggisfulltrúinn skal kanna hvaða afleiðingar breytingarnar hafa og veita stjórnanda jarðganganna álit sitt sem skal senda stjórnvaldi og neyðarþjónustu afrit af álitinu.
 5. Reglubundnar æfingar
- Stjórnandi jarðganga og neyðarþjónusta skulu í samvinnu við öryggisfulltrúann skipuleggja sameiginlegar reglubundnar æfingar fyrir starfsfólk jarðganga og neyðarþjónustu.
- Æfingar:
- skulu vera eins raunverulegar og mögulegt er og samsvara skilgreindri sviðsmynd atvika,
 - skulu gefa skýrar matsniðurstöður,
 - skulu koma í veg fyrir skemmdir á jarðgöngunum,
 - mega líka að hluta fara fram sem borð- eða tölvuhermiæfingar til að fá viðbótarniðurstöður.
- a) Allsherjaræfingar skulu fara fram í öllum jarðgöngum á a.m.k. fjögurra ára fresti við skilyrði sem eru eins raunveruleg og hugsast getur. Aðeins skal biðja um að jarðgöngunum verði lokað ef hægt er að gera viðunandi ráðstafanir um að beina umferð annað. Takmarkaðar æfingar og/eða hermiæfingar skulu fara fram á hverju ári þar á milli. Á svæðum þar sem nokkur jarðgöng eru staðsett nálægt hvert öðru verður allsherjaræfing að fara fram í a.m.k. einum jarðgöngum.
 - b) Öryggisfulltrúi og neyðarþjónusta skulu í sameiningu leggja mat á þessar æfingar, skrifa um þær skýrslu og leggja fram viðeigandi tillögur.

III. VIDAUKI

Skilti fyrir jarðgöng

1. Almennar kröfur

Hér á eftir fylgja umferðarskilti og tákn sem nota skal í jarðgöngum. Umferðarskiltunum sem getið er í þessum þætti er lýst í Vínarsáttmálanum um umferðarskilti og -merki frá 1968 nema annað sé tekið fram.

Til að auðvelda skilning á skiltum á alþjóðlegum vettvangi skal skilta- og merkjakerfið, sem mælt er fyrir um í þessum viðauka, byggt á notkun lögunar og lita sem einkenna hvern flokk skilta og með notkun myndrænna tákna frekar en orða, þar sem þess er nokkur kostur. Telji aðildarríkin nauðsynlegt að breyta skiltunum og táknunum sem mælt er fyrir um skulu þær breytingar ekki breyta grundvallareinkennum þeirra. Beiti aðildarríkin ekki Vínarsáttmálanum er heimilt að breyta skiltunum og táknunum sem mælt er fyrir um að því tilskildu að grundvallartilgangi þeirra sé ekki breytt.

1.1. Umferðarskilti skulu notuð til að auðkenna eftirfarandi öryggisaðstöðu í jarðgöngum:

- útskot,
- neyðarútganga: sama skilti skal notað fyrir allar gerðir neyðarútganga,
- undankomuleiðir: fjarlægð til tveggja næstu neyðarútganga skal sýnd á veggjum með skiltum sem ekki er lengra en 25 metrar á milli og eru í 1,0 til 1,5 metra hæð yfir undankomuleiðinni
- neyðarstöðvar: skilti skulu sýna að neyðarsími og slökkvitæki séu til staðar.

1.2. Útvarpssendingar:

Í jarðgöngum þar sem vegfarendur geta fengið upplýsingar um útvarp skal viðeigandi skiltum komið fyrir við op þar sem vegfarendum er sagt hvemig þeir geti tekið á móti þessum upplýsingum.

1.3. Skilti og merkingar skulu hönnuð og þeim komið fyrir þannig að þau sjáist greinilega.

2. Lýsing á skiltum og plötum

Aðildarríkin skulu nota viðeigandi skilti, ef nauðsyn krefur, á svæðinu áður en að jarðgöngum kemur, inni í jarðgöngum og eftir að út úr jarðgöngum er komið. Þegar skilti eru hönnuð fyrir jarðgöng skal tillit tekið til umferðar- og byggingarástands á staðnum auk annarra staðhátta. Nota skal skilti sem samræmast ákvæðum Vínarsáttmálans nema í aðildarríkjum þar sem Vínarsáttmálinn er ekki í gildi.

2.1. Jarðgangaskilti

Eftirfarandi skilti skal komið fyrir við hvert op að jarðgöngum:

Skilti E11A fyrir veggöng úr Vínarsáttmálanum,

Lengd jarðganganna skal koma fram annað hvort á neðri hluta plötunnar eða á viðbótarplötu H2.

Í jarðgöngum sem eru lengri en 3 000 metrar skal sú vegalengd sem eftir er af jarðgöngunum gefin til kynna með 1 000 metra millibili.

Nafn jarðganganna má einnig koma fram.

2.2. Akbrautarmerkingar

Akbrautarmerkingar skulu notaðar til að afmarka akbraut frá vegkanti.

Ef um er að ræða jarðgöng með umferð í báðar áttir skulu greinilegar merkingar notaðar á miðlinunni (einfaldar eða tvöfaldar) til að aðgreina áttirnar.

2.3. Skilti og plötur til að merkja aðstöðu

Neyðarstöðvar

Neyðarstöðvar skulu bera upplýsingaskilti sem skulu vera F-skilti í samræmi við Vínarsáttmálanum og sýna þann búnað sem vegfarendur hafa aðgang að, eins og t.d.:

Neyðarsími

Slökkvitæki

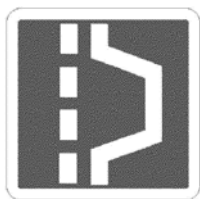
Í neyðarstöðvum sem eru aðskildar frá jarðgöngunum með dyrum skal auðlæsilegur texti tilgreina á viðeigandi tungumálum að neyðarstöðin verndi ekki gegn eldi. Dæmi fylgir hér á eftir:

„ÞETTA SVÆÐI VEITIR EKKI VERND GEGN ELDI

Fylgið skiltum að neyðarútgöngum“

Útskot

Skiltin sem sýna útskot skulu vera E-skilti samkvæmt Vínarsáttmálanum. Símar og slökkvitæki skulu gefin til kynna með viðbótarplötu eða á skiltinu sjálfu.

Neyðarútgangar

Skilti sem sýna „neyðarútganga“ skulu vera G-skilti samkvæmt Vínarsáttmálanum. Dæmi fylgja hér á eftir:

Einnig er nauðsynlegt að gefa til kynna á veggjum hvar næstu útganga er að finna. Dæmi fylgja hér á eftir.

Akreinaljós

Þessi ljós mega vera hringlaga eða rétthyrnd

Breytileg merkjaskilti

Breytilegt merkjaskilti skal gefa vegfarendum skýrar upplýsingar um umferðarþröng, bilanir, slys, eldsvoða eða aðrar hættur.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/44/08

frá 27. desember 2004

um breytingu á ákvörðun 2001/497/EB að því er varðar innleiðingu annarra fastra samningsákvæða vegna flutnings persónuupplýsinga til þriðju landa (*)

(tilkynnt með númeri C(2004) 5271)

(2004/915/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

gagnavernd og bálkur föstu samningsákvæðanna sem mælt er fyrir um í ákvörðun 2001/497/EB með því að beita öðrum aðferðum.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga ⁽¹⁾, einkum 4. mgr. 26. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Til að auðvelda gagnasendingar frá Bandalaginu er æskilegt að ábyrgðaraðilar gagna geti framkvæmt hnattræna gagnaflutninga samkvæmt einum bálki gagnaverndarreglna. Séu engir hnattrænir staðlar um gagnavernd til staðar eru föst samningsákvæði mikilvægt tæki sem gera kleift að flytja persónuupplýsingar frá öllum aðildarríkjum samkvæmt sameiginlegum bálki reglna. Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/497/EB frá 15. júní 2001 um föst samningsákvæði vegna flutnings persónuupplýsinga til þriðju landa samkvæmt tilskipun 95/46/EB ⁽²⁾ er því mælt fyrir um fyrirmynd að föstum samningsákvæðum sem tryggja fullnægjandi öryggisráðstafanir vegna flutnings gagna til þriðju landa.

2) Mikil reynsla hefur fengist síðan ákvörðunin var samþykkt. Þar að auki hefur bandalag viðskiptasamtaka ⁽³⁾ lagt fram annan bálk fastra samningsákvæða sem ætlað er að veita sambærilega

3) Þar sem notkun fastra samningsákvæða við alþjóðlega gagnaflutninga er valfrjálst, vegna þess að föst samningsákvæði eru aðeins ein leið af nokkrum samkvæmt tilskipun 95/46/EB til að flytja persónuupplýsingar löglega til þriðja lands, skal gagnaútflytjendum í Bandalaginu og gagnainnflytjendum í þriðju löndum vera frjálst að kjósa þann bálk fastra samningsákvæða sem þeir vilja eða að velja annan lagagrundvöll fyrir gagnaflutninga. Þar sem hver bálkur myndar fyrirmynd skal gagnaútflytjendum þó ekki heimilt að breyta á nokkurn hátt þessum bálkum eða sameina þá að hluta eða í heild.

4) Markmiðið með föstu samningsákvæðunum, sem bandalag viðskiptasamtaka lagði fram, er að auka notkun fastra samningsákvæða meðal rekstraraðila með aðferðum eins og sveigjanlegri eftirlitskröfum og nákvæmari reglum um rétt til aðgangs.

5) Þar að auki inniheldur bálkurinn, sem lagður hefur verið fram, annan valkost í stað kerfis óskiptrar bótaábyrgðar, sem kveðið er á um í ákvörðun 2001/497/EB, þar sem fyrirkomulag bótaábyrgðar byggist á skuldbindingum um áreiðanleikakönnun og gagnaútflytjandi og gagnainnflytjandi bera ábyrgð gagnvart skráðu aðilunum vegna brota á samningsskyldum sínum. Gagnaútflytjandi ber einnig ábyrgð ef hann kostar ekki kapps um að ákvarða hvort gagnainnflytjandinn geti uppfyllt lagalegar skuldbindingar sínar samkvæmt ákvæðunum (culpa in eligendo) og getur skráði aðilinn gripið til aðgerða gegn gagnaútflytjandanum í þessu tilliti. Framkvæmd b-liðar I. ákvæðis í nýjum bálki fastra samningsákvæða er einkar mikilvæg í þessu skyni, einkum hvað varðar þann möguleika gagnaútflytjandans að gera úttekt á athafnasvæði gagnainnflytjandans eða að óska eftir sönnun þess að hann ráði yfir nægilegu fjármagni til að uppfylla skuldbindingar sínar.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 385, 29.12.2004, bls. 74. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 9/2006 frá 27. janúar 2006 um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptabjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 17, 30.3.2006, bls. 10.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31. Tilskipuninni var breytt með reglugerð (ESB) nr. 1883/2003 (Stjtið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 181, 4.7.2001, bls. 19.

⁽³⁾ Alþjóðaverslunarráðið (ICC), Japan Business Council in Europe (JBCE), European Information and Communications Technology Association (EICTA), EU Committee of the American Chamber of Commerce in Belgium (Amcham), Confederation of British Industry (CBI), International Communication Round Table (ICRT) og Federation of European Direct Marketing Associations (FEDMA).

- 6) Að því er varðar beitingu réttar þriðja aðila af hálfu skráðra aðila, er kveðið á um að gagnaútflytjandinn taki meiri þátt í því að bregðast við kvörtunum skráðra aðila og að gagnaútflytjandinn verði skyldaður til að hafa samband við gagnainnflytjandann og, ef nauðsyn krefur, framfylgja samningnum innan venjulegs tímabils sem er einn mánuður. Ef gagnaútflytjandi neitar að framfylgja samningnum og brotum gagnainnflytjandans linnir ekki er skráða aðilanum heimilt að framfylgja ákvæðunum gegn gagnainnflytjandanum og lögsækja hann að lokum í aðildarríki. Þessi viðurkenning lögsögu og samþykki um að fara að ákvörðun þar til bærð dómstóls eða gagnaverndaryfirvalda hefur ekki áhrif á rétt gagnainnflytjenda, sem hafa staðfestu í þriðja landi, til málsmeðferðar, t.d. á málskotsrétt.
- 11) Til að meta framkvæmd breytinganna á ákvörðun 2001/497/EB er viðeigandi að framkvæmdastjórnin meti þær þremur árum eftir að þær eru tilkynntar aðildarríkjunum.
- 12) Breyta ber ákvörðun 2001/497/EB til samræmis við þetta.
- 13) Ráðstafanimar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 31. gr. tilskipunar 95/46/EB.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvörðun 2001/497/EB er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi málsgrein bætist við í 1. gr.:

„Ábyrgðaraðilar gagna mega velja annaðhvort I. eða II. bálk í viðaukanum. Þeir mega hvorki breyta ákvæðunum né sameina einstök ákvæði eða bálkana.“

2. Í stað 2. og 3. mgr. 4. gr. komi eftirfarandi:

„2. Þar sem ábyrgðaraðili gagna tryggir fullnægjandi öryggisráðstafanir á grundvelli föstu samningsákvæðanna, sem er að finna í II. bálki í viðaukanum, er lögbærum gagnaverndaryfirvöldum heimilt, að því er varðar 1. mgr., að beita valdi sínu til að banna eða stöðva tímabundið gagnasendingar í eftirfarandi tilvikum:

a) ef gagnainnflytjandi neitar í góðri trú samstarfi við gagnaverndaryfirvöld eða að uppfylla skýrar skuldbindingar sínar samkvæmt samningnum,

b) ef gagnaútflytjandi neitar að grípa til viðeigandi ráðstafana til að framfylgja samningnum gegn gagnainnflytjandanum innan venjulegs tíma, sem er einn mánuður, eftir að gagnaútflytjandanum hefur borist tilkynning frá lögbæra gagnaverndaryfirvaldinu.

7) Til að koma í veg fyrir að þessi aukni sveigjanleiki leiði til misnotkunar er þó viðeigandi að kveða á um að gagnaverndaryfirvöld eigi auðveldara með að banna eða stöðva tímabundið gagnaflutning á grundvelli nýs bálks fastra samningsákvæða í þeim tilfellum þegar gagnaútflytjandi neitar að grípa til viðeigandi ráðstafana til að framfylgja samningsskyldum gegn gagnainnflytjanda eða sá siðarnefndi neitar í góðri trú samstarfi við lögbær eftirlitsyrfirvöld gagnaverndar.

8) Föstum samningsákvæðum skal beitt með fyrirvara um beitingu innlendra ákvæða, sem samþykkt eru á grundvelli tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB eða 2002/58/EB um vinnslu persónuupplýsinga og um verndun einkalífs á sviði rafrænna fjarskipta (tilskipun um friðhelgi einkalífsins og rafræn fjarskipti) ⁽¹⁾, einkum hvað varðar að senda viðskiptaorðsendingar vegna beinnar markaðssetningar.

9) Á þeim grundvelli teljast verndarráðstafanirnar í föstu samningsákvæðunum, sem lögð hafa verið fram, fullnægjandi í skilningi 2. mgr. 26. gr. tilskipunar 95/46/EB.

10) Starfshópur um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem komið var á fót skv. 29. gr. tilskipunar 95/46/EB, hefur skilað álit ⁽²⁾ um þá vernd sem kveðið er á um í föstu samningsákvæðunum sem lögð hafa verið fram og tekið hefur verið tillit til.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 201, 31.7.2002, bls. 37.

⁽²⁾ Álit nr. 8/2003, má finna hér: <http://europa.eu.int/comm/privacy>

Neiti gagnainnflytjandi gegn betri vitund eða neiti hann að framfylgja samningnum, að því er varðar fyrstu undirgrein, skal það ekki taka til tilvika þar sem samvinna eða framfylgd myndi stangast á við lögboðin skilyrði innlendarar löggjafar, sem gilda um gagnainnflytjanda og ganga ekki lengra en nauðsynlegt er í lýðræðisþjóðfélagi á grundvelli einhverra þeirra hagsmuna sem eru tilgreindir í 1. mgr. 13. gr. tilskipunar 95/46/EB, einkum viðurlaga sem mælt er fyrir um í alþjóðlegum og/eða innlendum gerningum, kröfum um skattframtöl eða upplýsingaskyldu til að vinna gegn peningabætti.

Að því er varðar a-lið fyrstu undirgreinar getur samvinna einkum falið í sér að gagnainnflytjandi veiti aðgang að gagnavinnsluáðstöðu sinni svo unnt sé að gera úttekt á henni eða hann skuldbindur sig til að fara eftir leiðbeiningum eftirlitsyfirlvals með gagnavernd í Bandalaginu.

3. Banni eða stöðvun, skv. 1. og 2. mgr., skal aflétt um leið og ástæður bannsins eða stöðvunarinnar eru ekki lengur fyrir hendi.

4. Þegar aðildarríki samþykkja ráðstafanir, skv. 1., 2. og 3. mgr., skulu þau án tafar tilkynna það framkvæmdastjórninni sem sendir upplýsingarnar áfram til hinna aðildarríkjanna.“

3. Í stað fyrstu setningar í 5. gr. kemur eftirfarandi:

„Framkvæmdastjórnin skal meta framkvæmd ákvörðunar þessarar á grundvelli tiltækra upplýsinga þremur árum eftir að aðildarríkjunum hefur verið tilkynnt um hana og breytingar á henni.“

4. Viðaukanum er breytt sem hér segir:

1. Á eftir fyrirsögninni bætist við „I. BÁLKUR“.

2. Texti viðaukans við þessa ákvörðun bætist við.

2. gr.

Ákvörðun þessi gildir frá 1. apríl 2005.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 27. desember 2004.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Charlie McCREEVY

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

„II. BÁLKUR

Föst samningsákvæði um flutning persónuupplýsinga frá Bandalaginu til þriðju landa (flutningar milli ábyrgðaraðila)*Gagnaflutningssamningur*

milli

_____ (heiti)

_____ (heimilisfang og staðfestuland)

hér á eftir „gagnaútflytjandi“

og

_____ (heiti)

_____ (heimilisfang og staðfestuland)

hér á eftir „gagnainnflytjandi“

hvor um sig „aðili“, saman „aðilar“.

Skilgreiningar

Í þessum ákvæðum er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „persónuupplýsingar“, „sérstakir gagnaflokkar/viðkvæm gögn“, „vinnsluferli/vinnsla“, „ábyrgðaraðili“, „vinnsluaðili“, „skráður aðili“ og „eftirlitsyfirvald/yfirvald“ hafa sömu merkingu og í tilskipun 95/46/EB frá 24. október 1995 (þar sem „yfirvald“ merkir lögbært gagnaverndaryfirvald á yfirráðasvæðinu þar sem gagnaútflytjandinn hefur staðfestu),
- b) „gagnaútflytjandi“: ábyrgðaraðilinn sem flytur persónuupplýsingarnar,
- c) „gagnainnflytjandi“: ábyrgðaraðilinn sem samþykkir að veita persónuupplýsingum frá gagnaútflytjanda viðtöku til frekari vinnslu samkvæmt skilmálum þessara ákvæða og sem heyrir ekki undir kerfi þriðja lands sem tryggir nægilega vernd,
- d) „ákvæði“: samningsákvæði sem eru sjálfstætt skjal sem tekur ekki til viðskiptaskilmála sem aðilarnir setja samkvæmt aðskildu viðskiptafyrirkomulagi.

Upplýsingar um flutninginn (auk þeirra persónuupplýsinga sem hann tekur til) eru tilgreindar í viðauka B sem er óaðskiljanlegur hluti ákvæðanna.

I. Skuldbindingar gagnaútflytjanda

Gagnaútflytjandinn ábyrgist:

- a) að persónuupplýsingunum hafi verið safnað, þær unnar og fluttar í samræmi við lög sem gilda um gagnaútflytjandann.
- b) að hann hafi kostað kapps um að ákvarða hvort gagnainnflytjandinn geti uppfyllt lagalegar skuldbindingar sínar samkvæmt þessum ákvæðum,
- c) að hann afhendi gagnainnflytjandanum, þegar óskað er eftir því, afrit af viðeigandi lögum um gagnavernd eða tilvísanir í þau (þar sem við á og án lögfræðiráðgjafar) sem gilda í landinu þar sem gagnaútflytjandinn hefur staðfestu,

- d) að hann muni svara fyrirspurnum skráða aðilans og yfirvalda um vinnslu gagnainnflytjandans á persónuupplýsingunum, nema aðilarnir hafi orðið ásáttir um að gagnainnflytjandinn svari, en þá mun gagnaútflytjandinn, eftir sem áður, svara að því marki sem það er mögulegt miðað við þær upplýsingar sem hann hefur aðgang að ef gagnainnflytjandinn kys að svara ekki eða getur það ekki. Svör skulu berast innan sanngjarnra tímamarka.
- e) að sé þess óskað muni hann hafa afrit af ákvæðunum tiltæk fyrir skráða aðila, sem njóta réttinda þriðju aðila skv. III. ákvæði, nema ákvæðin innihaldi trúnaðarupplýsingar en þá mun hann fjarlægja slíkar upplýsingar. Séu upplýsingar fjarlægðar skal gagnaútflytjandi tilkynna skráðum aðilum skriflega um ástæðuna fyrir því að þær voru fjarlægðar og um rétt þeirra til vekja athygli yfirvalda á því. Gagnaútflytjandinn skal þó hlíta ákvörðun yfirvaldsins um aðgang skráðra aðila að texta ákvæðanna í heild sinni svo framarlega sem skráðu aðilarnir hafi samþykkt að virða þagnarskyldu þegar kemur að trúnaðarupplýsingunum sem fjarlægðar voru. Gagnaútflytjandinn skal einnig láta yfirvöldum í té afrit af ákvæðunum sé þess krafist.

II. Skuldbindingar gagnainnflytjanda

Gagnainnflytjandinn ábyrgist:

- a) að hann hafi gert viðeigandi tæknilegar og skipulagslegar ráðstafanir til að vernda persónuupplýsingar gegn óviljandi eða ólöglegri eyðileggingu eða að þau glattist fyrir slysi, gegn breytingum, óleyfilegri afhendingu eða aðgangi og að þessar ráðstafanir tryggi nægilegt öryggi miðað við áhættuna sem vinnslan hefur í för með sér og það hvers eðlis þau gögn eru sem á að vernda,
- b) að hann hafi sett verklagsreglur svo þriðju aðilar sem hann veitir aðgang að persónuupplýsingum, þ.m.t. vinnsluáðilar, muni halda og virða þagnarskyldu og öryggi persónuupplýsinganna. Einstaklingar sem starfa í umboði gagnainnflytjanda, þ.m.t. gagnavinnsluáðili, skulu ekki setja gögnin í vinnslu nema samkvæmt fyrirælum frá gagnainnflytjandanum; þetta ákvæði gildir ekki um einstaklinga sem hefur verið veittur aðgangur eða sem krafist er að hafi aðgang, samkvæmt lögum eða reglugerðum, að persónuupplýsingum,
- c) að hann hafi enga ástæðu til að ætla, þegar hann gengst undir þessi ákvæði, að í gildi séu landslög sem líklegt er að hafi veruleg neikvæð áhrif á þær tryggingar, sem kveðið er á um í ákvæðunum, og að hann muni tilkynna gagnaútflytjandanum það (sem mun koma slíkri tilkynningu til yfirvalda sé þess krafist) ef hann öðlast vitneskju um slík lög,
- d) að hann muni vinna með persónuupplýsingar í þeim tilgangi sem lýst er í viðauka B og hafi lögheimild til að veita þær ábyrgðir og standa við þær skuldbindingar sem settar eru fram í þessum ákvæðum,
- e) að hann muni benda gagnaútflytjandanum á tengilið innan fyrirtækisins, sem hefur heimild til að svara fyrirspurnum varðandi vinnslu persónuupplýsinga, og að hann muni starfa í góðri trú með gagnaútflytjandanum, skráða aðilanum og yfirvaldinu til að svara öllum fyrirspurnum innan sanngjarnra tímamarka; komi til þess að gagnaútflytjandi verði lagður niður samkvæmt lögum, eða að aðilarnir verði ásáttir um það, mun gagnaútflytjandi taka ábyrgð á því að farið sé að ákvæðum e-liðar í I. ákvæði,
- f) að óski gagnaútflytjandi eftir því muni hann útvega gagnaútflytjandanum sönnun fyrir því að hann hafi yfir að ráða nægilegu fjármagni til að uppfylla skuldbindingar sínar skv. III. ákvæði (sem mega taka til trygginga),
- g) að ef gagnaútflytjandi leggur fram sanngjarna beiðni muni hann láta gagnaútflytjanda (eða óháðan eða óhlutdrægan skoðunar- eða úttektaraðila sem gagnaútflytjandi velur og sem gagnainnflytjandi andmælir ekki á sanngjörnum grundvelli) skoða, gera úttekt á og/eða votta gagnavinnsluáðstöðu, gagnaskrár og skjöl, sem nauðsynleg eru til vinnslunnar, til að tryggja að staðið sé við ábyrgðir og skuldbindingar, sem fram koma í þessum ákvæðum, með eðlilegum fyrirvara og á skrifstofutíma; beiðnin er háð nauðsynlegu samþykki eða viðurkenningu frá stjórnvaldi eða eftirlitsyfirvaldi í landi gagnainnflytjandans sem gagnainnflytjandinn mun reyna að afla tímanlega,

- h) að hann muni vinna persónuupplýsingar að eigin ákvörðun í samræmi við:
- i. lög um gagnavernd í landinu þar sem gagnaútflytjandinn hefur staðfestu eða
 - ii. viðeigandi ákvæði⁽¹⁾ ákvæðana framkvæmdastjórnarinnar skv. 6. mgr. 25. gr. tilskipunar 95/46/EB þar sem gagnainnflytjandi fer að viðeigandi ákvæðum slíkrar heimildar eða ákvörðunar og hefur staðfestu í landi sem slík heimild eða ákvörðun nær til en fellur ekki undir slíka heimild eða ákvörðun að því er varðar flutning persónuupplýsinga⁽²⁾ eða
 - iii. meginreglur um gagnavinnslu sem eru settar fram í viðauka A.

Valmöguleiki sem gagnainnflytjandi hyggst nýta:

Upphafsstafir gagnainnflytjanda:

- i) að hann muni ekki afhenda eða flytja persónuupplýsingar til þriðja aðila, sem er ábyrgðaraðili gagna utan Evrópska efnahagssvæðisins (EES), nema hann tilkynni gagnaútflytjandanum um flutninginn og
- i. að þriðji aðilinn, sem er ábyrgðaraðili gagna, vinni persónuupplýsingarnar í samræmi við ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar sem kemst að því að þriðja land veiti fullnægjandi vernd eða
 - ii. að þriðji aðilinn, sem er ábyrgðaraðili gagna, gerist undirritunaraðili að þessum ákvæðum eða öðrum gagnaflutningssamningi sem lögbært yfirvald í Evrópusambandinu hefur samþykkt eða
 - iii. að skráðir aðilar hafi fengið tækifæri til að andmæla þegar þeim hefur verið kynntur tilgangur flutningsins, flokkar viðtakenda og að löndin, sem gögnin verða flutt til, kunni að hafa aðrar reglur um gagnavernd eða
 - iv. að því er varðar flutning viðkvæmra gagna, að skráðir aðilar hafi veitt skýlaust samþykki sitt fyrir framsendingunni.

III. Bótaábyrgð og réttindi þriðju aðila

- a) Hver aðili skal bera bótaábyrgð gagnvart hinum aðilunum vegna tjóns sem hann veldur með broti á einhverju ákvæðanna. Bótaábyrgð milli aðila takmarkast við raunverulegt tjón sem hlýst. Refsiskaðabætur (þ.e. bætur sem hafa þann tilgang að refsa aðila fyrir óviðeigandi hegðun) eru sérstaklega undanskildar. Hver aðili skal bera bótaábyrgð gagnvart skráðum aðilum vegna tjóns sem hann veldur með broti á réttindum þriðju aðila samkvæmt þessum ákvæðum. Þetta hefur ekki áhrif á bótaábyrgð gagnaútflytjanda samkvæmt gildandi lögum um gagnavernd.
- b) Aðilar eru sammála um að skráður aðili skuli hafa rétt til að framfylgja þessu ákvæði sem þriðji aðili og b-, d- og e-lið í I. ákvæði, a-, c-, d-, e-, h- og i-lið í II. ákvæði, a-lið í III. ákvæði, V. ákvæði, d-lið í VI. ákvæði og VII. ákvæði gegn gagnainnflytjanda eða gagnaútflytjanda vegna brota þeirra á samningsskyldum sínum, að því er varðar persónuupplýsingar hans, og samþykkja lögsögu í þessu skyni í því landi þar sem gagnaútflytjandinn hefur staðfestu. Ef gagnainnflytjandi er ásakaður um brot verður skráði aðilinn fyrst að fara þess á leit við gagnaútflytjanda að hann gripi til viðeigandi aðgerða til að framfylgja réttindum sínum gagnvart gagnainnflytjandanum. Gripi gagnaútflytjandi ekki til slíkra aðgerða innan hæfilegs tíma (sem við eðlilegar aðstæður er einn mánuður) er skráða aðilanum heimilt að leita réttar síns gagnvart gagnainnflytjandanum. Skráðum aðila er heimilt að snúa sér beint til gagnaútflytjanda sem hefur ekki kostað kapps um að ákvarða hvort gagnainnflytjandi geti uppfyllt lagalegar skuldbindingar sínar samkvæmt þessum ákvæðum (gagnaútflytjandinn þarf að sanna að hann hafi kostað kapps).

⁽¹⁾ „Viðeigandi ákvæði“: ákvæði hvers konar leyfisveitingar eða ákvörðunar að undanskildum ákvæðum um fullnustu hvers konar leyfisveitingar eða ákvörðunar (sem skulu háð þessum ákvæðum).

⁽²⁾ Hins vegar verða ákvæði viðauka A5 um rétt til aðgangs, leiðréttingar, eyðingar og andmæla að gilda þegar þessi kostur er valinn og ganga framár öllum sambærilegum ákvæðum viðkomandi ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar.

IV. Lög sem gilda um ákvæðin

Ákvæðin skulu háð lögum landsins þar sem gagnaútflytjandinn hefur staðfestu að undanskildum lögum og reglugerðum sem tengjast vinnslu gagnainnflytjanda á persónuupplýsingum í samræmi við h-lið í II. ákvæði, sem skal eingöngu gilda ef gagnaínnflytjandinn velur slíkt samkvæmt framangreindu ákvæði.

V. Lausn ágreinings við skráðan aðila eða við yfirvöld

- a) Ef upp kemur ágreiningur eða ef fram koma kröfur af hálfu skráðs aðila eða yfirvalda, að því er varðar vinnslu persónuupplýsinga, á hendur öðrum eða báðum aðilum, skulu aðilar tilkynna hvor öðrum um hvers kyns ágreining eða kröfur og starfa saman í því skyni að leysa málin tímanlega og í vinsemd.
- b) Aðilar samþykkja að bregðast við allri almennri sáttameðferð sem ekki er bindandi og skráður aðili eða yfirvöld eiga frumkvæðið að. Ef aðilar taka þátt í málsmeðferðinni er þeim heimilt að gera slíkt án þess að vera á staðnum (s.s. símleiðis eða á annan rafrænan hátt). Aðilar samþykkja einnig að íhuga þátttöku í hvers kyns gerðardómi, sáttaumleitun eða annars konar málsmeðferð um lausn ágreiningsmála sem er þróuð til að leysa ágreiningsmál sem snerta gagnavernd.
- c) Hver aðili skal hlíta ákvörðun þar til bærar dómstóls í staðfestulandi gagnaútflytjandans eða yfirvaldsins sem tekur endanlega ákvörðun og sem ekki er hægt að áfrýja.

VI. Uppsögn

- a) Ef til þess kemur að gagnaínnflytjandinn vanræki skuldbindingar sínar samkvæmt þessum ákvæðum er gagnaútflytjandanum heimilt að stöðva flutning persónuupplýsinga til gagnaínnflytjandans tímabundið þar til búið er að bæta úr vanrækslunni eða samningi er sagt upp.
- b) Ef:
 - i. gagnaútflytjandi hefur stöðvað tímabundið flutning persónuupplýsinga til gagnaútflytjanda lengur en í einn mánuð samkvæmt a-lið,
 - ii. fylgni gagnaínnflytjanda við þessi ákvæði brýtur í bága við lagalegar skuldbindingar eða reglugerðarskuldbindingar í innflutningslandi,
 - iii. gagnaínnflytjandi brýtur verulega gegn ábyrgðum eða skuldbindingum, sem viðkomandi hefur gengist undir samkvæmt þessum ákvæðum, eða ef brot hans eru viðvarandi,
 - iv. til þess bær dómstóll í staðfestulandi gagnaútflytjandans eða yfirvöld kveða upp úrskurð, sem ekki er mögulegt að áfrýja, á þá leið að gagnaínnflytjandi eða gagnaútflytjandi hafi brotið gegn ákvæðum þessum eða
 - v. lögð er fram beiðni um fjármálastjórnun eða slitameðferð hjá gagnaínnflytjanda, hvort sem um er að ræða á viðskipta- eða einstaklingsgrundvelli, og beiðninni er ekki vísað frá innan viðeigandi tímabils fyrir slíkar frávisanir samkvæmt gildandi lögum, fyrirmæli varðandi slitameðferð eru gefin, skiptastjóri er skipaður yfir tilteknum eignum, fjárvörslumaður er skipaður vegna gjaldþrots, ef gagnaínnflytjandi er einstaklingur, viðkomandi hefur frumkvæði að nauðasamningum félagsins eða ef jafngildir atburðir eiga sér stað í hvaða lögsögu sem er.

er gagnaútflytjanda heimilt, með fyrirvara um annan rétt sem hann kann að hafa gagnvart gagnaínnflytjandanum, að segja þessum ákvæðum upp en þá skal tilkynna yfirvöldum um slíkt þegar þess er krafist. Í tilvikum sem falla undir i., ii. eða iv. lið hér að framan er gagnaínnflytjanda einnig heimilt að segja þessum ákvæðum upp.

- c) Hvorum aðila um sig er heimilt að segja þessum ákvæðum upp ef i) framkvæmdastjórnin gefur út fullnægjandi ákvörðun skv. 6. mgr. 25. gr. reglugerðar 95/46/EB (eða öðrum texta sem kemur í stað tilskipunarinnar) sem snertir viðkomandi land (eða svæði innan þess) sem gögnin eru flutt til og gagnainnflytjandi vinnur þau í, eða ii) tilskipun 95/46/EBE (eða annar texti sem kemur í stað tilskipunarinnar) öðlast gildi án frekari lögfestingar í viðkomandi landi.
- d) Málsaðilarnir samþykkja að uppsögn ákvæðanna hvenær sem er, við hvaða aðstæður sem er og af hvaða ástæðum sem er (að undanskilinni uppsögn skv. c-lið í VI. ákvæði) veiti þeim ekki undanþágu frá skuldbindingum og/eða skilyrðum í ákvæðunum að því er varðar vinnslu á fluttum persónuupplýsingum.

VII. Frávik frá þessum ákvæðum

Aðilum er ekki heimilt að breyta þessum ákvæðum nema til þess að uppfæra upplýsingar í viðauka B en þá skulu þeir tilkynna yfirvöldum um slíkt þegar þess er krafist. Þetta kemur ekki í veg fyrir að aðilar bæti viðskiptaákvæðum við þegar þess er krafist.

VIII. Lýsing á flutningnum

Upplýsingar um flutninginn og persónuupplýsingarnar eru tilgreindar í viðauka B. Aðilar eru sammála um að viðauki B megi innihalda viðskiptaupplýsingar sem eru trúnaðarmál og sem þeir muni ekki afhenda til þriðja aðila nema slíks sé krafist lögum samkvæmt eða sem svar til lögbærra eftirlitsstofnana eða opinberra stofnana eða eins og krafist er skv. c-lið í I. ákvæði. Aðilum er heimilt að semja viðbótarviðauka sem ná yfir viðbótarflutninga og skal leggja þá fyrir yfirvöld ef þess er krafist. Einnig má semja drög að viðauka B sem nær yfir margþætta flutninga.

Dagsett: _____

FYRIR GAGNAINNFLYTJANDA

FYRIR GAGNAÚTFLYTJANDA

VIÐAUKI A

MEGINREGLUR UM GAGNAVINNSLU

1. Takmörkun vegna tilgangs: Einungis er heimilt að vinna persónuupplýsingar og síðan nota þær eða flytja í þeim tilgangi sem lýst er í viðauka B eða eins og skráði aðilinn heimilar.
2. Gæði gagna og meðalhóf: Persónuupplýsingar skulu vera nákvæmar og uppfærðar þegar þörf krefur. Persónuupplýsingar skulu vera fullnægjandi, viðeigandi og ekki í of miklu magni með tilliti til tilgangs flutningsins og frekari vinnslu.
3. Gagnsæi: Skráðir aðilar skulu fá nauðsynlegar upplýsingar til að tryggja eðlilega vinnslu (t.d. upplýsingar um tilgang vinnslunnar og um flutninginn) nema gagnaútflytjandinn hafi áður veitt þeim slíkar upplýsingar.
4. Öryggi og trúnaður: Ábyrgðaraðili gagna skal gera tæknilegar og skipulagslegar öryggisráðstafanir með tilliti til áhættu sem vinnslan hefur í för með sér, t.d. gegn óviljandi eða ólöglegri eyðileggingu gagna eða að þau glatist fyrir slysi, gegn breytingum, óeigilegri afhendingu eða aðgangi. Einstaklingar sem starfa í umboði ábyrgðaraðila gagna, þ.m.t. vinnsluaðili, skulu ekki setja gögnin í vinnslu nema samkvæmt fyrirmælum frá ábyrgðaraðila gagna.
5. Réttur til aðgangs, leiðréttinga, eyðingar og andmæla: Eins og kveðið er á um í 12. gr. tilskipunar 95/46/EB verða skráðir aðilar, annaðhvort beint eða fyrir milligöngu þriðja aðila, að fá persónuupplýsingar, sem fyrirtæki hefur um þá, að undanskildum beiðnum sem eru augljóslega misþjóðandi, grundvallast á óeðlilegum hléum eða fjölda eða endurteknar beiðnir eða kerfisbundnar beiðnir eða beiðnum sem ekki þarf að veita aðgang að samkvæmt lögum í landi gagnaútflytjanda. Að því tilskildu að yfirvöld hafi veitt samþykki sitt fyrirfram er heldur ekki nauðsynlegt að samþykkja aðgang ef líklegt er að slíkt valdi hagsmunum gagnainnflytjanda eða annarra stofnana, sem starfa með gagnainnflytjandanum, alvarlegum skaða og þegar hagsmunir skráðra aðila, hvað varðar grundvallarréttindi og frelsi, eru slíkum hagsmunum ekki yfirsterkari. Ekki þarf að tilgreina heimildir fyrir persónuupplýsingum þegar slíkt er ekki mögulegt þótt kostað sé kapps um slíkt eða þar sem brotið yrði gegn rétti annarra einstaklinga. Skráðir aðilar skulu eiga kost á að láta lagfæra, breyta eða eyða persónulegum upplýsingum um sig þegar upplýsingar eru ekki réttar eða þegar vinnsla þeirra gengur gegn þessum meginreglum. Ef um er að ræða knýjandi ástæður til að efast um lögmæti beiðninnar er stofnuninni heimilt að fara fram á frekari rök áður en lengra er haldið, varðandi lagfæringar, breytingar eða eyðingu. Ekki er nauðsynlegt að tilkynna þriðja aðila, sem hefur verið greint frá gögnunum, um neins konar lagfæringar, breytingar eða eyðingu þegar slíkt hefur óhóflega fyrirhöfn í för með sér. Skráður aðili skal einnig hafa rétt á að andmæla vinnslu persónuupplýsinga um sjálfan sig ef hann hefur til þess lögmætar og knýjandi ástæður vegna sérstakra aðstæðna sinna. Sönnunarbyrði varðandi hvers kyns synjun hvílir á gagnainnflytjanda og skráðum aðila er ætíð heimilt að vefengja neitun fyrir yfirvöldum.
6. Viðkvæm gögn: Gagnainnflytjandi skal gera þær viðbótarráðstafanir (t.d. sem tengjast öryggi) sem eru nauðsynlegar til að vernda viðkvæm gögn af þessu tagi, í samræmi við skuldbindingar sínar skv. II. ákvæði.
7. Gögn notuð til markaðssetningar: Þegar gögn eru unnin fyrir beina markaðssetningu skal skilvirkum aðferðum beitt sem heimila skráða aðilanum að andmæla hvenær sem upplýsingar um hann eru notaðar í slíkum tilgangi.
8. Ákvarðanir með sjálfvirkum hætti: Í þessu sambandi merkir hugtakið „ákvarðanir með sjálfvirkum hætti“ ákvörðun sem gagnaútflytjandi eða gagnainnflytjandi tekur sem hefur réttaráhrif á skráða aðilann eða skiptir hann verulegu máli og sem er eingöngu byggð á vélrænni gagnavinnslu persónuupplýsinga í þeim tilgangi að meta ákveðna þætti er varða hagi hans, s.s. frammistöðu hans í starfi, lánshæfi, áreiðanleika, hegðun, o.s.frv. Gagnainnflytjandinn skal ekki taka neinar ákvarðanir með sjálfvirkum hætti varðandi skráða aðila nema þegar:
 - a) i. gagnainnflytjandinn tekur slíkar ákvarðanir við gerð eða framkvæmd samnings við skráðan aðila og
 - ii. skráður aðili fær tækifæri til að ræða niðurstöðu viðkomandi ákvörðunar, sem tekin er með sjálfvirkum hætti, við fulltrúa þeirra aðila sem tóku slíka ákvörðun eða koma sjónarmiðum sínum á framfæri við téða aðila með öðrum hætti,eða
- b) lög gagnaútflytjanda kveða á um annað.

VIÐAUKI B

LÝSING Á FLUTNINGNUM

(Aðilar fylli út)

Skráðir aðilar

Persónuupplýsingar, sem fluttar eru, varða eftirfarandi flokka skráðra aðila:

.....

.....

.....

.....

Tilgangur með flutningnum

Flutningurinn er framkvæmdur í eftirfarandi tilgangi:

.....

.....

.....

.....

Gagnaflokkar

Persónuupplýsingar, sem fluttar eru, varða eftirfarandi gagnaflokka:

.....

.....

.....

.....

Viðtakendur

Eingöngu er heimilt að birta persónuupplýsingar, sem fluttar eru, eftirfarandi viðtakendum eða flokkum viðtakenda:

.....

.....

.....

Viðkvæm gögn (ef við á)

Persónuupplýsingar, sem fluttar eru, varða eftirfarandi flokka viðkvæmra gagna:

.....

.....

.....

.....

Skráningarupplýsingar gagnaútflytjanda varðandi verndun gagna (þar sem við á)

.....

.....

Aðrar gagnlegar upplýsingar (geymslumörk og aðrar viðeigandi upplýsingar)

.....

.....

Tengiliðir varðandi fyrirspurnir um verndun gagna**Gagnainnflytjandi****Gagnaútflytjandi**

.....	
.....	
.....	

VIÐSKIPTAÁKVÆÐI TIL SKÝRINGAR (VALFRJÁLST)

Bótaábyrgð milli gagnaútflytjanda og gagnainnflytjanda:

„Aðilar skulu bæta hvor öðrum skaða af völdum kostnaðar, gjalda, tjóns, útgjalda eða taps sem þeir valda hvor öðrum vegna brota á skuldbindingum þessara ákvæða. Skaðabætur hér á eftir eru skilyrtar af því að a) aðili eða aðilar sem eiga að fá bætur („skaðabótaþegi eða skaðabótaþegar“) tilkynni hinum aðilanum („skaðabótagreiðanda eða skaðabótagreiðendum“) tafarlaust um bótakröfu, b) að skaðabótagreiðandi eða skaðabótagreiðendur hafi einir stjórn á vörn og úrlausn slíkrar bótakröfu og c) að skaðabótaþegi eða skaðabótaþegar starfi af sanngirni með skaðabótagreiðanda eða skaðabótagreiðendum og aðstoði þá við að verja slíka bótakröfu.“

Lausn ágreiningsmála milli gagnaútflytjanda og gagnainnflytjanda (aðilum er að sjálfsgöðu heimilt að nota hvaða aðferð aðra sem er við lausn ágreiningsmála eða lögsöguákvæði):

„Ef til ágreinings kemur milli gagnainnflytjanda og gagnaútflytjanda varðandi meint brot á skuldbindingum samkvæmt þessum ákvæðum skulu slík ágreiningsmál leyst endanlega samkvæmt gerðardómsreglum Alþjóðaverslunarráðsins og skal einn eða fleiri gerðardómsmenn tilnefndir til þeirra starfa í samræmi við fyrrnefndar reglur. Gerðardómur skal staðsettur []. Fjöldi gerðardómsmanna skal vera [].“

Skipting kostnaðar:

„Hver aðili skal standa straum af kostnaði við að sinna skuldbindingum sínum samkvæmt þessum ákvæðum.“

Viðbótarákvæði varðandi uppsögn:

„Ef til þess kemur að þessum ákvæðum verður sagt upp skal gagnainnflytjandinn þegar í stað skila gagnaútflytjanda öllum persónuupplýsingum og öllum afritum af persónuupplýsingum, sem falla undir þessi ákvæði, eða, ef gagnaútflytjandi óskar eftir því, eyðileggja allar téðar persónuupplýsingar og fullvissa gagnaútflytjandann um að hann hafi gert það nema landsbundin lög eða staðbundið stjórnvald, sem gagnaútflytjandi heyrir undir, komi í veg fyrir að gögn eða hlutar gagna séu eyðilagðir eða þeim skilað en, í þeim tilvikum verða gögnin geymd sem trúnaðarmál og ekki unnin á virkan hátt í neinum tilgangi. Gagnainnflytjandinn fellst á, ef gagnaútflytjandi fer fram á það, að heimila gagnaútflytjanda eða skoðunarfulltrúa, sem gagnaútflytjandi velur og gagnainnflytjandi getur ekki mótmælt á réttmætan hátt, aðgang að starfsstöð sinni með hæfilegum fyrirvara og á vinnutíma, til að sannreyna að framangreindar ráðstafanir hafi verið gerðar.“

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/44/09

frá 15. apríl 2004

varðandi skjal um flutning á sprengiefnum innan Bandalagsins (*)

(tilkynnt með númeri C(2004) 1332)

(2004/388/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 1993/15/EBE frá 5 apríl 1993 um samþæfingu ákvæða um markaðssetningu og eftirlit með sprengiefnum til almennra nota ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Kerfið fyrir flutning á sprengiefnum innan yfirráðasvæðis Bandalagsins, sem komið var á með tilskipun 1993/15/EBE, kveður á um samþykki mismunandi lögbærra yfirvalda sem bera ábyrgð á upprunasvæðum, gegnumflutningarsvæðum og ákvörðunarstað sprengiefnanna.

2) Útbúa skal fyrirmynd að skjali til notkunar við flutning sprengiefna þar sem koma fram allar upplýsingar sem krafist er vegna 5. og 6. mgr. 9. gr. tilskipunar 93/15/EBE, í því skyni að greiða fyrir flutningum á sprengiefni milli aðildarríkjanna en jafnframt að viðhalda nauðsynlegum öryggiskröfum við flutning þessarar vöru.

3) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit stjórnarnefndarinnar sem komið var á fót skv. 1. mgr. 13. gr. tilskipunar 1993/15/EBE,

2. gr.

Skjal um flutning á sprengiefnum innan Bandalagsins, hér á eftir nefnt „skjalið“ skal útbúið í þriti. Aðildarríkin skulu gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að ekki sé hægt að falsa skjalið, þ.m.t. að beita viðunandi aðferðum til öruggar auðkenningar.

3. gr.

Skjalið skal prentað á pappír sem vegur a.m.k. 80 g/m². Styrkleiki pappírsins skal vera slíkur að hann rifni ekki auðveldlega eða krumpist.

4. gr.

Ákvörðun þessi kemur til framkvæmda sex mánuðum eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*. Við gildistöku hennar skulu fyrirbyggjandi samþykktir fyrir fleiri flutningum haldast í gildi fram á þann dag sem tilteknum gildistíma þeirra lýkur.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjóð. ESB L 120, 24.4.2004, bls. 43. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 10/2006 frá 27. janúar 2006 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 17, 30.3.2006, bls. 11.

(¹) Stjóð. EB L 121, 15.5.1993, bls. 20. Tilskipuninni var breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1882/2003 (Stjóð. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

5. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 15. apríl 2004.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

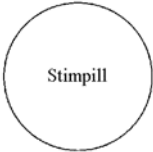
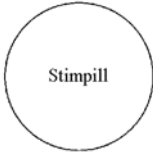
framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

Skjal um flutning á sprengiefnum innan Bandalagsins

(5. og 6. mgr. 9. gr. tilskipunar 93/15/EBE)

		FLUTNINGUR Á SPRENGIEFNUM INNAN BANDALAGSINS (að skotfærum undanskildum) (9. gr. tilskipunar 1993/15/EBE)				
1. Gerð leyfisveitingar						
Leyfi rennur út *						
☐ Einn flutningur (5. mgr. 9. gr.)				Fleiri flutningar – tiltekið tímabil (6. mgr. 9. gr.)		
2. Upplýsingar um hlutaðeigandi rekstraraðila						
2.1. Viðtakandi*				2.2. Afhendingaraðili		
Nafn: Heimilisfang (höfuðstöðvar): Sími: Bréfsímanr. Tölvupóstfang: Undirskrift:				Nafn: Heimilisfang (höfuðstöðvar): Sími: Bréfsímanr. Tölvupóstfang:		
2.3. Flutningsaðili (-aðilar)						
Nafn: Heimilisfang (höfuðstöðvar) Sími: Bréfsímanr. Tölvupóstfang:		Nafn: Heimilisfang (höfuðstöðvar) Sími: Bréfsímanr. Tölvupóstfang:		Nafn: Heimilisfang (höfuðstöðvar) Sími: Bréfsímanr. Tölvupóstfang:		
3. Nákvæm lýsing á sprengiefnunum						
S. Þ. nr. *	Flokkur/ Deild	Viðskiptaheiti *	CE-merki (Já/Nei)	Heimilisfang verksmiðju	Magn *	Aðrar upplýsingar sem skipta máli.

4. Upplýsingar um flutninginn				
Staðsetning og tímaáætlun:				
Brottfararstaður:		Brottfarardagur:		
Afhendingarstaður:		Áætlaður komudagur:		
4.2. Almennar upplýsingar um flutningsleiðina:				
Aðildarríki	Komustaður	Útflutningsstaður	Flutningatæki	
5. Leyfi frá yfirvöldum aðildarríkja gegnumflutnings, þ.m.t. örugg auðkenning (t.d. stimpill)				
UPPRUNALAND	DAGSETNING LEYFIS	NÚMER LEYFIS	LEYFI RENNUR ÚT	
GEGNUMFLUTNINGS LÖND	DAGSETNING LEYFIS	NÚMER LEYFIS	LEYFI RENNUR ÚT	
6. Leyfi frá yfirvöldum aðildarríkis viðtakanda, (þ.m.t. örugg auðkenning)				
Dagsetning:				
Staða innan undirritunaryfirvalds:				
(undirskrift)				
				

SKÝRING

1. Viðtakandi sprengiefnisins skal fylla út 1.-4. lið skjalsins um flutning á sprengiefnum innan Bandalagsins og senda skjalið til lögbærra yfirvalda viðtakanda til samþykktar.
2. Til viðbótar við samþykki lögbærs yfirvalds viðtakanda (6. liður) skal sá aðili sem ábyrgur er fyrir flutningnum tilkynna hann til lögbærra yfirvalda gegnumflutningsríkjanna og upprunarákisins, en einnig er krafist samþykkis þeirra (5. liður). Samþykki lögbærra yfirvalda getur annað hvort komið fram á sama skjali eða sem safn af sérskjölum. Í öllum tilfellum verður samþykkið að vera tryggilega auðkennt.
3. Telji lögbært yfirvald aðildarríkis að sérstakar öryggiskröfur séu nauðsynlegar, er nauðsynlegt að veita allar upplýsingar í skjalinu fyrirfram. Ef ekkert þeirra lögboðnu yfirvalda sem hlut eiga að viðskiptunum telur að sérstakar öryggiskröfur séu nauðsynlegar skal einungis veita þær upplýsingar sem eru merktar með stjörnu (*).
4. Í öllum tilfellum skal skjalið fylgja sprengiefnunum þar til þau koma á ákvörðunarstað.
5. „Nákvæm lýsing á sprengiefnunum“ merkir viðskiptaheiti og/eða rétt Sp-sendingarheiti og aðrar upplýsingar til að aðstoða við að bera kennsl á vörurnar. Ef sprengiefnið er ekki CE-merkt skal það koma skýrt fram.
6. „Magn“ merkir eftir því sem við á, fjölda hluta eða nettóþyngd sprengiefnis.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2004/57/EB

2008/EES/44/10

frá 23. apríl 2004

um auðkenningu flugeldavöru og tiltekinna skotfæra að því er varðar tilskipun ráðsins 93/15/EBE um samhæfingu ákvæða um markaðssetningu og eftirlit með sprengiefnum til almennra nota (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 93/15/EBE frá 5 apríl 1993 um samhæfingu ákvæða um markaðssetningu og eftirlit með sprengiefnum til almennra nota ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun 93/15/EBE gildir um sprengiefni og hluti sem litið er á sem slíka í tilmælum Sameinuðu þjóðanna um flutninga á hættulegum færmum og sem falla undir 1. flokk þessara tilmæla. Þó er skýrt tekið fram að flugeldavörur séu undanskildar gildissviði þeirrar tilskipunar.
- 2) Af þessum sökum, til að tryggja samræmda beitingu tilskipunar 93/15/EBE alls staðar í Bandalaginu, er nauðsynlegt að skilgreina, með hliðsjón af viðeigandi tilmælum Sameinuðu þjóðanna, hluti sem skulu teljast vera flugeldavörur.
- 3) Sumir hlutir sem falla undir 1. flokk tilmæla Sameinuðu þjóðanna gegna tvenns konar hlutverki þar sem nota má þá annaðhvort sem sprengiefni eða sem flugeldavörur. Því skal gera ráðstafanir í skyni samræmingar á beitingu tilskipunar 93/15/EBE, til auðkenningar á þessum hlutum og ríkjandi einkennum þeirra, þ.e. hvort þeir teljist sprengiefni eða flugeldavörur.
- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 13. gr. tilskipunar 93/15/EBE.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Í I. viðauka við þessa tilskipun eru þeir hlutir skráðir, að því er varðar framkvæmd annars, og að hluta til, þriðja undirliðar 3. mgr. 1. gr. tilskipunar 93/15/EBE, sem í viðeigandi tilmælum Sameinuðu þjóðanna eru taldir vera flugeldavörur eða skotfæri.

2. gr.

Í II. viðauka við þessa tilskipun eru þeir hlutir skráðir sem krafist er ákvörðunar um hvort þeir teljist flugeldavörur eða sprengiefni til að framkvæma annan undirlið 3. mgr. 1. gr. tilskipunar 93/15/EBE.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 2004. Þau skulu þegar í stað tilkynna til framkvæmdastjórnarinnar texta ákvæðanna og samsvörunartöflu milli þessara ákvæða og þessarar tilskipunar.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá og með 31. janúar 2005.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 23. apríl 2004.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 127, 29.4.2004, bls. 73. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 10/2006 frá 27. janúar 2006 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 17, 30.3.2006, bls. 11.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 121, 15.5.1993, bls. 20.

I. VIÐAUKI

Hlutir sem taldir eru vera flugeldavörur eða skotfæri í viðeigandi tilmælum Sameinuðu þjóðanna

S.þ. nr.	HEITI og LÝSING	FLOKKUR/ DEILD	ORÐALISTI (skal aðeins notast sem leiðarvísir til upplýsingar)
G-flokkur			
0009	Íkveikjuskotfæri, með eða án sundrara, kasthleðslu eða drifhleðslu.	1.2 G	Skotfæri Almennt heiti sem tengist aðallega hlutum sem notaðir eru í hernaði og samanstanda af hvers konar sprengjum, handsprengjum, eldflaugum, jarðsprengjum, skeytum og öðrum áþekktum búnaði. Íkveikjuskotfæri Skotfæri sem innihalda íkveikjuefni. Nema þegar samsetningin er í sjálfu sér sprengiefni, innihalda skotfærin einnig eitt eða fleira af eftirfarandi: drifhleðslu með hvellhettu og kveikihleðslu, kveikibúnað með sundrara eða kasthleðslu.
0010	Íkveikjuskotfæri, með eða án sundrara, kasthleðslu eða drifhleðslu.	1.3 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0009
0015	Skotfæri, reyk-, með eða án sundrara, kasthleðslu eða drifhleðslu.	1.2 G	Skotfæri, reyk- Skotfæri sem innihalda reykmyndandi efni. Nema þegar efnið er í sjálfu sér sprengiefni, innihalda skotfærin einnig eitt eða fleira af eftirfarandi: drifhleðslu með hvellhettu og kveikihleðslu, kveikibúnað með sundrara eða kasthleðslu.
0016	Skotfæri, reyk-, með eða án sundrara, kasthleðslu eða drifhleðslu.	1.3 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0015
0018	Táraframkallandi skotfæri með sundrara, kasthleðslu eða drifhleðslu	1.2 G	Táraframkallandi skotfæri með sundrara, kasthleðslu eða drifhleðslu. Skotfæri sem innihalda táraframkallandi efni. Þau innihalda einnig eitt eða fleira eftirfarandi: skoteldaeefni, drifhleðslu með hvellhettu og kveikihleðslu, kveikibúnað með sundrara eða kasthleðslu.
0019	Táraframkallandi skotfæri með sundrara, kasthleðslu eða drifhleðslu	1.3 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0018
0039	Sprengjur, myndatökublossa-	1.2 G	Sprengjur Sprengifimur hlutir sem varpað er úr flugvél. Þeir geta innihaldið eldfíman vökva með sundrunarhleðslu, samsetningu fyrir myndatökublossa eða sundrunarhleðslu. Hugtakið tekur til: sprengna, myndatökublossa-.
0049	Skothylki, blossa-	1.1 G	Skothylki, blossa- Hlutir sem samanstanda af hylki, hvellhettu og blossapúðri, samsettir í eitt stykki sem reiðubúið er til skots.
0050	Skothylki, blossa-	1.3 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0049

S.þ. nr.	HEITI og LÝSING	FLOKKUR/ DEILD	ORDALISTI (skal aðeins notast sem leiðarvísir til upplýsingar)
0054	Merkjaskothylki	1.3 G	Merkjaskothylki Hlutir hannaðir til að skjóta litblysum eða öðrum merkjum úr merkjabýssum, o.s.frv.
0066	Kveikiþráður	1.4 G	Kveikiþráður Hlutur sem samanstendur af tauþræði sem hefur verið húðaður með svörtu púðri, eða öðru slíku skoteldaefni sem brennur hratt, og sveigjanlegri hlífðarkápu, eða hlutur sem samanstendur af kjarna úr svörtu púðri sem er umlukinn sveigjanlegu ofnu efni. Þráðurinn brennur með framrás eftir lengd sinni með utanáloga og er notaður til að senda kveikingu frá búnaði yfir í hleðslu.
0092	Blys, yfirborðs-	1.3 G	Blys Hlutur sem innihalda skoteldaefni og eru hannaðir til að lýsa, auðkenna, gefa merki eða vara við.
0093	Blys, loft-	1.3 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0092
0101	Kveikiþráður, ekki sprengifimur	1.3 G	Kveikiþráður/kveikibúnaður (enska: Fuse/Fuze) Þó að orðin séu skyld (franska: fusée, fusil) og séu stundum talin vera mismunandi stafsetning á sama orði er gagnlegt að viðhalda þeirri venju að kveikiþráður (fuse) vísi til kveikibúnaðar (fuze) sem svipar til þráðar af einhverju tagi en kveikibúnaður til búnaðar í skotfærum sem getur verið ýmist vélbúnaður, rafbúnaður, efnasamband eða vökvabúnaður og kemur af stað tundurslóð með sprengibruna eða sprengingu. Kveikiþráður, tafarlaus, ekki sprengifimur Hlutur sem samanstendur af bómullarþræði sem hefur verið mettaður með finu svörtu púði (quickmatch). Brennur með utanáloga og er notaður í kveikislóðum fyrir flugelda o.s.frv.
0103	Kveikirör, málmklætt	1.4 G	Kveikirör, málmklætt Hlutur sem samanstendur af málmröri og kjarna fylltum sprengibrunaefni.
0171	Skotfæri, lýsandi, með eða án sundrara, kasthleðslu eða drifhleðslu.	1.2 G	Skotfæri, lýsandi, með eða án sundrara, kasthleðslu eða drifhleðslu. Skotfæri sem hönnuð eru til að gefa frá sér sterkt, stakt ljós til að lýsa upp svæði. Hugtakið tekur til lýsandi skothylkja, handsprengna og skeyta auk lýsandi sprengna og sprengna til að auðkenna skotmörk.
0191	Merkjablys, hand-	1.4 G	Hlutir hannaðir til að gefa merki.
0192	Hvellmerki fyrir járnbrautir	1.1 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 00191
0194	Merki, neyðar-, fyrir skip	1.1 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 00191

S.þ. nr.,	HEITI og LÝSING	FLOKKUR/ DEILD	ORÐALISTI (skal aðeins notast sem leiðarvísir til upplýsingar)
0195	Merki, neyðar-, fyrir skip	1.3 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0191
0196	Merki, reyk-	1.1 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0191
0197	Merki, reyk-	1.4 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0191
0212	Ljósþor fyrir skotfæri	1.3 G	Ljósþor fyrir skotfæri Innsiglaðir hlutir sem innihalda skoteldaefni, hannaðir til að sýna feril skeytis.
0254	Skotfæri, lýsandi, með eða án sundrara, kasthleðslu eða drifhleðslu.	1.3 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0171
0297	Skotfæri, lýsandi, með eða án sundrara, kasthleðslu eða drifhleðslu.	1.4 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0254
0299	Sprengjur, myndatökublossa-	1.3 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0039
0300	Íkveikjuskotfæri, með eða án sundrara, kasthleðslu eða drifhleðslu.	1.4 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0009
0301	Skotfæri, táraframkallandi, með sundrara, kasthleðslu	1.4 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0018
0303	Skotfæri, reyk-, með eða án sundrara, kasthleðslu	1.4 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0015
0306	Ljósþor fyrir skotfæri	1.4 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0212
0312	Merkjaskothylki	1.4 G	Merkjaskothylki Hlutir hannaðir til að skjóta litblysum eða öðrum merkjum úr merkjablyssum.
0313	Merki, reyk-	1.2 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 00195
0318	Æfingasprengjur, hand- eða riffil-	1.3 G	Æfingasprengjur, hand- eða riffil- Hlutir sem eru hannaðir til þess að vera kastað með handafli eða varpað með riffli. Hugtakið felur í sér: Æfingasprengjur, hand- eða riffil-.
0319	Rörhvellhetta	1.3 G	Rörhvellhetta Hlutir sem samanstanda af hvellhettu til kveikingar og viðbótarhleðslu af sprengibrunaefni eins og svörtu púðri til að kveikja í drifhleðslu í skothylki t.d. fyrir. fallbyssu.
0320	Rörhvellhetta	1.4 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0319
0333	Skoteldar	1.1 G	Skoteldar Flugeldavörur hannaðar til að skemmta.
0334	Skoteldar	1.2 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0333
0335	Skoteldar	1.3 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0333

S.þ. nr.	HEITI og LÝSING	FLOKKUR/ DEILD	ORÐALISTI (skal aðeins notast sem leiðarvísir til upplýsingar)
0336	Skoteldar	1.4 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 00333
0362	Æfingaskotfæri	1.4 G	Æfingaskotfæri Skotfæri án aðalsundrunarhleðslu, sem innihalda sundrara eða kasthleðslu. Yfirleitt innihalda þau einnig kveikibúnað og drifhleðslu.
0363	Prófunarskotfæri	1.4 G	Prófunarskotfæri Skotfæri sem innihalda skoteldaefni, notuð til að prófa nothæfi eða styrk nýrra skotfæra, vopnahluta eða -samsetninga.
0372	Æfingasprengjur, hand- eða riffil-	1.2 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0318
0373	Merkjagjafi, hand-	1.4 S	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0191
0403	Blys, loft-	1.4 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0092
0418	Blys, yfirborðs-	1.2 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0092
0419	Blys, yfirborðs-	1.1 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0092
0420	Blys, loft-	1.1 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0092
0421	Blys, loft-	1.2 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0092
0424	Skeyti, treg með ljósspori	1.3 G	Skeyti Hlutir s.s. sprengikúlur eða byssukúlur sem skotið er úr fallbyssu eða annars konar stórskotaliðsbyssu, riffli eða öðru smærra vopni. Þeir geta verið tregir, með eða án ljósspors, eða geta innihaldið sundrara eða kasthleðslu, eða sundrunarhleðslu. Hugtakið felur í sér: Skeyti, treg, með ljósspori, skeyti með sundrara eða kasthleðslu, skeyti með sundrunarhleðslu.
0425	Skeyti, treg með ljósspori	1.4 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0424
0428	Flugeldavörur til tækninota	1.1 G	Flugeldavörur til tækninota Hlutir sem innihalda skoteldaefni til tækninota s.s. varnaframleiðslu, gasframleiðslu, fyrir sjónspil, o.s.frv. Hugtakið tekur ekki til eftirfarandi hluta sem eru skráðir sérstaklega: allra skotfæra, merkjaskothylkja, sprengihöggvara fyrir strengi/kaðla, flugelda, loftblysa, yfirborðsblysa, sleppibúnaðar með sprengiefni, sprengihnoða, handmerkjagjafa, neyðarmerkja, hvellmerkja fyrir járnbrautir, reykmerkja.
0429	Flugeldavörur til tækninota	1.2 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0428
0430	Flugeldavörur til tækninota	1.3 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0428
0431	Flugeldavörur til tækninota	1.4 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0428

UN-S.þ. nr.	HEITI og LÝSING	FLOKKUR/ DEILD	ORÐALISTI (skal aðeins notast sem leiðarvísir til upplýsingar)
0434	Skeyti með sundrara eða kasthleðslu	1.2 G	Skeyti Hlutir s.s. sprengikúlur eða byssukúlur sem skotið er úr fallbyssu eða annars konar stórskotaliðsbyssu, riffli eða öðru smærra vopni. Þeir geta verið tregir, með eða án ljósspors, eða geta innihaldið sundrara eða kasthleðslu eða sundrunarhleðslu. Hugtakið felur í sér: Skeyti, treg, með ljósspori, skeyti með sundrara eða kasthleðslu, skeyti með sundrunarhleðslu.
0435	Skeyti með sundrara eða kasthleðslu	1.4 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0434
0452	Æfingasprengjur, hand- eða riffil-	1.4 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0372
0487	Merki, reyk-	1.3 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0194
0488	Æfingaskotfæri	1.3 G	Æfingaskotfæri Skotfæri án aðalsundrara, sem innihalda sundrara eða kasthleðslu. Yfirleitt innihalda þau einnig kveikibúnað og drifhleðslu. Hugtakið felur ekki í sér eftirfarandi vörur sem eru skráðar sérstaklega: Æfingahandsprengjur
0492	Hvellmerki fyrir járnbrautir	1.3 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0194
0493	Hvellmerki fyrir járnbrautir	1.4 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0194
0503	Öryggispúðauppblásarar eða öryggispúðaeiningar eða sætisbeltastrekkjarar	1.4 G	

S.þ. nr.	HEITI og LÝSING	FLOKKUR/ DEILD	ORÐALISTI (skal aðeins notast sem leiðarvísir til upplýsingar)
S-flokkur			
0110	Æfingasprengjur, hand- eða riffil-	1.4 S	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0318
0193	Hvellmerki fyrir járnbrautir	1.4 S	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0194
0337	Flugeldar	1.4 S	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0334
0345	Skeyti, treg með ljósspori	1.4 S	Skeyti Hlutir s.s. sprengikúlur eða byssukúlur sem skotið er úr fallbyssu eða annars konar stórskotaliðsbyssu, riffli eða öðru smærra vopni. Þeir geta verið tregir, með eða án ljósspors eða geta innihaldið sundrara eða kasthleðslu, eða sundrunarhleðslu.
0376	Rörhvellhetta	1.4 S	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0319
0404	Blys, loft-	1.4 S	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0092

S.þ. nr.	HEITI og LÝSING	FLOKKUR/ DEILD	ORÐALISTI (skal aðeins notast sem leiðarvísir til upplýsingar)
0405	Merkjaskothylki	1.4 S	Merkjaskothylki Hlutir hannaðir til að skjóta litblysum eða öðrum merkjum úr merkjabýssum, o.s.frv.
0432	Flugeldavörur til tækninota	1.4 S	

II. VIÐAUKI

Hlutir sem krafist er ákvörðunar um hvort þeir teljist flugeldavörur eða sprengiefni

S.þ. nr.	HEITI og LÝSING	FLOKKUR/ DEILD	ORÐALISTI (skal aðeins notast sem leiðarvísir til upplýsingar)
G-flokkur:			
0121	Kveikjur	1.1 G	Kveikjur Hlutir sem innihalda eina eða fleiri tegund sprengiefna sem notaðir eru til að setja af stað sprengibruna í sprengifimri tundurslóð. Þá má ræsa efnafræðilega, með rafmagni eða vélrænt.
0314	Kveikjur	1.2 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0121
0315	Kveikjur	1.3 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0121
0316	Kveikibúnaður	1.3 G	
0317	Kveikibúnaður	1.4 G	
0325	Kveikjur	1.4 G	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0121
0353	Hlutir, sprengifimur, ekki tilgreindir annars staðar.	1.4 G	
0454	Kveikjur	1.4 S	Sjá færslu fyrir S.þ. nr. 0121

S.þ. nr.	HEITI og LÝSING	FLOKKUR/ DEILD	ORÐALISTI (skal aðeins notast sem leiðarvísir til upplýsingar)
S-flokkur			
0131	Þráðkveikjarar	1.4 S	Þráðkveikjarar Hlutir af ýmsum gerðum ræstir með núningi, höggi eða rafmagni og notaðir til að kveikja í öryggiskveikiþráðum.
0349	Hlutir, sprengifimur, ekki tilgreindir annars staðar.	1.4 S	
0368	Kveikibúnaður	1.4 S	

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2005/44/EB

2008/EES/44/11

frá 7. september 2005

um samræmda upplýsingaþjónustu um ár (RIS) á skipgengum vatnaleiðum í Bandalaginu (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 71. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálsans⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Nýting upplýsinga- og fjarskiptatækni á skipgengum vatnaleiðum stuðlar að því að auka til muna öryggi og skilvirkni flutninga á skipgengum vatnaleiðum.
- 2) Í sumum aðildarríkjum eru nú þegar nýttar innlendar aðferðir við upplýsingaþjónustu á mismunandi vatnaleiðum. Til að tryggja samræmd, rekstrarsamhæfð og opin siglingatæki og upplýsingakerfi siglinga á skipgengum vatnaleiðum í Bandalaginu skal innleiða sameiginlegar kröfur og tækniforskriftir.
- 3) Af öryggisástæðum og til að tryggja samhæfingu á evrópskum vettvangi skal efni slíkra sameiginlegra krafna og tækniforskrifta byggjast á starfi á þessu sviði sem viðeigandi alþjóðastofnanir inna af hendi, t.d. Alþjóðasamtök á sviði hafnamála (PIANC), Miðnefnd um siglingar á Rínarfljóti (CCNR) og Efnahagsnefnd Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu (UNECE).
- 4) Upplýsingaþjónusta um ár (RIS) skal byggjast á rekstrarsamhæfðum kerfum sem grundvallast á opnum og opinberum stöðlum sem allir kerfisbirgjar og notendur hafa aðgang að án mismununar.
- 5) Ekki er lögboðið að fylgja þessum kröfum og tækniforskriftum á innlendum skipgengum vatnaleiðum sem ekki tengjast skipgengu leiðaneti annars aðildarríkis. Þó er mælt með því að upplýsingaþjónusta um ár, eins og hún er skilgreind í þessari tilskipun, komi til framkvæmda á þessum skipgengum vatnaleiðum og að kerfin, sem fyrir eru, verði rekstrarsamhæfð við hana.

- 6) Markmiðið með þróun upplýsingaþjónustu um ár skal vera að stuðla að öruggum, skilvirkum og umhverfisvænum siglingum á skipgengum vatnaleiðum, sem er uppfyllt með verkefnum eins og umferðar- og flutningastjórnun, umhverfis- og grunnvirkjavernd og framfylgd sérstakra reglna.
- 7) Kröfur varðandi upplýsingaþjónustu um ár skulu a.m.k. taka til upplýsingaþjónustu sem aðildarríkjunum ber að veita.
- 8) Tækniforskriftir, sem eru innleiddar, skulu ná til kerfa eins og rafrænna sjökorta, rafrænna tilkynninga skipa, þ.m.t. samræmt, evrópskt númerakerfi skipa, tilkynningar til skipstjóra og rakning ferils og slóðar skips. Nefnd skal tryggja tæknilegt samhæfi búnaðar sem er nauðsynlegur til notkunar fyrir upplýsingaþjónustu um ár.
- 9) Það skal vera á ábyrgð aðildarríkjanna, í samstarfi við Bandalagið, að hvetja notendur til að fara að kröfum um verklagsreglur og búnað, að teknu tilliti til þess að það eru lítil og meðalstór fyrirtæki sem stunda siglingar á skipgengum vatnaleiðum.
- 10) Innleiðing upplýsingaþjónustu um ár mun hafa í för með sér vinnslu persónuupplýsinga. Slík vinnsla skal fara fram í samræmi við reglur Bandalagsins, eins og þær eru m.a. settar fram í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga⁽³⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/58/EB frá 12. júlí 2002 um vinnslu persónuupplýsinga og um verndun einkalífs á sviði rafrænna fjarskipta⁽⁴⁾. Innleiðing upplýsingaþjónustu um ár skal ekki hafa í för með sér eftirlitslausa vinnslu fjárhagslegra viðkvæmra gagna sem tengjast markaðsaðilum.
- 11) Að því er varðar upplýsingaþjónustu um ár, þar sem krafist er nákvæmrar staðsetningar, skal mælt með notkun staðsetningartækni um gervihnött. Þessi tækni skal, eftir því sem kostur er, vera rekstrarsamhæfð við önnur viðeigandi kerfi og skal samþætt þeim, í samræmi við gildandi ákvarðanir á þessu sviði.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 255, 30.9.2005, bls. 152. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 11/2006 frá 27. janúar 2006 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 17, 30.3.2006, bls. 12.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 157, 28.6.2005, bls. 56.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 23. febrúar 2005 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB). Ákvörðun ráðsins frá 27. júní 2005.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31. Tilskipuninni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003 (Stjtið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 201, 31.7.2002, bls. 37.

12) Þar sem aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði þessarar tilskipunar, nánar tiltekið sett á stofn samhæfða upplýsingaþjónustu um ár í Bandalaginu, og auðveldara er að ná markmiðinu á vettvangi Bandalagsins vegna þess hve áætlunin er umfangsmikil, er Bandalaginu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við dreifðisregluna eins og fram kemur í 5. gr. sáttmálsins. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og fram kemur í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná megi því markmiði.

13) Samþykkja skal nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.

14) Í samræmi við 34. gr. samstarfssamnings um betri lagasetningu ⁽²⁾ eru aðildarríkin hvött til þess, bæði í eigin þágu og í þágu Bandalagsins, að semja og birta sín eigin yfirlit sem, eftir því sem kostur er, sýna samsvörum milli þessarar tilskipunar og lögleiðingarráðstafana þeirra,

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Viðfangsefni

1. Í þessari tilskipun er settur rammi um nýtingu og not af samræmdri upplýsingaþjónustu um ár (RIS) í Bandalaginu til að styrkja flutninga á skipgengum vatnaleiðum með það í huga að auka öryggi, skilvirkni og umhverfisvænleika og til að auðvelda tengsl við annan flutningsmáta.

2. Þessi tilskipun setur ramma um að innleiða og þróa frekar tækniröfur, forskriftir og skilyrði til að tryggja samræmda, rekstrarsamhæfða og opna upplýsingaþjónustu um ár á skipgengum vatnaleiðum í Bandalaginu. Framkvæmdastjórnin skal, með aðstoð nefndarinnar sem um getur í 11. gr., sjá um að innleiða og þróa frekar tækniröfur, forskriftir og skilyrði. Í þessu samhengi skal framkvæmdastjórnin taka tilhlýðilegt tillit til ráðstafana sem alþjóðastofnanir hafa þróað, s.s. Alþjóðasamtök á sviði hafnamála (PIANC), Miðnefnd um siglingar á Rínarfljóti (CCNR) og Efnahagsnefnd Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu (UNECE). Tryggja skal samfelldni við annars konar umferðarstjórnunarbýðustu, einkum við umferðarstjórnun og upplýsingaþjónustu skipa á sjó.

2. gr.

Gildissvið

1. Þessi tilskipun gildir um framkvæmd og rekstur upplýsingaþjónustu um ár á öllum skipgengum vatnaleiðum aðildarríkjanna í IV. flokki og hærri flokki sem eru tengdar, með vatnaleið í IV. flokki eða hærri flokki, við vatnaleið í IV. flokki eða hærri flokki hjá öðru aðildarríki, þ.m.t. hafnir við slíkar vatnaleiðir eins og um getur í ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1346/2001/EB frá 22. maí 2001 um breytingu á ákvörðun nr. 1692/96/EB að því er varðar hafnir við sjó, hafnir við vötn og stöðvar fyrir samtengda flutninga svo og framkvæmdaverkefni nr. 8 í III. viðauka ⁽³⁾. Í þessari tilskipun gildir flokkun skipgengra vatnaleiða í Evrópu eins og hún er sett fram í ályktun Efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 30 frá 12. nóvember 1992.

2. Aðildarríkjum er heimilt að beita þessari tilskipun á skipgengar vatnaleiðir og hafnir við vötn sem ekki er getið um í 1. mgr.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „upplýsingaþjónusta um ár (RIS)“: samræmd upplýsingaþjónusta til að styðja við umferðar- og flutningastjórnun í siglingum á skipgengum vatnaleiðum, þ.m.t., að því marki sem það er tæknilega mögulegt, tengsl við annan flutningsmáta. Upplýsingaþjónusta um ár tekur ekki til innri viðskiptastarfsemi milli eins eða fleiri hlutaðeigandi fyrirtækja en hún er opin fyrir tengslum við viðskiptastarfsemi. Upplýsingaþjónusta um ár nær yfir þjónustu s.s. upplýsingar um merktar siglingaleiðir, upplýsingar um umferð, umferðarstjórnun, stuðning við áfallavarnir, upplýsingar fyrir stjórnendur flutninga, tölfraðiupplýsinga- og tollþjónustu svo og vatnaleiðagjöld og hafnargjöld,
- b) „upplýsingar um merкта siglingaleið“: landfræðilegar, vatnafræðilegar og stjórnsýslulegar upplýsingar um tiltekna vatnaleið (merкта siglingaleið). Upplýsingar um merktar siglingaleiðir eru einhliða upplýsingar:

frá landi til skips eða frá landi til skrifstofu,

- c) „upplýsingar um umferðarúrlausnir“: upplýsingar sem hafa áhrif á skjótar siglingafræðilegar ákvarðanir við raunverulegar umferðaraðstæður og nærliggjandi, landfræðilegt umhverfi,
- d) „stefnumótandi upplýsingar um umferð“: upplýsingar sem hafa áhrif á ákvarðanir notenda upplýsingaþjónustu um ár þegar til meðallangs eða langs tíma er litið,
- e) „kerfi fyrir upplýsingaþjónustu um ár“: veiting upplýsingaþjónustu með hjálp þar til gerðra kerfa,
- f) „miðstöð upplýsingaþjónustu um ár“: staður þar sem starfsfólk annast þjónustuna,

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

⁽²⁾ Stjótið. ESB C 321, 31.12.2003, bls. 1.

⁽³⁾ Stjótið. EB L 185, 6.7.2001, bls. 1.

g) „notendur upplýsingaþjónustu um ár“: allir mismunandi notendahópar þ.m.t. bátsformenn, starfsfólk upplýsingaþjónustu um ár, stjórnendur flóðgátta og/eða brúa, yfirvöld vatnaleiða, rekstraraðilar hafna og endastöðva, starfsfólk í áfallamiðstöðvum neyðarþjónustu, flotastjórnendur, farmflytjendur og -miðlarar,

h) „rekstrarsamhæfi“: þjónusta, gagnainnihald, snið gagnaskipta og tíðni eru samræmd á þann hátt að notendur upplýsingaþjónustu um ár hafi aðgang að sömu þjónustu og upplýsingum á evrópskum vettvangi.

4. gr.

Stofnun upplýsingaþjónustu um ár

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að koma á fót upplýsingaþjónustu um ár á skipgengum vatnaleiðum sem falla undir gildissvið 2. gr.

2. Aðildarríkin skulu þróa upplýsingaþjónustu um ár með þeim hætti að kerfi hennar sé skilvirk, unnt sé að stækka það og samhæfa þannig að það geti tengst öðrum kerfum fyrir upplýsingaþjónustu um ár og, ef mögulegt er, kerfum fyrir annan flutningsmáta. Einnir skal vera unnt að tengja kerfið við stjórnkerfi á sviði samganga og viðskiptastarfsemi.

3. Til þess að stofna upplýsingaþjónustu um ár skulu aðildarríkin:

a) veita notendum upplýsingaþjónustu um ár öll viðeigandi gögn sem varða siglinga- og sjóferðaáætlanir á skipgengum vatnaleiðum. Þessi gögn skulu a.m.k. afhent á aðgengilegu, rafrænu sniði,

b) tryggja að rafræn sjókort, sem henta til siglingafræðilegra nota, fyrir allar skipgengar vatnaleiðir í flokki Va og hærri flokki í samræmi við flokkun skipgengra vatnaleiða í Evrópu og til viðbótar við gögnin sem um getur í a-lið, séu aðgengileg fyrir notendur upplýsingaþjónustu um ár,

c) gera lögbærum yfirvöldum kleift að taka á móti rafrænum tilkynningum frá skipum að því er varðar gögn sem krafist er frá þeim, svo fremi sem krafist er tilkynninga frá skipum samkvæmt innlendum eða alþjóðlegum reglum. Þegar um er að ræða flutninga yfir landamæri skal senda lögbærum yfirvöldum aðliggjandi ríkis þessar upplýsingar og sendingu allra slíka upplýsinga skal vera lokið áður en skipin koma að landamærunum.

d) tryggja að tilkynningar til skipstjóra, þ.m.t. vatnshæð (eða hámark leyfilegrar djúpristu) og skýrslur um ís á skipgengum vatnaleiðum séu sendar sem stöðluð og kóðuð

skilaboð sem unnt er að hala niður. Í stöðluðu skilaboðunum skulu a.m.k. koma fram þær upplýsingar sem eru nauðsynlegar til öruggrar siglingar. Tilkynningar til skipstjóra skulu a.m.k. afhentar á aðgengilegu, rafrænu sniði.

Skuldbindingarnar, sem um getur í þessari málsgrein, skulu uppfylltar í samræmi við forskriftirnar sem eru skilgreindar í I. og II. viðauka.

4. Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu koma á fót miðstöðvum fyrir upplýsingaþjónustu um ár í samræmi við svæðisbundnar þarfir.

5. Þegar notuð eru sjálfvirk auðkenniskerfi (AIS) skal svæðisbundið fyrirkomulag gilda, að því er varðar þráðlausa fjarskiptaþjónustu á skipgengum vatnaleiðum sem samþykkt var í Basel þann 6. apríl 2000 innan ramma fjarskiptareglna Alþjóðafjarskiptasambandsins (ITU).

6. Aðildarríkin skulu, í samvinnu við Bandalagið, ef við á, hvetja bátsformenn, rekstraraðila, umboðsaðila eða eigendur skipa, sem sigla á skipgengum vatnaleiðum þeirra, og farmsendendur eða eigendur vara, sem eru um borð í slíkum skipum, til að nýta sér að öllu leyti þá þjónustu sem látin er í té samkvæmt þessari tilskipun.

7. Framkvæmdastjórnin skal gera viðeigandi ráðstafanir til að sannprófa rekstrarsamhæfi, áreiðanleika og öryggi upplýsingaþjónustu um ár.

5. gr.

Tæknilegar viðmiðunarreglur og forskriftir

1. Til að styðja við upplýsingaþjónustu um ár og til að tryggja rekstrarsamhæfi þessarar þjónustu, eins og krafist er í 2. mgr. 4. gr., skal framkvæmdastjórnin skilgreina, í samræmi við 2. mgr., tæknilegar viðmiðunarreglur um skipulagningu, framkvæmd og rekstrarlega notkun þjónustunnar (viðmiðunarreglur upplýsingaþjónustu um ár) ásamt tækniforskriftum, einkum á eftirtöldum sviðum:

a) rafræn sjó korta- og upplýsingakerfi fyrir siglingar á skipgengum vatnaleiðum (ECDIS-kerfi fyrir skipgengar vatnaleiðir),

b) rafrænar tilkynningar skipa,

c) tilkynningar til skipstjóra,

d) kerfi til að rekja feril og slóð skipa,

e) samhæfi búnaðar sem er nauðsynlegur til notkunar fyrir upplýsingaþjónustu um ár.

Þessar viðmiðunarreglur og forskriftir skulu byggjast á tæknilegu grundvallarreglunum í II. viðauka og skulu taka mið af starfi sem viðeigandi alþjóðastofnanir hafa innt af hendi á þessu sviði.

2. Framkvæmdastjórnin skal semja tæknilegu viðmiðunarreglurnar og forskriftirnar, sem um getur í 1. mgr. og breyta þeim, eftir því sem við á, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 11. gr. Þetta skal fara fram í samræmi við eftirfarandi tímaáætlun:

- a) viðmiðunarreglur fyrir upplýsingaþjónustu um ár, eigi síðar en 20. júlí 2006,
- b) tækniforskriftir varðandi ECDIS-kerfi fyrir skipgengar vatnaleiðir, rafrænar tilkynningar skipa og tilkynningar til skipstjóra, eigi síðar en 20. október 2006,
- c) tækniforskriftir varðandi kerfi til að rekja feril og slóð skipa, eigi síðar en 20. janúar 2007.

3. Viðmiðunarreglur og forskriftir fyrir upplýsingaþjónustu um ár skal birta í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

6. gr.

Staðsetning um gervihnött

Að því er varðar upplýsingaþjónustu um ár, þar sem staðsetning þarf að vera nákvæm, er mælt með notkun staðsetningartækni um gervihnött.

7. gr.

Gerðarsamþykki fyrir búnað fyrir upplýsingaþjónustu um ár

1. Ef þörf krefur vegna öryggis í siglingum og þess er krafist sökum viðeigandi tækniforskrifta, skal enda- og netbúnaður ásamt hugbúnaði fyrir upplýsingaþjónustu um ár vera gerðarsamþykktur í samræmi við þessar forskriftir áður en hann er tekinn í notkun á skipgengum vatnaleiðum.

2. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þá innlendu aðila sem bera ábyrgð á gerðarsamþykki. Framkvæmdastjórnin skal senda hinum aðildarríkjunum þessar upplýsingar.

3. Öll aðildarríkin skulu viðurkenna gerðarsamþykki sem innlendir aðilar í hinum aðildarríkjunum gefa út, eins og um getur í 2. mgr.

8. gr.

Lögbær yfirvöld

Aðildarríkin skulu tilnefna lögbær yfirvöld sem eiga að stjórna kerfum fyrir upplýsingaþjónustu um ár og alþjóðlegum gagnaskiptum. Tilkynna skal framkvæmdastjórninni um þessi yfirvöld.

9. gr.

Reglur um friðhelgi, öryggi og endurnotkun upplýsinga

1. Aðildarríkin skulu tryggja að vinnsla persónuupplýsinga, sem eru nauðsynlegar vegna starfsemi upplýsingaþjónustu um ár, fari fram í samræmi við reglur Bandalagsins um verndun frelsis og grundvallarréttinda einstaklinga, þ.m.t. tilskipanir 95/46/EB og 2002/58/EB.

2. Aðildarríkin skulu framkvæma og viðhafa öryggisráðstafanir til að vernda skilaboð og skrár upplýsingaþjónustu um ár gegn óæskilegum atburðum eða misnotkun, þ.m.t. óviðeigandi aðgangur, breytingar eða þær glatist.

3. Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 2003/98/EB frá 17. nóvember 2003 um endurnotkun upplýsinga frá hinu opinbera ⁽¹⁾ gildir.

10. gr.

Málsmæðferð vegna breytinga

Heimilt er að breyta I. og II. viðauka, í ljósi fenginnar reynslu af því að beita ákvæðum þessarar tilskipunar, og laga þá að tækniframförum í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 11. gr.

11. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar sem komið var á fót skv. 7. gr. tilskipunar ráðsins 91/672/EBE frá 16. desember 1991 um gagnkvæma viðurkenningu á innlendum skipstjórnarskírteinum fyrir flutning á vörum og farþegum á skipgengum vatnaleiðum ⁽²⁾.

2. Þar sem vísað er til þessarar málsgreinar skulu ákvæði 3. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda, með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

4. Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

5. Framkvæmdastjórnin skal ráðfæra sig reglulega við fulltrúa geirans.

12. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríki, þar sem eru skipgengar vatnaleiðir sem falla undir gildissvið 2. gr., skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 20. október 2007. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 345, 31.12.2003, bls. 90.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 373, 31.12.1991, bls. 29. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1882/2003.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvisun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvisun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvisun.

2. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að uppfylla kröfurnar, sem settar eru fram í 4. gr., eigi síðar en 30 mánuðum eftir gildistöku viðkomandi tæknilegra viðmiðunarreglna og forskrifta sem um getur í 5. gr.

3. Framkvæmdastjórninni er heimilt, að beiðni aðildarríkis, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 11. gr., að framlengja tímabilið, sem kveðið er á um í 2. mgr., til að framfylgja einni eða fleiri kröfum 4. gr. varðandi skipgengar vatnaleiðir sem falla undir gildissvið 2. gr. en þar sem umferðarpungi er lítill, eða varðandi skipgengar vatnaleiðir þar sem kostnaður við slíka framkvæmd yrði í engu samræmi við ávinninginn sem af henni hlytist. Framkvæmdastjórninni er heimilt að framlengja þetta tímabil með einfaldri ákvörðun. Heimilt er að endurnýja framlenginguna. Í rökum, sem eiga að fylgja beiðni aðildarríkis, skal vísa til mikils umferðarpunga og efnahagslegra skilyrða á þeirri vatnaleið sem um ræðir. Þar til framkvæmdastjórnin tekur ákvörðun er aðildarríkinu, sem hefur farið fram á framlengingu, heimilt að halda starfsemi sinni áfram eins og framlengingin hafi þegar verið veitt.

4. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni texta helstu ákvæða úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

5. Aðildarríkin skulu, ef nauðsyn krefur, aðstoða hvert annað við framkvæmd þessarar tilskipunar.

6. Framkvæmdastjórnin skal hafa eftirlit með stofnun upplýsingaþjónustu um ár og senda Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu, eigi síðar en 20. október 2008.

13. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

14. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkja þar sem eru skipgengar vatnaleiðir er falla undir gildissvið 2. gr.

Gjört í Strassborg 7. september 2005.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. BORRELL FONTELLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

C. CLARKE

forseti.

*I. VIÐAUKI***LÁGMARKSKRÖFUR UM GÖGN**

Eins og um getur í a-lið 3. mgr. 4. gr. skal einkum láta í té gögn um eftirfarandi:

- öxul vatnaleiða gefinn upp í kílómetrum,
- takmarkanir fyrir skip eða skipalestir með tilliti til lengdar, breiddar, djúpristu og hæðar hæsta punkts skips yfir vatnsborði
- starfrækslutíma mannvirkja sem hindra siglingu, einkum skipastigar og brýr,
- staðsetningu hafna og umskipunarstaða,
- viðmiðunargögn fyrir vatnshæðarmælitæki sem skipta máli fyrir siglingu.

II. VIÐAUKI

**GRUNDVALLARATRIÐI VARÐANDI VIÐMIÐUNARREGLUR OG TÆKNIFORSKRIFTIR FYRIR
UPPLÝSINGAÞJÓNUSTU UM ÁR****1. Viðmiðunarreglur um upplýsingaþjónustu um ár**

Í viðmiðunarreglum um upplýsingaþjónustu um ár, sem um getur í 5. gr., skal virða eftirfarandi grundvallaratriði:

- a) upplýsingar um tæknilegar kröfur um skipulagningu, framkvæmd og rekstrarlega notkun þjónustu og tengdra kerfa,
- b) uppbyggingu og skipulag upplýsingaþjónustu um ár, og
- c) tilmæli til skipa varðandi þátttöku í upplýsingaþjónustu um ár, varðandi sérþjónustu og varðandi þróun upplýsingaþjónustu um ár í áföngum.

2. ECDIS-kerfi fyrir skipgengar vatnaleiðir

Í tækniforskriftum, sem skulu fastsettar fyrir rafræn sjókorta- og upplýsingakerfi (ECDIS-kerfi fyrir skipgengar vatnaleiðir) í samræmi við 5. gr., skal virða eftirfarandi grundvallaratriði:

- a) samhæfi við ECDIS-kerfi til siglinga á sjó, í því skyni að greiða fyrir umferð skipa sem sigla á skipgengum vatnaleiðum á umferðarleiðum þar sem saman kemur umferð frá árósum og sjó og skipgengum fljótum,
- b) skilgreiningu á lágmarkskröfum fyrir ECDIS-búnað fyrir skipgengar vatnaleiðir sem og lágmarksinnihaldi rafrænna sjókorta, með hliðsjón af öryggi í siglingum, einkum:
 - að áreiðanleiki og tiltækileiki ECDIS-búnaðar fyrir skipgengar vatnaleiðir sé sem mestur,
 - að ECDIS-búnaður fyrir skipgengar vatnaleiðir sé nógu traustur til að þola umhverfisaðstæður, sem almennt ríkja um borð í skipi, án þess að rýra gæði eða áreiðanleika,
 - að í rafrænum sjókortum sé getið um alls konar landfræðileg atriði (t.d. mörk merktra siglingaleiða, mannvirki á strandlengjunni, sjómerki) sem eru nauðsynleg til öruggrar siglingar,
 - að unnt sé að vakta rafrænt sjókort og vinna við það með yfirlagðri ratsjármýnd þegar það er notað við að stjórna skipinu,
- c) samþættingu upplýsinga um dýpi á merktum siglingaleiðum í rafræna sjókorta- og upplýsingakerfinu og upplýsinga um fyrirframskilgreinda eða raunverulega hæð vatnsborðsins,
- d) samþættingu viðbótarupplýsinga (t.d. frá öðrum aðilum en lögbærum yfirvöldum) í rafræna sjókorta- og upplýsingakerfinu að því er varðar ECDIS-kerfi fyrir skipgengar vatnaleiðir án þess að það hafi áhrif á upplýsingar sem eru nauðsynlegar til öruggrar siglingar,
- e) aðgengi notenda upplýsingaþjónustu um ár að rafrænum sjókortum,
- f) aðgengi framleiðanda kerfa að gögnum fyrir rafræn sjókort, þegar það á við, gegn sanngjörnu kostnaðartengdu gjaldi.

3. Rafrænar tilkynningar skipa

Í tækniforskriftum fyrir rafrænar tilkynningar skipa, sem sigla á skipgengum vatnaleiðum í samræmi við 5. gr., skal virða eftirfarandi grundvallaratriði:

- a) að greiða fyrir rafrænum gagnaskiptum milli lögbærra yfirvalda aðildarríkjanna, milli þeirra sem stunda siglingar á skipgengum vatnaleiðum og einnig á sjó svo og margþættem flutningum þar sem gert er ráð fyrir siglingum á skipgengum vatnaleiðum,
- b) að nota stöðluð tilkynningaskeyti um flutninga frá skipi til yfirvalda, frá yfirvöldum til skips og yfirvöldum til yfirvalda til að ná fram samhæfi við siglingar á sjó,
- c) að nota alþjóðlega viðurkenndar kóðaskrár og flokka, þar sem hugsanlega er bætt við atriðum með hliðsjón af þörfum að því er varðar siglingar á skipgengum vatnaleiðum.
- d) að nota sértækt evrópskt skipakenninúmer.

4. Tilkynningar til skipstjóra

Í tækniforskriftum fyrir tilkynningar til skipstjóra, í samræmi við 5. gr., einkum varðandi upplýsingar um merktar siglingaleiðir, upplýsingar um umferð og umferðastjórnun ásamt sjóferðaáætlunum, skal virða eftirfarandi grundvallaratriði:

- a) staðlaða gagnaskipan þar sem notast er við fyrirframskilgreindar textaeyningar og er kóðað í miklum mæli til að unnt sé að þýða mikilvægustu boðin sjálfvirk á önnur tungumál og til að greiða fyrir samþættingu tilkynninga til skipstjóra við sjóferðaáætlakerfi,
- b) samhæfi stöðluðu gagnaskipanarinnar við ECDIS-gagnaskipan fyrir skipgengar vatnaleiðir til að greiða fyrir samþættingu tilkynninga til skipstjóra við ECDIS-kerfi fyrir skipgengar vatnaleiðir.

5. Kerfi til að rekja feril og slóð skipa

Í tækniforskriftum fyrir kerfi til að rekja feril og slóð skipa, í samræmi við 5. gr., skal virða eftirfarandi grundvallaratriði:

- a) skilgreiningu á þeim kröfum sem varða kerfi og stöðluð boð svo og verklagsreglur svo unnt sé að miðla þeim sjálfvirk,
 - b) aðgreiningu milli kerfa sem uppfylla þarfir um upplýsingar um umferðarúrlausnir og þarfir um stefnumótandi umferðarupplýsingar, bæði að því er varðar nauðsynlega staðsetningarnákvæmni og uppfærsluhraða,
 - c) lýsingu á viðkomandi tæknikerfum til að rekja feril og slóð skipa, s.s. sjálfvirk auðkenniskerfi skipa fyrir skipgengar vatnaleiðir (AIS fyrir skipgengar vatnaleiðir).
 - d) samhæfi gagnasniða fyrir sjálfvirk auðkenniskerfi hafskipa (maritime AIS system).
-

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/44/12

frá 14. apríl 2005

um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki Bandalagsins fyrir tjaldstæði (*)

(tilkynnt með númeri C(2005) 1242)

(2005/338/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1980/2000 frá 17. júlí 2000 um endurskoðað kerfi um veitingu umhverfismerkis Bandalagsins ⁽¹⁾, einkum öðrum málslíð 1. mgr. 6. gr. og 6. mgr. 2. liðar V. viðauka, að höfðu samráði við umhverfismerkinganefnd Evrópusambandsins,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1980/2000 er heimilt að veita umhverfismerki Bandalagsins fyrir vöru sem býr yfir eiginleikum sem gera það að verkum að hún stuðlar að verulegum umbótum að því er varðar helstu umhverfisþætti.

2) Í reglugerð (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að setja skuli sérstakar viðmiðanir fyrir umhverfismerki samkvæmt vöruflokkum og skulu þær byggjast á drögum að viðmiðunum sem umhverfismerkinganefnd Evrópusambandsins hefur sett fram.

3) Að því er varðar tjaldstæði skal skipta vistfræðilegu viðmiðununum annars vegar í þær, sem skytt er að uppfylla allar, og hins vegar þær sem skytt er að uppfylla að tilteknum hluta.

4) Vistfræðilegu viðmiðanir og tilheyrandi kröfur vegna mats og sannprófunar skulu gilda í þrjú ár.

5) Að því er varðar gjald fyrir umsóknir örfyrirtækja, eins og þau eru skilgreind í tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 96/280/EB frá 3. apríl 1996 um skilgreiningu á litlum og meðalstórum fyrirtækjum ⁽²⁾, um umhverfismerkið og notkun örfyrirtækjanna á því, er rétt að kveða á um lækkan, til viðbótar þeirri sem kveðið er á um í reglugerð (EB) nr. 1980/2000 og 5. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2000/728/EB frá 10. nóvember 2000 um ákvörðun á gjöldum vegna afgreiðslu umsókna um umhverfismerki Bandalagsins ásamt árgjöldum ⁽³⁾, í því skyni að taka tillit til takmarkaðra tekjulinda örfyrirtækja og sérstaks vægis þeirra innan þessa vöruflokks.

6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 17. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Vöruflokkurinn „tjaldstæði“ nær til þjónustu sem felst einkum í því að leigja út, gegn gjaldi, stæði með útbúnaði fyrir færanlega aðstöðu til gistingar innan afmarkaðs svæðis.

Flokkurinn nær einnig til annarrar gístiaðstöðu og sameiginlegra þjónustusvæða, sé þau að finna innan afmarkaða svæðisins. „Tjaldstæðið“ innan afmarkaða svæðisins getur einnig náð yfir matsölu og aðstöðu til tómtundaiðkunar sem er undir stjórn rekstraraðila tjaldstæðisins eða í eigu hans.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjórnartíð. ESB L 108, 29.4.2005, bls. 67. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 12/2006 frá 27. janúar 2006 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 17, 30.3.2006, bls. 13.

⁽¹⁾ Stjórnartíð. EB L 237, 21.9.2000, bls. 1.

⁽²⁾ Stjórnartíð. EB L 107, 30.4.1996, bls. 4.

⁽³⁾ Stjórnartíð. EB L 293, 22.11.2000, bls. 18. Ákvörðuninni var breytt með ákvörðun 2003/393/EB (Stjórnartíð. ESB L 135, 3.6.2003, bls. 31).

2. gr.

Tjaldstæði, sem fær umhverfismerki Bandalagsins samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1980/2000, verður að falla undir vöruflokkinn „tjaldstæði“ og uppfylla allar þær viðmiðanir sem eru settar fram í A-lið viðaukans við þessa ákvörðun. Auk þess skal tjaldstæðið uppfylla nægilega margar þeirra viðmiðana, sem eru settar fram í B-þætti viðaukans, en fyrir hverja þeirra eru veitt stig. Tjaldstæðið verður að ná a.m.k.:

- a) 16,5 stigum fyrir meginþjónustuna,
- b) 20 stigum ef önnur gístiaðstaða er í boði þar að auki. Krefjast skal eins stigs til viðbótar ef um er að ræða matsölu og eins stigs fyrir tómstundaaðstöðu, sé slíkt í boði.

3. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði 3. mgr. 1. gr. ákvörðunar 2000/728/EB skal gjald vegna umsóknar lækkað um 75% þegar um er að ræða örfyrirtæki sem sækir um umhverfismerki fyrir tjaldstæði og er ekki kostur á frekari lækkun.
2. Þrátt fyrir ákvæði fyrsta málslíðar 5. mgr. 2.gr. ákvörðunar 2000/728/EB skal lágmarksárgjald örfyrirtækis fyrir notkun umhverfismerkisins vera 100 evrur.
3. Heildarsala tjaldstæðisins á hverju ári skal reiknuð með því að margfalda afhendingarverðið með fjölda gístinátta og lækka töluna, sem þannig fæst, um 50%.

Afhendingarverðið er meðalgjaldið sem gestur tjaldstæðisins greiðir fyrir næturdvöl, þ.m.t. alla þjónustu sem veitt er án sérstaks gjalds. Lækkunin á lágmarksárgjaldinu, sem kveðið er á um í 2. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2000/728/EB, skal gilda.

4. Í þessari ákvörðun gildir sama skilgreining á örfyrirtækjum og í tilmælum 96/280/EB í útgáfunni frá 3. apríl 1996.

4. gr.

Í stjórnsýslunni er kenninúmerið „26“ notað fyrir vöruflokkinn „tjaldstæði“.

5. gr.

Vistfræðilegar viðmiðanir fyrir vöruflokkinn „tjaldstæði“ og viðeigandi kröfur vegna mats og sannprófunar skulu gilda í þrjú ár frá tilkynningardegi þessarar ákvörðunar.

6. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 14. apríl 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Stavros DIMAS

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

ALMENN ÁKVÆÐI

Markmiðið með viðmiðunum

Viðmiðununum er ætlað að takmarka helstu umhverfisáhrif á öllum þremur stigum þjónustuferlisins (innkaupum, veitingu þjónustunnar og myndun úrgangs). Markmiðunum er einkum ætlað að:

- draga úr orkunotkun,
- draga úr vatnsnotkun,
- draga úr myndun úrgangs,
- stuðla að notkun endurnýjanlegra auðlinda og ýta undir að valin séu umhverfisvænni efni en áður voru notuð,
- efla kynningu og fræðslu um umhverfismál.

Nánari lýsing

- Færanleg aðstaða til gistingar, sem um getur í 1. gr., eru t.d. tjöld, hjólhýsi, húsvagnar og húsbílar. Undir gístiaðstöðu flokkast t.d. smáhýsi, leigð, færanleg aðstaða til gistingar og íbúðir. Svæði fyrir sameiginlega þjónustu eru t.d. þvotta- og eldunaraðstaða, kjörbúðir og upplýsingabásar.

Kröfur varðandi mat og sannprófun

Sértækar kröfur varðandi mat og sannprófun eru tilgreindar fyrir neðan hverja viðmiðun sem sett er fram í A- og B-þætti.

Þar sem við á er heimilt að nota aðrar prófunaraðferðir og staðla en tilgreind eru í hverri viðmiðun ef þar til bær aðili, sem metur umsóknina, fellst á að aðferðirnar og staðlarnir séu jafngildir.

Ef þess er krafist að umsækjandi leggi fram yfirlýsingar, upplýsingaskjöl, niðurstöður greininga, prófunarskýrslur eða annað til staðfestingar því að farið sé að viðmiðununum ríkir sá skilningur að þessi plögg geti annaðhvort verið frá umsækjanda sjálfum og/eda birgjum hans eða undirbirgjum þeirra, eftir því sem við á.

Ef við á geta þar til bærar stofnanir krafist fylgiskjala og framkvæmt óháðar sannprófanir.

Þar til bærar stofnanir skulu annast skoðanir á staðnum.

Við mat á umsóknum og eftirlit með því að viðmiðanirnar séu uppfylltar er mælt með því að þar til bærir aðilar taki tillit til þess hvort viðurkenndum umhverfisstjórnunarkerfum, s.s. EMAS eða ISO 14001, er beitt.

(Athugasemd: þess er ekki krafist að slíkum stjórnunarkerfum sé beitt.)

A-ÞÁTTUR

Viðmiðanir sem um getur í 1. mgr. 2. gr.

ORKA

1. Raforka frá endurnýjanlegum orkugjöfum

Að minnsta kosti 22% raforkunnar skulu fást með endurnýjanlegum orkugjöfum, eins og skilgreint er í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/77/EB frá 27. september 2001 um að auka hlutdeild rafmagns, sem er framleitt með endurnýjanlegum orkugjöfum, á innri raforkumarkaði ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 283, 27.10.2001, bls. 33.

Þessi viðmiðun gildir eingöngu um tjaldstæði sem hafa aðgang að markaði þar sem orka, sem er framleidd með endurnýjanlegum orkugjöfum, stendur til boða.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu frá orkuveitunni (eða samning við hana) þar sem fram kemur eðli endurnýjanlega orkugjafans eða orkugjafanna, hve mikill hundraðshluti raforkunnar, sem notaður er, fæst frá endurnýjanlegum orkugjafa og hversu mikill hundraðshluti raforkunnar getur verið frá endurnýjanlegum orkugjafa þegar best lætur. Samkvæmt tilskipun 2001/77/EB eru endurnýjanlegir orkugjafar skilgreindir sem orkugjafar sem eru ekki endurnýjanlegt jarðefnaeldsneyti (vindorka, sólarorka, jarðvarmaorka, öldu- og sjávarfallaorka, vatnsorka og orka úr lífmassa, hauggasi, gasi frá skólphreinsunarstöðvum og lífgasi).

2. Kol og svartolía

Ekki skal nota nein kol sem orkugjafa og heldur ekki neina svartolíu sem inniheldur meira af brennisteini en 0,2%.

Þessi viðmiðun gildir einungis um tjaldstæði með sjálfstætt hitunarkerfi.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt og tilgreina eðli og umfang þeirra orkugjafa sem eru notaðir.

3. Rafmagn til hitunar

Að minnsta kosti 22% þeirrar raforku, sem er notuð til að hita sameiginleg rými, leigt gistirými og neysluvatn, skal fengin úr endurnýjanlegum orkugjöfum eins og skilgreint er í tilskipun 2001/77/EB.

Þessi viðmiðun gildir eingöngu um tjaldstæði sem hafa sjálfstætt hitunarkerfi og hafa aðgang að markaði þar sem rafmagn, sem er framleitt með endurnýjanlegum orkugjöfum, stendur til boða.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt og tilgreina eðli og umfang þeirra orkugjafa sem eru notaðir til hitunar, ásamt upplýsingum um hitakatla (varmagjafa), ef þeir eru notaðir.

4. Nýtni hitakatla

Nýtni allra nýrra hitakatla (varmagjafa), sem eru keyptir á gildistímabili umhverfismerkisins, skal a.m.k. vera 90%, mælt samkvæmt ákvæðum tilskipunar ráðsins 92/42/EBE frá 21. maí 1992 um kröfur varðandi orkunýtni nýrra heitavatnskatla sem brenna fljótandi eða loftkenndu eldsneyti⁽¹⁾, eða samkvæmt gildandi framleiðslustöðlum og reglum fyrir þá katla sem falla ekki undir ákvæði þessarar tilskipunar.

Heitavatnskatlar, sem eru hitaðir með fljótandi eldsneyti eða gasi samkvæmt skilgreiningu í tilskipun 92/42/EBE, skulu uppfylla staðla um nýtni eins og tilgreint er í tilskipuninni.

Nýtni hitakatla, sem eru undanþegnir ákvæðum tilskipunar 92/42/EBE, skal vera í samræmi við leiðbeiningar framleiðandans og innlenda og staðbundna löggjöf um nýtni.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram tækniforskrift frá þeim sem ber ábyrgð á sölu og/eða viðhaldi ketilsins þar sem nýtnin er tilgreind. Í tilskipun 92/42/EBE er nýtnin tilgreind (gefin upp sem hundraðshluti) sem hlutfallið milli þess varma, sem skilað er í vatnið á tímaeiningu, og margfeldis nettóvarmagildis við fastan eldsneytisþrýsting og eldsneytisnotkunar á tímaeiningu.

Í 3. gr. tilskipunar 92/42/EBE eru eftirfarandi katlar undanskildir: heitavatnskatlar, sem kynda má með mismunandi eldsneyti, þ.m.t. fast eldsneyti, gegnumstreymishitarar fyrir vatn, katlar, sem eru gerðir til að brenna eldsneyti sem að eiginleikum er verulega frábrugðið fljótandi eldsneyti og gasi sem er algengt á markaði (úrgangsgasi frá iðnaði, lífgasi o.s.frv.), eldavélar og búnaður sem er einkum ætlað að hita það rými, sem tækin eru sett upp í, og hitar auk þess vatn fyrir miðstöðvarkerfi og heitt neysluvatn.

5. Loftræsting

Öll loftræstikerfi, sem eru keypt á gildistímabili umhverfismerkisins, skulu vera í orkunýtniflokki B eða ofar eins og mælt er fyrir um í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/31/EB frá 22. mars 2002 um framkvæmd tilskipunar ráðsins 92/75/EBE að því er varðar orkumerkingar á loftræstibúnaði til heimilisnota⁽²⁾ eða vera með samsvarandi orkunýtni.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 167, 22.6.1992, bls. 17.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 86, 3.4.2002, bls. 26.

Athugasemd: Þessi viðmiðun gildir ekki um loftræstisamstæður, sem geta einnig nýtt aðra orkugjafa, tæki, sem flytja varma frá lofti til vatns eða frá vatni til vatns, eða einingar með afköst (kæligetu) sem eru meiri en 12 kW.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram tækniforskrift frá faglærðum tæknimönnum sem bera ábyrgð á uppsetningu, sölu og/eða viðhaldi loftræstikerfisins.

6. Einangrun í gluggum

Allir gluggar í upphituðu og/eða loftræstu, sameiginlegu rými og leigðu gistirými skulu vera nægilega vel einangraðir með tilliti til loftslags á viðkomandi stað og hljóðeinangrun þeirra skal einnig vera viðunandi. (Þetta gildir ekki um leigð hjólhýsi eða leigða húsvagna ef rekstraraðilar tjaldstæðisins eru ekki eigendur þeirra.)

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram eigin yfirlýsingu, ef hún nægir, eða yfirlýsingu frá faglærðum tæknimanni þess efnis að þessi viðmiðun hafi verið uppfyllt.

7. Stjórnun upphitunar eða loftræstingar

Ef ekki slokknar sjálfkrafa á hitunar- og/eða loftræstibúnaði þegar gluggar eru opnaðir skulu vera greinilegar upplýsingar til að minna gesti á að loka glugga eða gluggum ef hitunar- eða loftræstikerfi eru í gangi.

Þessi viðmiðun gildir einungis um aðstöðu á tjaldstæði þar sem er upphitun og/eða loftræsting.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt texta til upplýsingar (ef við á).

8. Stjórnun lýsingar

Ef ljós slokkna ekki sjálfkrafa í leigða gistirýminu skulu vera greinilegar upplýsingar til gesta þar sem þeir eru beðnir um að slökkva ljós þegar þeir yfirgefa rýmið.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt og tilgreina hvernig upplýsingunum er komið á framfæri.

9. Orkunýtnar ljósaperur

- a) Innan eins árs frá dagsetningu umsóknar skulu a.m.k. 60% allra ljósapera á tjaldstæðinu vera í orkunýtniflokki A eins og skilgreint er í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/11/EB frá 27. janúar 1998 um framkvæmd tilskipunar ráðsins 92/75/EBE að því er varðar orkumerkingar lampa til heimilisnota ⁽¹⁾. Þetta gildir ekki um ljósaperur sem eru þeirrar gerðar að ekki er unnt að skipta þeim út fyrir orkunýtnar perur.
- b) Innan árs frá dagsetningu umsóknar skulu a.m.k. 80% allra ljósapera, sem eru á stöðum þar sem líklegt er að kveikt sé á þeim lengur en fimm klukkustundir á dag, vera í orkunýtniflokki A eins og skilgreint er í tilskipun 98/11/EB. Þetta gildir ekki um ljósaperur sem eru þeirrar gerðar að ekki er unnt að skipta þeim út fyrir orkunýtnar perur.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að báðir þættir þessarar viðmiðunar hafi verið uppfylltir og tilgreina orkunýtniflokk þeirra ljósapera sem eru notaðar.

VATN

10. Vatnslind

Forsvarsmaður tjaldstæðisins skal lýsa yfir því við yfirvöld vatnsveitumála að hann sé fús til að taka vatn úr annarri vatnslind (t.d. vatnsveitu, yfirborðsvatni) ef rannsóknir í tengslum við vatnsverndaráætlun staðarins benda til þess að mikil umhverfisáhrif hljóttist af töku vatns úr þeirri lind sem er í notkun.

Þessi viðmiðun gildir því aðeins að tjaldstæðið fái ekki vatn frá vatnsveitu.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu eins og að framan greinir, ásamt viðeigandi upplýsingum, þ.m.t. niðurstöður úr rannsóknum er tengjast vatnsverndaráætlun staðarins (ef um hana er að ræða), tilgreina ráðstafanir sem nauðsynlegt er að gera og upplýsingar um að gripið hafi verið til viðeigandi aðgerða.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 71, 10.3.1998, bls. 1.

11. Vatnsrennsli úr krönum og sturtum

Vatnsrennsli úr krönum og sturtum, að baðkrönum undanskildum, skal ekki vera meira en 10 lítrar á mínútu.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt skýringum og upplýsingum um það hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu, eftir því sem við á.

12. Vatnssparnaður á baðherbergjum og salernum

Á hreinlætisaðstöðu og baðherbergjum skulu vera nægilegar upplýsingar fyrir gesti um hvernig þeir geti stuðlað að vatnssparnaði á tjaldstæðinu.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt og veita jafnframt gestum viðeigandi upplýsingar.

13. Ruslafötur á salernum

Á hverju salerni skal vera ruslafata við hæfi og gestir skulu hvattir til að setja viðeigandi úrgang í fötuna í stað salernisins.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt og að upplýsingunum sé miðlað til gestanna.

14. Skolun þvagskála

Allar þvagskálur skulu hafa annaðhvort sjálfvirkt (tímastíllt) eða handvirkt skolunarkerfi til að koma í veg fyrir stöðuga skolun.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt og viðeigandi upplýsingar um uppsettar þvagskálur.

15. Leki

Í þjálfun starfsfólks skal það upplýst um að því beri að kanna daglega hvort sýnilegur leki er einhvers staðar og gera viðeigandi ráðstafanir eftir þörfum. Gestir skulu hvattir til að láta starfsfólk vita um hvers kyns leka.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt afriti af upplýsingum sem er miðlað til gestanna.

16. Vökvun plantna og útisvæða

Blómjurtir og útisvæði skulu að jafnaði vökvuð áður en sól er hæst á lofti eða eftir sólsetur eftir því sem best hentar með til-liti til staðbundinna eða veðurfarslegra skilyrða.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt.

17. Meðhöndlun skólps

Allt skólp skal hreinsað.

Ef ekki er unnt að tengjast skólphreinsunarstöð staðarins skal vera sjálfstætt skólphreinsunarkerfi fyrir tjaldstæðið sem uppfyllir kröfur sem settar eru fram í viðeigandi, staðbundinni eða innlendri löggjöf eða löggjöf Bandalagsins. Gestir skulu upplýstir um nauðsyn þess að skólp sé losað á viðunandi hátt úr færanlegri gistiaðstöðu, og um skyldur sínar í þeim efnum.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt upplýsingum um það hvernig tengingu er háttað við skólphreinsunarstöð staðarins, eða um eigin skólphreinsunarkerfi eftir því sem við á, og upplýsingum til gesta um losun skólps.

18. Áætlun varðandi skólp

Forsvarsmaður tjaldstæðisins skal kanna hvort stjórnendur skólphreinsunarmála hafa sett fram áætlun um skólp og fylgja henni ef svo er.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram bréfið til stjórnenda skólphreinsunarmála, þar sem hann óskar eftir skólpáætluninni, og svarið sem honum barst við því. Ef áætlun er fyrir hendi skal umsækjandinn leggja fram upplýsingar um þau skref sem tekin hafa verið í því skyni að fylgja áætluninni.

ÞVOTTA- OG HREINSIEFNI OG SÓTTBREINSIEFNI**19. Losunarstaður fyrir ferðasalerni**

Ef tjaldstæðið er tengt við rothró skal safna úrgangi úr ferðasalernum sérstaklega eða á annan viðunandi hátt og hann meðhöndlaður samkvæmt því. Sé stæðið tengt við almenna fráveitu nægir sérstök þró eða tæmingareining sem kemur í veg fyrir leka út í umhverfið.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt, þ.m.t. hvers kyns sértækar losunarkröfur staðaryfirvalda, og viðeigandi upplýsingar um efnapróna

20. Sótthreinsiefni

Sótthreinsiefni skulu því aðeins notuð að þau séu nauðsynleg til þess að uppfylla lögbundnar kröfur um hreinlæti.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt tilgreiningu á því hvar og hvenær sóttthreinsunarefni eru notuð.

21. Þjálfun starfsfólks í notkun þvotta- og hreinsiefna og sóttthreinsiefna

Kenna skal starfsfólki að nota ekki meira af þvotta- og hreinsiefni og sóttthreinsiefni en tilgreint er á umbúðum efnanna.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt upplýsingum um viðkomandi þjálfun.

ÚRGANGUR**22. Þátttaka gesta í flokkun úrgangs**

Sorpilát skulu vera við hæfi þannig að gestir geti flokkað úrgang í samræmi við staðbundin eða innlend kerfi. Upplýsingar, auðfundnar og auðskiljanlegar, skulu vera á öllum svæðum tjaldstæðisins og þar skulu gestir beðnir um að flokka úrgang sinn. Ílát fyrir flokkun úrgangs skulu vera jafn aðgengileg og venjuleg sorpilát.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt upplýsingum um sorpilátin og afriti af skiltunum/upplýsingunum, sem og upplýsingum um staðsetningu ílátanna á tjaldstæðinu.

23. Hættulegur úrgangur

Starfsfólkið skal skilja frá hættulegan úrgang, sem er tilgreindur í skrá í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/532/EB frá 3. maí 2000, sem kemur í stað ákvörðunar 94/3/EB um skrá yfir úrgang skv. a-lið 1. gr. tilskipunar ráðsins 75/442/EB um úrgang og ákvörðunar ráðsins 94/904/EB um skrá yfir hættulegan úrgang skv. 4. mgr. 1. gr. tilskipunar ráðsins 91/689/EB um hættulegan úrgang⁽¹⁾ og síðari breytingum hennar, og farga honum á viðeigandi hátt. Um er að ræða prentduft, blek, kæli- og rafbúnað, rafhlöður, lyf, fitu/olíu o.s.frv. Gestir skulu hafa aðgang að upplýsingum um rétta förgun hættulegs úrgangs. Ef staðaryfirvöld annast ekki förgun hættulegs úrgangs skal umsækjandinn leggja árlega fram yfirlýsingu frá staðaryfirvöldum þess efnis að ekki hafi verið komið upp kerfi til að farga hættulegum úrgangi.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt skrá yfir hættulegan úrgang, sem fellur til á tjaldstæðinu, og upplýsingar um aðferðir sem eru notaðar við meðhöndlun, flokkun, söfnun og förgun úrgangsins, þ.m.t. afriti af samningum við þriðja aðila sem gerðir eru í þessu skyni. Ef við á skal umsækjandinn leggja árlega fram yfirlýsingu sama efnis frá staðaryfirvöldum.

⁽¹⁾ Stjórnartíð. EB L 226, 6.9.2000, bls. 3.

24. Flokkun úrgangs

Starfsfólkið skal skilja úrganginn sundur í flokka sem meðhöndla má hvern fyrir sig hjá sorpstöðvum sem starfa á staðar- eða landsvísi. Ef staðaryfirvöld annast ekki sérstaka söfnun og/eða förgun flokkaðs úrgangs skal forsvarsmáður tjaldstæðisins skrifa þeim og láta í ljós vilja sinn til að flokka úrgang og láta í ljós áhyggjur sínar vegna þess að ekki hefur verið komið á söfnun og/eða förgun flokkaðs úrgangs.

Beiðnin til staðaryfirvalda þess efnis að komið verði á söfnun og/eða förgun flokkaðs úrgangs skal lögð fram árlega.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt og tilgreina þá flokka úrgangs, sem staðaryfirvöld taka við, og aðferð sem er notuð á tjaldstæðinu við söfnun, flokkun, meðhöndlun og förgun úrgangs í þessum flokkum og/eða viðeigandi samninga við einkaaðila. Ef við á skal umsækjandinn leggja árlega fyrir staðaryfirvöld yfirlýsingu sama efnis.

25. Flutningur úrgangs

Ef staðaryfirvöld, sem bera ábyrgð á sorpmeðhöndlun, safna ekki úrgangi við tjaldstæðið eða nálægt því skal forsvarsmáður tjaldstæðisins tryggja flutning úrgangs til viðeigandi staðar sem er næstur honum.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt tilgreiningu á viðeigandi stöðum, tilhögun við flutning og upplýsingum um fjarlægðir í flutningum.

26. Einnota vörur

Eigandi tjaldstæðisins skal ekki hafa neinar af eftirfarandi, einnota vörum aðgengilegar í leigðu gistirými eða verslunum, nema þess sé krafist samkvæmt lögum:

snyrtivörur í stökum skömmtum eða einnota (hárfvottalögur, sápa, baðhettur o.s.frv.). Ef aðrar einnota vörur eru notaðar skulu sérstök ílát standa til boða á notkunarstaðnum vegna förgunar, sem fram fer í samræmi við staðbundin eða innlend kerfi.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt tilgreiningu á því hverjar af þessum vörum eru notaðar og vísun í löggjöf þar sem þessa er krafist, auk lýsingar á tegund og kerfi úrgangs-söfnunar.

ÖNNUR ÞJÓNUSTA**27. Reykingabann í sameiginlegu rými**

Í öllu sameiginlegu rými innandyrna skal vera svæði þar sem bannað er að reykja.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt.

28. Almenningsamgöngur

Gestir og starfsmenn skulu eiga greiðan aðgang að upplýsingum um hvernig nota megja almenningssamgöngur til að komast til tjaldstæðisins og annarra áfangastaða í nágrenninu. Ef engar almenningssamgöngur við hæfi eru í boði skal veita upplýsingar um aðra vistvæna samgöngukosti.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt afriti af upplýsingaefninu sem liggur fyrir.

ALMENN STJÓRNUN

Umsækjendur, sem hafa umhverfisstjórnunarkerfi sem er skráð samkvæmt EMAS-reglugerðinni eða hafa hlotið vottun samkvæmt staðlinum ISO 14001, uppfylla sjálfkrafa eftirfarandi viðmiðanir um almenna stjórnun. Í þeim tilvikum er EMAS-skráning eða vottun samkvæmt ISO 14001 staðfesting á samræmi við þessar viðmiðanir.

29. Almenn eftirlit og viðhald

Allur búnaður, sem viðkemur þjónustu á tjaldstæðinu, skal hljóta eftirlit og viðhald eins og lög segja til um og hvenær sem er annars ef nauðsyn krefur og það starf skal eingöngu unnið af mönnum með starfsréttindi.

Þegar um er að ræða búnað, sem fellur undir viðmiðanirnar, skal forstöðumaður tjaldstæðisins afla sér skriflegrar yfirlýsingar frá tæknimanni þar sem tilgreint er hve oft viðhaldsskoðun þarf að fara fram samkvæmt lögum.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt skrá yfir búnaðinn og einstaklinga/fyrirtæki sem annast viðhaldið.

30. Eftirlit og viðhald á kötlum

- a) Eftirlit og viðhald á kötlum skal eiga sér stað a.m.k. árlega, en oftar ef þess er krafist samkvæmt lögum eða nauðsyn krefur, og það skal unnið af mönnum með viðeigandi starfsréttindi sem fylgja CEI-stöðlum eða innlendum stöðlum, ef þeir gilda, eða leiðbeiningum framleiðandans.
- b) Árlega skal prófa hvort viðmiðunarmörk fyrir nýtni, eins og hún er skilgreind í tilskipun 92/42/EBE eða innlendra lögjöf eða tilgreind af framleiðanda, séu uppfyllt og að losun sé innan löglegra marka. Ef eftirlit leiðir í ljós að framangreindar kröfur eru ekki uppfylltar skal þegar í stað gripa til viðeigandi ráðstafana til úrbóta.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að báðir þættir þessarar viðmiðunar séu uppfylltir ásamt lýsingu á kötlunum og viðhaldsáætlun varðandi þá og upplýsingar um einstaklinga/fyrirtæki sem annast viðhald þeirra og hvaða þættir eru skoðaðir í tengslum við eftirlitið.

31. Umhverfisstefna og aðgerðaáætlun

Stjórnendur tjaldstæðisins skulu fylgja stefnu sem miðar að vernd umhverfisins og semja einfalda yfirlýsingu um umhverfisstefnuna og nákvæma aðgerðaáætlun til að tryggja framkvæmd umhverfisstefnunnar.

Í aðgerðaáætluninni skulu tilgreind stefnumið um vistvænleika varðandi orku, vatn, iðefni og úrgang, þau skulu sett til tveggja ára í senn og taka skal tillit til viðmiðananna í B-lið. Þar skal tilgreina þann einstakling sem verður umhverfisstjóri tjaldstæðisins og ber ábyrgð á að nauðsynlegum aðgerðum sé hrundið í framkvæmd og að stefnumiðunum verði náð. Gestir skulu hvattir til að setja fram athugasemdir og upplýsingar um reynslu sína og taka skal tillit til þeirra.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt afriti af umhverfisstefnunni, stefnuyfirlýsingunni og aðgerðaáætluninni og hvernig tekið er tillit til athugasemda og viðbragða gesta.

32. Fræðsla og þjálfun starfsfólks

Af hálfu tjaldstæðisins skal upplýsa og fræða starfsfólkið, m.a. með skriflegum verklagsreglum eða handbókum, til að tryggja að ráðstöfunum á sviði umhverfismála verði hrundið í framkvæmd og í því skyni að auka vitund um vistvæna hegðun. Allir nýir starfsmenn skulu hljóta nægilega fræðslu innan fjögurra vikna frá ráðningu og allir starfsmenn a.m.k. einu sinni á ári.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt upplýsingum um fræðsluáætlunina og inntak hennar og tilgreina skal hvaða starfsmenn hafa fengið fræðslu og þjálfun, hvers eðlis hún er og hvenær hún var veitt.

33. Upplýsingar til gesta

Forsvarsmenn tjaldstæðisins skulu veita gestum sínum upplýsingar um umhverfisstefnu sína, þ.m.t. öryggis- og eldvarnaþættir, um aðgerðir sem gripið hefur verið til og um umhverfismerki Evrópusambandsins. Í móttökunni skulu öllum gestum veittar upplýsingar og þeir skulu fá í hendur spurningalista um skoðanir þeirra á umhverfisþáttum tjaldstæðisins. Tilkynningar, þar sem gestir eru hvattir til að styðja umhverfismarkmiðin, skulu vera sýnilegar, einkum í sameiginlegu rými og leigðu gistirympi.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt eintökum af upplýsingum og tilkynningum til gesta, ásamt upplýsingum um aðferðir við dreifingu og söfnun spurningalista og með hvaða hætti svör eru tekin til greina.

34. Gögn um orku- og vatnsnotkun

Á tjaldstæðinu skulu vera í gildi verklagsreglur um söfnun gagna um heildarorkunotkun (kWh) og eftirlit með þeim, notkun rafmagns og annarrar orku (kWh) og vatnsnotkun (í litrum).

Gögnum skal safnað af hverjum reikningi sem berst, a.m.k. á þriggja mánaða fresti, á því tímabili sem tjaldstæðið er opið og þau skulu líka gefin upp sem notkun fyrir hverja gistingu og fyrir hvem m² innanhúss. Forsvarsmenn tjaldstæðisins skulu hafa niðurstöðurnar tiltækar fyrir vettvangsskoðanir á vegum þess lögbæra aðila, sem mat umsóknina.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt lýsingu á aðferðunum sem notaðar eru. Við umsókn skal umsækjandinn leggja fram gögn um framangreinda notkun fyrir a.m.k. þrjá síðustu mánuði (liggi þau fyrir) og síðan skal hann árlega leggja fram þessi gögn fyrir árið á undan. Hvað íbúðabyggð snertir (langtímadvöl) getur gistináttafjöldi byggst á áætlun eiganda/stjórnanda tjaldstæðisins.

35. Söfnun annarra gagna

Á tjaldstæðinu skulu vera í gildi aðferðir til að safna saman og fylgjast með gögnum um notkun íðefna, sem gefin er upp í kílógrömmum og/eda lítrum, en tekið skal fram hvort efnin eru óþynnt eða ekki og tilgreint það magn úrgangs sem fellur til (lítrar og/eda kg óflokkaðs úrgangs).

Gögnum skal safnað a.m.k. á sex mánaða fresti og þau skulu líka gefin upp sem notkun eða framleiðsla fyrir hverja gistinótt og fyrir hvern fermetra innanhúss. Forsvarsmenn tjaldstæðisins skulu hafa niðurstöðurnar tiltækar fyrir vettvangsskoðanir á vegum til þess bærar aðila, þess hins sama og mat umsóknina.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt lýsingu á aðferðunum sem notaðar eru. Við umsókn skal umsækjandinn leggja fram gögn um framangreinda notkun fyrir a.m.k. þrjá sex mánuði (liggi þau fyrir) og síðan skal hann árlega leggja fram þessi gögn fyrir árið á undan. Umsækjandinn skal tilgreina þá þjónustu sem stendur til boða og hvort þvottahús sé á tjaldstæðinu.

36. Upplýsingar sem fram koma á umhverfismerkinu

Eftirfarandi texti skal standa í reit 2 á umhverfismerkinu:

- ráðstafanir til að spara orku og vatn og minnka úrgang,
- ráðstafanir í umhverfisstjórnun til að bæta árangur í umhverfismálum,
- ráðstafanir til að draga úr umhverfisáhrifum.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal tilgreina dæmi um fyrirhugaða notkun merkisins, ásamt yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt.

B-ÞÁTTUR

Viðmiðanir sem um getur í 2. mgr. 2. gr.

Sérhverri viðmiðun, sem sett er fram í þessum þætti, hefur verið úthlutað gildi sem gefið er upp í stigum eða brotum úr stigum. Til þess að hægt sé að veita tjaldstæðum umhverfismerki verða þau að ná lágmarksfjölda stiga. Þjóðist ekki gisti- aðstaða undir þaki á tjaldstæðinu fyrir næturgesti sem hluti af þjónustunni er lágmarksfjöldi stiga 16,5 en standi hún til boða er lágmarksfjöldi stiga 20.

Heildarfjöldi stiga, sem krafist er, skal aukinn um 1 stig fyrir hvora af eftirfarandi tegundum sérþjónustu sem stendur til boða og er undir stjórn eða í eigu rekstraraðila tjaldstæðisins: matsölu (þ.m.t. morgunverður) og aðstöðu til tómtundaiðkana. Undir aðstöðu til tómtundaiðkana falla gufuböð, sundlaugar og öll slík aðstaða sem er innan lóðar tjaldstæðisins, og græn svæði sem ekki eru hluti af tjaldstæðinu, s.s. almenningsgarðar, skógar og garðar sem eru opnir gestum.

ORKA

37. Rafmagnsframleiðsla með sólar-, vatns- eða vindorku (2 stig)

Á tjaldstæðinu skulu vera sólarrafhlöður (plötur/piljur), vatnsorkukerfi eða vindrafstöð sem stendur undir eða mun standa undir a.m.k. 20% af heildarrafmagnsnotkun hvers árs.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt upplýsingum um sólarrafhlöðurnar, vatnsorkukerfið og vindrafstöðvarnar og hve mikið þær geta framleitt og hver raunveruleg framleiðsla þeirra er.

38. Hitun með endurnýjanlegum orkugjöfum (1,5 stig)

Af þeirri heildarorku, sem er notuð til að hita upp innisvæði og neysluvatn, skulu a.m.k. 50% orkunnar fást með endurnýjanlegum orkugjöfum.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt gögnum um orku, sem er notuð til að hita upp innisvæði og vatn, og gögnum sem sýna fram á að a.m.k. 50% þeirrar orku fáið með endurnýjanlegum orkugjöfum.

39. Orkunýtni ketils (1 stig)

Á tjaldstæðinu skal vera fjögurra stjarna ketill samkvæmt skilgreiningu í 6. gr. tilskipunar 92/42/EBE.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt skýrslu frá faglærðu tæknimönnunum sem bera ábyrgð á sölu og/eða viðhaldi ketilsins.

40. NO_x-losun ketilsins (1,5 stig)

Ketillinn skal vera í 5. flokki samkvæmt staðlinum EN 297 prA3 um stjórnun á NO_x-losun og losunin frá honum skal vera undir 70 mg NO_x/kWh.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt skýrslu eða tækniforskriftum frá faglærðu tæknimönnunum sem bera ábyrgð á sölu og/eða viðhaldi ketilsins.

41. Fjarhitun (1 stig)

Tjaldstæðið skal hitað með varma frá fjarhitun.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt upplýsingum sem staðfesta tengingu við fjarhitun.

42. Samþætt varma- og raforkuvinnsla (1,5 stig)

Allt rafmagn og allur varmi í hreinlætisaðstöðu, sameiginlegu rými og leigðu gistirými skal koma frá samþættu varma- og raforkuveri. Noti tjaldstæðið eigið samþætta varma- og raforkuver skal orkuverið sjá tjaldstæðinu fyrir 70% alls þess varma og rafmagns sem það notar.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt upplýsingum um varmaorkuverið.

43. Varmadæla (1,5 stig)

Á tjaldstæðinu skal vera varmadæla sem sér fyrir varma til upphitunar og/eða fyrir varma fyrir loftræstisamstæðu.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt og viðeigandi upplýsingar um varmadæluna.

44. Varmaendurvinnsla (2 stig)

Á tjaldstæðinu skal vera búnaður til varmaendurvinnslu fyrir eitt (1 stig) eða tvennt (2 stig) af eftirfarandi: kælikerfi, víftur, þvottavélar, uppþvottavélar, sundlaug(ar) og frárennsli.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt og viðeigandi upplýsingar um varmaendurvinnsluna.

45. Hitastýring (1,5 stig)

Hitastig sameiginlegs rýmis og leigðs gistirýmis skal stillt í hverju rými um sig.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt svo og viðeigandi upplýsingar um hitastýrikerfið.

46. Einangrun bygginga sem fyrir eru (2 stig)

Upphítuð/loftræstu byggingarnar á tjaldstæðinu skulu vera betur einangraðar en innlendar lágmarkskröfur segja fyrir um þannig að orkunotkun verði umtalsvert minni en ella yrði.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu frá viðeigandi tæknimanni á orkusviði þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt upplýsingum um einangrunina og innlendar lágmarkskröfur.

47. Loftræsting (1,5 stig)

Loftræstikerfið skal vera í orkunýtniflokki A eins og mælt er fyrir um í tilskipun 2002/31/EB eða með samsvarandi orkunýtni.

Þessi viðmiðun gildir ekki um loftræstisamstæður, sem geta einnig nýtt aðra orkugjafa, tæki, sem flytja varma frá lofti til vatns eða frá vatni til vatns, eða einingar með afköst (kæligetu) sem eru meiri en 12 kW.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram tækniforskrift frá faglærðum tæknimönnum sem bera ábyrgð á uppsetningu, sölu og/eða viðhaldi loftræstikerfisins.

48. Sjálfvirk stöðvun loftræstisamstæðu (1 stig)

Sjálfvirkt kerfi skal sjá til þess að stöðva loftræstisamstæðu í gistirými þegar gluggar eru opnir.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram tækniforskrift frá faglærðum tæknimönnum sem bera ábyrgð á uppsetningu, sölu og/eða viðhaldi loftræstikerfisins.

49. Lífveðurfræðileg byggingarlist (2 stig)

Hús á tjaldstæðinu skulu byggð í samræmi við meginreglur lífveðurfræðilegrar byggingarlistar.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram greinargóða lýsingu á því hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu og viðeigandi upplýsingar.

50. Orkunýtnir kælikápar (1 stig), uppþvottavélar (1 stig), þvottavélar (1 stig), þurrkarar (1 stig) og skrifstofubúnaður (1 stig) (allt að 5 stig)

- a) (1 stig): Allir kælikápar skulu vera í orkunýtniflokki A, A+ eða A++ samkvæmt tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/66/EB frá 3. júlí 2003 um breytingu á tilskipun 94/2/EB um framkvæmd tilskipunar ráðsins 92/75/EBE að því er varðar orkumerkingar á rafknúnum kælikápum, frystiskápum og sambyggðum skápum til heimilisnota ⁽¹⁾ og allir smákælar og smábarir skulu vera a.m.k. í orkunýtniflokki C. Tilskipun 2003/66/EB verður hrundið í framkvæmd frá og með 1. júlí 2004.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram gögn þar sem orkunýtniflokkur allra kælikápa, smákæla og smábara er tilgreindur og tilgreina þá sem hafa hlotið umhverfismerki.

- b) (1 stig): Allar uppþvottavélar til heimilisnota skulu vera í orkunýtniflokki A, eins og mælt er fyrir um í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/9/EB frá 26. febrúar 1999 um breytingu á tilskipun 97/17/EB um framkvæmd tilskipunar ráðsins 92/75/EBE að því er varðar orkumerkingar uppþvottavéla til heimilisnota ⁽²⁾.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram gögn þar sem orkunýtniflokkur allra uppþvottavéla er tilgreindur og tilgreina þær sem hafa hlotið umhverfismerki.

Athugasemd: Uppþvottavélar, sem falla ekki undir tilskipun 1999/9/EB (t.d. uppþvottavélar til iðnaðarnota), þurfa ekki að uppfylla þessa viðmiðun.

- c) (1 stig): Allar þvottavélar til heimilisnota skulu vera í orkunýtniflokki A, eins og mælt er fyrir um í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/89/EB frá 17. desember 1996 um breytingu á tilskipun 95/12/EB um framkvæmd tilskipunar ráðsins 92/75/EBE að því er varðar orkumerkingar þvottavéla til heimilisnota ⁽³⁾.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram gögn þar sem orkunýtniflokkur allra þvottavéla er tilgreindur og tilgreina þær sem hafa hlotið umhverfismerki.

Athugasemd: Þvottavélar, sem falla ekki undir tilskipun 96/89/EB (t.d. þvottavélar til iðnaðarnota), þurfa ekki að uppfylla þessa viðmiðun.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 170, 9.7.2003, bls. 10.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 56, 4.3.1999, bls. 46.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 338, 28.12.1996, bls. 85.

- d) (1 stig): Að minnsta kosti 80% skrifstofubúnaðar (einkatölvur, skjáir, bréfasímar, skannar, ljósritunarvélar) skulu uppfylla viðmiðanir fyrir Orkustjórnuna (energy star) eins og mælt er fyrir um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2422/2001 frá 6. nóvember 2001 um áætlun Bandalagsins varðandi orkunýtnimerkingar á skrifstofubúnaði ⁽¹⁾.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram gögn sem staðfesta að skrifstofubúnaðurinn uppfylli kröfur fyrir Orkustjórnuna og/eða tilgreina þær einkatölvur og fartölvur sem hafa hlotið umhverfismerki.

- e) (1 stig): Allir rafknúnir þurrkarar skulu vera í orkunýtniflokki A, eins og mælt er fyrir um í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1995/13/EB frá 23. maí 1995 um framkvæmd tilskipunar ráðsins 92/75/EBE að því er varðar orkumerkingar þurrkara til heimilisnota ⁽²⁾.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram gögn þar sem orkunýtniflokkur allra rafknúinna þurrkara er tilgreindur og tilgreina þá sem hafa hlotið umhverfismerki.

Athugasemd: Rafknúnir þurrkarar, sem falla ekki undir tilskipun 1995/13/EB (t.d. þurrkarar til iðnaðarnota), þurfa ekki að uppfylla þessa viðmiðun.

51. Rafknúnar hand- og hárfurrur með náðarnema (1 stig)

Allar rafknúnar hand- og hárfurrur skulu búnar náðarnema (proximity sensor) eða hafa hlotið umhverfismerki af gerð I skv. ISO-staðli.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram viðeigandi fylgiskjöl um það hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu.

52. Staðsetning kælskápa (1 stig)

Kælskápnunum eða kælskápunum í eldhúsi, söluurni og verslun skal komið fyrir í samræmi við meginreglur um orkusparað og þeir stilltir í samræmi við sömu reglur.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram greinargóða lýsingu á því hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu.

53. Sjálfvirk slökknun ljósa í gistirými (1 stig)

Sjálfvirk kerfi, sem slekkur ljósin þegar gestir hverfa úr gistirými, skal vera í 80% gistirýmis tjaldstæðisins.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram tækniforskrift frá faglærðum tæknimönnum sem bera ábyrgð á uppsetningu og/eða viðhaldi þessa kerfis.

54. Tímamælir fyrir sánu (1 stig) Tímamælir skal vera í öllum sánaböðum.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram tækniforskrift frá faglærðum tæknimönnum sem bera ábyrgð á uppsetningu og/eða viðhaldi þessa kerfis.

55. Hitun sundlauga með endurnýjanlegum orkugjöfum (1,5 stig)

Orka, sem notuð er til að hita sundlaugarvatn, skal fást með endurnýjanlegum orkugjöfum. Að lágmarki 50%: 1 stig, 100%: 1,5 stig.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt gögnum um orku, sem notuð er til að hita sundlaugarvatn, og gögnum sem sýna fram á hversu mikill hluti orkunnar er fenginn með endurnýjanlegum orkugjöfum.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 332, 15.12.2001, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 136, 21.6.1995, bls. 28.

56. Sjálfvirk slökknun ljósa utanhúss (1,5 stig)

Ljós utanhúss, sem ekki eru nauðsynleg af öryggisástæðum, skulu slökkt með sjálfvirkum búnaði eftir tiltekinn tíma eða kveikt með náðarnema.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram tækniforskrift frá faglærðum tæknimönnum sem bera ábyrgð á uppsetningu og/eða viðhaldi þessa kerfis.

VATN**57. Notkun regnvatns (1,5 stig) og endurnýttts vatns (1,5 stig)**

a) (1,5 stig): Regnvatni skal safnað og það notað til annars en í heimilishaldi og ekki sem drykkjarvatn.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram greinargóða lýsingu á því hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu ásamt viðeigandi fylgigögnum og færa sönnur á að vatni til heimilishalds og drykkjar sé algerlega haldið aðskildu frá regnvatninu.

b) (1,5 stig): Endurnýttu vatni skal safnað og það notað til annars en í heimilishaldi og ekki sem drykkjarvatn.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram greinargóða lýsingu á því hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu ásamt viðeigandi fylgigögnum og gögnum sem færa sönnur á að vatni til heimilishalds og drykkjar sé algerlega haldið aðskildu frá regnvatninu.

58. Sjálfvirkt vökvunarkerfi fyrir útisvæði (1 stig)

Tjaldstæðið skal nota sjálfvirkt kerfi sem vökvur útiplöntur/gras á þeim tíma sem er heppilegastur og nýtir vatnið eins vel og unnt er.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram greinargóða lýsingu á því hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu og viðeigandi fylgigögn.

59. Rennsli vatns úr krönum og sturtuhausum (1,5 stig)

Meðalrennsli úr öllum krönum og sturtuhausum, að undanskildum krönum við baðkór, skal ekki vera meira en 8 lítrar á mínútu.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram greinargóða lýsingu á því hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu og viðeigandi fylgigögn.

60. Skolun salerna (1,5 stig)

Að minnsta kosti 80% salerna skulu skolast með sex lítrum vatns eða minna.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram greinargóða lýsingu á því hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu og viðeigandi fylgigögn.

61. Vatnsnotkun uppþvottavélar (1 stig)

Vatnsnotkun uppþvottavéla (gefin upp sem $W_{(mælt)}$) skal vera minni eða jöfn mörkunum, sem eru skilgreind í jöfnunni hér á eftir, þar sem notuð er sama prófunaraðferðin í EN 50242 og sama þvottakerfið sem var valið fyrir tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/17/EB ⁽¹⁾:

$$W_{(mælt)} \leq (0,625 \times S) + 9,25 \text{ þar sem:}$$

$W_{(mælt)}$ = mæld vatnsnotkun uppþvottavélarinnar í lítrum í einum þvotti, gefið upp með einum aukastaf, S = fjöldi borðbúnaðareininga af staðalstærð sem uppþvottavélin getur tekið.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram tækniforskrift frá faglærðum tæknimönnum sem bera ábyrgð á framleiðslu, sölu eða viðhaldi uppþvottavélanna eða staðfestingu þess að uppþvottavélarnar hafi hlotið umhverfismerki Bandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 118, 7.5.1997, bls. 1.

62. Vatnsnotkun þvottavélar (1 stig)

Þvottavélar, sem notaðar eru af gestum og starfsfólki tjaldstæðisins eða þvottahúsi sem þjónar tjaldstæðinu, skulu ekki nota meira en 12 lítra af vatni á hvert kílógramm þvottar mælt samkvæmt EN 60456:1999 þar sem notað er sama staðlaða 60 °C þvottakerfið fyrir baðmull og var valið fyrir tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 95/12/EB ⁽¹⁾.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram tækniforskrift frá faglærðum tæknimönnum sem bera ábyrgð á framleiðslu, sölu eða viðhaldi þvottavélanna eða staðfestingu þess að þvottavélar hafi hlotið umhverfismerki Bandalagsins. Forsvarsmenn tjaldstæðisins skulu leggja fram tæknigögn frá þeim, sem annast þvotta fyrir gististaðinn, sem staðfesta að þvottavél þeirra uppfylli þessa viðmiðun.

63. Hiti og rennsli kranavatns (1 stig)

Unnt skal vera að stjórna nákvæmlega og stöðugt hita og rennsli vatns í a.m.k. 80% krana

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram greinargóða lýsingu á því hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu og viðeigandi fylgigögn.

64. Tímamælar fyrir sturtur (1,5 stig)

Allar sturtur í hreinlætisaðstöðu/sameiginlegu rými skulu vera með tímamæli/nema sem rýfur vatnsstreymi eftir ákveðinn tíma eða þegar sturtan er ekki í notkun.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram greinargóða lýsingu á því hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu og viðeigandi fylgigögn.

65. Yfirbreiðsla sundlaugar (1 stig)

Breiða skal yfir sundlaug, sem er full af vatni, að næturlagi og ef hún stendur ónotuð lengur en einn dag til að koma í veg fyrir að vatnið kolni og til að draga úr uppgufun.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram greinargóða lýsingu á því hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu og viðeigandi fylgigögn.

66. Hálkueyðing (allt að 1,5 stig)

Sé nauðsynlegt að eyða háлку af vegum skal gera það með vélrænum aðferðum eða nota sand/möl til að auka öryggi á vegum á tjaldstæðinu þrátt fyrir ís/snjó (1,5 stig).

Séu íðefni notuð til að eyða háлку skal nota efni sem innihalda að hámarki 1% klóríðjónir (Cl⁻) (1 stig) eða hálkueyði sem hlotið hefur umhverfismerki Bandalagsins eða önnur umhverfismerki, innlend eða svæðisbundin, af gerð I skv. ISO-staðli.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram greinargóða lýsingu á því hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu og viðeigandi fylgigögn.

67. Upplýsingar um vatnshörku (1 stig)

Ef ekki er notað sjálfvirk skömmtunarkerfi, sem nýtir þvotta- og hreinsiefni sem allra best í samræmi við hörku vatnsins, skulu upplýsingar um hörku vatnsins á staðnum vera nálægt hreinlætisaðstöðu/þvottavélum/upplýttavélum til að gestir og starfsfólk geti nýtt þvotta- og hreinsiefni betur.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt og viðeigandi upplýsingar um það hvernig þessu er komið á framfæri við gestina.

68. Vatnssparandi þvagskálar (1,5 stig)

Ef skolun allra þvagskála er ekki handvirk/sjálfvirk þannig að hver skál er einungis skoluð við notkun og þá aðeins einu sinni skal vatnslaust kerfi vera á a.m.k. 50% skálanna.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram greinargóð fylgigögn um það hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 136, 21.6.1995, bls. 1.

69. Plöntun heimahagategunda undir berum himni (1 stig)

Við alla plöntun trjáa og limgerða undir berum himni skal nota heimahagategundir.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram nánari lýsingu á því hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu og viðeigandi fylgigögn frá sérfræðingi.

70. Skipti á handklæðum og lökum (1 stig)

Gestir skulu upplýstir um þá umhverfisstefnu tjaldstæðisins að skipt verði um lök og handklæði í leigðu gistirými þegar gestir fara fram á það eða sjálfgefið er að skipt verði einu sinni á viku á gististöðum í lægri flokki gististaða og tvisvar á viku á gististöðum í hærri flokki gististaða. Þetta gildir einungis um leigð gistirými þar sem handklæði og/eða lök eru innifalin í þjónustunni.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt og viðeigandi upplýsingar um það hvernig þessu er komið á framfæri við gestina.

HÆTTULEG ÍÐEFNI**71. Þvotta- og hreinsiefni (allt að 4 stig)**

Að minnsta kosti 80% af því þvotta- og hreinsiefni, sem er notað til uppþvottar í höndum, og/eða þvotta- og hreinsiefni fyrir uppþvottavélar og/eða þvottavélar og/eða alhliða hreinsiefnum, sem eru notuð á tjaldstæðinu, skulu hafa hlotið umhverfismerki Bandalagsins eða önnur umhverfismerki, innlend eða svæðisbundin, af gerð I skv. ISO-staðli (1 stig fyrir hvern þessara fjögurra flokka þvotta- og hreinsiefna).

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram gögn (m.a. viðeigandi reikninga) sem sýna hve mikið er notað af þessum vörum og hve mikill hluti þeirra hefur hlotið umhverfismerki.

72. Innanhússmálning og -lökk (1 stig)

Við málun innanhúss skal a.m.k. 50% málningar og lakks í mannvirkjum og gistirými, að frátöldum leigðum hjólhýsum og húsvögnum, hafa hlotið umhverfismerki Bandalagsins eða önnur umhverfismerki, innlend eða svæðisbundin, af gerð I skv. ISO-staðli.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram gögn (m.a. viðeigandi reikninga) sem sýna hve mikið er notað af þessum vörum og hve mikill hluti þeirra hefur hlotið umhverfismerki.

73. Bifreiðaðþvottur einungis á sérútbúnum svæðum (1 stig)

Þvottur á bifreiðum er bannaður með öllu eða einungis leyfður á svæðum sem eru sérútbúin til að taka við vatni og þvotta- og hreinsiefnum, sem notuð eru, og beina hvoru tveggja í fráveitukerfið.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt viðeigandi fylgigögnum.

74. Stuðningur við aðra kosti en tilbúna grillkveikjara (1 stig)

Auk venjulegra grillkveikivara skal bjóða til sölu í verslunum aðrar vörur sem komið geta í staðinn, s.s. repjuolíu og vörur úr hampi.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt.

75. Notkun sótthreinsiefna í sundlaugum (1 stig)

Í sundlaug skal vera sjálfvirkur skammtari sem notar aðeins það lágmarksmagn sótthreinsiefnis sem þarf til að tryggja viðeigandi hreinlæti.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram tæknigögn um sjálfvirka skömmtunarbúnaðinn.

76. Vélræn hreinsun (1 stig)

Á tjaldstæðinu skulu vera til taks nákvæmar verklagsreglur um hvernig megi beita iðefnafrírri hreinsun, s.s. hreinsun með örtrefjum eða hreinsiefnum án iðefna eða öðrum aðferðum sem skila sama árangri.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram greinargóða lýsingu á því hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu og viðeigandi fylgigögn ef við á.

77. Lífræn garðrækt (2 stig)

Útisvæði skulu ræktuð án þess að nokkur varnarefni séu notuð eða í samræmi við meginreglur í lífrænum búskap, eins og mælt er fyrir um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 frá 24. júní 1991 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum ⁽¹⁾ með síðari breytingum, eða eins og mælt er fyrir um í innlendum lögum eða viðurkenndu, innlendu kerfi fyrir lífræna ræktun.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram greinargóða lýsingu á því hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu og viðeigandi fylgigögn ef við á.

78. Fælifni (allt að 2 stig)

Hönnun gististaðarins og hollustuhættir (s.s. bygging húsa á stólpum til að koma í veg fyrir að rottur komist inn og notkun flugnaneta og -vafninga) skulu sjá til þess að notkun efna sem fæla frá skordýr og önnur meindýr sé í algeru lágmarki á tjaldstæðinu (1 stig).

Séu notuð efni til að fæla skordýr og önnur meindýr skulu einungis notuð efni sem leyfð eru í lífrænum búskap (sem mælt er fyrir um í reglugerð (EBE) nr. 2092/91) eða efni sem hafa hlotið umhverfismerki Bandalagsins eða önnur umhverfismerki, innlend eða svæðisbundin, af gerð I skv. ISO-staðli (1 stig).

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram greinargóða lýsingu á því hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu og viðeigandi fylgigögn eftir því sem við á.

ÚRGANGUR**79. Moltugerð (allt að 3 stig)**

Á tjaldstæðinu skal skilja frá lífrænan úrgang (garðaúrgangur 2 stig, eldhúsúrgangur 1 stig) og tryggja að hann sé notaður til moltugerðar í samræmi við leiðbeiningar staðaryfirvalda (t.d. samkvæmt leiðbeiningum staðaryfirvalda, gististaðarins sjálfs eða einkafyrirtækis).

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram greinargóða lýsingu á því hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu og viðeigandi fylgigögn eftir því sem við á.

80. Einnota dósir undan drykkjarvörum (2 stig)

Drykkjarvörur í einnota dósum skulu ekki vera í boði á svæðum, sem eru í eigu tjaldstæðisins eða eru undir beinni stjórn þess, nema þess sé krafist samkvæmt lögum.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt tilgreiningu á því hverjar af þessum vörum eru notaðar, ef einhverjar, og vísun í löggjöf þar sem þessarar notkunar er krafist.

81. Umbúðir morgunverðar/matvæla og einnota vörur (2 stig)

Þegar morgunverður eða annar matur er seldur skal hvorki nota stakskammtapakkingar né einnota drykkjarílát, diska eða hnífapör.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram greinargóða lýsingu á því hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu og viðeigandi fylgigögn.

82. Förgun fitu/olíu (allt að 3 stig)

Fituskiljur skulu settar upp og safna skal saman feiti/olíu, sem er notuð við steikingu á pönnu eða djúpsteikingu, og farga á viðeigandi hátt (2 stig). Gestum býðst viðeigandi förgun á eigin feiti/olíu (1 stig).

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram greinargóða lýsingu á því hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu og viðeigandi fylgigögn.

⁽¹⁾ Stjóttö. EBE L 198, 22.7.1991, bls. 1.

83. Afrennsli af bílastæðum (1 stig)

Safna skal olíu og áþekku afrennsli ökutækja af bílastæðum og farga því á viðunandi hátt.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram greinargóða lýsingu á því hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu og viðeigandi fylgigögn.

84. Notaðar textílvörur, húsgögn og aðrar vörur (allt að 3 stig)

Notuð húsgögn, textílvörur og aðrar vörur, t.d. rafeindabúnaður, skal selt eða gefið til líknarfélaga eða samtaka sem taka við slíkum vörum og dreifa þeim.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram greinargóða lýsingu á því hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu og viðeigandi fylgigögn frá viðkomandi samtökum.

ÖNNUR ÞJÓNUSTA**85. Stjórn umferðar á tjaldstæðinu (1 stig)**

Öll umferð (gesta og vegna viðhalds/flutninga) á tjaldstæðinu skal takmarkast við tilgreinda tíma og svæði.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram greinargóða lýsingu á því hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu og viðeigandi fylgigögn.

86. Umferð vegna flutninga eða viðhalds á tjaldstæðinu (1 stig)

Á vegum tjaldstæðisins skulu ekki notuð vélknúin ökutæki með brunahreyflum til flutninga eða viðhalds á svæðinu.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram lýsingu á því hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu og viðeigandi fylgigögn.

87. Handvagnar handa gestum tjaldstæðisins (1 stig)

Handvagnar eða önnur óvélknúin flutningatæki skulu standa gestum til boða án endurgjalds til að flytja farangur og vörur um svæðið.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram lýsingu á því hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu og viðeigandi fylgigögn.

88. Yfirborð án bundins slitlags (1 stig)

A.m.k. 90% yfirborðs tjaldstæðisins skulu ekki þakin asfalti/steypu eða öðrum bindiefnum sem koma í veg fyrir að vatn renni nægilega vel úr jarðveginum og að loftun hans verði næg.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram lýsingu á því hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu og viðeigandi fylgigögn.

89. Gróður á þökum(1,5 stig)

A.m.k. 50% þeirra bygginga tjaldstæðisins sem hafa þök sem henta til þess að setja gróður á (flöt þök eða hallalítil) skulu vera torfþök eða með öðrum gróðri.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram lýsingu á því hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu og viðeigandi fylgigögn.

90. Orðsendingar og fræðsla um umhverfismál (allt að 3 stig)

Af hálfu tjaldstæðisins skal beina orðsendingum og fræðslu til gesta um fjölbreytni í lífríki staðarins, landslag og náttúruverndaraðgerðir (1,5 stig). Afþreying fyrir gesti skal fela í sér þætti sem tengjast umhverfisfræðslu (1,5 stig).

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram greinargóða lýsingu á því hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu og viðeigandi fylgigögn.

91. Reykingabann í sameiginlegu rými og gistirými (1 stig)

Reykingar skulu bannaðar í a.m.k. 50% sameiginlegra svæða innanhúss og 50% gistirýmis.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal tilgreina númer og eðli svæðanna og tilgreina hver þeirra eru reyklaus.

92. Reiðhjól (1,5 stig)

Gestir skulu hafa afnot af reiðhjólum.

(A.m.k. tvö reiðhjól fyrir hver 50 stæði og/eða gistirými).

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram lýsingu á því hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu.

93. Skilaflöskur eða margnota flöskur (allt að 3 stig)

Tjaldstæðið skal bjóða upp á drykkjarvörur í skilaflöskum og/eða í margnota flöskum: gosdrykki (1 stig), bjór (1 stig), vatn (1 stig).

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram greinargóða lýsingu á því hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu og viðeigandi fylgigögn frá flöskubirgjunum.

94. Pappírsvörur (allt að 2 stig)

Að minnsta kosti 50% af salernis-/hreinlætispappír og/eða skrifstofupappír, sem er notaður á tjaldstæðinu, skulu hafa hlotið umhverfismerki Bandalagsins eða önnur umhverfismerki, innlend eða svæðisbundin, af gerð I skv. ISO-staðli (1 stig fyrir hvorn þessara flokka pappírsvara).

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram gögn (m.a. viðeigandi reikninga) sem sýna hve mikið er notað af þessum vörum og hve mikill hluti þeirra hefur hlotið umhverfismerki.

95. Endingargóðar vörur (allt að 3 stig)

Að minnsta kosti 10% af öllum endingargóðum vörum (s.s. rúmfötum, handklæðum, borðdúkum, einkatölvum, fartölvum, sjónvarpstækjum, dýnum, húsgögnum, þvottavélum, uppþvottavélum, kæliskápum, ryksugum, hörðum gólfefnum, ljósa-perum o.fl.) sem eru í notkun á tjaldstæðinu, þ.m.t. gistirými, skulu hafa hlotið umhverfismerki Bandalagsins eða önnur umhverfismerki, innlend eða svæðisbundin, af gerð I skv. ISO-staðli (1 stig fyrir hvern af allt að þremur flokkum endingargóðra vara).

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram gögn (m.a. viðeigandi reikninga) sem sýna hve mikið er af þessum vörum í eigu tjaldstæðisins og hve mikill hluti þeirra hefur hlotið umhverfismerki.

96. Matvæli úr heimahéraði (allt að 4,5 stig)

Í versluninni og við hverja máltíð, þ.m.t. morgunverður (1,5 stig), skulu vera í boði tvær matvæategundir sem upprunnar eru á staðnum. (1,5 stig).

Þar sem við á skal banna neyslu á afurðum úr tegundum í útrýmingarhættu, sem lifa á staðnum, s.s. tilteknum fisk- og krabbadýrategundum og „villibráð“ („bushmeat“) (1,5 stig).

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt viðeigandi fylgigögnum.

97. Lífrænt ræktuð matvæli (allt að 2 stig)

Megininnihaldsefni a.m.k. tveggja rétta (1 stig) og a.m.k. fjögurra vara sem seld eru í versluninni (1 stig) skulu vera ræktuð með aðferðum lífræns búskapar, eins og mælt er fyrir um í reglugerð (EBE) nr. 2092/91.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt viðeigandi fylgigögnum.

ALMENN STJÓRNUN**98. EMAS-skráning (3 stig), ISO-vottun (1,5 stig) tjaldstæðis**

Tjaldstæðið skal skráð samkvæmt umhverfisstjórnunarkerfi Bandalagsins (EMAS) (3 stig) eða vottað samkvæmt ISO-staðli 14001 (1,5 stig).

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram viðeigandi staðfestingu á EMAS-skráningu eða vottun samkvæmt ISO-staðli 14001.

99. EMAS-skráning (3 stig) eða ISO-vottun (1,5 stig) birgja

Að minnsta kosti einn af helstu birgjum eða veitendum þjónustu tjaldstæðisins skal hafa EMAS-skráningu (1,5 stig) eða vottun samkvæmt ISO-staðli 14001 (1 stig).

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram viðeigandi staðfestingu á EMAS-skráningu eða vottun samkvæmt ISO-staðli 14001 fyrir a.m.k. einn af helstu birgjum sínum.

100. Staðfesting á því að undirverktakar uppfylli viðmiðanir A-liðar (allt að 2 stig)

Allir undirverktakar, sem veita báðar tegundir þeirrar sérþjónustu sem er í boði, (matsölu, tómstundaaðstöðu) skulu uppfylla a.m.k. þær viðmiðanir í A-lið fyrir núverandi umhverfismerki sem eiga við sértæku þjónustuna (1 stig fyrir hvora tegund þjónustu sem veitt er á tjaldstæðinu).

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram viðeigandi gögn um samninga sem þeir hafa gert við undirverktaka sína um að undirverktakarnir uppfylli viðmiðanir A-liðar.

101. Orku- og vatnsmælar (allt að 2 stig)

Á tjaldstæðinu skulu vera upp settir viðbótarmælar fyrir orku og vatn svo að unnt sé að afla gagna um orku- og vatnsnotkun við mismunandi starfsemi eða notkun hinna ýmsu véla (1 stig). Hvert stæði skal hafa sinn eigin orku- og vatnsmæli (1 stig).

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram greinargóða lýsingu á því hvernig þessi viðmiðun er uppfyllt á tjaldstæðinu og greiningu á þeim gögnum sem aflað er (liggi þau fyrir).

102. Frekari aðgerðir á sviði umhverfismála (3 stig)

Á tjaldstæðinu skal eftirfarandi aðgerðum hafa verið hrint í framkvæmd:

- a) Viðbótaraðgerðir í umhverfismálum (allt að 1,5 stig fyrir hverja aðgerð, að hámarki 3 stig): Stjórnendur tjaldstæðisins skulu grípa til aðgerða til að auka vistvænleika þess, til viðbótar þeim aðgerðum sem kveðið er á um í viðmiðunum þessa þáttar eða A-þáttar. Þar til bær aðili, sem metur umsóknina, skal gefa stig fyrir þessar aðgerðir, þó ekki meira en 1,5 stig fyrir hverja aðgerð.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt fullnaðarlýsingu á hverri viðbótaraðgerð sem umsækjandi óskar eftir að tillit verði tekið til.

eða:

- b) Veiting umhverfismerkis (3 stig): Tjaldstæðið skal hafa hlotið eitt af innlendu eða svæðisbundnu umhverfismerkjum af gerð I skv. ISO-staðli.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal leggja fram fullnægjandi staðfestingu á því að honum hafi verið veitt umhverfismerki.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/44/13

frá 11. apríl 2005

um vistfræðilegar viðmiðanir og tilheyrandi kröfur um mat og sannprófun er veita á umhverfismerki Bandalagsins fyrir einkatölvur (*)

(tilkynnt með númeri C(2005) 1024)

(2005/341/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

- 3) Þar er einnig kveðið á um að endurskoðun á viðmiðunum fyrir umhverfismerki, sem og mats- og sannprófunarkröfunum er varða viðmiðanirnar, skuli fara fram í tæka tíð fyrir lok gildistímabils viðmiðananna sem tilgreindar eru fyrir hvern viðkomandi vöruflokk.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1980/2000 frá 17. júlí 2000 um endurskoðað kerfi um veitingu umhverfismerkis Bandalagsins⁽¹⁾, einkum annarri undirgrein 1. mgr. 6. gr.,

- 4) Rétt er að endurskoða vistfræðilegu viðmiðanirnar, sem settar voru með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/686/EB frá 22. ágúst 2001 um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki Bandalagsins fyrir einkatölvur⁽²⁾, þannig að þær endurspegli þróun á markaðnum.

að höfðu samráði við umhverfismerkinganefnd Evrópusambandsins,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 5) Enn fremur er nauðsynlegt að breyta skilgreiningunni á vöruflokknum, sem mælt er fyrir um í ákvörðuninni, til þess að fram komi að þjórnar séu undanskildir.

- 1) Samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1980/2000 er heimilt að veita umhverfismerki Bandalagsins fyrir vöru sem býr yfir eiginleikum sem gera það að verkum að hún stuðlar að verulegum umbótum að því er varðar helstu umhverfisþætti.

- 6) Til glöggvunar skal því skipta út ákvörðun 2001/686/EB.

- 2) Í reglugerð (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að setja skuli sérstakar viðmiðanir fyrir umhverfismerki samkvæmt vöruflokkum og skuli þær byggjast á drögum að viðmiðunum sem umhverfismerkinganefnd Evrópusambandsins hefur sett fram.

- 7) Endurskoðuðu, vistfræðilegu viðmiðanirnar og tilheyrandi kröfur um mat og sannprófun skulu gilda í fjögur ár.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 115, 4.5.2005, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 12/2006 frá 27. janúar 2006 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 17, 30.3.2006, bls. 13.

(¹) Stjtið. EB L 237, 21.9.2000, bls. 1

(²) Stjtið. EB L 242, 12.9.2001, bls. 4.

8) Heimila ber aðlögunartímabil, sem er ekki lengra en 12 mánuðir, fyrir framleiðendur, sem hafa fengið eða hafa sótt um umhverfismerkið fyrir vörur sínar fyrir þann dag sem tilkynnt er um þessa ákvörðun svo þeir hafi nægan tíma til að laga vörurnar að endurskoðuðu viðmiðununum og kröfunum.

9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 17. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Undir vöruflokkinn „einkatölvur“ falla tölvur sem hannaðar eru til nota á föstum stað, t.d. á skrifborði, og samanstanda af tölvukassa og skjá, hvort sem þau eru sambyggð eða ekki, auk lyklaborðs.

Undir vöruflokkinn falla einnig tölvukassar, lyklaborð og skjáir sem hannaðir eru til notkunar með einkatölvum.

Þjónar falla ekki undir vöruflokkinn.

2. gr.

Einkatölvur, sem fá umhverfismerki Bandalagsins samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1980/2000, verða að falla undir vöruflokkinn „einkatölvur“ og uppfylla þær vistfræðilegu viðmiðanir sem eru settar fram í viðaukanum við þessa ákvörðun.

3. gr.

Vistfræðilegu viðmiðanirnar fyrir vöruflokkinn „einkatölvur“ og tilheyrandi kröfur um mat og sannprófun gilda til 30. apríl 2009.

4. gr.

Í stjórnsýslunni er kenninúmerið „013“ notað fyrir vöruflokkinn „einkatölvur“.

5. gr.

Ákvörðun 2001/686/EB er felld úr gildi.

6. gr.

Þegar um er að ræða vörur, sem falla undir flokkinn „einkatölvur“, er heimilt að nota umhverfismerki, sem veitt hafa verið áður en tilkynnt er um þessa ákvörðun, til 31. mars 2006. Hafi umsóknir verið lagðar fram fyrir þann dag, sem tilkynnt er um þessa ákvörðun um umhverfismerkið fyrir vörur sem falla undir vöruflokkinn „einkatölvur“, er heimilt að veita merkið samkvæmt skilmálum ákvörðunar 2001/686/EB. Í þeim tilvikum er heimilt að nota umhverfismerkið til 31. mars 2006.

7. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 11. apríl 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Stavros DIMAS

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

ALMENN ÁKVÆÐI

Til að fá umhverfismerki verður einkatölva, tölvukassi, skjár eða lyklaborð (sem hér á eftir nefnast varan) að falla undir vöruflokkinn eins og hann er skilgreindur í 1. gr. og vera í samræmi við eftirfarandi viðmiðanir í þessum viðauka (sækja má um umhverfismerki fyrir hvern einstakan hluta, að mús undanskilinni):

	Tölvukassi	Skjár	Lyklaborð	Einkatölva
Orkusparnaður: tölvukassi	X			X
Orkusparnaður: skjár		X		X
Lenging endingartíma: tölvukassi	X			X
Lenging endingartíma: skjár		X		X
Kvikasilfursinnihald í vökvakristallaskjám (LCD)		X (þar sem við á)		X (þar sem við á)
Hávaði	X			X
Rafsegulgeislun		X		X
Endurviðtaka og endurvinnsla	X	X (eftir því sem við á)	X (eftir því sem við á)	X (eftir því sem við á)
Notendaleiðbeiningar	X	X	X (eftir því sem við á)	X (eftir því sem við á)

Rannsóknarstofur, sem uppfylla almennu kröfurnar sem settar eru fram í ISO-staðli EN 17025, skulu framkvæma prófanir þegar umsókn er lögð fram eins og segir fyrir um í viðmiðunum. Heimilt er að nota aðrar prófunaraðferðir, þar sem við á, ef þar til bera stofnunin, sem metur umsóknina, fellst á að þær séu jafngildar. Þar sem engar prófanir eru tilgreindar eða þar sem tilgreint er að þær séu notaðar til sannprófunar eða eftirlits ber þar til bærum stofnunum að byggja á yfirlýsingum og gögnum sem umsækjandi lætur í té og/eða óháðum sannprófunum eftir því sem við á.

Mælt er með því að þar til bærar stofnanir taki tillit til þess, við mat á umsóknum og eftirlit með því að farið sé eftir viðmiðunum í þessum viðauka, hvort viðurkenndum umhverfisstjórnunarkerfum, s.s. EMAS eða ISO 14001, er beitt. (Athn.: Þess er ekki krafist að slíkum stjórnunarkerfum sé beitt.)

VISTFRÆÐILEGAR VIÐMIÐANIR

1. Orkusparnaður

Tölvukassi

- a) Á tölvukassanum skal vera straumrofi sem auðvelt er að komast að.
- b) Tölvukassinn verður að uppfylla kröfur Orkustjörnuáætlunarinnar ⁽¹⁾ um samskipan svo að nýta megi orkusparandi hami.

Umsækjandi skal leggja fyrir þar til bæra stofnun yfirlýsingu sem staðfestir að tölvukassi einkatölvunnar standist kröfur um samskipan (viðmiðunarreglur) sem tilgreindar eru í Orkustjörnuáætluninni.

- c) Tölvun skal styðja ACPI ⁽²⁾ S3 dvalastillinguna (stillt á bið í vinnsluminni) til að lágmarksorkunotkun verði ekki meiri en 4 vött. Tölvun skal geta farið úr dvalanum við skipun frá einu af eftirfarandi:

— mótaldi,

— nettengingu,

— lyklaborði eða mús.

Sjálfgefin tímastilling á því að tölvun hverfi úr vinnslu í ACPI S3 dvala skal vera 30 mínútna aðgerðaleysi eða minna. Framleiðandinn skal sjá til þess að stillingin sé virk en notandi skal geta tekið hana af ef því er að skipta.

Umsækjandinn skal láta þar til bærra stofnun í té skýrslu sem vottar að mælt hafi verið hversu mikil orkunotkunin sé í ACPI S3-hamnum með aðferðinni sem tilgreind er í núgildandi viljayfirlýsingu Orkustjörnnunnar um tölvur. Í skýrslunni skal tilgreina mælda orkunotkun í þessum ham.

- d) Þegar slökkt er á tölvunni skal orkunotkun hennar ekki vera meiri en 2 vött. Í því tilviki er slökkt á tölvunni með skipuninni „slökkva á tölvu“.

Umsækjandinn skal láta þar til bærra stofnun í té skýrslu sem vottar að mælt hafi verið hversu mikil orkunotkunin sé þegar slökkt er á tölvunni með því að nota aðferðina í núgildandi viljayfirlýsingu Orkustjörnnunnar um tölvur. Í skýrslunni skal tilgreina mælda orkunotkun í þessum ham.

Skjár

- a) Á skjánum skal vera straumrofi sem auðvelt er að komast að.
- b) Í dvala ⁽³⁾ (sleep mode) skal orkunotkun skjásins ekki vera meiri en 2 vött. Sjálfgefin tímastilling á því að skjáinn hverfi úr vinnslu í dvala skal vera 30 mínútna aðgerðaleysi eða minna. Framleiðandinn skal sjá til þess að stillingin sé virk en notandi skal geta tekið hana af ef því er að skipta.
- c) Þegar slökkt er á skjánum ⁽⁴⁾ (off mode) skal orkunotkun hans ekki vera meiri en 1 vatt. Í því tilviki er slökkt á skjánum með skipuninni „slökkva á skjá“.

⁽¹⁾ Samkvæmt skilgreiningu Umhverfisstofnunar Bandaríkjanna frá september 2004.

Sjá: http://www.energystar.gov/index.cfm?c=computers.pr_crit_computers.

⁽²⁾ Bætt samskipunar- og orkuskil (Advanced configuration and power interface).

⁽³⁾ Samkvæmt skilgreiningu á skjám í Orkustjörnunni, 4. útg. (Energy Star Version 4).

Sjá: http://www.energystar.gov/index.cfm?c=computers.pr_crit_computers

⁽⁴⁾ Á sama stað.

- d) Þegar kveikt er á skjánum má hámarksorkunotkun hans ekki verða meiri en kröfur eru gerðar um í 2. þrepi (Tier 2) 4. útg. Orkustjörnnunnar. Skjáir verða að vera í samræmi við viðeigandi formúlu hér á eftir:

i. ef $X < 1$ er $Y = 23$

ii. ef $X \geq 1$ er $Y = 28X$

(þar sem X er fjöldi megadíla og Y er orkunotkun í vöttum)

Umsækjandinn skal láta þar til bærri stofnun í té skýrslu sem vottar að mælt hafi verið hversu mikil orkunotkunin sé þegar slökkt er á tölvunni, þegar hún er í dvala og þegar kveikt er á henni með aðferðinni sem tilgreind er í kröfum Orkustjörnuáætlunarinnar um tölvuskjá (útgáfu 4.0). Í skýrslunni skal tilgreina mældu orkunotkunina í öllum hömunum þremur.

2. Lenging endingartíma

- a) Tölvan skal hönnuð þannig að auðvelt sé að komast að minninu í henni og að skipta megi um það.
- b) Tölvan skal hönnuð þannig að hægt sé að skipta um harða diskinn og geisladiskdrifíð og/eða mynddiskdrifíð ef slíkt er til staðar.
- c) Tölvan skal hönnuð þannig að auðvelt sé að komast að skjákortunum í henni og að hægt sé að skipta um þau.

Umsækjandi skal lýsa því yfir við þar til bæra stofnun að varan uppfylli þessar kröfur.

3. Kvikasilfursinnihald í vökvakristallaskjá (LCD)

Í baklýsingarbúnaði vökvakristallaskjásins skal ekki vera meira kvikasilfur en sem nemur 3 mg fyrir hverja peru að meðaltali.

Umsækjandi skal lýsa því yfir við þar til bæra stofnun að varan uppfylli þessar kröfur.

4. Hávaði

„Uppgefið A-vegið hljóðafsstig“ (re 1 pW) tölvukassa einkatölvunnar samkvæmt lið 3.2.5 í ISO-staðli 9296 skal ekki vera meira en:

— 4,0 B(A) þegar tölvan er í gangi en ekki í vinnslu (jafngildir 40 dB(A))

— 4,5 B(A) þegar gögn eru sótt eða skrifuð á harðan disk (jafngildir 45 dB(A)).

Umsækjandinn skal láta þar til bærri stofnun í té skýrslu, í samantekt óháðrar rannsóknarstofu með faggildingu með tilliti til ISO-staðals 17025, þar sem vottað er að stig hávaðamengunar hafi verið mælt í samræmi við ISO-staðal 7779 og gefið upp í samræmi við ISO-staðal 9296. Í skýrslunni skal stig hljóðmengunar koma fram, jafnt þegar tölvan er í gangi en ekki í vinnslu og þegar gögn eru sótt eða skrifuð á diskadrif, og það tilgreint í samræmi við lið 3.2.5 í ISO-staðli 9296.

5. Rafsegulgeislun

Skjár einkatölvunnar skal uppfylla kröfumur sem settar eru fram í EN50279, flokki A.

Umsækjandinn skal láta þar til bærri stofnun í té skýrslu þar sem fram kemur að geislunin frá skjánum uppfylli kröfurnar.

6. Endurvíðtaka, endurvinnsla og hættuleg efni

Framleiðanda ber að taka aftur við, án endurgjalds, vörunni og öllum íhlutum, sem skipt hefur verið um, til endurnýjunar eða endurvinnslu, nema um hluti sé að ræða sem hafa mengast hjá notendum (t.d. vegna notkunar á sviði lækninga eða vegna geislunar). Þessu til viðbótar skal varan uppfylla eftirfarandi skilyrði:

- a) Sérmenntaður maður á að geta tekið vöruna sundur einsamall.
- b) Framleiðandinn skal hafa eftirlit með því þegar varan er tekin í sundur og leggja fram skýrslu þar að lútandi til þriðju aðila ef óskað er eftir því. Í skýrslunni skal m.a. vera staðfest að:
 - tengingar séu auðfinnanlegar og aðgengilegar,
 - tengingar séu svo staðlaðar sem kostur er,
 - tengingar séu aðgengilegar með algengum verkfærum,
 - auðvelt sé að losa perumar í baklýsingarbúnaði vökvakristallaskjásins.
- c) Unnt skal vera að skilja frá hættuleg efni.
- d) Tæknilega skal vera unnt að endurvinna 90% (miðað við þyngd) efna úr plasti og málmum í kassa og grind tækisins.
- e) Ef merkimiði er krafist skal annaðhvort vera mjög auðvelt að fjarlægja þá eða þeir vera óaðskiljanlegur hluti tækisins.
- f) Um hluti úr plasti gildir eftirfarandi:
 - þeir mega hvorki innihalda blý né kadmíum sem bætt hefur verið við af ásetningu,
 - þeir skulu vera úr einni fjölíðu eða samrýmanlegum fjölíðum, nema lokið/hlífin, sem má ekki vera úr fleiri en tveimur fjölíðum sem eru aðskiljanlegar og ekki húðaðar, t.d. með málningu,
 - í þeim mega ekki vera neinir innfelldir málmlutir sem einn maður með einföld verkfæri getur ekki skilið frá.
- g) Plasthlutar skulu ekki innihalda logavarnarefni fjölbrómað bifényl (PBB) eða fjölbrómaðan dífenýleter (PBDE) sem tilgreind eru í 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2002/95/EB ⁽⁵⁾. Í tengslum við þessa kröfu skal tekið tillit til síðari aðlögunar og breytinga á tilskipuninni varðandi notkun deca-BDE.

Plasthlutar skulu ekki innihalda klórparaftín með 10–17 kolefnisfrumeinda keðjulengd eða klórinnihald meira en 50% miðað við þyngd (CAS-nr. 85535-84-8 og CAS-nr. 85535-85-9).

Umsækjandi skal lýsa því yfir við þar til bæra stofnun að þessi krafa sé uppfyllt.

- h) Hlutar úr plasti, sem vega meira en 25 g, skulu ekki innihalda logavarnarefni eða -efnablöndur sem hafa, þegar umsóknin er lögð inn, fengið einhverja eftirfarandi hættusetningar:

Hættulegt heilsu manna:

H45 (getur valdið krabbameini)

H46 (getur valdið arfgengum skaða)

⁽⁵⁾ Stjórn. ESB L 37, 13.2.2003, bls. 19.

H60 (getur dregið úr frjósemi)

H61 (getur skaðað barn í móðurkviði)

Hættulegt umhverfinu:

H50 (mjög eitrað vatnalífverum)

H50/H53 (mjög eitrað vatnalífverum/getur haft skaðleg langtímaáhrif á lífríki í vatni)

H51/H53 (eitrað vatnalífverum/getur haft skaðleg langtímaáhrif á lífríki í vatni)

sem skilgreindar eru í tilskipun ráðsins 67/548/EBE⁽⁶⁾.

- i) Á hlutum úr plasti skal vera varanleg merking, þar sem tilgreint er um hvaða efni er að ræða, í samræmi við ISO-staðal 11469: 2000. Undanþegin þessari viðmiðun eru efni úr pressuðu plasti og ljósbeinirinn í flötum skjám.
- j) Rafhlöður skulu ekki innihalda meira en 0,0001% af kvikasilfri, 0,001% af kadmíum eða 0,01% af blýi miðað við þyngd rafhlöðunnar.

Umsækjandi skal lýsa því yfir að varan uppfylli þessi skilyrði og leggja fram afrit af sundurhlutunarskýrslu til þar til bærrar stofnunar er metur umsóknina.

Með hliðsjón af viðmiðun h-liðar í 6. lið skulu logavarnarefni, ef þau eru notuð, ekki hafa fengið neinar framangreindar hættusetningar né skulu þau tilgreind í 1. viðauka við tilskipun 67/548/EBE eða síðari breytingum hennar um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna. Þessi krafa gildir ekki um logavarnarefni, sem breyta efnafræðilegu eðli sínu svo við notkun að ekki er lengur unnt að fella þau undir neinar af þeim hættusetningum sem eru taldar upp hér að framan né heldur ef minna en 0,1% af logavarnarefninu heldur upphaflegum eiginleikum sínum í meðhöndluðum hlut. Öll logavarnarefni, sem eru notuð í hluti úr plasti sem vega meira en 25 g, skulu tilgreind með heiti og CAS-númeri í skjölum með umsókninni.

7. Notendaleiðbeiningar

Selja skal vöruna með viðeigandi upplýsingum fyrir notendur þar sem gefin eru ráð um rétta notkun hennar með tilliti til umhverfissjónarmiða, einkum:

- a) ráðleggingar um notkun orkusparandi stillinga, þ.m.t. upplýsingar um að orkunotkun og rekstrarkostnaður geti aukist ef þessar stillingar eru gerðar óvirkar,
- b) upplýsingar þess efnis að orkunotkun frá almennri rafmagnsveitu verði alls engin ef tölvan er tekin úr sambandi eða ef slökkt er á rofa við innstunguna,
- c) upplýsingar um framboð varahluta. Veita skal upplýsingar varðandi réttar aðferðir þegar og ef neytandinn þarf á uppfærslu að halda eða skipta þarf um íhluti,
- d) upplýsingar þess efnis að varan hafi verið hönnuð með endurnotkun íhluta og endurvinnslu í huga og að ekki eigi að henda henni,
- e) ráðleggingar um hvernig neytandinn getur nýtt sér tilboð framleiðanda um endurviðtöku,
- f) upplýsingar um rétta notkun WLAN-korta til að halda öryggisáhættu í lágmarki,

⁽⁶⁾ Stjótið. EBL 196, 16.8.1967, bls. 1.

- g) upplýsingar um að vörunni hafi verið veitt umhverfismerki Bandalagsins, ásamt stuttri skýringu á því hvað það merkir, og einnig að frekari upplýsingar um umhverfismerkið fáiast á vefsetrinu (<http://europa.eu.int/ecolabel>).

Umsækjandi skal lýsa því yfir að varan uppfylli þessi skilyrði og leggja fram afrit af notendahandbók til þar til bærrar stofnunar er metur umsóknina.

8. Umbúðir

Umbúðir skulu standast eftirtaldir kröfur:

- a) auðvelt skal vera að skilja mismunandi efni umbúðanna að í höndunum til þess að auðvelda endurvinnslu,
- b) ef pappaubúðir eru notaðar skulu a.m.k. 80% þeirra vera úr endurunnu efni.

Mat og sannprófun: Umsækjandinn skal lýsa því yfir að umbúðirnar uppfylli þessa kröfu og leggja fram sýnishorn af þeim fyrir þar til bæra stofnun, sem annast úthlutunina, sem hluta af umsókninni.

9. Upplýsingar sem fram koma á umhverfismerkinu

Eftirfarandi texti skal standa í reit 2 á umhverfismerkinu:

- minnkuð orkunotkun,
- hannað til að auðvelda endurvinnslu,
- lækkað hávaðastig.

Umsækjandinn skal lýsa yfir því að varan uppfylli þessa kröfu og afhenda þar til bærur yfirvöldum eintak af umhverfismerkinu eins og það mun birtast á umbúðunum og/eða vörunni og/eða fylgiskjölunum.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/44/14

frá 23. mars 2005

um endurskoðaðar, vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki Bandalagsins fyrir handþvottaefni (*)

(tilkynnt með númeri C(2005) 1026)

(2005/342/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1980/2000 frá 17. júlí 2000 um endurskoðað kerfi um veitingu umhverfismerkis Bandalagsins ⁽¹⁾, einkum annarri undirgrein 1. mgr. 6. gr.,

að höfðu samráði við umhverfismerkinganefnd Evrópusambandsins,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1980/2000 er heimilt að veita umhverfismerki Bandalagsins fyrir vörur sem býr yfir eiginleikum sem gera það að verkum að hún stuðlar að verulegum umbótum að því er varðar helstu umhverfisþætti.

2) Í reglugerð (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að setja skuli sértækar viðmiðanir fyrir umhverfismerki fyrir hvern vöruflokk og skuli þær byggjast á drögum að viðmiðunum sem umhverfismerkinganefnd Evrópusambandsins hefur sett fram.

3) Þar er einnig kveðið á um að endurskoðun á viðmiðununum fyrir umhverfismerkið, sem og á mats- og sannprófunarkröfunum er varða viðmiðanirnar, skuli fara fram í tæka tíð fyrir lok gildistímabils viðmiðananna sem tilgreindar eru fyrir vöruflokkinn sem um ræðir.

4) Rétt er að endurskoða vistfræðilegu viðmiðanirnar, sem settar voru með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/607/EB frá 19. júlí 2001 um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki Bandalagsins fyrir handþvottaefni ⁽²⁾, þannig að þær taki tillit til þróunar í vísindum og á markaði.

5) Enn fremur er nauðsynlegt að breyta skilgreiningunni á vöruflokknum, sem mælt er fyrir um í ákvörðuninni, til þess að fram komi að undir hann falli vörur jafnt til einkanota og nota í atvinnustarfsemi.

6) Til glöggvunar skal því skipta út tilskipun 2001/607/EB.

7) Endurskoðuðu, vistfræðilegu viðmiðanirnar skulu gilda í fjögur ár.

8) Heimila ber aðlögunartímabil, sem er ekki lengra en 12 mánuðir, fyrir umsækjendur sem hafa fengið eða hafa sótt um umhverfismerkið fyrir vörur sínar fyrir þann dag sem tilkynnt er um þessa ákvörðun svo að þeir hafi nægan tíma til að aðlaga vörurnar þannig að þær séu í samræmi við endurskoðuðu viðmiðanirnar og kröfurnar.

9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 17. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Undir vöruflokkinn „handþvottaefni“ fellur:

„allt þvotta- og hreinsiefni sem ætlað er til að þvo upp í höndum diska, leirtau, hnífapör, potta, pönnur, eldhúshöld o.s.frv.“

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 115, 4.5.2005, bls. 9. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 12/2006 frá 27. janúar 2006 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 17, 30.3.2006, bls. 13.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 237, 21.9.2000, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 214, 8.8.2001, bls. 30.

Undir vöruflokkinn falla vörur jafnt til einkanota og nota í atvinnustarfsemi.

2. gr.

Handupphvottaefni, sem fær umhverfismerki Bandalagsins samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1980/2000, verður að falla undir vöruflokkinn „handupphvottaefni“ og uppfylla þær vistfræðilegu viðmiðanir sem eru settar fram í viðaukanum við þessa ákvörðun.

3. gr.

Vistfræðilegu viðmiðanirnar fyrir vöruflokkinn „handupphvottaefni“ og tilheyrandi kröfur um mat og sannpröfun gilda til 31. desember 2008.

4. gr.

Í stjórnsýslunni er kenninúmerið 019 notað fyrir vöruflokkinn „handupphvottaefni“.

5. gr.

Ákvörðun 2001/607/EB er felld úr gildi.

6. gr.

Þegar um er að ræða vörur, sem falla undir flokkinn „handupphvottaefni“, er heimilt að nota umhverfismerki, sem veitt hafa verið áður en tilkynnt er um þessa ákvörðun, til 31. mars 2006. Hafi umsóknir verið lagðar fram fyrir þann dag, sem tilkynnt er um þessa ákvörðun um umhverfismerkið fyrir vörur sem falla undir vöruflokkinn „handupphvottaefni“, er heimilt að veita merkið samkvæmt skilmálum ákvörðunar 2001/607/EB. Í þeim tilvikum er heimilt að nota umhverfismerkið til 31. mars 2006.

7. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 23. mars 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Stavros DIMAS

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

ALMENN ÁKVÆÐI

Til að geta fengið umhverfismerki verður handuppþvottaefni (sem nefnist hér á eftir varan) að falla undir vöruflokkinn eins og hann er skilgreindur í 1. gr. og vera í samræmi við viðmiðanirnar í þessum viðauka. **Markmiðið með viðmiðunum**

Markmiðið með þessum viðmiðunum er einkum að:

- dregið verði úr losun eiturefna eða annarra mengandi efna í vatn,
- dregið verði úr eða komið í veg fyrir áhættu fyrir heilsu eða umhverfið tengdri notkun hættulegra efna,
- umbúðaúrgangi sé haldið í lágmarki,
- veita upplýsingar sem gera neytendum kleift að nota vöruna á árangursríkan hátt sem heldur umhverfisáhrifum í lágmarki.

Viðmiðanirnar eru hafðar þannig að þær stuðli að merkingu handuppþvottaefnis sem hefur lítil umhverfisáhrif.

Kröfur varðandi mat og sannprófun

Sérstakar kröfur varðandi mat og sannprófun eru tilgreindar í hverri viðmiðun.

Heimilt er að nota, þar sem við á, aðrar prófunaraðferðir en þær sem tilgreindar eru í hverri viðmiðun ef þar til bær aðili, sem metur umsóknina, fellst á að aðferðirnar séu jafngildar.

Þar sem engar prófanir eru tilgreindar eða þar sem tilgreint er að þær séu notaðar til sannprófunar eða eftirlits ber þar til bærum aðilum að byggja á yfirlýsingum og gögnum sem umsækjandi lætur í té og/eða óháðum sannprófunum eftir því sem við á.

Ef við á geta þar til bærir aðilar krafist fylgiskjala og framkvæmt óháða sannprófun.

Ef þess er krafist að umsækjandi leggi fram yfirlýsingar, upplýsingaskjöl, prófunarskýrslur eða önnur sönnunargögn til staðfestingar á að varan uppfylli viðmiðanirnar mega þessi gögn vera frá umsækjanda sjálfum og/eða birgjum hans og/eða undirbirgjum þeirra o.s.frv., eftir því sem við á.

Ef innihaldsefni eru tilgreind tekur það einnig til efna og efnablandna.

Í I. viðbæti er nýtt, endurskoðað gagnasafn fyrir innihaldsefni þvotta- og hreinsiefna (svokallaða DID-skrá), í útgáfu frá 30. júní 2004, þar sem er að finna algengustu innihaldsefni í þvotta- og hreinsiefnasamsetningum. Gögnin til að reikna út lágmarkspýnningu til að varna eiturhrifum (CDV_{tox}) og til að meta lífbrjótanleika yfirborðsvirkra efna skulu fengin úr A-hluta DID-skrárinnar.

Ef við á getur umsækjandinn síðar notað endurskoðaðar útgáfur gagnasafnsins fyrir innihaldsefni þvotta- og hreinsiefna eftir því sem þær liggja fyrir.

Umsækjandi skal, á eigin ábyrgð, beita aðferðinni, sem lýst er í B-hluta I. viðbætis, þegar um er að ræða innihaldsefni sem ekki eru skráð í A-hluta DID-skrárinnar.

Umsækjandinn má staðfesta niðurbrjótanleika við loftfirrðar aðstæður með aðferðinni, sem lýst er í II. viðbæti, þegar um er að ræða innihaldsefni sem eru ekki tilgreind í DID-skránni.

Mælt er með því að þar til bærir aðilar taki tillit til þess, við mat á umsóknum og eftirlit með því að farið sé eftir viðmiðunum í þessum viðauka, hvort viðurkenndum umhverfisstjórnunarkerfum, s.s. EMAS eða ISO 14001, er beitt. (Ath.: Þess er ekki krafist að slíku stjórnunarkerfi sé beitt.)

VISTFRÆÐILEGAR VIÐMIDANIR

1. Eiturhrif á vatnalífverur

Lágmarksþynning til að varna eiturrifum (CDV_{tox}) er reiknuð fyrir hvert innihaldsefni (i) með eftirfarandi jöfnu:

$$CDV_{tox}(\text{innihaldsefni } i) = \frac{\text{þyngd (i)} \times NS(i)}{\text{stuðull langvinnra eiturrifa (ES) (TF chronic) (i)}} \times 1000$$

þar sem þyngdin (i) er þyngd innihaldsefnisins (í grömmum) á hvern ráðlagðan skammt fyrir 1 l af uppþvottavatni, NS (i) er niðurbrotstuðullinn og stuðull langvinnra eiturrifa (ES) (i) er eiturrifastuðull fyrir langvinn eiturrif innihaldsefnisins (í mg/l).

Gildi niðurbrotstuðuls og stuðuls fyrir langvinn eiturrif skulu gefin í A-hluta gagnasafns fyrir innihaldsefni þvotta- og hreinsiefna (A-hluta DID-skrár) (I. viðbætur). Ef viðkomandi innihaldsefni er ekki tilgreint í A-hluta DID-skrárinnar skal umsækjandinn áætla gildi þess með aðferðinni sem lýst er í B-hluta DID-skrárinnar (I. viðbætur). Lágmarksþynning til að varna eiturrifum (CDV_{tox}) er lögð saman fyrir hvert innihaldsefni og þannig fæst lágmarksþynning til að varna eiturrifum (CDV_{tox}) fyrir vöruna.

Lágmarksþynning ráðlagða skammtsins til að varna eiturrifum gefin upp fyrir 1 l af uppþvottavatni skal ekki vera yfir 4 200 l.

Mat og sannprófun: Upplýsingar um nákvæma samsetningu vörunnar skulu veittar þar til bærum aðila ásamt upplýsingum varðandi útreikninga á lágmarksþynningu til að varna eiturrifum sem sýna að þeir séu í samræmi við þessa viðmiðun.

2. Lífbrjótanleiki yfirborðsvirkra efna

a) Auðlífbjótanleiki (loftháður)

Öll yfirborðsvirk efni, sem eru notuð í vöruna, skulu vera auðlífbjótanleg.

Mat og sannprófun: Veita skal þar til bærum aðila nákvæmar upplýsingar um samsetningu vörunnar ásamt lýsingu á hlutverki allra innihaldsefnanna. Í A-hluta DID-skrárinnar (I. viðbætur) er tilgreint hvort tiltekið, yfirborðsvirkt efni sé lífbrjótanlegt við loftháðar aðstæður eða ekki (yfirborðsvirk efni, sem merkt eru með „A“ í dálkinum sem gefur til kynna lífbrjótanleika við loftháðar aðstæður, eru auðlífbjótanleg). Fyrir yfirborðsvirk efni, sem ekki eru tilgreind í A-hluta DID-skrárinnar, skal leggja fram viðeigandi upplýsingar fengnar úr fræðiritum eða öðrum heimildum eða viðeigandi niðurstöður prófana sem sýna að efnin séu lífbrjótanleg við loftháðar aðstæður. Prófanir á auðlífbjótanleika skulu vera eins og um getur í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 648/2004 frá 31. mars 2004 um þvotta- og hreinsiefni. Yfirborðsvirk efni teljast auðlífbjótanleg ef lífbrjótanleiki (sundrun), sem er mældur í einni af eftirfarandi fimm prófunum, er a.m.k. 60% á 28 dögum: kollrúmsgreiningu (headspace test) koltvísýrings (OECD 310), myndun koltvísýrings – breyttri Sturm-prófun (OECD 301B; aðferð C.4-C í V. viðauka við tilskipun 67/548/EBE), prófun í lokaðri flösku (OECD 301D; aðferð C.4-F í V. viðauka við tilskipun 67/548/EBE), öndunarmæling með þrýstmælingu (OECD 301F, aðferð C.4-D í V. viðauka við tilskipun 67/548/EBE), MITI (I)-prófun (OECD 301C, aðferð C.4-F í V. viðauka við tilskipun 67/548/EBE) eða með ISO-prófunum sem eru jafngildar hinum. Nota má eina af eftirfarandi prófunum, með fyrirvara um eðliseiginleika yfirborðsvirkra efnisins, til að staðfesta auðlífbjótanleika ef lífbrjótanleiki er a.m.k. 70% á 28 dögum: niðurbrot á uppleystu, lífrænu kolefni (DOC-niðurbrot) (OECD 301A, aðferð C.4-A í V. viðauka við tilskipun 67/548/EBE), breytta OECD-skimunarprófun (DOC-niðurbrot), aðferð C.4-B í V. viðauka við tilskipun 67/548/EBE eða ISO-prófanir sem teljast jafngildar hinum. Færa skal viðeigandi rök fyrir notkunargildi prófunaraðferða sem byggðar eru á mælingum á uppleystu, lífrænu kolefni þar sem prófanirnar gætu gefið niðurstöður fyrir fjarlægingu en ekki lífbrjótanleika. Foraðlögum skal ekki notuð við prófanir á auðlífbjótanleika við loftháðar aðstæður. Meginreglan um 10 daga mörk gildir ekki.

b) Lífbrjótanleiki við loftfirrðar aðstæður

Öll yfirborðsvirk efni, sem notuð eru í vöruna, skulu vera lífbrjótanleg við loftfirrðar aðstæður.

Mat og sannprófun: Leggja skal fram hjá þar til bærum aðila nákvæmar upplýsingar um samsetningu vörunnar ásamt lýsingu á hlutverki hvers innihaldsefnis. Í A-hluta DID-skrárinnar (I. viðbætur) er tilgreint hvort tiltekið, yfirborðsvirkt efni sé lífbrjótanlegt við loftfirrðar aðstæður eða ekki (yfirborðsvirk efni, sem merkt eru með „J“ í dálkinum sem gefur til kynna lífbrjótanleika við loftfirrðar aðstæður, eru lífbrjótanleg við loftfirrðar aðstæður). Fyrir yfirborðsvirk efni, sem ekki eru tilgreind í A-hluta DID-skrárinnar, skal leggja fram viðeigandi upplýsingar fengnar úr fræðiritum eða öðrum heimildum eða viðeigandi niðurstöður prófana sem sýna að efnin séu lífbrjótanleg við loftfirrðar aðstæður.

(¹) Stjóð. ESB L 104, 8.4.2004, bls. 1.

Viðmiðunarprófunin fyrir niðurbrotanleika við loftfirrðar aðstæður skal vera OECD 311, ISO 11734, ECETOC nr. 28 (frá júní 1998) eða sambærileg prófunaraðferð þar sem krafist er endanlegs niðurbrots að lágmarki 60% við loftfirrðar aðstæður. Einnig má nota prófunaraðferðir, sem líkja eftir skilyrðum í samsvarandi, loftfirrðu umhverfi, til að staðfesta að náðst hafi endanlegt niðurbrot, sem nemur 60%, við loftfirrðar aðstæður (sjá II. viðbæti).

3. Skaðleg, hættuleg eða eitruð efni eða efnablöndur

- a) Eftirfarandi innihaldsefni mega ekki vera í vörunni, hvorki sem hluti samsetningar hennar né sem hluti nokkurrar efnablöndu í samsetningunni:

— alkýlfenóletoxýlöt (APEO) eða afleiður þeirra,

— EDTA (etýlendíamíntetraedíksýra) eða sölt hennar

— NTA (nítílótríasetat)

— nítrosmokusefni og fjölhringa smokusefni, s.s.:

smokusxýlen: 5-tert-bútýl-2,4,6-trínítro-m-xýlen

smokusambrett: 4-tert-bútýl-3-metoxý-2,6-dínítrotólúen

smoksen: 1,1,3,3,5-pentametýl-4,6-dínítroíndan

smokustíbetín: 1-tert-bútýl-3,4,5-trimetýl-2,6-dínítrobensen

smokusketón: 4'-tert-bútýl-2',6'-dímetýl-3',5'-dínítroasetafenón

HHCB (1,3,4,6,7,8-hexahýdró-4,6,6,7,8,8-hexametýlsýklópenta(g)-2-bensópýran)

AHTN (6-asetýl-1,1,2,4,4,7-hexametýltetralín).

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram yfirlýsingu, sem er studd yfirlýsingum frá framleiðendum, eftir því sem við á, þar sem staðfest er að tilgreindu efni sé ekki í vörunni.

- b) Ekki skal nota fjörgreinótt ammóníumsölt sem ekki eru auðlífbrjótanleg, hvorki sem hluta samsetningar né sem hluta nokkurrar efnablöndu í samsetningunni.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram skjöl sem sýna lífbrjótanleika allra fjörgreinótttra ammóníumsalta sem notuð eru.

- c) Í vörunni má ekki vera neitt innihaldsefni (efni eða efnablanda) sem er flokkað með einhverri eftirfarandi hættusetningu, eða samsetningu þeirra, í samræmi við tilskipun ráðsins 67/548/EBE frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, þökkun og merkingu hættulegra efna ⁽²⁾ og síðari breytingar á henni eða tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/45/EB frá 31. maí 1999 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, þökkun og merkingu hættulegra efnablandna ⁽³⁾ og síðari breytingar á henni:

H40 (getur hugsanlega valdið krabbameini)

H45 (getur valdið krabbameini)

H46 (getur valdið arfgengum skaða)

⁽²⁾ Stjóð. EB 196, 16.8.1967, bls. 1.

⁽³⁾ Stjóð. EB L 200, 30.7.1999, bls. 1.

H49 (getur valdið krabbameini við innöndun)

H68 (getur valdið varanlegu heilsutjóni)

H50-53 (mjög eitrað vatnalífverum og getur haft skaðleg langtímaáhrif á lífríki í vatni)

H50-53 (eitrað vatnalífverum og getur haft skaðleg langtímaáhrif á lífríki í vatni)

H59 (hættulegt ósonlaginu)

H60 (getur dregið úr frjósemi)

H61 (getur skaðað barn í móðurkviði)

H62 (getur hugsanlega dregið úr frjósemi)

H63 (getur hugsanlega skaðað barn í móðurkviði)

H64 (getur skaðað brjóstmylkingu).

Sértækar kröfur gilda um sæfiefni, hvort sem þau eru hluti samsetningar eða hluti efnablöndu í samsetningunni (sjá viðmiðun um sæfiefni hér á eftir).

Kröfurnar hér að framan gilda um sérhvert innihaldsefni (efni eða efnablöndu) sem fer yfir 0,01% miðað við þyngd fullunnar vörunnar. Þetta gildir einnig um sérhvert innihaldsefni efnablöndu, sem notuð er í efnasamsetningunni, sem fer yfir 0,01% miðað við þyngd fullunnar vörunnar.

Mat og sannprófun: Leggja skal fram afrit af öryggisleiðbeiningum fyrir hvert innihaldsefni (hvort sem um efni eða efnablöndur er að ræða). Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu frá framleiðanda innihaldsefnanna um að þessi viðmiðun sé uppfyllt.

4. Sæfiefni

- a) Einungis er heimilt að varan innihaldi sæfiefni í því skyni að rotverja hana og skal viðeigandi skammtur ekki vera stærri en nauðsynlegt er í þessum tilgangi. Þetta á ekki við um yfirborðsvirk efni sem einnig kunna að búa yfir eiginleikum sæfiefna.

Mat og sannprófun: Leggja skal fram afrit af öryggisleiðbeiningum fyrir hvert rotvarnarefni sem bætt er við ásamt nákvæmum upplýsingum um styrk þess í fullunnu vörunni. Framleiðandi eða birgir rotvarnarefnanna skal leggja fram upplýsingar um þann skammt sem þarf til að rotverja vöruna.

- b) Óheimilt er að halda því fram eða gefa til kynna á umbúðum eða á annan hátt að handuppþvottaefnið hafi örverueyðandi virkni.

Mat og sannprófun: Leggja skal upplýsingar um texta og hönnun hverrar tegundar umbúða fram hjá þar til bærum aðila og/eða afhenda honum sýnishorn af hverri tegund.

- c) Sæfiefni, sem notuð eru til að rotverja vöruna og eru flokkuð með hættusetningunum H50-53 eða H51-53 í samræmi við ákvæði tilskipunar 67/548/EBE og síðari breytingar á henni eða ákvæði tilskipunar 1999/45/EB, eru einungis leyfð ef ekki er hætt á að þau safnist upp í lífverum, hvort sem þau eru hluti samsetningar eða hluti efnablöndu í samsetningunni. Í þessu samhengi telst sæfiefni hugsanlega safnast upp í lífverum ef $\log P_{ow}$ (log af deilistuðli oktanóls/vatns) $\geq 3,0$ (nema lífþéttistuðullinn (BCF), sem er ákvarðaður með tilraunum, sé ≤ 100).

Styrkur sæfiefna í fullunnu vörunni skal ekki fara yfir leyfilegan hámarksstyrk samkvæmt tilskipun ráðsins 76/768/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur ⁽⁴⁾ og síðari breytingum á henni.

Mat og sannprófun: Leggja skal fram afrit af öryggisleiðbeiningum fyrir öll sæfiefni ásamt upplýsingum um styrk þeirra í fullunnu vörunni.

5. Leysilitir eða litunarefni

Hvers kyns leysilitir eða litunarefni, sem notuð eru í vöruna, verða að vera leyfð samkvæmt tilskipun ráðsins 76/768/EBE og síðari breytingum hennar eða samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/36/EB frá 30. júní 1994 um litarefni til notkunar í matvælum ⁽⁵⁾ og síðari breytingum á henni eða verða að búa yfir eiginleikum sem varða umhverfið og fela ekki í sér flokkun með hættusetningunum H50-53 eða H51-53 í samræmi við tilskipun 67/548/EBE og síðari breytingar á henni.

Mat og sannprófun: Leggja skal fram yfirlýsingu hjá þar til bærur aðila þess efnis að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt tæmandi skrá yfir alla leysiliti og litunarefni sem notuð eru.

6. Ilmefni

- a) Varan skal ekki innihalda ilmefni sem í eru nítrómoskusefni eða fjölhringa moskusefni (eins og tilgreint er í viðmiðun 3 a).
- b) Öll innihaldsefni, sem bætt er við vöruna sem ilmefni, verða að hafa verið framleidd og/eða meðhöndluð í samræmi við reglur Alþjóðlegu ilmefnasamtakanna (International Fragrance Association) um starfsvenjur.
- c) Óheimilt er að nota ilmefni í handuppþvottaefni til nota í atvinnuskyni.

Mat og sannprófun: Leggja skal fram yfirlýsingu hjá þar til bærur aðila þess efnis að hver þáttur þessarar viðmiðunar sé uppfylltur.

7. Næmandi efni

Ekki skal flokka vöruna með hættusetningunum H42 (getur valdið ofnæmi við innöndun) og/eða H43 (getur valdið ofnæmi í snertingu við húð) í samræmi við tilskipun 1999/45/EB og síðari breytingar á henni. Styrkur efnis eða innihaldsefnis, sem flokkað er með H42 (getur valdið ofnæmi við innöndun) og/eða H43 (getur valdið ofnæmi í snertingu við húð) í samræmi við tilskipun 1999/45/EB og síðari breytingar á henni, má ekki fara yfir 0,1% miðað við þyngd fullunnu vörunnar.

Mat og sannprófun: Leggja skal fram upplýsingar hjá þar til bærur aðila um nákvæman styrk allra innihaldsefna sem flokkuð eru með H42 og/eða H43 ásamt afritum af öryggisleiðbeiningum.

8. Eiginleikar sem eru hættulegir heilsu eða ætandi

Ekki skal flokka vöruna sem „hættulega heilsu“ (Xn) eða „ætandi“ (C) í samræmi við tilskipun 1999/45/EB.

Mat og sannprófun: Leggja skal fram hjá þar til bærur aðila afrit af öryggisleiðbeiningum og nákvæmar upplýsingar um styrk allra efna í vörunni, hvort sem þau eru hluti samsetningarinnar eða efnablöndu sem er hluti af samsetningunni, séu þau flokkuð sem „hættuleg heilsu“ (Xn) eða „ætandi“.

9. Kröfur vegna umbúða

- a) Rúmmálsstuðull umbúða (VCP), að undanskildum tappa, fyrir grunnumbúðirnar skal vera 1,9 eða lægri. Þessi viðmiðun gildir ekki ef 50% grunnumbúðanna eða meira eru úr endurunnu efni.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 262, 27.9.1976, bls. 169.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 237, 10.9.1994, bls. 13.

Rúmmálsstuðull umbúða svarar til rúmmáls minnstu, réttthyrndu rúmmyndar (réttthyrnds samhliðungs) sem umbúðirnar komast fyrir í deilt með rúmmáli vörunnar sem er í umbúðunum.

- b) Ef grunnumbúðirnar eru úr endurunnu efni skal sérhver tilgreining á umbúðunum þar að lútandi vera í samræmi við ISO-
staðal 14021 „Environmental labels and declarations – Self declared claims (type II environmental labelling)“.
- c) Auðvelt skal vera að skilja grunnumbúðirnar að í einstök efni.
- d) Plast, sem notað er í aðalflátið, skal vera merkt í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/62/EB frá 20.
desember 1994 um umbúðir og umbúðaúrgang ⁽⁶⁾ eða í samræmi við 1. og 2. hluta DIN 6120 í tengslum við 1. hluta
DIN 7728.

Mat og sannprófun: Leggja skal fram gögn um umbúðirnar og/eða sýnishorn, ef við á, hjá þar til bærum aðila ásamt
yfirlýsingu um að hver hluti þessarar viðmiðunar sé uppfylltur.

NOTAGILDI

10. Notagildi

Varan skal vera tilbúin til notkunar og uppfylla þarfir neytenda.

Hreinsihæfnin (cleaning ability) skal vera meiri en hreinsihæfni hreins vatns og a.m.k. jafngóð hreinsihæfni markaðsráðandi
viðmiðunarvöru eða ónafngreindrar viðmiðunarvöru (generic reference product) (sjá III. viðbæti) og skal þar til bær aðili
samþykkja vöruna.

Hreinsimátturinn (cleaning capacity) skal vera jafnmikill eða meiri en hreinsihæfni markaðsráðandi viðmiðunarvöru eða
ónafngreindrar viðmiðunarvöru og skal þar til bær aðili samþykkja vöruna.

Mat og sannprófun: Prófa skal hreinsihæfni og hreinsimátt með fullnægjandi og viðeigandi árangursprófun á rannsóknarstofu
samkvæmt tilskildum færðreytum eins og lýst er í III. viðbæti.

NEYTENDAUPLÝSINGAR

11. Notendaleiðbeiningar

Eftirfarandi upplýsingar skulu koma fram á umbúðum vörunnar:

- a) „Ekki skal þvo upp undir rennandi vatni heldur leggja leirtauið í uppþvottabala eða þ.u.l. og nota ráðlagðan skammt.
Besti uppþvotturinn fæst þegar ekki freyðir mikið“ (eða sambærilegur texti).

⁽⁶⁾ Stjótið. EBL 365, 31.12.1994, bls. 10.

- b) Birta skal upplýsingarnar hér á eftir á umbúðunum í fullnægjandi stærð og á bakgrunni þar sem þær koma vel fram. Notkun skýringarmynda er valfrjálst

Ráðlagður skammtur í 5 l af uppþvottavatni:		
	ekki mjög óhreint	x ml (y teskeiðar) vöru
	óhreint	z ml (w teskeiðar) vöru

þar sem umsækjandi og/eða framleiðandi skilgreinir gildi x, y, z og w.

Mælieiningin, sem notuð er á skýringarmyndinni, skal vera millilítrar. Aðra vel þekkta mælieiningu, t.d. teskeiðar, skal gefa upp til viðbótar innan sviga (eins og á skýringarmyndinni hér að framan). Ef umbúðunum fylgir handhægur skammtari sem getur skammtað á jafn áreiðanlegan hátt er heimilt að nota annars konar mælieiningu (t.d. tappafylli, einn dæluskammt eða þ.u.l.).

- c) Valfrjálst er hvort fram kemur í hve mörg skipti ein flaska dugir til uppþvotta en mælt er með því.

Þetta er reiknað með því að deila skammtinum, sem þarf í 5 lítra af vatni til uppþvotta (eins og tilgreint er á skýringarmyndinni hér að framan), í rúmmál vörunnar.

- d) Beita skal reglugerð (EB) nr. 648/2004.

- e) „Unnt er að fá frekari upplýsingar á vefsetri umhverfismerkis Evrópusambandsins: <http://europa.eu.int/ecolabel>.“ (eða sambærilegur texti).

Mat og sannprófun: Leggja skal fram sýnishorn af vöruumbúðunum, að meðtöldum merkimiðanum, hjá þar til bærum aðila ásamt yfirlýsingu um að hver þáttur þessarar viðmiðunar sé uppfylltur.

12. Upplýsingar sem fram koma á umhverfismerkinu

Eftirfarandi texti skal standa í reit 2 á umhverfismerkinu:

- minnkuð áhrif á líf í vatni,
- minnkuð notkun hættulegra efna,
- skýrar notendaleiðbeiningar.

I. viðbætur

DID-SKRÁ

Þegar um er að ræða innihaldsefni, sem eru tilgreind í A-hluta DID-skrárinnar, skal nota gildi fyrir eiturrhif og niðurbrotanleika í skránni til að meta hvort vistfræðilegu viðmiðanirnar séu uppfylltar.

Þegar um er að ræða innihaldsefni, sem ekki eru tilgreind í A-hluta DID-skrárinnar, skal beita aðferðinni sem lýst er í B-hluta til að ákvarða gildi eiturrhifa og niðurbrotanleika.

Gagnasafn fyrir innihaldsefni þvotta- og hreinsiefna

Útgáfa frá 30. júní 2004

A-hluti – Skrá yfir innihaldsefni

DID-númer	Heiti innihaldsefnis	Bráð eiturrhif			Langvinn eiturrhif			Niðurbrot		
		LC ₅₀ /EC ₅₀	ÖS (bráð)	ES (bráð)	Styrkur sem hefur ekki merkjanleg áhrif (NOEC) (*)	ÖS (langvinn) (*)	ES (langvinn)	NS	Loftháð	Loftfírt
	Mínushlaðin, yfirborðsvirk efni									
1	Línuleg alkýlbensensúlfónöt 11,5–11,8 (LAS)	4,1	1 000	0,0041	0,69	10	0,069	0,05	A	N
2	LAS (C 10–13 alkýl-) trietanólamínsalt	4,2	1 000	0,0042	3,4	100	0,034	0,05	A	O
3	C 14/17 alkýlsúlfónat	6,7	5 000	0,00134	0,44	10	0,044	0,05	A	N
4	C 8/10 alkýlsúlfat	132	5 000	0,0264			0,0264	0,05	A	J
5	C 12/14 alkýlsúlfat (AS)	2,8	1 000	0,0028	2	100	0,02	0,05	A	J
6	C 12/18 alkýlsúlfat (AS) (#)			0,0149			0,027	0,05	A	J
7	C 16/18 fitualkóhólsúlfat (FAS)	27	1 000	0,027	1,7	50	0,034	0,05	A	J
8	C 12/15 A 1-3 EO-súlfat	4,6	1 000	0,0046	0,1	10	0,01	0,05	A	J
9	C 16/18 A 3-4-EO súlfat	0,57	10 000	0,000057			0,000057	0,05	A	J
10	Díalkýlsúlfósúksínat	15,7	1 000	0,0157			0,0157	0,5	L	N
11	C 12/14 súlfófitusýrumetýlester	9	10 000	0,0009	0,23	50	0,0046	0,05	A	N

DID-númer	Heiti innihaldsefnis	Bráð eiturrhrif			Langvinn eiturrhrif			Niðurbrot		
		LC ₅₀ /EC ₅₀	ÖS (bráð)	ES (bráð)	Styrkur sem hefur ekki merkjanleg áhrif (NOEC) (*)	ÖS (langvinn) (*)	ES (langvinn)	NS	Loftháð	Loftfírt
12	C 16/18 súlfö-ítusýrumetýlester	0,51	5 000	0,000102	0,2	50	0,004	0,05	A	N
13	C 14/16 alfaólefínsúlfónat	3,3	10 000	0,00033			0,00033	0,05	A	N
14	C 14/18 alfaólefínsúlfónat	0,5	5 000	0,0001			0,0001	0,05	A	N
15	Sápa, C > 12–22	22	1 000	0,022	10	100	0,1	0,05	A	J
16	Láróýlsarkósínat	56	10 000	0,0056			0,0056	0,05	A	já
17	C 9/11 2–10 EO, karboxýmetýlað, natríumsalt eða sýra	100	10 000	0,01			0,01	0,05	A	O
18	C 12/18 2-10 EO, karboxýmetýlað, natríumsalt eða sýra	8,8	1 000	0,0088	5	100	0,05	0,05	A	O
19	C 12/18 alkýlfosfatesterar	38	1 000	0,038			0,038	0,05	A	N
20	Ójónuð, yfirborðsvirk efni C 8 A 1-5 EO	7,8	1 000	0,0078			0,0078	0,05	A	J
21	C 9/11 A, > 3-6 EO, einkum línuleg	5,6	1 000	0,0056			0,0056	0,05	A	J
22	C 9/11 A, 6-10 EO, einkum línuleg	5	1 000	0,005			0,005	0,05	A	J
23	C 9/11 A, 5-11 EO, fjölgreinótt	1	1 000	0,001			0,001	0,05	A	O
24	C 10 A, 5-11 EO fjölgreinótt (þríþætt própenoxóalkóhól)	1	1 000	0,001			0,001	0,05	A	J
25	C 12/15 A, 2-6 EO, einkum línuleg	0,43	1 000	0,00043	0,18	50	0,0036	0,05	A	J
26	C 12/14 5-8 EO 1 t BuO (í endastöðu)	0,23	1 000	0,00023	0,18	100	0,0018	0,05	A	O
27	C 12/15 A, 3-12 EO, fjölgreinótt	1	1 000	0,001	3,2	100	0,032	0,05	A	O
28	C 12/15 (meðalgildi C < 14) A, > 6-9 EO	0,63	1 000	0,00063	0,24	10	0,024	0,05	A	J
29	C 12/15 (meðalgildi C > 14) A, > 6-9 EO	0,4	1 000	0,0004	0,17	10	0,017	0,05	A	J

DID-númer	Heiti innihaldsefnis	Bráð eiturrhif			Langvinn eiturrhif			Niðurbrot		
		LC ₅₀ /EC ₅₀	ÖS (bráð)	ES (bráð)	Styrkur sem hefur ekki merkjanleg áhrif (NOEC) (*)	ÖS (langvinn) (*)	ES (langvinn)	NS	Loftháð	Loftfirt
30	C 12/15 A, > 9-12 EO	1,1	1 000	0,0011			0,017	0,05	A	J
31	C 12/15 A >12-20 EO	0,7	1 000	0,0007			0,0007	0,05	A	O
32	C 12/15 A > 20-30 EO	13	1 000	0,013	10	100	0,1	0,05	A	O
33	C 12/15 A, > 30 EO	130	1 000	0,13			0,13	0,5	L	O
34	C 12/18 A, 0-3 EO	0,3	1 000	0,0003			0,0003	0,05	A	J
35	C 12/18 A, 5-10 EO	1	1 000	0,001	0,35	100	0,0035	0,05	A	O
36	C 12/18 A, > 10-20 EO	1	1 000	0,001			0,0035	0,05	A	O
37	C 16/18 A, 2-8 EO	3,2	1 000	0,0032	0,4	100	0,004	0,05	A	J
38	C 16/18 A, > 9-18 EO	0,72	1 000	0,00072	0,32	10	0,032	0,05	A	J
39	C 16/18 A, 20-30 EO	4,1	1 000	0,0041			0,0041	0,05	A	J
40	C 16/18 A, > 30 EO	30	1 000	0,03			0,03	0,5	L	J
41	C 12-15 A 2-6 EO 2-6 PO	0,78	1 000	0,00078	0,36	100	0,0036	0,05	A	O
42	C 10-16 A 0-3 PO 6-7 EO	3,2	5 000	0,00064	1	100	0,01	0,05	A	O
43	Glýserínkóat (1–5 EO)	16	1 000	0,016	6,3	100	0,063	0,05	A	J
44	Glýserínkóat (6–17 EO)	100	1 000	0,1			0,1	0,05	A	J
45	C 12/14 glúkósamíð	13	1 000	0,013	4,3	50	0,086	0,05	A	J
46	C 16/18 glúkósamíð	1	1 000	0,001	0,33	50	0,0066	0,05	A	J
47	C 8/10 alkýlpólýglýkósið	28	1 000	0,028	5,7	100	0,057	0,05	A	J
48	C 8/12 alkýlpólýglýkósið, greinótt	480	1 000	0,48	100	100	1	0,05	A	N
49	C 8/16 eða C 12–14 alkýlpólýglýkósið	5,3	1 000	0,0053	1	10	0,1	0,05	A	J
50	Mónóetanólamíð úr fíтусýrum úr kókosnetum	9,5	1 000	0,0095	1	100	0,01	0,05	A	J

DID-númer	Heiti innihaldsefnis	Bráð eiturrhif			Langvinn eiturrhif			Niðurbrot		
		LC ₅₀ /EC ₅₀	ÖS (bráð)	ES (bráð)	Styrkur sem hefur ekki merkjanleg áhrif (NOEC) (*)	ÖS (langvinn) (*)	ES (langvinn)	NS	Loftháð	Loftfirt
51	Mónóetanólamið úr fitusýrum úr kókosnetum 4–5 EO	17	10 000	0,0017			0,0017	0,05	A	J
52	Díetanólamið úr fitusýrum úr kókosnetum	2	1 000	0,002	0,3	100	0,003	0,05	A	O
53	PEG-4 amið úr repjuolíu	7	5 000	0,0014			0,0014	0,05	A	J
60	Tvihegða, yfirborðsvirk efni C 12/15 alkýldímetylbetain	1,7	1 000	0,0017	0,1	100	0,001	0,05	A	O
61	C 12/18 alkýlamíðprópylbetain	1,8	1 000	0,0018	0,09	100	0,0009	0,05	A	J
62	C 12/18 alkýlamínóxið	0,3	1 000	0,0003			0,0003	0,05	A	J
70	Plúshlaðin, yfirborðsvirk efni Alkýltrimetylammóníumsölt	0,1	1 000	0,0001	0,046	100	0,00046	0,5	L	O
71	Alkýlesterammóníumsölt	2,9	1 000	0,0029	1	10	0,1	0,05	A	J
80	Rotvarnarefni 1,2-bensisóþíasól-3-ón	0,15	1 000	0,00015			0,00015	0,5	L	N
81	Bensýlalkóhól	360	1 000	0,36			0,36	0,05	A	J
82	5-bróm-5-nítró-1,3-díoxan	0,4	5 000	0,00008			0,00008	1	P	O
83	2-bróm-2-nítróprópan-1,3-díól	0,78	1 000	0,00078	0,2	100	0,002	0,5	L	O
84	Klórasetamið	55,6	10 000	0,00556			0,00556	1	O	O
85	Díasólinidýlúrea	35	5 000	0,007			0,007	1	P	O
86	Formaldehýð	2	1 000	0,002			0,002	0,05	A	O
87	Glútaraldehýð	0,31	1 000	0,00031			0,00031	0,05	A	O
88	Gúanidín, hexametýlen-, einsleit fjölíða	0,18	1 000	0,00018	0,024	100	0,00024	1	P	O

DID-númer	Heiti innihaldsefnis	Bráð eiturrhif			Langvinn eiturrhif			Niðurbrot		
		LC ₅₀ /EC ₅₀	ÖS (bráð)	ES (bráð)	Styrkur sem hefur ekki merkjanleg áhrif (NOEC) (*)	ÖS (langvinn) (*)	ES (langvinn)	NS	Loftháð	Loftfirt
89	CMI + MIT í blöndu í hlutfallinu 3:1 (§)	0,0067	1 000	0,0000067	0,0057	50	0,000114	0,5	L	O
90	2-metýl-2H-isópíasól-3-ón (MIT)	0,06	1 000	0,00006			0,00006	0,5	L	O
91	Metýldíbrómgútaronítril	0,15	1 000	0,00015			0,00015	0,05	A	O
92	Epsilon-þalimidóperoxýhexansýra	0,59	5 000	0,000118			0,000118	1	Þ	O
93	Metýl-, etýl- og própýlparaben	15,4	5 000	0,00308			0,00308	0,05	A	N
94	o-fenýlfenól	0,92	1 000	0,00092			0,00092	0,05	A	O
95	Natríumbensóat	128	1 000	0,128			0,128	0,05	A	J
96	Natríumhýdroxýmetýlglýsínat	36,5	5 000	0,0073			0,0073	1	O	O
97	Natríumnítrít	87	10 000	0,0087			0,0087	1	Á e.v.	Á e.v.
98	Triklósan	0,0014	1 000	0,0000014			0,0000014	0,5	L	O
	Önnur innihaldsefni									
110	Silíkon	250	1 000	0,25			0,25	1	Þ	N
111	Paraffín	1 000	10 000	0,1			0,1	1	Þ	O
112	Glýseról	4 400	5 000	0,88			0,88	0,05	A	J
113	Fosfat, sem STPP	1 000	1 000	1			1	0,15	Á e.v.	Á e.v.
114	Seólít (óleysanlegt, ólífrænt efni)	1 000	1 000	1	175	50	3,5	1	Á e.v.	Á e.v.
115	Sítrat og sítrónusýra	825	1 000	0,825	80	50	1,6	0,05	A	J
116	Pólykarboxýlöt	200	1 000	0,2	106	10	10,6	1	Þ	N
117	Nítríltríasetat (NTA)	494	1 000	0,494	64	50	1,28	0,5	L	O

DID-númer	Heiti innihaldsefnis	Bráð eiturrhif			Langvinn eiturrhif			Niðurbrot		
		LC ₅₀ /EC ₅₀	ÖS (bráð)	ES (bráð)	Styrkur sem hefur ekki merkjanleg áhrif (NOEC) (*)	ÖS (langvinn) (*)	ES (langvinn)	NS	Loftháð	Loftfirrt
118	EDTA	121	1 000	0,121	22	50	0,44	0,5	L	N
119	Fosfónöt	650	1 000	0,65	25	50	0,5	1	Þ	N
120	EDDS	320	1 000	0,32	32	50	0,64	0,05	A	N
121	Leir (óleysanlegt, ólífrænt efni)	1 000	1 000	1			1	1	Á e.v.	Á e.v.
122	Karbónöt	250	1 000	0,25			0,25	0,15	Á e.v.	Á e.v.
123	Fitusýrur, C = 14	3,7	5 000	0,00074			0,00074	0,05	A	J
124	Síliköt	250	1 000	0,25			0,25	1	Á e.v.	Á e.v.
125	Fjölasparsýra, natríumsalt	410	1 000	0,41			0,41	0,05	A	N
126	Perbóröt (sem bór)	14	1 000	0,014			0,014	1	Á e.v.	Á e.v.
127	Perkarbónat (sjá karbónat)	250	1 000	0,25			0,25	0,15	Á e.v.	Á e.v.
128	Tetraasetýletýlendíamín (TAED)	250	1 000	0,25	500	100	5	0,05	A	O
129	C1 – C4 alkóhól	1 000	1 000	1			1	0,05	A	J
130	Mónó-, dí- og tríetanólamín	90	1 000	0,09	0,78	100	0,0078	0,05	A	J
131	Pólývinýlpyrrólídón (PVP)	1 000	1 000	1			1	0,5	L	N
132	Karboxýmetýlsellulósi (CMC)	250	5 000	0,05			0,05	0,5	L	N
133	Natríum- og magnesíumsúlfat	1 000	1 000	1	100	100	1	1	Á e.v.	Á e.v.
134	Kalsíum- og natríumklóríð	1 000	1 000	1	100	100	1	1	Á e.v.	Á e.v.
135	Þvagefni (úrea)	1 000	5 000	0,2			0,2	1	Á e.v.	Á e.v.
136	Kísildíoxíð, kvars (óleysanlegt, ólífrænt efni)	1 000	1 000	1			1	1	Á e.v.	Á e.v.

DID-númer	Heiti innihaldsefnis	Bráð eiturrhif			Langvinn eiturrhif			Niðurbrot		
		LC ₅₀ /EC ₅₀	ÖS (bráð)	ES (bráð)	Styrkur sem hefur ekki merkjanleg áhrif (NOEC) (*)	ÖS (langvinn) (*)	ES (langvinn)	NS	Loftháð	Loftfirrt
137	Pólýetýlenglýkól, MW > 4000	1 000	10 000	0,1			0,1	1	Þ	N
138	Pólýetýlenglýkól, MW < 4000	1 000	10 000	0,1			0,1	1	Þ	O
139	Kúmól-, xýlen- og tólúensúlfónöt	66	10 000	0,0066			0,0066	0,5	L	N
140	Natríum-/magnesium-/kalíumhýdroxíð	30	1 000	0,03			0,03	0,05	Á e.v.	Á e.v.
141	Ensím/prótín	25	5 000	0,005			0,005	0,05	A	J
142	Ilmefni, ef annað er ekki tilgreint (**)	2	1 000	0,002			0,002	0,5	L	N
143	Leysilítir, ef annað er ekki tilgreint (**)	10	1 000	0,01			0,01	1	Þ	N
144	Sterkja	100	1 000	0,1			0,1	0,05	A	J
145	Mínushlaðinn pólýester	655	1 000	0,655			0,655	1	Þ	N
146	PVNO/PVPI	530	1 000	0,53			0,53	1	Þ	N
147	Sinkþalósýanínsúlfónat	0,2	1 000	0,0002	0,16	100	0,0016	1	Þ	N
148	Íminódísúksínat	81	1 000	0,081	17	100	0,17	0,05	A	N
149	FWA 1	11	1 000	0,011	10	100	0,1	1	Þ	N
150	FWA 5	10	1 000	0,01	1	10	0,1	1	Þ	N
151	1-dekanól	2,3	5 000	0,00046			0,00046	0,05	A	O
152	Metýllárat	1 360	10 000	0,136			0,136	0,05	A	O
153	Maurasýra (kalsíumsalt)	100	1 000	0,1			0,1	0,05	A	J
154	Adípínsýra	31	1 000	0,031			0,031	0,05	A	O
155	Malínsýra	106	1 000	0,106			0,106	0,05	A	J

DID-númer	Heiti innihaldsefnis	Bráð eiturrhrif			Langvinn eiturrhrif			Niðurbrot		
		LC ₅₀ /EC ₅₀	ÖS (bráð)	ES (bráð)	Styrkur sem hefur ekki merkjanleg áhrif (NOEC) (*)	ÖS (langvinn) (*)	ES (langvinn)	NS	Loftháð	Loftfirt
156	Eplasýra	106	1 000	0,106			0,106	0,05	A	O
157	Vínsýra	200	10 000	0,02			0,02	0,05	A	O
158	Fosförsýra	138	1 000	0,138			0,138	0,15	Á e.v.	Á e.v.
159	Oxalsýra	128	5 000	0,0256			0,0256	0,05	A	O
160	Ediksýra	30	1 000	0,03			0,03	0,05	A	J
161	Mjólkursýra	130	1 000	0,13			0,13	0,05	A	J
162	Súlfamínsýra	75	1 000	0,075			0,075	1	Á e.v.	Á e.v.
163	Salisýlsýra	46	1 000	0,046			0,046	0,15	A	O
164	Glýkólsýra	141	5 000	0,0282			0,0282	0,05	A	O
165	Glútarsýra	208	5 000	0,0416			0,0416	0,05	A	O
166	Malónsýra	95	5 000	0,019			0,019	0,05	A	O
167	Etýlenglýkól	6 500	1 000	6,5			6,5	0,05	A	J
168	Etýlenglýkólmónóbútýleter	747	5 000	0,1494			0,1494	0,05	A	O
169	Dietýlenglýkól	4 400	10 000	0,44			0,44	0,15	L	J
170	Dietýlenglýkólmónómetýleter	500	1 000	0,5			0,5	0,5	L	O
171	Dietýlenglýkólmónóetýleter	3 940	5 000	0,788			0,788	0,05	A	O
172	Dietýlenglýkólmónóbútýleter	1 254	1 000	1,254			1,254	0,05	A	O
173	Dietýlenglýkóldimetýleter	2 000	10 000	0,2			0,2	0,5	L	O

DID-númer	Heiti innihaldsefnis	Bráð eiturrhif			Langvinn eiturrhif			Niðurbrot		
		LC ₅₀ /EC ₅₀	ÖS (bráð)	ES (bráð)	Styrkur sem hefur ekki merkjanleg áhrif (NOEC) (*)	ÖS (langvinn) (*)	ES (langvinn)	NS	Loftháð	Loftfirrt
174	Própýlenglýkól	32 000	1 000	32			32	0,15	A	J
175	Própýlenglýkólmónómetýleter	12 700	5 000	2,54			2,54	0,05	A	O
176	Própýlenglýkólmónóbútýleter	748	5 000	0,1496			0,1496	0,05	A	O
177	Díprópýlenglýkól	1 625	10 000	0,1625			0,1625	0,05	A	O
178	Díprópýlenglýkólmónómetýleter	1 919	5 000	0,3838			0,3838	0,05	A	O
179	Díprópýlenglýkólmónóbútýleter	841	5 000	0,1682			0,1682	0,05	A	O
180	Díprópýlenglýkóldímetyleter	1 000	5 000	0,2			0,2	0,5	L	O
181	Trietýlenglýkól	4 400	1 000	4,4			4,4	0,5	L	O
182	Furuolia	1,8	1 000	0,0018			0,0018	0,5	L	O
183	Etýlen-bis-steramið	140	5 000	0,028			0,028	0,5	L	O
184	Natríumglúkonat	10 000	10 000	1			1	0,05	A	O
185	Glýkóldísterat	100	5 000	0,02			0,02	0,5	L	O
186	Hýdroxýletýlsellulósi	209	5 000	0,0418			0,0418	1	P	O
187	Hýdroxýprópýlmetýlsellulósi	188	5 000	0,0376			0,0376	1	P	O
188	1-metýl-2-pýrrólídon	500	1 000	0,5			0,5	0,05	A	O
189	Xantangúmmi	490	1 000	0,49			0,49	0,05	A	O
190	Trímetyl-pentandiól-mónóísóbútýrat	18	1 000	0,018	3,3	100	0,033	0,05	A	O
191	Bensótríasól	29	1 000	0,029			0,029	1	P	O
192	Piperídínól-própantríkarboxýlatsalt	100	1 000	0,1	120	100	1,2	0,5	L	O
193	Dietýlaminóprópýl-DAS	120	1 000	0,12	120	100	1,2	1	P	O
194	Metýlbensamíð-DAS	120	1 000	0,12	120	100	1,2	0,5	L	O

DID-númer	Heiti innihaldsefnis	Bráð eiturrhif			Langvinn eiturrhif			Niðurbrot		
		LC ₅₀ /EC ₅₀	ÖS (bráð)	ES (bráð)	Styrkur sem hefur ekki merkjanleg áhrif (NOEC) (*)	ÖS (langvinn) (*)	ES (langvinn)	NS	Loftháð	Loftfirt
195	Pentaerýtritóltetrakisfenólprópiónat	38	1 000	0,038			0,038	1	P	O
196	Raðfjölliður (block polymers)	100	5 000	0,02			0,02	1	P	N
197	Denatóníumbensóat	13	5 000	0,0026			0,0026	1	O	O
198	Súksínat	374	10 000	0,0374			0,0374	0,05	A	O
199	Fjölasparssýra	528	1 000	0,528			0,528	0,05	A	N

Óleysanlegt, ólifránt innihaldsefni sem leysist mjög illa eða alls ekki upp í vatni.

(*) Hafi engin viðunandi gögn um langvinn eiturrhif fundist eru þessir dálkar auðir. Í þeim tilvikum fær stuðull langvinnra eiturrhifa sama gildi og stuðull bráðra eiturrhifa.

(**) Almenn regla er að umsækjendum um leyfi noti gögnin í skránni. Ilmfefni og leysilítir eru þó undanskilin. Leggi umsækjandi um leyfið fram gögn um eiturrhif skal nota þau gögn til að reikna út eiturrhifastuðulinn og ákvarða niðurbrjótanleikann. Að öðrum kosti skal nota gildin í skránni.

(#) Vegna skorts á upplýsingum um eiturrhif hefur eiturrhifastuðullinn verið reiknaður út sem meðaltal gilda fyrir C 12/14 alkýlsúlfats (AS) og C 16/18 alkýlsúlfats (AS).

(§) 5-klór-2-metýl-4-isópíasólín-3-ón og 2-metýl-4-isópíasólín-3-ón í blöndu í hlutfallinu 3:1.

Skrá yfir skammstafanir:

ÖS (bráð) = öryggisstuðull bráðra eiturrhifa.

ES (bráð) = eiturrhifastuðull sem byggist á bráðum eiturrhifum á lagarlífverur.

ÖS (langvinn) = öryggisstuðull langvinnra eiturrhifa.

ES (langvinn) = eiturrhifastuðull sem byggist á langvinnnum eiturrhifum á lagarlífverur.

NS = niðurbrotsstuðull.

Loftháð niðurbrot:

A = auðlifbrjótanlegt samkvæmt viðmiðunarreglum Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD).

L = lífbrjótanlegt í eðli sínu samkvæmt viðmiðunarreglum Efnahags- og framfarastofnunarinnar.

P = þrávirkt. Innihaldsefnið hefur ekki staðist prófun á því hvort það sé lífbrjótanlegt í eðli sínu.

O = prófanir hafa ekki farið fram á innihaldsefninu.

á.e.v. = á ekki við.

Loftfirt niðurbrot:

J = lífbrjótanlegt við loftfirrðar aðstæður.

N = ekki lífbrjótanlegt við loftfirrðar aðstæður.

O = prófanir hafa ekki farið fram á innihaldsefninu.

á.e.v. = á ekki við.

B-hluti – Markrúmmál þynningar

Markrúmmál þynningar er reiknað út samkvæmt eftirfarandi jöfnu:

$$\text{Markrúmmál þynningar} = 1000 * \sum \text{skammtur}(i) * \text{NS}(i) / \text{ES}(i)$$

Skammtur(i) = skammtur af innihaldsefni i, gefinn upp sem g/þvott, eða í sumum tilvikum sem g/100 g vöru.

NS(i) = niðurbrotsstuðull fyrir innihaldsefni i.

ES(i) = eiturhrifastuðull fyrir innihaldsefni i.

VERKLAGSREGLUR VIÐ AÐ ÁKVARÐA GILDI FÆRIBREYTNNA FYRIR INNIHALDSEFNI SEM EKKI ERU Á DID-SKRÁNNI

Almenna reglan er að nota skuli skráð gildi færíbreytna um öll innihaldsefni á DID-skránni. Undantekning er gerð fyrir ilmstöfn og leysili en frekari rannsóknarniðurstöður eru teknar gildar hvað þau snertir (sjá neðanmálgrein í A-hluta).

Nota skal eftirfarandi aðferð þegar um er að ræða innihaldsefni sem eru ekki skráð í DID-skránni.

Eiturhrif á lífríki í vatni

Í evrópska kerfinu um veitingu umhverfismerkis er markrúmmál þynningar reiknað út frá eiturhrifastuðli og öryggisstuðli fyrir langvinn eiturhrif. Séu engar rannsóknarniðurstöður tiltækar hvað langvinn eiturhrif snertir skal stöðjast við eiturhrifastuðul og öryggisstuðul fyrir bráð eiturhrif.

Stuðull langvinnra eiturhrifa (ES_{langvinn})

— Reiknið miðgildi innan hvers fæðuþreps (fiskur, krabbadýr eða þörungur) með því að nota fullgildar rannsóknarniðurstöður fyrir langvinn eiturhrif. Séu niðurstöður margra rannsókna á tilgreindri lífverutegund í fæðuþrepinu tiltækar skal reikna út miðgildi fyrir þá tegund fyrst og nota þau miðgildi síðan þegar miðgildi fyrir fæðuþrepið er reiknað.

— Eiturhrifastuðull langvinnra eiturhrifa (ES_{langvinn}) er lægsta, reiknaða miðgildið fyrir fæðuþrepin.

— Nota skal eiturhrifastuðul langvinnra eiturhrifa við útreikninga á viðmiðun fyrir markrúmmál þynningar.

Eiturhrifastuðull bráðra eiturhrifa ($ES_{\text{bráð}}$)

— Reiknið miðgildi innan hvers fæðuþreps (fiskur, krabbadýr eða þörungur) með því að nota fullgildar rannsóknarniðurstöður fyrir bráð eiturhrif. Séu niðurstöður margra rannsókna á tilgreindri lífverutegund í fæðuþrepinu tiltækar skal reikna út miðgildi fyrir þá tegund fyrst og nota þau miðgildi síðan þegar miðgildið fyrir fæðuþrepið er reiknað.

— Eiturhrifastuðull bráðra eiturhrifa ($ES_{\text{bráð}}$) er lægsta miðgildið fyrir fæðuþrepin.

— Nota skal eiturhrifastuðul bráðra eiturhrifa við útreikninga á viðmiðun fyrir markrúmmál þynningar.

Öryggisstuðull

Öryggisstuðullinn (ÖS) ræðst af því hversu mörg fæðuprep eru prófuð og hvort rannsóknarniðurstöður fyrir langvinn eiturhrif eru tiltækar eða ekki. Stuðullinn er ákvarðaður sem hér segir:

Gögn	Öryggisstuðull (ÖS)	Eiturhrifastuðull (ES)
Eitt skammtímagildi fyrir L(E)C ₅₀ (miðgildi banvæns styrks)	10 000	Eiturhrif/10 000
Tvö skammtímagildi (L(E)C ₅₀) fyrir tegundir á tveimur fæðuprepum (fisks og/eða krabbadýra og/eða þörungum)	5 000	Eiturhrif/5.000
Að minnsta kosti eitt skammtímagildi (L(E)C ₅₀) fyrir hvert og eitt af þremur fæðuprepum í grunnuppsetningu 1 (base set 1)	1 000	Eiturhrif/1.000
Eitt langtímagildi fyrir NOEC (styrk sem hefur ekki merkjanleg áhrif) (fiskur eða krabbadýr)	100	Eiturhrif/100
Tvö langtímagildi fyrir NOEC fyrir tegundir á tveimur fæðuprepum (fisk og/eða krabbadýr og/eða þörung)	50	Eiturhrif/50
Langtímagildi fyrir NOEC fyrir a.m.k. þrjár tegundir (yfirléitt fisk, krabbadýr og þörung) á þremur fæðuprepum	10	Eiturhrif/10

— Grunnuppsetningin fyrir prófun á eiturhrifum efna á vatnalífverur er fölginn í prófunum á bráðum eiturhrifum hjá fiski, halaflóm og þörungum.

Niðurbrotsstuðlar

Niðurbrotsstuðullinn er reiknaður út með eftirfarandi hætti:

Tafla 1 – Niðurbrotsstuðull (NS)

	NS
Auðlífbrjótanleg efni (*)	0,05
Auðlífbrjótanleg efni (**)	0,15
Efni sem eru lífbrjótanleg í eðli sínu	0,5
Þrávirk efni	1

(*) Undir þennan flokk heyra öll yfirborðsvirk efni og önnur innihaldsefni sem samanstanda af röð samsvarandi efna og uppfylla kröfu prófunarinnar um endanlegt niðurbrot, hvort sem viðmiðun um 14 daga mörkin er uppfyllt eða ekki.

(**) Viðmiðun um 10 daga mörkin er ekki uppfyllt. Hvað ólífræn efni snertir er niðurbrotsstuðullinn ákvarðaður samkvæmt mældum niðurbrotshraða. Brotni innihaldsefnið niður innan fimm daga: NS = 0,05, innan 15 daga: NS = 0,15 eða innan 50 daga: NS = 0,5.

Lífbrjótanleiki við loftfirrðar aðstæður

Skipa skal efninu í einn eftirtalinna flokka efnasambanda:

Flokkur	Kóði
Ekki lífbrjótanleg við loftfirrðar aðstæður, þ.e. sannreynt með prófun.	N
Lífbrjótanleg við loftfirrðar aðstæður, þ.e. sannreynt með prófun eða ekki prófað en sýnt fram á með samanburði við hliðstæð efni o.s.frv.	J
Lífbrjótanleiki við loftfirrðar aðstæður hefur ekki verið prófaður.	O

Lífbrjótanleiki við loftháðar aðstæður

Skipa skal efninu í einn eftirtalinna flokka efnasambanda:

Flokkur	Kóði
Auðlífbrjótanleg	A
Lífbrjótanleg í eðli sínu en ekki auðlífbrjótanleg	L
Þrávirk	P
Lífbrjótanleiki við loftháðar aðstæður hefur ekki verið prófaður	O

Óleysanleg, ólífræn innihaldsefni

Leysist ólífrænt innihaldsefni mjög illa eða alls ekki upp í vatni skal taka það fram í þeim gögnum sem lögð eru fram.

*II. viðbætur***Staðfesting á lífbrjótanleika við loftfirrðar aðstæður**

Staðfesta má lífbrjótanleika við loftfirrðar aðstæður, að því er varðar innihaldsefni, sem eru ekki skráð í DID-skránni, á eftirfarandi hátt.

Nota skal viðeigandi framreikning. Nota skal niðurstöður úr prófunum á tilteknu hráefni til þess að framreikna endanlegan lífbrjótanleika yfirborðsvirkra efna, sem eru skyld hráefninu að byggingu, við loftfirrðar aðstæður. Ef staðfest hefur verið að yfirborðsvirkt efni (eða hópur samsvarandi efna) samkvæmt DID-skránni (I. viðbætur) er lífbrjótanlegt við loftfirrðar aðstæður má ganga út frá því að yfirborðsvirkt efni af svipaðri gerð sé einnig lífbrjótanlegt við loftfirrðar aðstæður (t.d. er C₁₂–C₁₅ A 1–3 EO súlfat (DID-nr. 8) lífbrjótanlegt við loftfirrðar aðstæður og því má gera ráð fyrir svipuðum lífbrjótanleika við loftfirrðar aðstæður að því er varðar C₁₂–C₁₅ A 6 EO súlfat). Ef staðfest hefur verið með viðeigandi prófunaraðferð að yfirborðsvirkt efni er lífbrjótanlegt við loftfirrðar aðstæður má ganga út frá því að yfirborðsvirkt efni af svipaðri gerð sé einnig lífbrjótanlegt við loftfirrðar aðstæður (t.d. má nota fræðirit, sem staðfesta lífbrjótanleika yfirborðsvirkra efni í flokknum alkýlestraammóníumsölt við loftfirrðar aðstæður, sem staðfestingu á svipuðum lífbrjótanleika við loftfirrðar aðstæður að því er varðar önnur fjörgreind ammóníumsölt sem eru með estertengi í alkýlkeðjunni eða -keðjunum).

Gera skal skimunarprófun á lífbrjótanleika við loftfirrðar aðstæður. Ef nauðsynlegt reynist að láta nýjar prófanir fara fram skal nota skimunarprófun skv. OECD 311, ISO 11734, ECETOC nr. 28 (frá júní 1988) eða jafngilda aðferð.

Gera skal prófun á lífbrjótanleika með litlum skammti. Ef nauðsynlegt reynist að láta nýjar prófanir fara fram, og ef upp kemur vandi í framkvæmd skimunarprófunarinnar (t.d. hömlun vegna eiturrifa prófunarefnisins), skal endurtaka prófunina með minni skammti yfirborðsvirka efnisins og fylgjast með niðurbrotinu með geislakolsmælingu (¹⁴C-mælingu) eða efnagreiningu. Ef prófanir eru gerðar með litlum skömmtum má nota OECD 308 (frá 24. apríl 2002) eða jafngilda aðferð að því tilskildu að fullkomlega loftfirrðar aðstæður séu fyrir hendi. Óháður sérfræðingur skal annast prófanir og túlkun á niðurstöðum úr þeim.

III. viðbætur

Rammi um árangursprófun

Tilgangurinn með árangursprófun er að bera saman hreinsihæfni og hreinsimátt prófunarvöru og viðmiðunarvöru. Í rammanum er gefið svigrúm fyrir margvíslegar prófunaraðferðir svo lengi sem þær uppfylla kröfurnar hér á eftir. Við prófun má þvo upp í höndunum eða láta vél um vélrænu vinnuna. Prófa má annaðhvort með því að þvo upp leirtau, s.s. diska og föt, eða nota prófanir þar sem ekkert leirtau er notað.

FJÖLDI PRÓFANA

Prófunina verður að gera fimm sinnum og skulu prófunarvaran og viðmiðunarvaran bornar saman í hverri lotu. Í hverri lotu skulu fara fram tvær undirprófanir: önnur fyrir prófunarvöruna og hin fyrir viðmiðunarvöruna. Auk undirprófananna 10 skal a.m.k. ein prófun til viðbótar fara fram þar sem ekkert handupphvottaefni er notað (vatnsprófun). Sú prófun skal staðfesta þær niðurstöður prófunaraðferðarinnar, sem valin var, að hreinsihæfni prófunarvörunnar sé meiri en hreins vatns.

FÆRIBREYTUR VATNS

- Nota skal sama vatnsmagn í öllum undirprófunum. Rúmmál vatnsins skal gefið upp í lítrum með einum aukastaf.
- Vatnsharkan, tilgreind í OdH, verður að vera þekkt, sem og hlutfallið milli kalsíums og magnesíums.
- Hitastig vatnsins skal vera hið sama í öllum undirprófununum. Það skal mælt í upphafi og því haldið stöðugu meðan á prófuninni stendur. Kólnun vatnsins meðan á prófun stendur er þó viðunandi ef sama kólnun er skjalfest í öllum prófununum.

FÆRIBREYTUR PRÓFUNAR- OG VIÐMIÐUNARVÖRU

- Viðmiðunarvaran má vera hvort heldur markaðsráðandi vara eða ónafngreind vara.
- Sé markaðsráðandi vara notuð til viðmiðunar skal hún vera ein af þremur til fjórum mest seldu vörum á því markaðssvæði þar sem ætlunin er að setja umhverfismerktu vöruna á markað. Auk þess skal þar til bær aðili samþykkja markaðsráðandi viðmiðunarvöru og almenningur á að geta fengið viðskiptaheitið gefið upp.
- Ef ónafngreind viðmiðunarvara er notuð skal samsetning hennar vera dæmigerð fyrir slíkar vörur á markaði. Auk þess skal þar til bær aðili samþykkja ónafngreindu viðmiðunarvöruna og allir skulu geta fengið nákvæmar upplýsingar um samsetningu hennar, sér að kostnaðarlausu.
- Skammturinn af prófunarvörunni og viðmiðunarvörunni skal í öllum prófunum vera ráðlagði skammturinn, miðað við uppgefið vatnsmagn og hann skal veginn í grömmum með einum aukastaf. Sé enginn ráðlagður skammtur gefinn upp fyrir viðmiðunarvöruna skal nota sama skammt af prófunarvörunni og af viðmiðunarvörunni.
- Sé skömmtunarbíl gefið upp skal nota minnsta, ráðlagða skammtinn í prófuninni.
- Upphvottaefnið verður að blandast vatninu og leysast algerlega upp í því.

FÆRIBREYTUR FYRIR ÓHREININDI

- Nota skal a.m.k. eina tegund óhreininda og skal uppistaða þeirra vera ný dýrafeiti og jurtafeiti.
- Nota skal sömu óhreinindin við allar undirprófanir.
- Uppruna eða efnasamsetningu óhreinindanna, t.d. ólífuolíu eða nautatólga, skal lýst í smáatriðum.

- Óhreinindin skulu vera einsleit og þéttleiki þeirra jafn.
- Útbúa skal svo mikið magn óhreininda að það nægi í alla prófunarlotuna.
- Magn óhreininda, sem borið er á það sem þvegið er, t.d. á diska eða föt, eða sett í uppþvottavatnið, skal vera hið sama við allar undirprófanir og skal vegið í grömmum með einum aukastaf.

PRÓFUNARAÐFERÐ

- Heiti prófunar- og viðmiðunarvöru skulu vera ókunn þeim sem framkvæmir/framkvæma prófunina.
- Fyrir fram skal ákvarða alla þætti og öll stig hvernar undirprófunar og skulu þættirnir og stigin vera hin sömu fyrir þær allar.
- Mæla skal hita- og rakastig herbergisins og halda því stöðugu við allar undirprófanir.
- Fyrir fram skal tilgreina aðferðina sem nota skal þegar óhreinindin eru borin á og ætla verður þeim nægan tíma til að þorna.
- Fyrir fram skal tilgreina aðferðina sem nota skal við handuppþvott eða þegar óhreinindi eru fjarlægð með vélbúnaði. Gera skal a.m.k. fimm undirprófanir með prófunar- og viðmiðunarefnunum og a.m.k. eina prófun með vatni án uppþvottaefnis.

MAT Á HREINSIMÆTTI

- Prófuninni skal hagað þannig að í henni fáið niðurstöður sem geta nýst sem mælikvarði á hreinsimáttinn.

Hreinsimátturinn skal gefinn upp í grömmum af óhreinindum sem fjarlægð eru með fimm lítrum vatns áður en fyrirframskilgreindum metunarpunkti er náð.

Mettunarpunkturinn getur t.d. verið þegar engin hreinsandi áhrif greinast lengur, þegar óhreinindi fljóta á vatninu, þegar froðulagið þekur ekki allt yfirborðið eða þegar engin froða er sjáanleg.

MAT Á HREINLEIKA

- Prófuninni skal hagað þannig að í henni fáið niðurstöður sem geta nýst sem mælikvarði á hreinleika.

Hreinleika má mæla með sjónrænum eða ljósfræðilegum hætti eða með annarri viðeigandi aðferð.

Mæliaðferðin skal skilgreind fyrir fram, þ.m.t. stigakerfi ef við á.

SAMANBURÐUR

- Niðurstaða hvernar prófunarumferðar telst jákvæð þegar hreinsimáttur og hreinleiki prófunarvörunnar eru a.m.k. jafngóð og viðmiðunarvörunnar.
- Prófunarvaran telst hafa uppfyllt kröfur um árangur þegar jákvæðar niðurstöður hafa fengist í a.m.k. 80% prófunarumferða. Umsækjandi getur valið þann kost að nota tölfraðilegar aðferðir og sýna fram á með einhliða 95% öryggismörkum að prófunarvaran sé a.m.k. jafngóð og viðmiðunarvaran í a.m.k. 80% prófunarumferðanna.
- Einnig skal sýna fram á að hreinsihæfni prófunarvörunnar sé meiri en hreins vatns.

SKJALAHALD

Gera skal grein fyrir öllum prófunum í samræmi við eftirfarandi forskrift. Eftirtalin atriði skulu vera í skýrslunni:

- lýsing á því hvernig heiti prófunar- og viðmiðunarvörunnar voru gerð ókunn þeim sem framkvæmdi eða framkvæmdu prófunina,
- tilgreining á hita- og rakastigi í prófunarherberginu og nákvæm lýsing á því með hvaða hætti prófandi eða prófendur sá(u) til þess að þessar aðstæður héldust stöðugar í öllum undirprófunum,
- lýsing á samsetningu óhreinindanna og á aðferðinni sem notuð var til að ganga úr skugga um að þau væru einsleit og þéttleikinn jafn,

- tilgreining á vatnshörku og hvernig henni var náð ásamt tilgreiningu á hlutfalli kalsíums og magnesíums,
- tilgreining á vatnsmagninu, sem notað var í undirprófununum, og hvernig kröfum um hitastig vatnsins var fullnægt,
- tilgreining á niðurstöðum vigtunar á handupphvottaefninu í hverri undirprófun og lýsing á aðferðinni sem notuð var við að leysa vöruna upp í vatni,
- lýsing á aðferðinni við að setja óhreinindin á það sem þvegið er (t.d. diskka eða föt) eða í upphvottavatnið,
- tilgreining á niðurstöðum vigtunar á óhreinindum í hverri undirprófun,
- lýsing á öðrum þáttum og stigum hvernar undirprófunar fyrir sig,
- lýsing á því hvernig hreinsimáttur og hreinleiki voru mæld,
- óunnin gögn úr öllum prófunarumferðum með tilliti til hreinsimáttar og hreinleika,
- endanlegar niðurstöður, þ.m.t. niðurstöður vatnsprófunar (þar sem ekkert þvotta- og hreinsiefni er notað), og tölfraðilegt mat á gögnunum ef við á.

Athugasemdir um prófanir sem tiltækar eru

Árangursprófun IKW, „Recommendation for the quality assessment of the cleaning performance of hand dishwashing detergents“ (Nitsch, C. & Hüttmann, G. SÖFW-Journal, 128, Jahrgang 5, 2002), og CHELAB-prófunin, „Washing up liquid detergents: Assessment of comparative soil removal performance“ (Internal CHELAB method No 0357), uppfylla kröfur þessa ramma svo fremi prófun á hreinleika sé einnig gerð.

Árangursprófun gerð á vegum Forbrugerstyrelsen, dönsku neytendastofnunarinnar („Undersøgelse af håndopvaskemidler med FI smuds“, 2003) uppfyllir kröfur þessa ramma svo fremi prófun á hreinsimætti sé einnig gerð.

Árangursprófun CTTN-IREN „Washing efficiency and foaming power with soils/Dishwashing test“ (CTTNIREN — BP41 F — 69131 Ecully CEDEX), uppfyllir kröfur þessa ramma svo fremi fjöldi prófana sé hinn sami og mælt er fyrir um þar.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/44/15

frá 11. apríl 2005

um vistfræðilegar viðmiðanir og tilheyrandi kröfur um mat og sannprófun er veita á umhverfismerki Bandalagsins fyrir fartölvur (*)

(tilkynnt með númeri C(2005) 1027)

(2005/343/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1980/2000 frá 17. júlí 2000 um endurskoðað kerfi um veitingu umhverfismerkis Bandalagsins ⁽¹⁾, einkum annarri undirgrein 1. mgr. 6. gr.,

að höfðu samráði við umhverfismerkinganefnd Evrópusambandsins,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1980/2000 er heimilt að veita umhverfismerki Bandalagsins fyrir vörur sem býr yfir eiginleikum sem gera það að verkum að hún stuðlar að verulegum umbótum að því er varðar helstu umhverfisþætti.

2) Í reglugerð (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að setja skuli sérstakar viðmiðanir fyrir umhverfismerki samkvæmt vöruflokkum og skuli þær byggjast á drögum að viðmiðunum sem umhverfismerkinganefnd Evrópusambandsins hefur sett fram.

3) Þar er einnig kveðið á um að endurskoðun á viðmiðunum fyrir umhverfismerki, sem og mats- og sannprófunarkröfunum er varða viðmiðanir, skuli fara fram í tæka tíð fyrir lok gildistímabils viðmiðananna sem tilgreindar eru fyrir hvern viðkomandi vöruflokk.

4) Rétt er að endurskoða vistfræðilegu viðmiðanirnar, sem settar voru með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/687/EB frá 28. ágúst 2001 um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki Bandalagsins fyrir fartölvur ⁽²⁾, þannig að þær endurspegli þróun á markaðnum.

5) Enn fremur er nauðsynlegt að breyta skilgreiningunni á vöruflokknum, sem mælt er fyrir um í ákvörðuninni, til þess að fram komi að búnaður með snertiskjá, þar sem lyklaborðið birtist, falli undir vöruflokkinn en ekki vörur sem ekki eru fyrst og fremst ætlaðar til gagnamedferðar.

6) Til glöggvunar skal því skipta út tilskipun 2001/687/EB.

7) Endurskoðuðu, vistfræðilegu viðmiðanirnar og tilheyrandi kröfur um mat og sannprófun skulu gilda í fjögur ár.

8) Heimila ber aðlögunartímabil, sem er ekki lengra en 12 mánuðir, fyrir framleiðendur, sem hafa fengið eða hafa sótt um umhverfismerkið fyrir vörur sínar fyrir þann dag sem tilkynnt er um þessa ákvörðun svo að þeir hafi nægan tíma til að aðlaga vörurnar þannig að þær séu í samræmi við endurskoðuðu viðmiðanirnar og kröfurnar.

9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 17. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Undir vöruflokkinn „fartölvur“ falla allar tölvur sem auðvelt er að bera með sér til að nota á mismunandi stöðum, samanstanda af tölvukassa, skjá og lyklaborði í einni og sömu einingu og hægt er að nota með innbyggðri rafhlöðu.

Undir vöruflokkinn fellur einnig búnaður með snertiskjá þar sem lyklaborðið birtist.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 115, 4.5.2005, bls. 35. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 12/2006 frá 27. janúar 2006 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 17, 30.3.2006, bls. 13.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 237, 21.9.2000, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 242, 12.9.2001, bls. 11.

Undir vöruflokkinn falla ekki vörur sem ekki eru fyrst og fremst ætlaðar til gagnamedferðar.

2. gr.

Fartölvur, sem fá umhverfismerki Bandalagsins samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1980/2000, verða að falla undir vöruflokkinn „fartölvur“ og uppfylla þær vistfræðilegu viðmiðanir sem eru settar fram í viðaukanum við þessa ákvörðun.

3. gr.

Vistfræðilegu viðmiðanirnar fyrir vöruflokkinn „fartölvur“ og tilheyrandi kröfur um mat og sannpröfun gilda til 30. apríl 2009.

4. gr.

Í stjórnsýslunni er kenninúmerið „018“ notað fyrir vöruflokkinn „fartölvur“.

5. gr.

Ákvörðun 2001/687/EB er felld úr gildi.

6. gr.

Þegar um er að ræða vörur, sem falla undir flokkinn „fartölvur“, er heimilt að nota umhverfismerki, sem veitt hafa verið áður en tilkynnt er um þessa ákvörðun, til 31. mars 2006.

Hafi umsóknir verið lagðar fram fyrir þann dag, sem tilkynnt er um þessa ákvörðun um umhverfismerkið fyrir vörur sem falla undir vöruflokkinn „fartölvur“, er heimilt að veita merkið samkvæmt skilmálum ákvörðunar 2001/687/EB. Í þeim tilvikum er heimilt að nota umhverfismerkið til 31. mars 2006.

7. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 11. apríl 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Stavros DIMAS

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

ALMENN ÁKVÆÐI

Til að fá umhverfismerki verður fartölvan (sem nefnist hér á eftir „varan“) að falla undir vöruflokkinn eins og hann er skilgreindur í 1. gr. og vera í samræmi við eftirfarandi viðmiðanir í þessum viðauka og prófanir sem gerðar eru eins og segir fyrir um í viðmiðuninum. Rannsóknarstofur, sem uppfylla almennu kröfunar sem settar eru fram í ISO-staðli EN 17025, skulu framkvæma prófanir. Heimilt er að nota aðrar prófunaraðferðir, þar sem við á, ef þar til bæra stofnunin, sem metur umsóknina, fellst á að þær séu jafngildar. Þar sem engar prófanir eru tilgreindar eða þar sem tilgreint er að þær séu notaðar til sannprófunar eða vöktunar ber þar til bærnum stofnunum að byggja á yfirlýsingum og gögnum sem umsækjandi lætur í té og/eða óháðum sannprófunum eftir því sem við á.

Mælt er með því að þar til bærar stofnanir taki tillit til þess, við mat á umsóknum og eftirlit með því að farið sé eftir viðmiðunum í þessum viðauka, hvort viðurkenndum umhverfisstjórnunarkerfum, s.s. EMAS eða ISO 14001, er beitt. (Ath.: þess er ekki krafist að slíkum stjórnunarkerfum sé beitt.)

VISTFRÆÐILEGAR VIÐMIÐANIR

1. Orkusparnaður

Á fartölvunni skal vera straumrofi sem auðvelt er að komast að.

Fartölvan skal styðja ACPI ⁽¹⁾ S3 dvalastillinguna (stíllt á bið í vinnsluminni) til að lágmarksorkunotkun verði ekki meiri en 3 vött. Tölvan skal geta farið úr dvalanum við skipun frá einu af eftirfarandi:

- mótaldi,
- nettengingu,
- lyklaborði eða mús.

Sjálfgefin tímastilling á því að tölvan hverfi úr vinnslu í ACPI S3 dvala skal vera 15 mínútna aðgerðaleysi eða minna. Framleiðandinn skal sjá til þess að stillingin sé virk.

Hámarksorkunotkun fartölvunnar skal ekki vera meiri en 2 vött þegar slökkt er á henni og rafhlaðan fullhlaðin og aflgjafinn tengdur við rafveitukerfið. Í því tilviki er slökkt á tölvunni með skipuninni „slökkva á tölvu“.

Aflgjafi fartölvunnar skal ekki nota meira en 0,75 vött þegar hann er tengdur við rafveitukerfið en ekki tengdur við tölvuna.

Umsækjandinn skal láta þar til bærra stofnunar í té skýrslu sem vottar að mælt hafi verið hversu mikil orkunotkunin sé bæði í ACPI S3 stillingunni og þegar slökkt er á tölvunni með því að nota aðferðina í nágildandi viljayfirlýsingu Orkustjórnumunnar ⁽²⁾ um tölvur. Í skýrslunni skal tilgreina mældu orkunotkunina í báðum hömunum. Umsækjandi skal lýsa því yfir að kröfur um aflgjafa séu uppfylltar.

⁽¹⁾ Bætt samskipunar- og orkuskil (Advanced configuration and power interface, ACPI).

⁽²⁾ Samkvæmt skilgreiningu Umhverfisstofnunar Bandaríkjaanna,
http://www.energy.gov/index.cfm?c=computers.pr_crit_computers

2. Lenging endingartíma

Tryggt skal vera að samhæfðar rafhlöður, aflgjafi og lyklaborð og hlutar þess verði fánleg í þrjú ár eftir að framleiðsla er hætt. Þessu til viðbótar skal fartölvan uppfylla eftirfarandi viðmiðanir:

- tölvan skal hönnuð þannig að auðvelt sé að komast að minninu í henni og að skipta megi um það,
- tölvan skal hönnuð þannig að hægt sé að skipta um harða diskinn og geisladiskadrifið eða mynddiskadrifið ef þau eru til staðar.

Umsækjandi skal lýsa því yfir við þar til bæra stofnun að varan uppfylli þessar kröfur.

3. Kvikasilfursinnihald í skjánum

Í baklýsingarbúnaði flata skjásins skal ekki vera meira kvikasilfur en sem nemur 3 mg fyrir hverja peru að meðaltali. Í skjá lófátölvu (PDA) skal ekki vera neitt kvikasilfur.

Umsækjandi skal lýsa því yfir við þar til bæra stofnun að varan uppfylli þessar kröfur.

4. Hávaði

„Uppgefið A-vegið hljóðafsstig“ (re lpW) fartölvunnar samkvæmt lið 3.2.5 í ISO-staðli 9296 skal ekki vera meira en:

- 3,5 B(A) þegar tölvan er í gangi en ekki í vinnslu (jafngildir 35 dB(A)),
- 4,0 B(A) þegar gögn eru sótt eða skrifuð á harðan disk (jafngildir 40 dB(A)).

Umsækjandinn skal láta þar til bærri stofnun í té skýrslu, gerða af óháðri rannsóknarstofu með faggildingu með tilliti til ISO-staðals 17025, þar sem vottað er að stig hávaðamengunar hafi verið mælt í samræmi við ISO-staðal 7779 og gefið upp í samræmi við ISO-staðal 9296. Í skýrslunni skal stig hljóðmengunar koma fram, jafnt þegar tölvan er í gangi en ekki í vinnslu og þegar gögn eru sótt eða skrifuð á diskadrif, og það tilgreint í samræmi við lið 3.2.5 í ISO-staðli 9296.

5. Rafsegulgeislun

Fartölvan skal uppfylla kröfum sem settar eru fram í EN50279, flokki A.

Umsækjandi skal láta þar til bærri stofnun í té skýrslu þar sem fram kemur að geislunin frá vörunni samræmist kröfunum.

6. Endurviðtaka, endurvinnsla og hættuleg efni

Framleiðanda ber að taka aftur við, án endurgjalds, vörunni og öllum íhlutum, sem skipt hefur verið um, til endurnýjunar eða endurvinnslu, nema um hluti sé að ræða sem hafa mengast hjá notendum (t.d. vegna notkunar á sviði lækninga eða vegna geislunar). Þessu til viðbótar skal varan uppfylla eftirfarandi skilyrði:

- a) sérmenntaður maður á að geta tekið vöruna sundur einsamall,
- b) framleiðandinn skal hafa eftirlit með því þegar varan er tekin í sundur og leggja fram skýrslu þar að lútandi til þriðju aðila ef óskað er eftir því. Í skýrslunni skal m.a. vera staðfest að:
 - tengingar séu auðfinnanlegar og aðgengilegar,
 - tengingar séu svo staðlaðar sem kostur er,

- tengingar séu aðgengilegar með algengum verkfærum,
 - auðvelt sé að losa perumar í baklýsingarbúnaði vökvakristallsskjásins,
- c) unnt skal vera að skilja frá hættuleg efni,
- d) tæknilega skal vera unnt að endurvinna 90% (miðað við þyngd) efna úr plasti og málm í kassa og grind tækisins;
- e) ef merkimiða er krafist skal annaðhvort vera mjög auðvelt að fjarlægja þá eða þeir vera óaðskiljanlegur hluti tækisins;
- f) um hluti úr plasti gildir eftirfarandi:
- þeir mega hvorki innihalda blý né kadmíum sem bætt hefur verið við af ásetningi,
 - þeir skulu vera úr einni fjölíðu eða samrýmanlegum fjölíðum, nema lokið/hlífin, sem má ekki vera úr fleiri en tveimur fjölíðum sem eru aðskiljanlegar,
 - í þeim mega ekki vera neinir innfelldir málmhlutir sem einn maður með einföld verkfæri getur ekki skilið frá,
- g) plasthlutar skulu ekki innihalda logavarnarefni fjölbrómað bifényl (PBB) eða fjölbrómaðan dífenýleter (PBDE) sem tilgreind eru í 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2002/95/EB ⁽¹⁾. Í tengslum við þessa kröfu skal tekið tillit til síðari aðlögunar og breytinga á tilskipuninni varðandi notkun deka-BDE.

Plasthlutar skulu ekki innihalda klórparaffín með 10-17 kolefnisfrumeinda keðjulengd eða klórinnihald meira en 50% miðað við þyngd (CAS-nr. 85535-84-8 og CAS-nr. 85535-85-9).

Umsækjandi skal lýsa því yfir við þar til bæra stofnun að þessi krafa sé uppfyllt;

- h) hlutar úr plasti, sem vega meira en 25 g, skulu ekki innihalda logavarnarefni eða -efnablöndur sem hafa, þegar umsóknin er lögð inn, fengið einhverja eftirfarandi hættusetninga:

Hættulegt heilsu manna:

H45 (getur valdið krabbameini)

H46 (getur valdið arfgengum skaða)

H60 (getur dregið úr frjósemi)

H61 (getur skaðað barn í móðurkviði)

Hættulegt umhverfinu:

H50 (mjög eitrað vatnalífverum)

H50/H53 (mjög eitrað vatnalífverum, getur haft skaðleg langtímaáhrif á lífríki í vatni)

H51/H53 (eitrad vatnalífverum/getur haft skaðleg langtímaáhrif á lífríki í vatni)

sem skilgreindar eru í tilskipun ráðsins 67/548/EEC ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Stjótd. ESB L 37, 13.2.2003, bls. 19.

⁽²⁾ Stjótd. EB L 196, 16.8.1967, bls. 1.

- i) Á hlutum úr plasti skal vera varanleg merking, þar sem tilgreint er um hvaða efni er að ræða, í samræmi við ISO-staðal 11469: 2000. Undanþegin þessari viðmiðun eru efni úr pressuðu plasti og ljósbeinirinn í flötum skjám,
- j) rafhlöður skulu ekki innihalda meira en 0,0001% af kvikasilfri, 0,001% af kadmíum eða 0,01% af blýi miðað við þyngd rafhlöðunnar.

Umsækjandi skal lýsa því yfir að varan uppfylli þessi skilyrði og leggja fram afrit af sundurhlutunarskýrslu hjá þar til bærri stofnun sem metur umsóknina.

Með hliðsjón af viðmiðun h-liðar í 6. lið skulu logavarnarefni, ef þau eru notuð, ekki hafa fengið neinar framangreindar hættusetningar né skulu þau tilgreind í 1. viðauka við tilskipun 67/548/EBE eða síðari breytingum hennar um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna. Þessi krafa gildir ekki um logavarnarefni, sem breyta efnafræðilegu eðli sínu svo við notkun að ekki er lengur unnt að fella þau undir neinar af þeim hættusetningum sem eru taldar upp hér að framan né heldur ef minna en 0,1% af logavarnarefninu heldur upphaflegum eiginleikum sínum í meðhöndluðum hlut. Öll logavarnarefni, sem eru notuð í hluti úr plasti sem vega meira en 25 g, skulu tilgreind með heiti og CAS-númeri í skjölum með umsókninni.

7. Notendaleiðbeiningar

Selja skal vöruna með viðeigandi upplýsingum fyrir notendur þar sem gefin eru ráð um rétta notkun með tilliti til umhverfissjónarmiða, einkum:

- a) ráðleggingar um notkun orkusparandi stillinga, þ.m.t. upplýsingar um að orkunotkun og rekstrarkostnaður geti aukist ef þessar stillingar eru gerðar óvirkar,
- b) upplýsingar þess efnis að orkunotkun frá almennri rafmagnsveitu verði alls engin ef aflgjafinn er tekinn úr sambandi eða ef slökkt er á rófa við innstunguna,
- c) upplýsingar um ábyrgð og framboð varahluta. Veita skal upplýsingar varðandi réttar aðferðir þegar og ef neytandinn þarf á uppfærslu að halda eða skipta þarf um íhluti,
- d) upplýsingar þess efnis að varan hafi verið hönnuð með endurnotkun íhluta og endurvinnslu í huga og að ekki eigi að henda henni,
- e) ráðleggingar um hvernig neytandinn getur nýtt sér tilboð framleiðanda um endurvíðtöku,
- f) upplýsingar um rétta notkun korta fyrir þráðlaust staðarnet (WLAN-korta) til að halda öryggisáhættu í lágmarki,
- g) upplýsingar um að vörunni hafi verið veitt umhverfismerki Bandalagsins, ásamt stuttri skýringu á því hvað það merkir, og einnig að frekari upplýsingar um umhverfismerkið fáiast á vefsetrinu (<http://europa.eu.int/ecolabel>).

Umsækjandi skal lýsa því yfir að varan uppfylli þessi skilyrði og leggja fram afrit af notendahandbók hjá þar til bærri stofnun sem metur umsóknina.

8. Umbúðir

Umbúðir skulu standast eftirtaldir kröfur:

- a) Auðvelt skal vera að skilja mismunandi efni umbúðanna að í höndunum til þess að auðvelda endurvinnslu.
- b) Ef pappambúðir eru notaðar skulu a.m.k. 80% þeirra vera úr endurunnu efni. Mat og sannpröfun: *Umsækjandinn skal lýsa því yfir að umbúðirnar samræmist þessari kröfu og leggja fram sýnishorn af þeim hjá þar til bærri stofnun, sem annast úthlutunina, sem hluta af umsókninni.*

9. Upplýsingar sem fram koma á umhverfismerkinu

Eftirfarandi texti skal standa í reit 2 á umhverfismerkinu:

- minnkuð orkunotkun,
- hannað til að auðvelda endurvinnslu,
- lækkað hávaðastig.

Umsækjandinn skal lýsa yfir því að varan uppfylli þessa kröfu og leggja fram hjá þar til bærri stofnun eintak af umhverfismerkinu eins og það mun birtast á umbúðunum og/eða vörunni og/eða fylgiskjölunum.

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/44/16

frá 23. mars 2005

um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki Bandalagsins fyrir alhliða hreinsiefni og hreinsiefni fyrir hreinlætisaðstöðu (*)

(tilkynnt með númeri C (2005) 1028)

(2005/344/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

6) Til glöggvunar skal því skipta út tilskipun 2001/523/EB.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

7) Endurskoðuðu, vistfræðilegu viðmiðanirnar skulu gilda í fjögur ár.

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1980/2000 frá 17. júlí 2000 um endurskoðað kerfi um veitingu umhverfismerkis Bandalagsins ⁽¹⁾, einkum annarri undirgrein 1. mgr. 6. gr.,

8) Heimila ber aðlögunartímabil, sem er ekki lengra en tólf mánuðir, fyrir umsækjendur sem hafa fengið eða hafa sótt um umhverfismerkið fyrir vörur sínar fyrir þann dag sem tilkynnt er um þessa ákvörðun svo að þeir hafi nægan tíma til að aðlaga vörurnar þannig að þær séu í samræmi við endurskoðuðu viðmiðanirnar og kröfur.

að höfðu samráði við umhverfismerkinganefnd Evrópusambandsins,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1980/2000 er heimilt að veita umhverfismerki Bandalagsins fyrir vörur sem býr yfir eiginleikum sem gera það að verkum að hún stuðlar að verulegum umbótum að því er varðar helstu umhverfisþætti.

9) Ráðstafanir, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 17. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

2) Í reglugerð (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að setja skuli sértækar viðmiðanir fyrir umhverfismerki fyrir hvern vöruflokk og skuli þær byggjast á drögum að viðmiðunum sem umhverfismerkinganefnd Evrópusambandsins hefur sett fram.

1. gr.

3) Þar er einnig kveðið á um að endurskoðun á viðmiðununum fyrir umhverfismerkið, sem og á mats- og sannprófunarkröfunum er varða viðmiðanirnar, skuli fara fram í tæka tíð fyrir lok gildistímabils viðmiðananna sem tilgreindar eru fyrir vöruflokkinn sem um ræðir.

Undir vöruflokkinn „alhliða hreinsiefni og hreinsiefni fyrir hreinlætisaðstöðu“ falla eftirfarandi þrír undirflokkar:

4) Rétt er að endurskoða vistfræðilegu viðmiðanirnar, sem settar voru með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/523/EB frá 27. júní 2001 um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki Bandalagsins fyrir alhliða hreinsiefni og hreinsiefni fyrir hreinlætisaðstöðu ⁽²⁾, þannig að þær taki tillit til þróunar í vísindum og á markaði.

a) alhliða hreinsiefni: þvotta- og hreinsiefni sem eru ætluð til venjubundinnar hreinsunar á gólfum, veggjum, loftum, rúðum og öðrum föstum yfirborðsflötum og leyst upp eða þynnt með vatni fyrir notkun. Vatnsinnihald allra alhliða hreinsiefna skal vera ≤ 90% (massahlutfall),

b) rúðuhreinsiefni: alhliða hreinsiefni sem eru ætluð til venjubundinnar hreinsunar á rúðum og eru annaðhvort þynnt með vatni fyrir notkun eða notuð óþynnt; vatnsinnihald allra rúðuhreinsiefna skal vera ≤ 95% (massahlutfall),

5) Enn fremur er nauðsynlegt að breyta skilgreiningunni á vöruflokknum, sem mælt er fyrir um í ákvörðuninni, til þess að fram komi að þvotta- og hreinsiefni til venjubundinnar hreinsunar á gluggum teljist alhliða hreinsiefni fremur en vörur til sértækrar hreinsunar.

c) hreinsiefni fyrir hreinlætisaðstöðu: þvotta- og hreinsiefni sem ætluð eru til þess að fjarlægja með ræstingu og á annan venjubundinn hátt óhreinindi og/eða útfellingar í hreinlætisaðstöðu, t.d. þvottahúsum, baðherbergjum, sturtum, salernum og eldhúsum; vatnsinnihald allra hreinsiefna fyrir hreinlætisaðstöðu skal vera ≤ 90% (massahlutfall).

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 115, 4.5.2005, bls. 42. Henni var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 12/2006 frá 27. janúar 2006 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 17, 30.3.2006, bls. 13.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 237, 21.9.2000, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 189, 11.7.2001, bls. 25.

Undirflokkurinn, sem tilgreindur er í c-lið fyrstu málsgreinar, skal ekki taka til eftirfarandi:

- a) vara sem sjálfkrafa eru notaðar þegar salerni er skolað, s.s. sjálfskammtandi vara á borð við salernissteina,
- b) vara til notkunar í salerniskössum,
- c) vara sem hafa ekki önnur hreinsunaráhrif en að fjarlægja kalsíumkarbónat (útfellingar),
- d) sótthreinsiefna.

Undir vöruflokkinn falla ekki vörur sem hafa sértækari hreinsunarvirkni, t.d. ofnhreinsiefni, bónleysir, fægiefni, stíflueyðir o.s.frv.

Undir vöruflokkinn falla vörur jafnt til einkanota sem nota í atvinnuskyni.

2. gr.

Alhliða hreinsiefni og hreinsiefni fyrir hreinlætisaðstöðu, sem fær umhverfismerki Bandalagsins samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1980/2000, verður að falla undir vöruflokkinn „alhliða hreinsiefni og hreinsiefni fyrir hreinlætisaðstöðu“ og uppfylla þær vistfræðilegu viðmiðanir sem eru settar fram í viðaukanum við þessa ákvörðun.

3. gr.

Vistfræðilegu viðmiðanirnar fyrir vöruflokkinn „alhliða hreinsiefni og hreinsiefni fyrir hreinlætisaðstöðu“ og tilheyrandi kröfur um mat og sannpröfun gilda til 31. desember 2008.

4. gr.

Í stjórnsýslunni er kenninúmerið 020 notað fyrir vöruflokkinn „alhliða hreinsiefni og hreinsiefni fyrir hreinlætisaðstöðu“.

5. gr.

Ákvörðun 2001/523/EB er felld úr gildi.

6. gr.

Þegar um er að ræða vörur, sem falla undir flokkinn „alhliða hreinsiefni og hreinsiefni fyrir hreinlætisaðstöðu“, er heimilt að nota umhverfismerki, sem veitt hafa verið áður en tilkynnt er um þessa ákvörðun, til 31. mars 2006. Hafi umsóknir verið lagðar fram fyrir þann dag, sem tilkynnt er um þessa ákvörðun um umhverfismerkið fyrir vörur sem falla undir vöruflokkinn „alhliða hreinsiefni og hreinsiefni fyrir hreinlætisaðstöðu“, er heimilt að veita merkið samkvæmt skilmálum ákvörðunar 2001/523/EB. Í þeim tilvikum er heimilt að nota umhverfismerkið til 31. mars 2006.

7. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 23. mars 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Stavros DIMAS

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

ALMENN ÁKVÆÐI

Til að geta fengið umhverfismerki verður alhliða hreinsiefni eða hreinsiefni fyrir hreinlætisaðstöðu (sem nefnist hér á eftir varan) að falla undir vöruflokkinn eins og hann er skilgreindur í 1. gr. og vera í samræmi við viðmiðanirnar í þessum viðauka.

Markmiðið með viðmiðunum

Markmiðið með þessum viðmiðunum er að:

- dregið verði úr umhverfisáhrifum með því að takmarka magn skaðlegra innihaldsefna, minnka magn þvotta- og hreinsiefnis sem er notað og minnka umbúðaúrgang,
- dregið verði úr eða komið í veg fyrir áhættu fyrir umhverfið eða heilbrigði manna tengdri notkun hættulegra efna,
- veita upplýsingar sem gera neytandanum kleift að nota vöruna á árangursríkan hátt sem heldur umhverfisáhrifum í lágmarki.

Viðmiðanirnar eru hafðar þannig að þær stuðli að merkingu alhliða hreinsiefna og hreinsiefna fyrir hreinlætisaðstöðu sem hafa lítil umhverfisáhrif.

Kröfur varðandi mat og sannprófun

Sérstakar kröfur varðandi mat og sannprófun eru tilgreindar í hverri viðmiðun.

Heimilt er að nota, þar sem við á, aðrar prófunaraðferðir en þær sem tilgreindar eru í hverri viðmiðun ef þar til bær aðili, sem metur umsóknina, fellst á að aðferðirnar séu jafngildar.

Prófun skal fara fram, eftir því sem unnt er, á rannsóknarstofum sem uppfylla almennu kröfurnar í staðlinum EN ISO 17025 eða sambærilegum staðli.

Þar sem engar prófanir eru tilgreindar eða þar sem tilgreint er að þær séu notaðar til sannprófunar eða eftirlits ber þar til bær aðilum að byggja á yfirlýsingum og gögnum sem umsækjandi lætur í té og/eða óháðum sannprófunum eftir því sem við á.

Ef við á geta þar til bærir aðilar krafist fylgiskjala og framkvæmt óháða sannprófun.

Ef þess er krafist að umsækjandi leggi fram yfirlýsingar, upplýsingaskjöl, prófunarskýrslur eða önnur sönnunargögn til staðfestingar á að varan uppfylli viðmiðanirnar mega þessi gögn vera frá umsækjanda sjálfum og/eða birgjum hans og/eða undirbirgjum þeirra o.s.frv., eftir því sem við á.

Ef innihaldsefni eru tilgreind tekur það einnig til efna og efnablandna.

Í I. viðbæti er nýtt, endurskoðað gagnasafn fyrir innihaldsefni þvotta- og hreinsiefna (svokallaða DID-skrá), í útgáfu frá 30. júní 2004, þar sem er að finna algengustu innihaldsefni í þvotta- og hreinsiefnasamsetningum. Gögnin til að reikna út lágmarkspýnningu til að varna eiturrifum (CDV_{tox}) og til að meta lífbrjótanleika yfirborðsvirkra efna skulu fengin úr A-hluta DID-skrárinnar.

Ef við á getur umsækjandinn síðar notað endurskoðaðar útgáfur gagnasafnsins fyrir innihaldsefni þvotta- og hreinsiefna eftir því sem þær liggja fyrir.

Umsækjandi skal, á eigin ábyrgð, beita aðferðinni, sem lýst er í B-hluta I. viðbætis, þegar um er að ræða innihaldsefni sem ekki eru skráð í A-hluta DID-skrárinnar.

Umsækjandinn má staðfesta niðurbrjótanleika við loftfirrðar aðstæður með aðferðinni, sem lýst er í II. viðbæti, þegar um er að ræða innihaldsefni sem eru ekki tilgreind í DID-skránni.

Mælt er með því að þar til bærir aðilar taki tillit til þess, við mat á umsóknum og eftirlit með því að farið sé eftir viðmiðunum í þessum viðauka, hvort viðurkenndum umhverfisstjórnunarkerfum, s.s. EMAS eða ISO 14001, er beitt. (Athn.: Þess er ekki krafist að slíku stjórnunarkerfi sé beitt.)

VIÐMIÐUNAREINING

Viðmiðunareiningin fyrir alhliða hreinsiefni (notuð í viðmiðunum hér á eftir) er sá skammtur vörunnar í grömmum sem framleiðandi mælir með fyrir 1 lítra af sápuvatni (þvottavatni).

Viðmiðunareining er ekki ákvörðuð fyrir rúðuhreinsiefni og hreinsiefni fyrir hreinlætisaðstöðu (viðeigandi viðmiðanir hér á eftir eru reiknaðar út fyrir 100 g af vörunni).

VISTFRÆÐILEGAR VIÐMIÐANIR

1. Eiturhrif á vatnalífverur

Lágmarkspýnning til að varna eiturhrifum (CDV_{tox}) er reiknuð fyrir hvert innihaldsefni (i) með eftirfarandi jöfnu:

$$CDV_{tox} (\text{innihaldsefni } i) = \frac{\text{þyngd } (i) \times NS (i)}{\text{stuðull langvinnra eiturhrifa } (ES) (TF \text{ chronic})(i)} \times 1000$$

þar sem þyngdin (i) er þyngd innihaldsefnisins (í grömmum) á hverja viðmiðunareiningu (fyrir alhliða hreinsiefni) eða á 100 g vöru (fyrir hreinsiefni fyrir hreinlætisaðstöðu). NS (i) er niðurbrotstuðullinn og stuðull langvinnra eiturhrifa (ES) (i) er eiturhrifastuðull fyrir langvinn eiturhrif innihaldsefnisins (i mg/l).

Gildi niðurbrotstuðuls og stuðuls fyrir langvinn eiturhrif skulu gefin í A-hluta gagnasafns fyrir innihaldsefni þvotta- og hreinsiefna (A-hluta DID-skrár) (I. viðbætur). Ef viðkomandi innihaldsefni er ekki tilgreint í A-hluta DID-skrárinnar skal umsækjandinn áætla gildi þess með aðferðinni sem lýst er í B-hluta DID-skrárinnar (I. viðbætur). Lágmarkspýnning til að varna eiturhrifum er lögð saman fyrir hvert innihaldsefni og þannig fæst lágmarkspýnning til að varna eiturhrifum fyrir vöruna.

Að því er varðar alhliða hreinsiefni skal lágmarkspýnning til að varna eiturhrifum fyrir vöruna ekki fara yfir 20 000 lítra á viðmiðunareiningu.

Að því er varðar hreinsiefni fyrir hreinlætisaðstöðu skal lágmarkspýnning til að varna eiturhrifum fyrir vöruna ekki fara yfir 100 000 lítra á 100 g vöru.

Að því er varðar rúðuhreinsiefni skal lágmarkspýnning til að varna eiturhrifum fyrir vöruna ekki fara yfir 5 000 lítra á 100 g vöru.

Mat og sannprófun: Upplýsingar um nákvæma samsetningu vörunnar skulu veittar þar til bærum aðila ásamt upplýsingum varðandi útreikninga á lágmarkspýnningu til að varna eiturhrifum sem sýna að þeir séu í samræmi við þessa viðmiðun.

2. Lífbrjótanleiki yfirborðsvirkra efna

a) Auðlífbrjótanleiki (loftháður)

Öll yfirborðsvirk efni, sem eru notuð í vöruna, skulu vera auðlífbrjótanleg.

Mat og sannprófun: Veita skal þar til bærum aðila nákvæmar upplýsingar um samsetningu vörunnar ásamt lýsingu á hlutverki allra innihaldsefnanna. Í A-hluta DID-skrárinnar (I. viðbætur) er tilgreint hvort tiltekið, yfirborðsvirk efni sé lífbrjótanlegt við loftháðar aðstæður eða ekki (yfirborðsvirk efni, sem merkt eru með „A“ í dálkinum sem gefur til kynna lífbrjótanleika við loftháðar aðstæður, eru auðlífbrjótanleg). Fyrir yfirborðsvirk efni, sem ekki eru tilgreind í A-hluta DID-skrárinnar, skal leggja fram viðeigandi upplýsingar fengnar úr fræðiritum eða öðrum heimildum eða viðeigandi niðurstöður prófana sem sýna að efnin séu lífbrjótanleg við loftháðar aðstæður. Prófanir á auðlífbrjótanleika skulu vera eins og um getur í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 648/2004 frá 31. mars 2004 um þvotta- og hreinsiefni. Yfirborðsvirk efni teljast auðlífbrjótanleg ef lífbrjótanleiki (sundrun), sem er mældur í einni af eftirfarandi fimm prófunum, er a.m.k. 60% á 28 dögum: kollrúmsgreiningu (headspace test) koltvísýrings (OECD 310), myndun koltvísýrings (CO_2) - breyttri Sturm-prófun (OECD 301B; aðferð C.4-C í V. viðauka við tilskipun ráðsins 67/548/EBE), prófun í lokaðri flösku (OECD 301D; aðferð C.4-F í V. viðauka við tilskipun 67/548/EBE, öndunarprófun með þrýstimælingu (OECD 301F, aðferð C.4-D í V. viðauka við tilskipun 67/548/EBE, MITI (I)-prófun (OECD 301C, aðferð C.4-F í V. viðauka við tilskipun 67/548/EBE eða með ISO-prófunum sem eru jafngildar hinum.

(¹) Stjtið. EB L 104, 8.4.2004, bls. 13.

(²) Tilskipun ráðsins 67/548/EBE frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna (Stjtið. EB L 196, 16.8.1967, bls. 1).

Nota má eina af eftirfarandi prófunum, með fyrirvara um eðliseiginleika yfirborðsvirka efnisins, til að staðfesta auðlífrjótanleika ef lífrjótanleiki er a.m.k. 70% á 28 dögum: niðurbrot á uppleystu lífrænu kolefni (DOC-niðurbrot) (OECD 301A, aðferð C.4-A í V. viðauka við tilskipun 67/548/EBE), breytta OECD-skimunarprófun (DOC-niðurbrot), aðferð C.4-B í V. viðauka við tilskipun 67/548/EBE eða ISO-prófanir sem teljast jafngildar hinum. Færa skal viðeigandi rök fyrir notkunarviði prófunaraðferða sem byggðar eru á mælingum á uppleystu, lífrænu kolefni þar sem prófanirnar gætu gefið niðurstöður fyrir fjarlægingu en ekki lífrjótanleika. Faraðlögum skal ekki notuð við prófanir á auðlífrjótanleika við loftháðar aðstæður. Meginreglan um 10 daga mörk gildir ekki.

b) *Lífrjótanleiki við loftfirrðar aðstæður*

Öll yfirborðsvirk efni, sem notuð eru í vöruna, skulu vera lífrjótanleg við loftfirrðar aðstæður.

Mat og sannprófun: Leggja skal fram hjá þar til bærum aðila nákvæmar upplýsingar um samsetningu vörunnar ásamt lýsingu á hlutverki hvers innihaldsefnis. Í A-hluta DID-skrárinnar (I. viðbætur) er tilgreint hvort tiltekið, yfirborðsvirkt efni sé lífrjótanlegt við loftfirrðar aðstæður eða ekki (yfirborðsvirk efni, sem merkt eru með „J“ í dálkinum sem gefur til kynna lífrjótanleika við loftfirrðar aðstæður, eru lífrjótanleg við loftfirrðar aðstæður). Fyrir yfirborðsvirk efni, sem ekki eru tilgreind í A-hluta DID-skrárinnar, skal leggja fram viðeigandi upplýsingar fengnar úr fræðiritum eða öðrum heimildum eða viðeigandi niðurstöður prófana sem sýna að efnið séu lífrjótanleg við loftfirrðar aðstæður. Viðmiðunarprófið fyrir niðurbrotanleika við loftfirrðar aðstæður skal vera OECD 311, ISO 11734, ECETOC nr. 28 (frá júní 1998) eða sambærileg prófunaraðferð þar sem krafist er endanlegs niðurbrots að lágmarki 60% við loftfirrðar aðstæður. Einnig má nota prófunaraðferðir, sem líkja eftir aðstæðum í samsvarandi, loftfirrðu umhverfi, til að staðfesta að náðst hafi endanlegt niðurbrot, sem nemur 60%, við loftfirrðar aðstæður (sjá II. viðbæti).

3. Skaðleg, hættuleg eða eitruð efni eða efnablöndur

a) Eftirfarandi innihaldsefni mega ekki vera í vörunni, hvorki sem hluti samsetningar hennar né sem hluti nokkurrar efnablöndu í samsetningunni:

— alkýlfenóletoxýlöt (APEO) eða afleiður þeirra,

— EDTA (etýlendíamintetraasetat) eða sölt þess,

— NTA (nitrílótríasetat),

— nitrómoskusefni eða fjöhlringa moskusefni, s.s.:

moskusxýlen: 5-tert-bútýl-2,4,6-trínitró-m-xýlen,

moskusambrett: 4-tert-bútýl-3-metoxý-2,6-dínitrótólúen,

mosken: 1,1,3,3,5-pentametýl-4,6-dínitróindan,

moskustibétín: 1-tert-bútýl-3,4,5-trimetýl-2,6-dínitróbensen,

moskusketón: 4'-tert-bútýl-2',6'-dímetýl-3',5'-dínitróasetafenón,

HHCB (1,3,4,6,7,8-hexahýdró-4,6,6,7,8-hexametýlsýklópenta(g)-2-bensópýran),

AHTN (6-asetýl-1,1,2,4,4,7-hexametýltetralín).

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram yfirlýsingu, sem er studd yfirlýsingum frá framleiðendum, eftir því sem við á, þar sem staðfest er að tilgreindu efnið séu ekki í vörunni.

b) *Ekki skal nota fjörgreinótt ammóníumsölt sem ekki eru auðlífrjótanleg, hvorki sem hluta samsetningar né sem hluta nokkurrar efnablöndu í samsetningunni.*

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram skjöl sem sýna fram á lífrjótanleika allra fjörgreinótttra ammóníumsalta sem notuð eru.

- c) Í vörunni má ekki vera neitt innihaldsefni (efni eða efnablanda) sem er flokkað með einhverri eftirfarandi hættusetninga, eða samsetningu þeirra, í samræmi við tilskipun 67/548/EBE og síðari breytingar á henni eða tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/45/EB ⁽³⁾ og síðari breytingar á henni:

H31 (myndar eitraða lofttegund í snertingu við sýru)

H40 (getur hugsanlega valdið krabbameini)

H45 (getur valdið krabbameini)

H46 (getur valdið arfgengum skaða)

H49 (getur valdið krabbameini við innöndun)

H68 (getur valdið varanlegu heilsutjóni)

H50–53 (mjög eitrað vatnalífverum og getur haft skaðleg langtímaáhrif á lífríki í vatni)

H50–53 (eitrað vatnalífverum og getur haft skaðleg langtímaáhrif á lífríki í vatni)

H59 (hættulegt ósonlaginu)

H60 (getur dregið úr frjósemi)

H61 (getur skaðað barn í móðurkviði)

H62 (getur hugsanlega dregið úr frjósemi)

H63 (getur hugsanlega skaðað barn í móðurkviði)

H64 (getur skaðað brjóstmylkina).

Sértækar kröfur gilda um sæfiefni, hvort sem þau eru hluti samsetningar eða hluti efnablöndu í samsetningunni (sjá viðmiðun um sæfiefni hér á eftir).

Kröfurnar hér að framan skulu gilda um sérhvert innihaldsefni (efni eða efnablöndu) sem fer yfir 0,01% miðað við þyngd fullnunu vörunnar. Þetta gildir einnig um sérhvert innihaldsefni efnablöndu, sem notuð er í samsetningunni, sem fer yfir 0,01% miðað við þyngd fullnunu vörunnar.

Mat og sannpröfun: Leggja skal fram afrit af öryggisleiðbeiningum fyrir hvert innihaldsefni (hvort sem um efni eða efnablöndur er að ræða). Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu frá framleiðanda innihaldsefnanna um að þessi viðmiðun sé uppfyllt.

4. Sæfiefni

- a) Einungis er heimilt að varan innihaldi sæfiefni í því skyni að rotverja hana og skal viðeigandi skammtur ekki vera stærri en nauðsynlegt er í þessum tilgangi. Þetta á ekki við um yfirborðsvirk efni sem einnig kunna að búa yfir eiginleikum sæfiefna.

Mat og sannpröfun: Leggja skal fram afrit af öryggisleiðbeiningum fyrir hvert rotvarnarefni sem bætt er við ásamt nákvæmum upplýsingum um styrk þess í vörunni. Framleiðandi eða birgir rotvarnarefnanna skal leggja fram upplýsingar um þann skammt sem þarf til að rotverja vöruna.

⁽³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/45/EB frá 31. maí 1999 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um flokkun, þökkun og merkingu hættulegra efnablandna (Stjtið. EB L 200, 30.7.1999, bls. 1).

- b) Óheimilt er að halda því fram eða gefa til kynna á umbúðum eða á annan hátt að varan hafi örverueyðandi virkni.

Mat og sannprófun: Leggja skal upplýsingar um texta og hönnun hverrar tegundar umbúða fram hjá þar til bærur aðila og/eða afhenda honum sýnishorn af hverri tegund.

Sæfiefni, sem notuð eru til að rotverja vöruna og eru flokkuð með hættusetningunum H50-53 eða H51-53 í samræmi við ákvæði tilskipunar 67/548/EBE og síðari breytingar á henni eða ákvæði tilskipunar 1999/45/EB, eru einungis leyfð ef ekki er hætt á að þau safnist upp í lífverum, hvort sem þau eru hluti samsetningar eða hluti efnablöndu í samsetningunni.

Í þessu samhengi telst sæfiefni hugsanlega safnast upp í lífverum ef $\log P_{ow}$ (log af deilistuðli oktanóls/vatns) $\geq 3,0$ (nema lífþéttistuðullinn (BCF), sem er ákvarðaður með tilraunum, sé ≤ 100).

Styrkur sæfiefna í fullunnu vörunni skal ekki fara yfir leyfilegan hámarksstyrk samkvæmt tilskipun ráðsins 76/768/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur og síðari breytingum á henni.

Mat og sannprófun: Leggja skal fram afrit af öryggisleiðbeiningum fyrir öll sæfiefni ásamt upplýsingum um styrk þeirra í fullunnu vörunni.

5. Leysilítir eða litunarefni

Hvers kyns leysilítir eða litunarefni, sem notuð eru í vöruna, verða að vera leyfð samkvæmt tilskipun ráðsins 76/768/EBE um snyrtivörur⁽⁴⁾ og síðari breytingum á henni eða samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/36/EB frá 30. júní 1994 um litarefni til notkunar í matvælum⁽⁵⁾ og síðari breytingum á henni eða verða að búa yfir eiginleikum sem varða umhverfið og fela ekki í sér flokkun með hættusetningunum H50 eða H51–53 í samræmi við tilskipun 67/548/EBE og síðari breytingar á henni.

Mat og sannprófun: Leggja skal fram yfirlýsingu hjá þar til bærur aðila um að þessi viðmiðun sé uppfyllt ásamt tæmandi skrá yfir alla leysilíti eða litunarefni sem notuð eru.

6. Ilmefni

- a) Varan skal ekki innihalda ilmefni sem í eru nítrómoskusefni eða fjölhringa moskusefni (eins og tilgreint er í viðmiðun 3 a).
- b) Öll innihaldsefni, sem bætt er við vöruna sem ilmefni, verða að vera framleidd og/eða meðhöndluð í samræmi við reglur Alþjóðlegu ilmefnasamtakanna (International Fragrance Association) um starfsvenjur.

Mat og sannprófun: Leggja skal fram yfirlýsingu hjá þar til bærur aðila um að hver þáttur þessarar viðmiðunar sé uppfylltur.

7. Næmandi efni

Ekki skal flokka vöruna með hættusetningunum H42 (getur valdið ofnæmi við innöndun) og/eða H43 (getur valdið ofnæmi í snertingu við húð) í samræmi við tilskipun 1999/45/EB og síðari breytingar á henni.

Styrkur efnis eða innihaldsefnis, sem flokkað er með H42 (getur valdið ofnæmi við innöndun) og/eða H43 (getur valdið ofnæmi í snertingu við húð) í samræmi við tilskipun 67/548/EBE og síðari breytingar á henni eða 1999/45/EB, má ekki fara yfir 0,1% miðað við þyngd fullunnu vörunnar.

Mat og sannprófun: Leggja skal fram upplýsingar hjá þar til bærur aðila um nákvæman styrk allra innihaldsefna sem flokkuð eru með H42 og/eða H43 ásamt afritum af öryggisleiðbeiningum.

8. Rokgjörn, lífræn sambönd

Varan skal ekki innihalda meira en 10% (miðað við þyngd) af rokgjörnum, lífrænum samböndum sem hafa lægra suðumark en 150 °C.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 262, 27.9.1976, bls. 169.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 237, 10.9.1994, bls. 13.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram afrit af öryggisleiðbeiningum fyrir hvern lífrænan leysi ásamt upplýsingum um útreikninga á heildarmagni rokgjarnra, lífrænna sambanda sem hafa lægra suðumark en 150 °C.

9. Fosfór

Heildarmagn frumefnisins fosförs í vörunni skal reiknað út fyrir hverja viðmiðunareiningu (alhliða hreinsiefni) eða á 100 g vöru (hreinsiefni fyrir hreinlætisaðstöðu), að teknu tilliti til allra innihaldsefna sem innihalda fosfór (t.d. fosfata og fosfónata).

Að því er varðar alhliða hreinsiefni skal heildarmagn fosförs (P) ekki fara yfir 0,02 g/viðmiðunareiningu.

Að því er varðar hreinsiefni fyrir hreinlætisaðstöðu skal heildarmagn fosförs (P) ekki fara yfir 1,0 g/100 g vöru.

Efni, sem notuð eru í rúðuhreinsivörur, mega ekki innihalda fosfór.

Mat og sannprófun: Veita skal þar til bærum aðila nákvæmar upplýsingar um samsetningu vörunnar ásamt upplýsingum varðandi útreikninga sem sýna að þessi viðmiðun sé uppfyllt.

10. Kröfur vegna umbúða

- a) Ekki má nota úða sem inniheldur drífefni.
- b) Plastefni, sem notuð eru í aðalilátið, skulu vera merkt í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/62/EB frá 20. desember 1994 um umbúðir og umbúðaúrgang ⁽⁶⁾, eða í samræmi við 1. og 2. hluta DIN 6120 í tengslum við 1. hluta DIN 7728.
- c) Ef grunnumbúðirnar eru úr endurunnu efni skal sérhver tilgreining á umbúðunum þar að lútandi vera í samræmi við ISO-staðal 14021 „Environmental labels and declarations - Self declared claims (type II environmental labelling)“.
- d) Auðvelt skal vera að skilja grunnumbúðirnar að í einstök efni.

Mat og sannprófun: Leggja skal fram gögn um umbúðirnar og/eða sýnishorn, ef við á, hjá þar til bærum aðila ásamt yfirlýsingu um að hver hluti þessarar viðmiðunar sé uppfylltur.

NOTAGILDI

11. Notagildi

Varan skal vera tilbúin til notkunar og uppfylla þarfir neytenda.

Hreinsihæfnin (cleaning ability) skal vera betri en hreinsihæfni hreins vatns og a.m.k. jafngóð hreinsihæfni markaðsráðandi viðmiðunarvöru eða ónafngreindrar viðmiðunarvöru (generic reference product) (sjá III. viðbæti) og skal þar til bær aðili samþykkja vöruna.

Að því er varðar alhliða hreinsiefni og hreinsivörur fyrir eldhús þarf einungis að skjalfesta fituleysandi áhrif.

Að því er varðar hreinsivörur fyrir hreinlætisaðstöðu og gluggahreinsivörur skal skjalfesta kalkeyðandi og fituleysandi áhrif.

Mat og sannprófun: Prófa skal gagnsemi vörunnar annaðhvort með:

- fullnægjandi og viðeigandi prófun sem framkvæmd er á rannsóknarstofu eða
- fullnægjandi og viðeigandi neytendaprófun.

Framkvæma skal báðar prófanirnar og gera grein fyrir þeim samkvæmt tilskildum kröfum í samræmi við rammann sem lýst er í III. viðbæti.

⁽⁶⁾ Stjótið. EBL 365, 31.12.1994, bls. 10.

NEYTENDAUPLÝSINGAR

12. Notendaleiðbeiningar

a) Leiðbeiningar um skammta

Að því er varðar alhliða hreinsiefni skal birta nákvæmar ráðleggingar um skammta á umbúðunum í fullnægjandi stærð og á bakgrunni þar sem þær koma vel fram. Mælt er með notkun skýringarmyndar (t.d. af 5 l ílát og fjölda tappafylla með magni í ml) en slíkt er þó valfrjálst.

Þegar um er að ræða óblandað hreinsiefni fyrir hreinlætisaðstöðu skal greinilega gefið til kynna á umbúðunum að aðeins þurfi að nota lítið magn af vörunni í samanburði við venjulegar (þ.e. þynntar) vörur sem eru tilbúnar til notkunar.

Eftirfarandi texti (eða samsvarandi texti) skal koma fram á umbúðunum:

„Hæfilegur skammtur dregur úr kostnaði og heldur umhverfisáhrifum í lágmarki.“

b) Varnaðarorð

Eftirfarandi varnaðarorð (eða sambærilegur texti) skulu koma fram á vörunni (texti ásamt viðeigandi táknmynd):

„Geymist þar sem börn ná ekki til“

„Blandið ekki saman hreinsiefnum“

„Forðist að úði berist í öndunarfæri við innöndun“ (aðeins fyrir úðavörur).

c) Upplýsingar um innihaldsefni og merkingar þeirra

Beita skal reglugerð (EB) nr. 648/2004.

d) Upplýsingar um umhverfismerkið

Eftirfarandi texti (eða samsvarandi texti) skal koma fram á umbúðunum:

„Unnt er að fá frekari upplýsingar á vefsetri umhverfismerkis Evrópusambandsins: <http://europa.eu.int/ecolabel>“.

Mat og sannprófun: Leggja skal fram sýnishorn af vöruumbúðunum, að meðtöldum merkimiðanum, hjá þar til bærum aðila ásamt yfirlýsingu um að hver þáttur þessarar viðmiðunar sé uppfylltur.

13. Upplýsingar sem fram koma á umhverfismerkinu

Eftirfarandi texti skal standa í reit 2 á umhverfismerkinu:

— minnkuð áhrif á líf í vatni,

— minnkuð notkun hættulegra efna,

— skýrar notendaleiðbeiningar.

14. Starfsþjálfun

Þegar um er að ræða þvotta- og hreinsiefni sem notuð eru í atvinnuskyni skal framleiðandinn, dreifingaraðilinn eða þriðji aðili bjóða ræstingafólki þjálfun eða efni til þjálfunar. Í þjálfuninni skulu felast þrepaskiptar leiðbeiningar um rétta þynningu, notkun, förgun og notkun áhalda.

Mat og sannprófun: Leggja skal fram hjá þar til bærum aðila sýnishorn af efni til þjálfunar með þrepaskiptum leiðbeiningum um rétta þynningu, notkun, förgun og notkun áhalda ásamt lýsingu á þjálfunarnámskeiðum.

I. viðbætur

DID-SKRÁ

Þegar um er að ræða innihaldsefni, sem tilgreind eru í A-hluta DID-skrárinnar, skal nota gildi fyrir eiturrhif og niðurbrotanleika í skránni til að meta hvort vistfræðilegu viðmiðanirnar séu uppfylltar.

Þegar um er að ræða innihaldsefni, sem ekki eru tilgreind í A-hluta DID-skrárinnar, skal beita aðferðinni sem lýst er í B-hluta til að ákvarða gildi fyrir eiturrhif og niðurbrotanleika.

Gagnasafn fyrir innihaldsefni þvotta- og hreinsiefna

Útgáfa frá 30. júní 2004

A-hluti. Skrá yfir innihaldsefni

		Bráð eiturrhif			Langvinn eiturrhif			Niðurbrot		
DID-númer	Heiti innihaldsefnis	LC ₅₀ /EC ₅₀	ÖS (bráð)	ES (bráð)	Styrkur sem hefur ekki merkjanleg áhrif (NOEC) (*)	ÖS (langvinn) (*)	ES (langvinn)	NS	Loftháð	Loftfírrt
	Mínushlaðin, yfirborðsvirk efni									
1	Línuleg alkýlbensensúlfónöt 11,5-11,8 (LAS)	4,1	1000	0,0041	0,69	10	0,069	0,05	A	N
2	LAS-(C _{10/13} -alkýl) trietanólamínsalt	4,2	1000	0,0042	3,4	100	0,034	0,05	A	O
3	C _{14/17} alkýlsúlfónat	6,7	5000	0,00134	0,44	10	0,044	0,05	A	N
4	C _{8/10} alkýlsúlfat	132	5000	0,0264			0,0264	0,05	A	J
5	C _{12/14} alkýlsúlfat (AS)	2,8	1000	0,0028	2	100	0,02	0,05	A	J
6	C _{12/18} alkýlsúlfat (AS) (#)			0,0149			0,027	0,05	A	J
7	C _{16/18} fitualkóhólsúlfat (FAS)	27	1000	0,027	1,7	50	0,034	0,05	A	J
8	C _{12/15} A 1-3 EO súlfat	4,6	1000	0,0046	0,1	10	0,01	0,05	A	J
9	C _{16/18} A 3-4 EO súlfat	0,57	10000	0,000057			0,000057	0,05	A	J
10	Díalkýlsúlfósúksínat	15,7	1000	0,0157			0,0157	0,5	L	N
11	C 12/14 súlfófitusýrumetýlester	9	10000	0,0009	0,23	50	0,0046	0,05	A	N
12	C 16/18 súlfófitusýrumetýlester	0,51	5000	0,000102	0,2	50	0,004	0,05	A	N

DID-númer	Heiti innihaldsefnis	Bráð eiturrhif		ES (bráð)	Langvinn eiturrhif		ES (langvinn)	Niðurbrot		
		LC50/EC50	ÖS (bráð)		Styrkur sem hefur ekki merkjanleg áhrif (NOEC) (*)	ÖS (langvinn) (*)		NS	Loftháð	Loftfirt
13	C 14/16 alfaólefínsúlfónat	3,3	10000	0,00033			0,00033	0,05	A	N
14	C 14/18 alfaólefínsúlfónat	0,5	5000	0,0001			0,0001	0,05	A	N
15	Sápa, C > 12–22	22	1000	0,022	10	100	0,1	0,05	A	J
16	Láróýlsarkósínat	56	10000	0,0056			0,0056	0,05	A	J
17	C 9/11 2–10 EO karboxýmetylað, natríumsalt eða sýra	100	10000	0,01			0,01	0,05	A	O
18	C 12/18 2–10 EO karboxýmetylað, natríumsalt eða sýra	8,8	1000	0,0088	5	100	0,05	0,05	A	O
19	C 12/18 alkýlfosfátesterar	38	1000	0,038			0,038	0,05	A	N
Ójónuð, yfirborðsvirk efni										
20	C ₈ A 1-5 EO	7,8	1000	0,0078			0,0078	0,05	A	J
21	C _{9/11} A, > 3–6 EO, einkum línuleg	5,6	1000	0,0056			0,0056	0,05	A	J
22	C _{9/11} A, 6–10 EO, einkum línuleg	5	1000	0,005			0,005	0,05	A	J
23	C _{9/11} A, 5–11 EO, fjölgreinótt	1	1000	0,001			0,001	0,05	A	O
24	C ₁₀ A, 5–11 EO, fjölgreinótt (þrípætt própenoxóalkóhól)	1	1000	0,001			0,001	0,05	A	J
25	C _{12/15} A, >2–6 EO, einkum línuleg	0,43	1000	0,00043	0,18	50	0,0036	0,05	A	J
26	C _{12/14} 5–8 EO 1 t BuO (í endastöðu)	0,23	1000	0,00023	0,18	100	0,0018	0,05	A	O
27	C _{12/15} A, 3–12 EO, fjölgreinótt	1	1000	0,001	3,2	100	0,032	0,05	A	O
28	C 12/15 (meðalgildi C < 14) A, > 6–9 EO	0,63	1000	0,00063	0,24	10	0,024	0,05	A	J
29	C 12/15 (meðalgildi C > 14) A, > 6–9 EO	0,4	1000	0,0004	0,17	10	0,017	0,05	A	J
30	C _{12/15} A, > 9–12 EO	1,1	1000	0,0011			0,017	0,05	A	J
31	C _{12/15} A, > 12–20 EO	0,7	1000	0,0007			0,0007	0,05	A	O
32	C 12/15 A, > 20–30 EO	13	1000	0,013	10	100	0,1	0,05	A	O

DID-númer	Heiti innihaldsefnis	Bráð eiturrhif		ES (bráð)	Langvinn eiturrhif		ES (langvinn)	Niðurbrot		
		LC ₅₀ /EC ₅₀	ÖS (bráð)		Styrkur sem hefur ekki merktanleg áhrif (NOEC) (*)	ÖS (langvinn) (*)		NS	Loftháð	Loftfirt
33	C _{12/15} A, > 30 EO	130	1000	0,13			0,13	0,5	L	O
34	C _{12/18} A, 0–3 EO	0,3	1000	0,0003			0,0003	0,05	A	J
35	C _{12/18} A, > 5–10 EO	1	1000	0,001	0,35	100	0,0035	0,05	A	O
36	C _{12/18} A, > 10–20 EO	1	1000	0,001			0,0035	0,05	A	O
37	C _{16/18} A, > 2–8 EO	3,2	1000	0,0032	0,4	100	0,004	0,05	A	J
38	C _{16/18} A, > 9–18 EO	0,72	1000	0,00072	0,32	10	0,032	0,05	A	J
39	C _{16/18} A, > 20–30 EO	4,1	1000	0,0041			0,0041	0,05	A	J
40	C _{16/18} A, > 30 EO	30	1000	0,03			0,03	0,5	L	J
41	C 12-15 A 2-6 EO 2-6 PO	0,78	1000	0,00078	0,36	100	0,0036	0,05	A	O
42	C 10-16 A 0-3 PO 6-7 EO	3,2	5000	0,00064	1	100	0,01	0,05	A	O
43	Glýserínkókóat (1–5 EO)	16	1000	0,016	6,3	100	0,063	0,05	A	J
44	Glýserínkókóat (6–17 EO)	100	1000	0,1			0,1	0,05	A	J
45	C _{12/14} glúkósamíð	13	1000	0,013	4,3	50	0,086	0,05	A	J
46	C _{16/18} glúkósamíð	1	1000	0,001	0,33	50	0,0066	0,05	A	J
47	C 8/10 alkýlpólýglýkósíð	28	1000	0,028	5,7	100	0,057	0,05	A	J
48	C 8/12 alkýlpólýglýkósíð, greinótt	480	1000	0,48	100	100	1	0,05	A	N
49	C 8/16 eða C 12-14 alkýlpólýglýkósíð	5,3	1000	0,0053	1	10	0,1	0,05	A	J
50	Mónóetanólamið úr fitusýrum úr kókosshnetum	9,5	1000	0,0095	1	100	0,01	0,05	A	J
51	Mónóetanólamið úr fitusýrum úr kókosshnetum 4-5 EO	17	10000	0,0017			0,0017	0,05	A	J

DID-númer	Heiti innihaldsefnis	Bráð eiturrhif		ES (bráð)	Langvinn eiturrhif		ES (langvinn)	Niðurbrot		
		LC ₅₀ /EC ₅₀	ÖS (bráð)		Styrkur sem hefur ekki merktanleg áhrif (NOEC) (*)	ÖS (langvinn) (*)		NS	Loftháð	Loftfirt
52	Díetanólamið úr fitusýrum úr kókosnetum	2	1000	0,002	0,3	100	0,003	0,05	A	O
53	PEG-4 amið úr repjuolíu	7	5000	0,0014			0,0014	0,05	A	J
	Tvíhægða, yfirborðsvirk efni									
60	C _{12/15} alkýldímetylbetain	1,7	1000	0,0017	0,1	100	0,001	0,05	A	O
61	C _{12/18} alkýlamíðprópylbetain	1,8	1000	0,0018	0,09	100	0,0009	0,05	A	J
62	C _{12/18} alkýlamínóxið	0,3	1000	0,0003			0,0003	0,05	A	J
	Plúshlaðin, yfirborðsvirk efni									
70	Alkýltrímetylammóníumsölt	0,1	1000	0,0001	0,046	100	0,00046	0,5	L	O
71	Alkýlesterammóníumsölt	2,9	1000	0,0029	1	10	0,1	0,05	A	J
	Rotvarnarefni									
80	1,2-bensísópíasól-3-ón	0,15	1000	0,00015			0,00015	0,5	L	N
81	Bensýlalkóhól	360	1000	0,36			0,36	0,05	A	J
82	5-bróm-5-nitró-1,3-díoxan	0,4	5000	0,00008			0,00008	1	P	O
83	2-bróm-2-nitróprópan-1,3-díól	0,78	1000	0,00078	0,2	100	0,002	0,5	L	O
84	Klórasetamið	55,6	10000	0,00556			0,00556	1	O	O
85	Díasólínidýlúrea	35	5000	0,007			0,007	1	P	O
86	Formaldehýð	2	1000	0,002			0,002	0,05	A	O
87	Glútaraldehýð	0,31	1000	0,00031			0,00031	0,05	A	O
88	Gúanidín, hexametýlen-, einsleit fjölleiða	0,18	1000	0,00018	0,024	100	0,00024	1	P	O
89	CMI + MIT í blöndu í hlutfallinu 3:1 (§)	0,0067	1000	0,0000067	0,0057	50	0,000114	0,5	L	O
90	2-metýl-2H-isópíasól-3-ón (MIT)	0,06	1000	0,00006			0,00006	0,5	L	O

DID-númer	Heiti innihaldsefnis	Bráð eiturrhif		ES (bráð)	Langvinn eiturrhif		ES (langvinn)	Degradation		
		LC ₅₀ /EC ₅₀	ÖS (bráð)		Styrkur sem hefur ekki merkjanleg áhrif (NOEC) (*)	ÖS (langvinn) (*)		NS	Loftháð	Löftfirt
91	Metýldíbrómglytarónitríl	0,15	1000	0,00015			0,00015	0,05	A	O
92	Epsilon-þalimidóperoxýhexansýra	0,59	5000	0,000118			0,000118	1	B	O
93	Metýl-, etýl- og própýlparaben	15,4	5000	0,00308			0,00308	0,05	A	N
94	o-fenýlfenól	0,92	1000	0,00092			0,00092	0,05	A	O
95	Natriumbensóat	128	1000	0,128			0,128	0,05	A	J
96	Natriumhýdroxýmetýlglysinat	36,5	5000	0,0073			0,0073	1	O	O
97	Natriumnítrít	87	10000	0,0087			0,0087	1	Á e.v.	Á e.v.
98	Triklósan	0,0014	1000	0,0000014			0,0000014	0,5	L	O
Önnur innihaldsefni										
110	Silíkon	250	1000	0,25			0,25	1	B	N
111	Paraffín	1000	10000	0,1			0,1	1	B	O
112	Glýseról	4400	5000	0,88			0,88	0,05	A	J
113	Fosfát, sem STPP	1000	1000	1			1	0,15	Á e.v.	Á e.v.
114	Seólít (óleysanlegt, ólífrænt efni)	1000	1000	1	175	50	3,5	1	Á e.v.	Á e.v.
115	Sítrat og sítrónusýra	825	1000	0,825	80	50	1,6	0,05	A	J
116	Pólýkarboxýlöt	200	1000	0,2	106	10	10,6	1	B	N
117	Nítríltríasetat (NTA)	494	1000	0,494	64	50	1,28	0,5	L	O
118	EDTA	121	1000	0,121	22	50	0,44	0,5	L	N
119	Fosfónöt	650	1000	0,65	25	50	0,5	1	B	N
120	EDDS	320	1000	0,32	32	50	0,64	0,05	A	N
121	Leir (óleysanlegt, ólífrænt efni)	1000	1000	1			1	1	Á e.v.	Á e.v.
122	Karbónöt	250	1000	0,25			0,25	0,15	Á e.v.	Á e.v.

DID-númer	Heiti innihaldsefnis	Bráð eiturrhif		ES (bráð)	Langvinn eiturrhif		ES (langvinn)	Niðurbrot		
		LC ₅₀ /EC ₅₀	ÖS (bráð)		Styrkur sem hefur ekki merktanleg áhrif (NOEC) (*)	ÖS (langvinn) (*)		NS	Loftháð	Loftfirrt
123	Fitusýrur, C _{≥14}	3,7	5000	0,00074			0,00074	0,05	A	J
124	Silíköt	250	1000	0,25			0,25	1	Á e.v.	Á e.v.
125	Fjölasparssýra, natríumsalt	410	1000	0,41			0,41	0,05	A	N
126	Perbóröt (sem bór)	14	1000	0,014			0,014	1	Á e.v.	Á e.v.
127	Perkarbónat (sjá karbónat)	250	1000	0,25			0,25	0,15	Á e.v.	Á e.v.
128	Tetraasetýletýlendíamín (TAED)	250	1000	0,25	500	100	5	0,05	A	O
129	C ₁ –C ₄ alkóhól	1000	1000	1			1	0,05	A	J
130	Mónó-, dí- og trietanólamín	90	1000	0,09	0,78	100	0,0078	0,05	A	J
131	Pólvínýlpyrrólídón (PVP)	1000	1000	1			1	0,5	L	N
132	Karboxýmetýlsellulósi (CMC)	250	5000	0,05			0,05	0,5	L	N
133	Natríum- og magnesíumsúlfat	1000	1000	1	100	100	1	1	á e.v.	á e.v.
134	Kalsíum- og natríumklóríð	1000	1000	1	100	100	1	1	Á e.v.	Á e.v.
135	Þvagefni (úrea)	1000	5000	0,2			0,2	1	Á e.v.	Á e.v.
136	Kísildíoxíð, kvars (óleysanlegt, ólífrænt efni)	1000	1000	1			1	1	Á e.v.	Á e.v.
137	Pólýetýlenglýkól, MW > 4000	1000	10000	0,1			0,1	1	Þ	N
138	Pólýetýlenglýkól, MW < 4000	1000	10000	0,1			0,1	1	Þ	O
139	Kúmól-, xýlen- og tólúensúlfónöt	66	10000	0,0066			0,0066	0,5	L	N
140	Natríum-/magnesíum-/kalíumhýdroxíð	30	1000	0,03			0,03	0,05	Á e.v.	Á e.v.
141	Ensím/prótín	25	5000	0,005			0,005	0,05	A	J
142	Ilmefni, ef annað er ekki tilgreint (**)	2	1000	0,002			0,002	0,5	L	N
143	Leysilitir, ef annað er ekki tilgreint (**)	10	1000	0,01			0,01	1	Þ	N
144	Sterkja	100	1000	0,1			0,1	0,05	A	J

DID-númer	Heiti innihaldsefnis	Bráð eiturrhif		ES (bráð)	Langvinn eiturrhif		ES (langvinn)	Niðurbrot		
		LC ₅₀ /EC ₅₀	ÖS (bráð)		Styrkur sem hefur ekki merkjanleg áhrif (NOEC) (*)	ÖS (langvinn) (*)		NS	Loftháð	Loftfírrt
145	Mínushlaðinn pólýester	655	1000	0,655			0,655	1	Þ	N
146	PVNO/PVPI	530	1000	0,53			0,53	1	Þ	N
147	Sinkþalósýanínsúlfónat	0,2	1000	0,0002	0,16	100	0,0016	1	Þ	N
148	Ímínódísúksínat	81	1000	0,081	17	100	0,17	0,05	A	N
149	FWA 1	11	1000	0,011	10	100	0,1	1	Þ	N
150	FWA 5	10	1000	0,01	1	10	0,1	1	Þ	N
151	1-dekanól	2,3	5000	0,00046			0,00046	0,05	A	O
152	Metýllárat	1360	10000	0,136			0,136	0,05	A	O
153	Maurasýra (kalsíumsalt)	100	1000	0,1			0,1	0,05	A	J
154	Adipínsýra	31	1000	0,031			0,031	0,05	A	O
155	Malínsýra	106	1000	0,106			0,106	0,05	A	J
156	Eplasýra	106	1000	0,106			0,106	0,05	A	O
157	Vínsýra	200	10000	0,02			0,02	0,05	A	O
158	Fosfórsýra	138	1000	0,138			0,138	0,15	Á e.v.	Á e.v.
159	Oxalsýra	128	5000	0,0256			0,0256	0,05	A	O
160	Ediksýra	30	1000	0,03			0,03	0,05	A	J
161	Mjólkursýra	130	1000	0,13			0,13	0,05	A	J
162	Súlfamínsýra	75	1000	0,075			0,075	1	Á e.v.	Á e.v.
163	Salísýlsýra	46	1000	0,046			0,046	0,15	A	O
164	Glýkólsýra	141	5000	0,0282			0,0282	0,05	A	O
165	Glútarsýra	208	5000	0,0416			0,0416	0,05	A	O
166	Malónsýra	95	5000	0,019			0,019	0,05	A	O
167	Etýlenglýkól	6500	1000	6,5			6,5	0,05	A	J

DID-númer	Heiti innihaldsefnis	Bráð eiturrhif		ES (bráð)	Langvinn eiturrhif		ES (langvinn)	Niðurbrot		
		LC ₅₀ /EC ₅₀	ÖS (bráð)		Styrkur sem hefur ekki merkjanleg áhrif (NOEC) (*)	ÖS (langvinn) (*)		NS	Loftháð	Loftfirt
168	Etýlenglýkólmónóbútýleter	747	5000	0,1494			0,1494	0,05	A	O
169	Dietýlenglýkól	4400	10000	0,44			0,44	0,15	L	J
170	Dietýlenglýkólmónómetýleter	500	1000	0,5			0,5	0,5	L	O
171	Dietýlenglýkólmónóetýleter	3940	5000	0,788			0,788	0,05	A	O
172	Dietýlenglýkólmónóbútýleter	1254	1000	1,254			1,254	0,05	A	O
173	Dietýlenglýkóldimetýleter	2000	10000	0,2			0,2	0,5	L	O
174	Própýlenglýkól	32000	1000	32			32	0,15	A	J
175	Própýlenglýkólmónómetýleter	12700	5000	2,54			2,54	0,05	A	O
176	Própýlenglýkólmónóbútýleter	748	5000	0,1496			0,1496	0,05	A	O
177	Díprópýlenglýkól	1625	10000	0,1625			0,1625	0,05	A	O
178	Díprópýlenglýkólmónómetýleter	1919	5000	0,3838			0,3838	0,05	A	O
179	Díprópýlenglýkólmónóbútýleter	841	5000	0,1682			0,1682	0,05	A	O
180	Díprópýlenglýkóldimetýleter	1000	5000	0,2			0,2	0,5	L	O
181	Trietýlenglýkól	4400	1000	4,4			4,4	0,5	L	O
182	Furuolía	1,8	1000	0,0018			0,0018	0,5	L	O
183	Etýlen-bis-steramið	140	5000	0,028			0,028	0,5	L	O
184	Natríumglúkonat	10000	10000	1			1	0,05	A	O
185	Glýkóldisterat	100	5000	0,02			0,02	0,5	L	O
186	Hýdroxýletýlsellulósi	209	5000	0,0418			0,0418	1	P	O
187	Hýdroxýprópýlmetýlsellulósi	188	5000	0,0376			0,0376	1	P	O
188	1-metýl-2-pýrrólídon	500	1000	0,5			0,5	0,05	A	O
189	Xantangúmmí	490	1000	0,49			0,49	0,05	A	O
190	Trimetýlpentanediólmónóisóbútýrat	18	1000	0,018	3,3	100	0,033	0,05	A	O
191	Bensótríasól	29	1000	0,029			0,029	1	P	O

DID-númer	Heiti innihaldsefnis	Bráð eiturrhif		ES (bráð)	Langvinn eiturrhif		ES (langvinn)	Niðurbrot		
		LC ₅₀ /EC ₅₀	ÖS (bráð)		Styrkur sem hefur ekki merkjanleg áhrif (NOEC) (*)	ÖS (langvinn) (*)		NS	Loftháð	Loftfírt
192	Píperidínól-própantríkarboxýlatsalt	100	1000	0,1	120	100	1,2	0,5	L	O
193	Dietýlaminóprópýl-DAS	120	1000	0,12	120	100	1,2	1	P	O
194	Metýlbensamíð-DAS	120	1000	0,12	120	100	1,2	0,5	L	O
195	Pentaerýtritóltetrakisfenólprópiónat	38	1000	0,038			0,038	1	P	O
196	Raðfjölíður (block polymers)	100	5000	0,02			0,02	1	P	N
197	Denatóníumbensóat	13	5000	0,0026			0,0026	1	O	O
198	Súksínat	374	10000	0,0374			0,0374	0,05	A	O
199	Fjölasparssýra	528	1000	0,528			0,528	0,05	A	N

Óleysanlegt, ólífrænt efni: Ólífrænt innihaldsefni sem leysist mjög illa eða alls ekki upp í vatni.

(*) Hafi engin viðunandi gögn um langvinn eiturrhif fundist eru þessir dálkar auðir. Í þeim tilvikum fær stuðull langvinnra eiturrhifa sama gildi og stuðull bráðra eiturrhifa.

(**) Umsækjendur um skirteini skulu almennt nota gögnin í skránni. Ilmfæni og leysilítir eru þó undanskilin. Leggi umsækjandi um leyfið fram gögn um eiturrhif skal nota þau gögn til að reikna út eiturrhifastuðulinn og ákvarða niðurbrjótanleikann. Að öðrum kosti skal nota gildin í skránni.

(#) Vegna skorts á upplýsingum um eiturrhif hefur eiturrhifastuðulinn verið reiknaður út sem meðaltal gilda fyrir C_{12/14} alkýlsúlfats (AS) og C_{16/18} alkýlsúlfats (AS).

(§) 5 klór-2-metýl-4-ísóbíasólín-3-ón og 2-metýl-4-ísóbíasólín-3-ón í blöndu í hlutfallinu 3:1

Skrá yfir skammstafanir:

ÖS_(bráð) = öryggisstuðull fyrir bráð eiturrhif.

ES_(bráð) = eiturrhifastuðull sem byggist á bráðum eiturrhifum á vatnalífverur.

ÖS_(langvinn) = öryggisstuðull fyrir langvinn eiturrhif.

ES_(langvinn) = eiturrhifastuðull sem byggist á langvinnum eiturrhifum á vatnalífverur.

NS = niðurbrotsstuðull.

Loftháð niðurbrot:

A = auðlífrjótanlegt samkvæmt viðmiðunarreglum OECD.

L = lífrjótanlegt í eðli sínu samkvæmt viðmiðunarreglum OECD.

P = þrávirkt. Innihaldsefnið hefur ekki staðist prófun á því hvort það sé lífrjótanlegt í eðli sínu.

O = prófanir hafa ekki farið fram á innihaldsefninu.

Á e.v. = á ekki við.

Loftfírt niðurbrot:

J = lífrjótanlegt við loftfirrðar aðstæður.

N = ekki lífrjótanlegt við loftfirrðar aðstæður.

O = prófanir hafa ekki farið fram á innihaldsefninu.

Á e.v. = á ekki við.

B-hluti. Markrúmmál þynningar

Markrúmmál þynningar er reiknað út samkvæmt eftirfarandi jöfnu:

$$\text{Markrúmmál þynningar} = 1000 * \sum \text{skammtur}(i) * \text{NS}(i) / \text{ES}(i)$$

Skammtur(i) = skammtur af innihaldsefni i, gefinn upp sem g/þvott, eða í sumum tilvikum sem g/100 g vöru.

NS(i) = niðurbrotsstuðull fyrir innihaldsefni i.

ES(i) = eiturhrifastuðull fyrir innihaldsefni i.

VERKLAGSREGLUR VIÐ AÐ ÁKVARÐA GILDI FÆRIBREYTNNA FYRIR INNIHALDSEFNI SEM EKKI ERU Á DID-SKRÁNNI

Almenn regla er að nota skuli tilgreind gildi færíbreytna um öll innihaldsefni á DID-skránni. Undantekning er gerð fyrir ilmvötn og leysiliti, en hvað þau snertir eru frekari rannsóknarniðurstöður teknar gíldar (sjá neðanmálgrein í A-hluta).

Nota skal eftirfarandi aðferð þegar um er að ræða innihaldsefni sem eru ekki tilgreind í DID-skránni.

Eiturhrif á lífríki í vatni

Í evrópska kerfinu um veitingu umhverfismerkis er markrúmmál þynningar reiknað út frá eiturhrifastuðli og öryggisstuðli fyrir langvinn eiturhrif. Séu engar rannsóknarniðurstöður tiltækar hvað langvinn eiturhrif snertir skal styðjast við eiturhrifastuðul og öryggisstuðul fyrir bráð eiturhrif.

Stuðull langvinnra eiturhrifa (ES_{langvinn})

- Reiknið miðgildi innan hvers fæðupreps (fiskur, krabbadýr eða þörungur) með því að nota fullgiltar rannsóknarniðurstöður fyrir langvinn eiturhrif. Séu niðurstöður margra rannsókna á tilgreindri lífverutegund í fæðuprepinu tiltækar skal reikna út miðgildi fyrir þá tegund fyrst og nota þau miðgildi síðan þegar miðgildi fyrir fæðuprepið er reiknað.
- Eiturhrifastuðull langvinnra eiturhrifa (ES_{langvinn}) er lægsta reiknaða miðgildið fyrir fæðuprepinn.
- Nota skal eiturhrifastuðul langvinnra eiturhrifa við útreikninga á viðmiðun fyrir markrúmmál þynningar.

Eiturhrifastuðull bráðra eiturhrifa ($ES_{\text{bráð}}$)

- Reiknið miðgildi innan hvers fæðupreps (fiskur, krabbadýr eða þörungur) með því að nota fullgiltar rannsóknarniðurstöður fyrir bráð eiturhrif. Séu niðurstöður margra rannsókna á tilgreindri lífverutegund í fæðuprepinu tiltækar skal reikna út miðgildi fyrir þá tegund fyrst og nota þau miðgildi síðan þegar miðgildi fyrir fæðuprepið er reiknað.
- Eiturhrifastuðull bráðra eiturhrifa ($ES_{\text{bráð}}$) er lægsta miðgildið fyrir fæðuprepinn.
- Nota skal eiturhrifastuðul bráðra eiturhrifa við útreikninga á viðmiðun fyrir markrúmmál þynningar.

Öryggisstuðull:

Öryggisstuðullinn (ÖS) ræðst af því hversu mörg fæðuprep eru prófuð og hvort rannsóknamiðurstöður fyrir langvinn eiturhrif eru tiltækar eða ekki. Stuðullinn er ákvarðaður sem hér segir:

Gögn	Öryggisstuðull (ÖS)	Eiturhrifastuðull (ES)
Eitt skammtímagildi fyrir (L(E)C ₅₀ (miðgildi banvæns styrks)	10 000	Eiturhrif/10 000
Tvö skammtímagildi (L(E)C ₅₀ fyrir tegundir á tveimur fæðuprepum (fisks og/eða krabbadýra og/eða þörungum)	5 000	Eiturhrif/5000
Að minnsta kosti eitt skammtímagildi (L(E)C ₅₀) fyrir hvert og eitt af þremur fæðuprepum í grunnuppsetningu 1 (base set 1)	1000	Eiturhrif/1000
Eitt langtímagildi fyrir NOEC (styrk sem hefur ekki merkjanleg áhrif) (fiskur eða krabbadýr)	100	Eiturhrif/100
Tvö langtímagildi fyrir NOEC (styrk sem hefur ekki merkjanleg áhrif) fyrir tegundir á tveimur fæðuprepum (fisk og/eða krabbadýr og/eða þörung)	50	Eiturhrif/50
Langtímagildi fyrir NOEC fyrir a.m.k. þrjár tegundir (yfirléitt fisk, krabbadýr og þörung) á þremur fæðuprepum	10	Eiturhrif/10

Grunnuppsetningin fyrir prófun á eiturhrifum efna á lagarlífverur er fölginn í prófunum á bráðum eiturhrifum hjá fiski, halaflóm og þörungum.

Niðurbrotsstuðlar

Niðurbrotsstuðullinn er reiknaður út með eftirfarandi hætti:

Tafla 1

Niðurbrotsstuðull (NS):

	NS
Auðlífbrjótanleg efni (*)	0,05
Auðlífbrjótanleg efni (**)	0,15
Efni sem eru lífbrjótanleg í eðli sínu	0,5
Þrávirk efni	1

(*) Undir þennan flokk heyra öll yfirborðsvirk efni og önnur innihaldsefni sem samanstanda af röð samsvarandi efna og uppfylla kröfu prófunarinnar um endanlegt niðurbrot, hvort sem viðmiðun um 14 daga mörkin er uppfyllt eða ekki.

(**) Viðmiðun um 10 daga mörkin er ekki uppfyllt. Hvað ólífræn efni snertir er niðurbrotsstuðullinn ákvarðaður samkvæmt mældum niðurbrotshraða. Broti innihaldsefnið niður innan fimm daga: NS = 0,05, innan 15 daga: NS = 0,15 eða innan 50 daga: NS = 0,5.

Lífbrjótanleiki við loftfirrðar aðstæður

Skipa skal efninu í einn eftirtalinna flokka efnasambanda:

Flokkur	Kóði
Ekki lífbrjótanleg við loftfirrðar aðstæður, þ.e. sannreynt með prófun.	N
Lífbrjótanleg við loftfirrðar aðstæður, þ.e. sannreynt með prófun eða ekki prófað en sýnt fram á með samanburði við hliðstæð efni o.s.frv.	J
Lífbrjótanleiki við loftfirrðar aðstæður hefur ekki verið prófaður.	0

Lífbrjótanleiki við loftháðar aðstæður

Skipa skal efninu í einn eftirtalinna flokka efnasambanda:

Flokkur	Kóði
Auðlífbrjótanleg	A
Lífbrjótanleg í eðli sínu, en ekki auðlífbrjótanleg	L
Þrávirk	Þ
Lífbrjótanleiki við loftháðar aðstæður hefur ekki verið prófaður	O

Óleysanleg, ólífræn innihaldsefni

Leysist ólífrænt innihaldsefni mjög illa eða alls ekki upp í vatni skal taka það fram í þeim gögnum sem lögð eru fram.

II. viðbætur

STAÐFESTING Á LÍFBRJÓTANLEIKA VIÐ LOFTFIRRÐAR AÐSTÆÐUR

Staðfesta má lífbrjótanleika við loftfirrðar aðstæður, að því er varðar innihaldsefni, sem eru ekki tilgreind í DID-skránni, á eftirfarandi hátt.

Nota skal viðeigandi framreikning. Nota skal niðurstöður úr prófunum á tilteknu hráefni til þess að framreikna endanlegan lífbrjótanleika yfirborðsvirkra efna, sem eru skyld hráefninu að byggingu, við loftfirrðar aðstæður. Ef staðfest hefur verið að yfirborðsvirkt efni (eða hópur hliðstæðra efna) samkvæmt DID-skránni (I. viðbætur) er lífbrjótanlegt við loftfirrðar aðstæður má ganga út frá því að yfirborðsvirkt efni af svipaðri gerð sé einnig lífbrjótanlegt við loftfirrðar aðstæður (t.d. er C₁₂-C₁₅ A 1–3 EO súlfat (DID-nr. 8) lífbrjótanlegt við loftfirrðar aðstæður og því má gera ráð fyrir svipuðum lífbrjótanleika við loftfirrðar aðstæður að því er varðar C₁₂-C₁₅ A 6 EO súlfat). Ef staðfest hefur verið með viðeigandi prófunaraðferð að yfirborðsvirkt efni er lífbrjótanlegt við loftfirrðar aðstæður má ganga út frá því að yfirborðsvirkt efni af svipaðri gerð sé einnig lífbrjótanlegt við loftfirrðar aðstæður (t.d. má nota fræðirit, sem staðfesta lífbrjótanleika yfirborðsvirkra efni í flokknum alkýlesterammóníumsölt við loftfirrðar aðstæður, sem staðfestingu á svipuðum lífbrjótanleika við loftfirrðar aðstæður að því er varðar önnur fjörgreind ammóníumsölt sem eru með estertengi í alkýlkeðjunni eða -keðjunum).

Gera skal skimunarprófun á lífbrjótanleika við loftfirrðar aðstæður. Ef nauðsynlegt reynist að láta nýjar prófanir fara fram skal nota skimunarprófun skv. OECD 311, ISO 11734, ECETOC nr. 28 (frá júní 1988) eða jafngilda aðferð.

Gera skal prófun á lífbrjótanleika með litlum skammti. Ef nauðsynlegt reynist að láta nýjar prófanir fara fram, og ef upp kemur vandi í framkvæmd skimunarprófunarinnar (t.d. hömlun vegna eiturrhifa prófunarefnisins), skal endurtaka prófunina með minni skammti yfirborðsvirkra efnisins og vakta niðurbrotið með geislakolsmælingu (¹⁴C-mælingu) eða efnagreiningu. Ef prófanir eru gerðar með litlum skömmtum má nota OECD 308 (frá 24. apríl 2002) eða jafngilda aðferð að því tilskildu að fullkomlega loftfirrðar aðstæður séu fyrir hendi. Óháður sérfræðingur skal annast prófanirnar og túlkun á niðurstöðum úr þeim.

*III. viðbætur***RAMMI UM ÁRANGURSPRÓFUN**

Árangursprófunin getur verið hvort heldur sem er prófun á rannsóknarstofu eða neytendaprófun. Hér á eftir er báðum prófunaraðferðunum lýst.

1. Prófanir á rannsóknarstofu

Markmið prófunarinnar á rannsóknarstofunni er að staðfesta að prófunarvaran hreinsi jafn vel og eða betur en sambærileg viðmiðunarvara og betur en hreint vatn og að hún skemmi ekki yfirborð þeirra flata sem hún er ætluð fyrir.

Almennar kröfur

- Prófunarvaran og viðmiðunarvaran skulu vera úr sama vöruflokki.
- Viðmiðunarvaran má vera hvort heldur sem er markaðsráðandi vara eða efnasamsetning sem ekki ber sérstakt heiti.
- Sé markaðsráðandi vara notuð til viðmiðunar skal hún vera ein af þremur til fjórum mest seldu vörum á því markaðssvæði þar sem ætlunin er að markaðssetja umhverfismerkту vöruna. Auk þess skal þar til bær aðili hafa samþykkt markaðsráðandi viðmiðunarvöruna og vöruheitið skal vera aðgengilegt almenningi.
- Sé ónafngreind vara notuð til viðmiðunar skal samsetning hennar vera dæmigerð fyrir slíkar vörur á markaði. Auk þess skal þar til bæri aðilinn hafa samþykkt ónafngreindu viðmiðunarvöruna og allir skulu geta fengið nákvæmar upplýsingar um samsetningu hennar, sér að kostnaðarlausu.
- Skammturinn, sem er notaður, skal vera hinn sami og mælt er með fyrir venjuleg óhreinindi eða venjulega notkun. Sé enginn ráðlagður skammtur gefinn upp fyrir viðmiðunarvöruna skal nota sama skammt af prófunarvörunni og af viðmiðunarvörunni.
- Sé skömmtunarbíl gefið upp skal nota minnsta ráðlagða skammt í prófuninni.
- Óhreinindablandan skal hæfa notkun vörunnar og vera einsleit og sé hún úr tilbúnum efnum skal hún grundvallast á efnum sem hefur verið lýst nákvæmlega. Útbúa skal svo mikið magn óhreininda að nægi fyrir alla prófunina.
- Að því er varðar alhliða hreinsiefni og hreinsiefni fyrir eldhús skal einungis staðfesta fituleysandi áhrif. Að því er varðar hreinsiefni fyrir hreinlætisaðstöðu og gluggahreinsiefni skal skrá kalk- og fituleysandi áhrif.
- Þvotturinn skal endurspegla raunveruleg notkunarskilyrði og getur farið fram í höndunum eða með vélbúnaði.

Prófunarkröfur

- Mat á hreinleika skal m.a. fela í sér prófun og samanburð á prófunarvöru og viðmiðunarvöru.
- Hver vara skal prófuð í a.m.k. fimm samhliða prófunum (sjá skjöl sem skulu fylgja). Auk þess skal framkvæma eina prófun með vatni eingöngu, þ.e. án nokkurs hreinsiefnis.

- Magn óhreininda, sem borið er á diska eða annað, sem þvegið er, skal vera hið sama á hverjum disk og hluta þess, sem þvegið er, og skal vegið í grömmum með einum aukastaf.
- Röð prófananna á vörum tveimur skal vera handahófskennd.
- Prófuninni skal haga þannig með tilliti til vörunnar, sem prófuð er, að nota megi niðurstöðurnar sem mælikvarða á hreinleikann (fitu- og kalkleysandi áhrif). Hreinleika má mæla á sjónrænan hátt, með ljósmælingu (t.d. mælingu á endurvarpi), þyngdarmælingu eða annarri viðeigandi aðferð. Mæliaðferðin skal ákveðin fyrir fram, þ.m.t. stigakerfi ef við á.
- Prófa má fituleysandi og kalkleysandi áhrif hvor tveggja í senn eða hvor um sig.

Skjöl sem skulu fylgja

Ítarleg prófunarskýrsla skal lögð fyrir þar til bæra aðilann þar sem eftirfarandi upplýsingar koma fram:

- Skammtar sem eru notaðir af prófunarvörunni og viðmiðunarvörunni.
- Venjuleg(t) notkunarvið prófunar- og viðmiðunarvörunnar.
- Rökstuðningur fyrir vali á viðmiðunarvöru m.t.t. stöðu hennar á markaðnum og verkunarmáta hennar.
- Upplýsingar um þær tegundir yfirborðs sem notaðar voru við prófunina, mikilvægi þeirra og hvort vörunar fara vel með yfirborðið sem valið var.
- Lýsing á óhreinindablöndunni, sem notuð er í prófuninni, ásamt röksemdum um mikilvægi hennar að því er varðar prófun á notagildi.
- Lýsing á verklagsreglum um óhreinun, þvott og mælingu á þvottahæfni.
- Aðferðir við útreikninga og tölfræðilegan samanburð.
- Öll óunnin gögn sem notuð eru við prófanirnar og útreikningana.
- Prófunarvaran telst hafa uppfyllt kröfur um árangur þegar jákvæðar niðurstöður hafa fengist í 100% prófunarumferða. Séu niðurstöðurnar ekki 100% jákvæðar skal framkvæma fimm samhlíða prófanir til viðbótar.

80% þessara 10 samhlíða prófana skulu vera jákvæð.
- Í staðinn er umsækjanda heimilt að nota tölfræðilegar aðferðir og sýna fram á með einhlíða 95% öryggismörkum að prófunarvaran sé a.m.k. jafngóð og viðmiðunarvaran í a.m.k. 80% prófunarumferða, séu framkvæmdar fleiri en 10 samhlíða prófanir.
- Hvernig sýnt er fram á að árangur af notkun prófunarvörunnar sé betri en þegar hreint vatn er notað.

Athugasemdir varðandi prófanir

Prófun samkvæmt CTTN-IREN, „Washing of tiled floor and grease removal on kitchen surface“, uppfyllir kröfurnar að því er varðar alhliða hreinsiefni svo fremi prófunum sé fjölgað, sama magn óhreininda notað í öllum undirprófunum og mat á því hversu vel varan fer með yfirborð hluti af prófuninni. Aðferðin, sem Forbrugerstyrelsen, danska neytendastofnunin, lýsir uppfyllir kröfurnar að því er varðar alhliða hreinsiefni svo fremi prófunum á hverri vöru sé fjölgað („Sådan er universalrengøringsmidlerne testet“, 2004, www.forbrug.dk/test/testbasen/rengoering/universalrengoerings/saadan-er-de-testet/).

Prófun samkvæmt IKW „Empfehlung zur Qualitätsbewertung für Badezimmerreiniger“ (SÖFW-Journal, 129, 3. árg., 2002) uppfyllir kröfunar að því er varðar hreinsiefni fyrir badherbergi. Prófun samkvæmt IKW „Recommendations for the quality assessment of acidic toilet cleaners“ (SÖFW-Journal, 126, 11-2000), uppfyllir kröfunar að því er varðar hreinsiefni fyrir hreinlætisaðstöðu. Aðferðin sem Forbrugerstyrelsen, danska neytendastofnunin, lýsir uppfyllir kröfunar að því er varðar hreinsiefni fyrir hreinlætisaðstöðu („Sådan er toiletrensemidlerne testet“, www.forbrug.dk/test/testbasen/rengoering/toiletrensemidler/saadan-er-de-testet/).

Prófun CHELAB, „Detergents for hard surfaces: washing efficiency“ (CHELAB internal test method nr. 0578), uppfyllir kröfunar að því er varðar alhliða hreinsiefni svo fremi prófun með hreinu vatni (án viðbættis þvottaefnis) sé hluti af aðferðinni (www.chelab.it/).

2. Neytendaprófanir

Markmiðið með neytendaprófununum er að leiða í ljós hvort prófunarvaran hreinsar a.m.k. jafn vel og sambærileg viðmiðunarvara og að prófunarvaran skaði ekki þá yfirborðsflatu sem hún er ætluð fyrir.

Almennar kröfur

- Þegar neysluvörur eru prófaðar skulu svör berast frá a.m.k. 20 mönnum sem valdir eru af handahófi á markaðssvæðinu og nota viðmiðunarvöruna að jafnaði.
- Þegar vörur, sem fagmenn nota, eru prófaðar skulu svör berast frá a.m.k. fimm notendum sem valdir eru af handahófi á markaðssvæðinu og nota viðmiðunarvöruna að jafnaði í atvinnuskyni.
- Prófunarvaran og viðmiðunarvaran skulu vera úr sama vöruflökki.

Viðmiðunarvörurnar skulu vera þær vörur sem prófendurnir nota að jafnaði.

- Nota skal þá skammtastærð sem framleiðandinn ráðleggur.
- Framkvæma skal prófunina á þess konar yfirborðsflötum sem ráðleggingamar á merkimiðanum miðast við.
- Á prófunartímabilinu skal gera ráð fyrir því að prófunarvaran sé notuð a.m.k. fimm sinnum.

Prófunarkröfur

- Meta skal árangur af notkun alhliða hreinsiefna m.t.t. eftirfarandi eiginleika:
 - hæfni varanna til að fjarlægja óhreinindi,
 - hversu vel vörurnar fara með yfirborðsflatina sem þær eru notaðar á.
- Meta skal áhrif hreinsiefna fyrir hreinlætisaðstöðu m.t.t. eftirfarandi eiginleika:
 - hæfni til að fjarlægja óhreinindi sem er fita að stofni til,
 - hæfni til að fjarlægja kalkútfellingar (gildir ekki um hreinsivörur fyrir eldhús),
 - hversu vel varan fer með yfirborðsflötinn eða -flatina sem hún er notuð á.
- Prófendurnir skulu svara spurningunni „Hversu árangursríka telur þú prófunarvöruna vera í samanburði við vöruna sem þú notar að jafnaði?“ eða jafngildri spurningu. Val skal standa milli a.m.k. þriggja svarmöguleika, t.d. „lakari“, „jafngóð“ og „betri“.
- A.m.k. 80% prófenda skulu meta það svo að árangur af notkun vörunnar séu „jafngóður“ eða „betri“ en viðmiðunarvörunnar.

Skjöl sem skulu fylgja

Ítarleg prófunarskýrsla skal lögð fyrir þar til bærán aðila þar sem eftirfarandi upplýsingar/gögn koma m.a. fram:

- Valið á prófendunum.
 - Upplýsingamar frá prófendunum ásamt samantekt þar sem framkvæmd prófunarinnar er lýst.
 - Tegund yfirborðsflatarins eða -flatanna sem varan var prófuð á.
 - Að því er varðar hvern og einn prófanda skulu eftirfarandi upplýsingar liggja fyrir, t.d. sem svör við spurningalista:
 - skammtastærðin sem prófandinn notaði,
 - heiti viðmiðunarvörunnar,
 - yfirlýsing þar sem fram kemur að varan hafi verið prófuð a.m.k. fimm sinnum,
 - niðurstöður úr samanburðinum á prófunarvörunni og viðmiðunarvörunni.
 - Útreikningar og gögn sem sýna að a.m.k. 80% prófendanna meta það svo að árangur af notkun vörunnar sé jafngóður og af notkun viðmiðunarvörunnar eða betri.
-